

శ్రీ శివాయ నమః

రీరామకథాఽమృతము

నుందరకాండము.

ఇది

బ్రహ్మశ్రీ తాడేపల్లి వేంకటప్పయ్య శాస్త్రిగారిచే

రచియింపఁబడి

వారిపుత్రుఁడగు

రాఘవనారాయణశాస్త్రిగారిచే

ప్రకటింపఁబడియె.

నిడుబ్రోలు :

తాతా ముద్రాక్షరశాల యందు

ముద్రితము.

సర్వస్వామ్యసంకలితము.

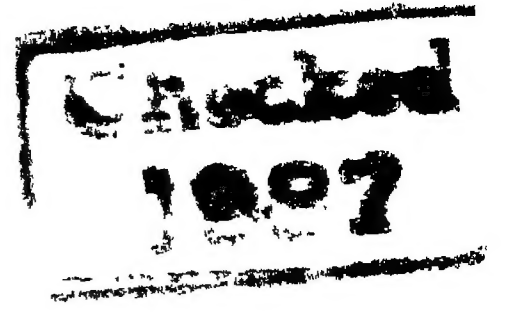
1935

[వెల రు 3-0-0]

121/5

విషయసూచిక.

పుట	పుట
హనుమంతుడు లంకకేగ నుత్సహించుట 1	రాక్షసస్త్రీలు సీతాదేవిని నిర్బంధించుట 67
హనుమంతుడు సాగరముదాట నెగయుట 4	సీతామహాదేవి మనోనిశ్చయము 70
సముద్రపేరితుడై మైనాకుడు హనుమనికి నతిథిసత్కారము సేయఁబూనుట 7	త్రిజట రాక్షసాంగనలకు స్వప్నవృత్తాంతముం జెప్పట 76
హనుమంతుడు మైనాకుని వీడ్కొనియరుగుట 9	సీతాదేవికి శుభశకునములు తోచుట 79
ఇంద్రుడు మైనాకునకు వరములిచ్చుట ,,	హనుమంతుని విచారము 80
దేవతాప్రేరితయైనసురస హనుమనిబరీక్షించుట 10	హనుమంతుడు రామకథను వినుచుట 82
సురస హనుమని మెచ్చిచీవించుట 11	హనుమత్సీతాప్రసంగోక్తులు 85
సింహికానిగ్రహము 12	హనుమంతుడు సీతాదేవికి శ్రీరామచంద్రుని యుదంత మెఱిఁగించుట 87
హనుమంతుఁ డవ్వలితీరముఁజేరి ప్రకృతి ననుగ మించుట 14	సీతాదేవిహనుమని రావణునిమాయగాఁదలంచుట 88
నూర్యాస్తమయము 19	హనుమపలుకులునమ్మి సీతాదేవి రామలక్ష్మణుల చిహ్నము లడుగుట 90
హనుమంతుఁ డుత్తరద్వారమున లంకఁ బ్రవేశించు చో లంకిని యడ్డుపడుట 20	హనుమ సీతాదేవికి రామ సుగ్రీవ సఖ్యాదుల నెఱిఁగించుట 91
హనుమని తలప్రహారమున లంకిని విశాపయగుట 21	సీతాసందేశము 100
హనుమంతుని లంకాప్రవేశము 22	హనుమ సీతాదేవి నాదరించుట 101
చంద్రోదయ వర్ణనము 23	సీతాదేవి శ్రీరాముడు విశ్వసింపఁ గాకాసు రాదికథల హనుమతోఁ జెప్పట 105
హనుమంతుడు రావణాంతఃపురమునఁ బ్రవేశించుట 31	సీతాదేవి హనుమకు శిరోమణి నొసఁగుట 109
హనుమ నిద్రితుడైన రావణుని జూచుట 37	హనుమంతుడు సీతాదేవి నూటడించుట 110
హనుమంతుడు మందోదరిని జూచి సీతయనుకొని భ్రాంతుడగుట 39	హనుమంతుని కార్యలోచన నైపుణ్యము 114
పానశాలాగవేషణము 40	హనుమంతుఁ డశోకవనమును వెలుగుట 115
కారాగారగవేషణము 41	రాక్షసాంగనలు రావణునకు హనుమంతు చర్య లెఱిఁగించుట 117
హనుమడు సీతంగానక విషణుడగుట 42	హనుమంతుడు రావణప్రేరితరాక్షసుల సంహరింపఁ గడంగుట 118
హనుమంతుఁ డశోకవనిఁ బ్రవేశించుట 44	చైత్యప్రాసాదనాశనము 120
అంజనేయుడు సీతాదేవిని దర్శించుట 48	రావణుడు సప్తమంత్రీసుతుల హనుమపై ననుచుట 122
రావణుడు దుస్వప్నముఁ గాంచుట 56	మంత్రీసుత సప్తకముహతివిని రావణుడు నేనాధిపతుల నేవురఁ బంచుట 123
రావణుడు దుస్వప్నముంగని సీతదరియంజేరుట ,,	హనుమదుర్ధరుఁజంపుట 124
రావణునిరాక నెఱిఁగి సీత రామధ్యానమునఁ జలింపకుండుట 57	హనుమయూపాక్షవిరూపాక్షప్రభునభాసకర్ణులఁ జంపి నేనఁజక్కాడుట
రావణుడు సీతాదేవితోఁ బ్రసంగించుట 60	
సీతామహాదేవి రావణుని నిందించుట 62	
రావణుడు తిరిగి దుర్భాషలాడుట ,,	
సీతామహాదేవి రావణు ధిక్కరించుట 63	
రావణునిదుండగమును మందోదరి నివారించుట 66	

	పుట		పుట
అక్షుమాదుడు తండ్రియాజ్ఞగొని హనుమపై కేగుట	125	హనుమానుడు లంకనుండి మరలి పర్వతమున కగయుట	153
అక్షుడు హనుమంతునితో యుద్ధమొనర్చుట	126	హనుమంతునిరాకఁ గని కపు లుప్పొంగుట	156
అక్షమరణదుఃఖితుడైన రావణునూటడించి యింద్రజిత్తునికి వెడలుట	129	హతుమంతుం డుత్సాహముతో జాంబవదాదు లకు సీతావృత్తాంత మెఱిగించుట	157
హనుమన్నేమనాధుల ద్వంద్వయుద్ధము హనుమ పట్టుబడివచ్చి రావణునిఁ దిల కించుట	131	హనుమంతుడు జాంబవదాదులకు లంకా వృత్తాంతముఁ జెప్పట	158
రావణుడు హనుమంతునింజూచి యాశ్చర్య పడుట	134	హనుమంతుని రామకార్యలోచనము నానరులు మధువనమును స్వేచ్ఛగా ననుభ వించుట	163
ప్రహస్తుడు హనుమంతునితో బ్రసంగించుట	135	దధిముఖుడు సుగ్రీవునిఁ జేరి మధువనభంగ మెఱిగించుట	165
హనుమంతుని వధింపఁజూచు రావణునకు విభీష ణుడు సీత చెప్పట	136	సుగ్రీవుడు మధువనభంగమునకు సంతసిల్లుట	166
హనుమంతుని తోఁకను రావణాజ్ఞచే రక్కసులు కాల్చుట	140	శ్రీరామచంద్రునకు హనుమంతుడు సీతామహా దేవి వృత్తాంతముఁ దెలుపుట	167
సీత యగ్నిదేవుని బ్రార్థించుట	142	శ్రీరామచంద్రుని వివశత్వము	169
హనుమ లంకాదహనమొనరించుట	144	హనుమంతుడు శ్రీరామచంద్రునితో సీతా సందేశమెఱిగించుట	171
లంకావాసులైన రాక్షసులు తల్లడిల్లుట	145	హనుమ రామచంద్రునితో లంకలోఁ దానొన ర్చినపనులుచెప్పట	172
బ్రహ్మాదిదేవతలు హనుమంతునిశక్తిని మెచ్చుట	147	శ్రీరామచంద్రుడు హనుమంతుని పన్నానిం చుట	174
హనుమంతుని విచారము	149		175
సీతామహాదేవి హనుమంతుని మెచ్చుట	152		

శ్రీ శివాయ గురవే నమః

శ్రీరామకథాఽమృతము

సుందర కాండము.

ప్రథమాశ్వాసము.

మన్నిజపరిజననిహి

తామేయైశ్వర్యసత్క- ♦ తాంచితభూమ

స్థేమమహిమా త్వవై రివి

రామాధ్యక్షమణముక్తి ♦ రామారమణా!

తే॥ అవధరింపుము దేవ ! క ♦ ల్యాణమూర్తి
గారితో నిట్టు లనియె శం ♦ కరుడు ప్రీతి
నంతరంగము రామకా ♦ ర్యప్రసంగ
మట్టు లుప్పొంగ నాపవ ♦ నాత్మజుండు.

తే॥ ప్రబలసత్వోర్మికలతోడఁ బలుపుఁగాంచు, కడలిఁ బుట్టువుకడలితోఁగడచి సీత
బోకమాత విలోకింపఁబోదలంచి, కపివరేణ్యుల పూజలఁగరిమఁగాంచి.

—♦ హనుమంతుఁడు లంకకేగ నుత్సహించుట. ♦—

సీ॥ పొడవుగాఁ దలయెత్తిమెడసాచి లంకకై, నిగుడించుఁ జూడ్కులఁ నిట్టనిలిపి
పసరారు పచ్చికఁ పట్టుల విహరించు, మదవృషం బట్లు సమ్మదము పొదల
నెదురుతాఁకున మ్రోకుఁ బట్టులు లురలించు, వారణేంద్రము లీలవలను మెఱయ
పెఱమెకంబుల వీకఁ బ్రిదిలించు వింత కే, సరి నాఁగ నార్భటిఁజాల నెగడి.

యశులఁ దోలుఁ బూవు ♦ లల్లాప్పుఁ బెరలఁ దే
నియలు గోలుఁ దెరలు ♦ నియతి రామ
గీతు లోలిఁ బాడుఁ ♦ గీర్తించు నర్తించు
నసము వెనుచు కర్జ ♦ మబ్బె ననుచు.

౪

శా॥ ఆనందంబు హృదంతరాళమున నిం ♦ డారంగఁ బొంగారి పృ
స్థానావేశమున నిజాంగముల భా ♦ స్వద్బాష్పరోమాంచము
ఖ్యానద్ధస్వరసోదయం బగుచు నొ ♦ య్యం దోప నింద్రధ్వజ
శ్రీ నల్వొందెడు వాల మెత్తి జయల ♦ క్షీప్రాగ్ధి తాళంసియై.

౫

ఆ॥ ఆక్రమించె జగము ♦ లన్నియు మూటఁ ది
విక్రమాఖ్య మున్న ♦ విష్ణుఁ డనుచుఁ
దానుఁ బెరిగె నొకటఁ ♦ దద్దయు నాహరి
కీర్తిఁ బెనుతు ననుచుఁ ♦ గీశవిభుఁడు.

౬

ఆ॥ అమ్మహేంద్రశిఖరి ♦ యం దర్కుఁ డుదయాది
యందుఁ బోలె నుదయ ♦ మందువేశఁ
జాల మెఱసెఁ గపి వి ♦ శాలయశోర్ధియై
యెల్లవారుఁ జేతు ♦ లెత్తి పొగడ.

౭

సీ॥ కాళ్లఁ జేతుల నూఁది ♦ కాటింప గజ మట్టు, లొలయుచు రసధార ♦ లోలి నెఱపుఁ
దోకతోఁ దాటింపఁ ♦ దోఁగాడుచు వణిక్కు, కరణిఁ దా రతనాల ♦ గనులు సూపు
మ్రోకులు గదలింప ♦ మహితదై వతలీల, సూనవర్షణమున ♦ సోగియఁ జేయు
నల్లాటలాడింప ♦ నలరి యంబుదవృత్తిఁ గర్జిల్లు నుత్సాహ ♦ కలన మెఱయఁ
దన్మహేంద్రపదంబునఁ ♦ వనరు నెఱియ, కాని చుట్టటికం బొండు ♦ గానఁబడదు
కులగిరి భరించె నమ్మేటి ♦ క్రోతి చేప్త, లెవ్వరు జగద్ధితుని మెచ్చ ♦ రిందువదన! ౮

ఆ॥ పూవు లెల్ల డుల్పి ♦ పూజించె గాకేమి
కొండఁ బెద్ద సేసి ♦ క్రోతివాడు
దాన నయ్యెఁ బర్వ ♦ తము సుమనోమయ
మతఁడు నయ్యె వైష్ణవ ♦ వాగ్రసరుఁడు.

౮

తే॥ చుట్టు గుండులఁ దెరలింప ♦ నట్టనడుమ
ధాతురాగచ్ఛరితములు ♦ తద్ద మెఱసెఁ
గపివరేణ్యు ప్రతాపాగ్ని ♦ కణము లట్లు
నిండ గండోపలము లవి ♦ నీరజాక్షి!

౧౦

తే॥ హోమ మొనరింపఁ గపివరుం ♦ డూడఁ బ్రజ్వ
లించు జ్వలనుని జ్వాలల ♦ లీల మెఱసె
నీలపుం గుండులఁ గదల్ప ♦ నెలవుకొను మ
నశ్శిలాశిల లొండొండ ♦ నగతనూజ ! ౧౧

క॥ తలఁకి మహానాగము లి, మ్ముల నుమియ విషాగ్ను లెగిచి♦మోసల జ్వాలా
వలయము రచించెఁ గపిజయ, కలనానీరాజనాప్ర♦కారాధ్యముగన్. ౧౨

తే॥ ధరగుహావిష్టము లగు భూ ♦ తములు దెరలి
పుడమి యాకస మొక్కఁడుగా ♦ భోరుకొలుపు
శబ్దములు హరివీరు ప్ర ♦ స్థానమునఁ బొ
సంగెఁ బరిజనకృతజయా ♦ శంస లనఁగ. ౧౩

ఆ॥ ఆపు డచట నెగడు♦నొషధజాలంబు, లవ్విషాగ్ను లెగువ♦నార్పలేమి
కలికి పగులు శైల♦మను శంకఁ దత్ప్రత్య, భూతరాజి దాని♦పారుగుబాసె ౧౪

వ॥ సాధ్యచారణ గంధర్వ కిన్నర విద్యాధరప్రముఖులు తమతమ ప్రియురాండ్రతో
నచటువాసి చదల నిలిచి యమ్మ హోపద్రవముంగూర్చి శంకించుచుండ నందుఁ
గొందఱు సిద్ధమునివరేణ్యు లవ్వారలు విన నిట్లనిరి. ౧౫

చ॥ జగదుపకారి మారుతి వి ♦ శంకటతేజుఁడు వార్ధి దాటి లం
కఁ గలయఁ జొచ్చి రామవిభు ♦ కర్జము మేకొనఁ జేయఁ బోవువాఁ
డగవరధైర్యశాలి యతఁ ♦ డాఁగఁ గలంగెడు శైల మింతె పొం
డగణితతచ్ఛరిత్రమహి ♦ మాతిశయం బటఁ దోఁపనయ్యెడున్. ౧౬

ఆ॥ అనిన సంతసించి ♦ యవ్వార లాహరిఁ
గాంచి పులక లంగ ♦ కముల నెఱయఁ
బొగడి రతనిఁ గల్ప ♦ భూరుహమ్మున భంగిఁ
జొక్కు శేఁబు లట్లు ♦ చూడ్కు లలర. ౧౭

వ॥ ఆసమయంబున. ౧౮

సీ॥ వందనమ్ములు సేసె♦వానరశ్రేష్ఠుండు, గురుఁ డంచు భాస్కరుఁ♦గూర్చి భక్తిఁ
గైవార మొనరించెఁ♦గర మెత్తి కపిహస్తి, హితబుద్ధిఁ ద్రిదశాల♦యేంద్రునకును
బరిచర్య లొనరించెఁ♦భావించి హరిమూర్తి, కన్నతండ్రికి సదా♦గతికిఁ బ్రీతిఁ
బ్రార్థించెఁ దాదాత్మ్యపరత వలీముఖ, హంసంబు హంసవా ♦ హనుని మదినిఁ
బొసఁగ భూతములకు♦భూతనాథున కాది, విష్ణువునకు రామ♦విభున కెలమి
వెలయఁ గేలు మోడ్చి♦వివిధోపచారము, త్నెఱపె హనుమధృతి వినిద్రుఁ డగుచు.

క॥ అసహాయశూరుఁ డఖిలై, కసహాయుం డతఁడు రామ ♦ కార్యపరత్వో
ల్లసన మొలసె నైనను శ్వస, నసహాయం బగ్ని కటు ద ♦ నకుదాఁ బెరసెన్.

మ॥ ద్విగుణా బయ్యె బలంబు వేగము మహా ♦ తేజంబు పెంపొందె భా
వగతు ల్బారులు దీర్చె సం సహనము ♦ న్వాక్రుచ్చె సత్త్వంబు వ్యో
మగతస్తోత్రము లందె గాత్రము హనూ ♦ మంతుఁడు దా వార్ధి దా
ట గ నుంకించిన యంత మాత్రన నిశా ♦ టస్తోమభీమంబుగన్. ౨౧

ఆ॥ తఁచిన యవి కొన్నితలఁపని యవి కొన్ని, కడలి దాఁటి లంకఁగలయఁ జొచ్చె
హనుమ తలఁపు లింతయనఁగ నేల పరోప, కారి వేడ్క కిదియదారి నగజ.

సీ॥ విడిచించె బలురోమవితతి మోక్షలగుమిఁ, బర్వతంబున గాలిభంగి బొదలి
గర్జలై దోయదకలన దిశాచక్ర, మునఁ బ్రతిధ్వానంబుమొనయ నడరి
యాడించె లాంగూలమది సుపర్ణాక్రాంతి, గతమహానాగంబుగాఁగ నెగచి
కట్టె బాహుపరిఘములఁ దోరణజయ, శ్రీప్రవేశకశుభస్థితికఁ గూర్చి

దూరమార్గప్రసారమ్ము ♦ తోరముగను
సునిశితము లగు దృష్టులఁ ♦ జొనిపి యుత్స
హనము తోడ్తోడఁ ♦ బెనుగ నె య్యమునఁ దోడి
వారితో నిట్టు లనియె న ♦ వ్యాయుసుతుఁడు. ౨౩

మ॥ ఇదె రామాశ్రమ పోలె లంక పస మా ♦ యింపం బ్రవేశింపఁ బో
యెద సీతం గని కాని నాఁ డసురతో ♦ నేతెంతుఁ దద్వాసభూ
పద మెం బెకలించి మోచికొని సం ♦ పల్లెల కైకొలు గాం
చెద మీ కెల్లరకుం బ్రియంబుగ యశ ♦ శ్రీలాల నోత్సాహినై. ౨౪

ఆ॥ మేలి వార్కఁ దెత్తు ♦ జాలింబడకుఁ డొక, రిత్తవోవుదునె మ ♦ రుత్తనయుఁడ
ననిన వారు జయజయధ్వానములు నింగి, ముట్ట సంతసమున ♦ మొనసి రంత.

తే॥ తేజ సత్త్వంబు వీర్యంబుధృతిసమున్న, తత్త్వమును నంత కంతకుఁదనువు గూర్ప
ధీరుఁ డాతని పై దృష్టిదెరలనీక, గాంచుచుండిరి వానసులక్మంజనేత్ర. ౨౫

—♦ హనుమంతుఁడు సాగరముదాట నెగయుట ♦—

సీ॥ మొలదట్టిపై బాహువులు మోపి పాదము, లించుక గుదియించి ♦ యెరవు నేసి
యలఁ ద్రొక్కి యిమ్ముననిలిచి కంత మ్మును, మూపులుగర్జములొనయఁ దిగిచి
యెడఁ బ్రాణధారణంబొదవించి నెక్కొని, నింగిపై దృష్టులునెలవు కొలిపి
పులకలు నెమ్మొనఁబొదల నూష్మలభావ, ముననొప్పి శరవేగమునఁ దనర్చి

యెగసెఁ గుప్పింపఁ గుంగి తో ♦ నెగసి యమ్మ
 హేంద్రధర మనుయాయిత్య ♦ మెఱుక సేయ
 నెదిరి భంగంబు స్వీయస ♦ మృద్ధి నోటఁ
 దెలుపకయ తెల్పుచును వాయు ♦ దేవసుతుఁడు.

— 22

ఉ॥ లేదు విచార మింతయును ♦ లేదు తలంకు మనోజవంబు సం
 మోదము నొక్కడై తదను ♦ మోదనవశ్యముఁ బారవశ్యమున్
 బాదుకొనంగఁజేయ నొక ♦ పట్టునఁ బోవఁదొడంగె రామకా
 ర్యోదితసంప్రసాదన మ ♦ నుత్తమసాహ్య మొనర్చుచుండగన్,

— 23

అ॥ ఆర్జవమ్ము జవము ♦ నసదృక్షములు గాఁగ
 మానధనుఁడు వాఁడు ♦ మానసమున
 గరుడుఁ డనఁగ నేనె ♦ కాని వే తొండు లేఁ
 డనుచు నుప్పరమ్ము ♦ నంటఁ గదిసె.

— 24

అ॥ కూడముట్టి తిరిగెఁగొన్ని బంధువు లట్లు, గొన్ని నేన లట్లుఁగూడఁ బాటెఁ
 గొన్ని వానిఁ జుట్టిఁకొలిచె వేగాహృత, వృక్షరాజి రాజఁవృత్తి దోఁప.

30

క॥ పెనుగొండ వోలెఁ దరువుల, పెనకువ నతఁ డొప్పె మేలిఁవిరు లిగురులు నె
 ట్టన శోభిల నద్భుతద, ర్శనుఁడై యాకసమునన్ ధరాధరతనయా.

31

అ॥ పెద్దమ్మాకు లబ్ధిఁబెరసి డాగిన కొండ, లయ్యెఁ దేలి కొన్నియలరుగములఁ
 దారకాపథమ్ముతరమున దాని న, లంకరించె హనుమఁలాగి విడువ.

32

క॥ నానావర్ణసుమోత్కర, మాసీతము గాఁగ నాతఁడంబరవీధిన్
 దా నింద్రచాపకలితా, నూనతటిత్వద్విలాసఁమొప్ప దనర్చెన్.

33

అ॥ హనుమ నీడ నీటియం దవగాఢయై, యోడ పోలె బాటుచుండె వాని
 వేగమున హతప్రవృత్తి యై వార్ధి యు, న్మత్తు లీలఁ తెఱఁగుమాలి తెరలె.

తే॥ ప్రజల కింద్రధ్వజమ్ము రా ♦ వణునిపాలి
 ధూమకేతువు రాక్షస ♦ స్తోమదావ
 పావకజ్వాల రాము మ ♦ హావిజయప
 తాక తోఁకొని హనుమని ♦ తోక మెఱసె.

34

క॥ ఆతని యురువేగంబున, నాతతపాతాళకుహరఁమగపడ ద్రోణీ
 భూత మయి సంద్ర మొదికిలె, వీతస్థితి నడుమఁ బాయఁవిచ్చి మృగాక్షీ!

35

సీ॥ దూదిపింజెలు వోలెఁదూలి మొగిల్లు తో, నేగమిన్నున వేగఁమెగువ నెగసి
 మారుతస్కంధంబుమలసి చయ్యన డిగ్గి, మున్నీటి తరగలఁముట్టరాచి
 నీరు పాయలు విచ్చఁనెఱి దోచు ఘాతుక, సత్త్వమ్ములకు భీతిఁసంతరించి
 తెక్కలకొండ పేరుక్కున నడిచక్కి, దారిఁ బేరెమువాలుతరము మీఱి
 యరుగుచుండెఁ దఱిమి • యమ్మహాబలసూనుఁ
 డట్లు ముందు వెనుక • యనక యుత్త
 రముననుండి దక్షి • ణమునకుఁ జొరఁబాట
 నురవడించి చను మ • హూల్క వోలె.

32

ఆ॥ తిరిగిచూడఁ డెలమి • దేకువ నడలింపఁ
 డాకలి యని డప్పి • యని తలఁపఁడు
 విభుని కర్జ మూని • వెరవొందు కృతికి వే
 తొండు సహ్యా మగునె • యుత్పలాక్షి !

33

క॥ పదియూమడ వెడలుపు ము, ప్పదియూమడ పొడవు పవనుపట్టి తనుచ్చా
 య దనికె వార్నిధి నప్పటి, కదె యబ్బిం బనుచుఁ బొగడిరమరులు ప్రీతి. ౯౩౯

వ॥ వెండియు నాప్రిచండవిక్రముండు మహావేగంబున నంబరంబునఁ బటతెంచు
 నత్తఱి బురఃప్రసారితం బగు బాహుయుగళంబు పంచాస్యపన్నగయుగంబును
 బశ్చాద్భాగోల్లసితం బగు లాంగూలంబు మహాభోగిభోగాభోగంబుననుకరింప
 భూభారహరణదక్షుం డయ్యును భూభారభరణశీలుం డగు పాపతేని వీలాకృతికిం
 బాసట యగు మూర్తివిశేషంబున నొప్పారి రంగుమీఱు కడానిబంగరుమెఱుంగు
 లీను నెమ్మేని పేరిఁటి పసిండికొండ నుండి వింత విద్యుద్వల్లికలు పొడనూపి
 యాకసంబు తలంబు నాక్రమించి యల్లిబిల్లిగా నల్లుచున్నవో యనఁ గ్రొత్త
 కాంతులు చూచువారల కన్నులకు మిఱుమిట్లు గొలుప మహాతేజస్సురితంబు
 లగు నేత్రంబు లుదితంబు లగు చంద్రసూర్యబింబుల డంబు విడంబింప నెఱ్ఱని
 నెమ్మొగంబు సంధ్యారాగరసరంజితం బగు భానుమండలంబునకుం దోడు నీడ
 యై కనుపట్టఁ దెల్లని దంతముక్తాఫలపంక్తికి జన్మభూమి యగు వదనశుక్తిక
 విద్రుమఫలం బెట్లు కనియెనో యన రుచి మీఱు రదనచ్ఛదంబు విష్ణుపదంబు
 నకుం గూడఁ గొండొక కాస్తుభమణిరత్నంబు సంపాదింప గైరికధాతురాగచ్ఛ
 రితం బగుట నితంబప్రదేశంబు మహాశైలంబునకుం దనకును నభితామ్రాంతరంబ
 యై యుండు నని లక్షణపరిష్కారం బొనరించువిధంబు దోపఁ బుచ్చం బల్ల
 ర్పుచు నీరేడులోకంబుల నెందునేనిఁ ద నైదిర్చి పోరున విజయం బందు వీరుండు
 కాన్పింపం బోవం డనియో యాచక్రవాళ శైలంబుగాఁ గడ లెల్లం దడవి తడవి

పుడమికన్నియ సందర్శించి యమ్మేలివార్త రామమహిజానికిం బెలుప వత్తున కాని రిత్తకురిత్తగా రానేర ననియో రాక్షసనిలయంబుఁ బ్రవేశించి యమ్మేయిన కొఱవిం దిప్పిన తెఱంగునఁ బ్రవర్తిల్లుదు ననియో సన్నసేయు వడువున వాలంబు చశాకారంబుగాఁ బరిభ్రమింపజేయుచుం బరివేషమధ్యగతుం డగు నంశుమంతుని కరణి వారానిధి గర్భంబు వెలువడి ద్రిమ్మరుచున్న బాడబవీతి హాతుని పగిది మకరిఁ ద్రొంచి కరిణీనాథునిం దేర్పఁ దోఁతెంచు సుదర్శ నాయుధంబు భాతిఁ ద్రిపురంబులపై నుఱుకు మదీయం బగు నాగ్నేయశరంబు కైవడి రోదసీకుహరంబు మాయించునో బ్రహ్మాండకర్పరం బగల్చునో దిక్కులు వ్రక్కలించునో యంతరిక్షం బప్పళించునో పారావారపూరంబు గ్రోలునో వారి వాహసమూహంబు విదారించునో యని వియచ్చరభూతంబులు పిచ్చలించి యొదుఁగంబాఱ ననివార్యశౌర్యవిజృంభణంబునం బోవుచున్న సమయంబున.

క॥ అనుకూలుఁ డగుచుఁ బవనుఁడు, తనసుతునకుఁ దోడు సూపేఁదపనుఁడు తాపం బొనరింపకుండఁ బేరిమి, వినమ్ర యై నిఖిలభూత • వితతియుఁ బొగడ్డె. ౪౧

క॥ అచ్చర లాడిరి హెచ్చి వి, యచ్చరు లలరుజడిఁ గురిసి • రమ్మహితు కథల్ మెచ్చుగఁ బాడిరి కిన్నరు, లచ్చపుదీవెన లొసంగి • రఖిలమునీందుల్. ౪౨

ఆ॥ అట్టు లేగుడెంచు • సతని నాలోకించి, యంబునిధి పరార్ధ్య • మైన యర్థ మంతరాత్మ నునిచి • యర్థి మై నంతస్థునఁ, డగు గిరీంద్రసుతున • కనియె నిట్లు.

—• సముద్రప్రేరితుడై మైనానుఁడు హనుమనికి సతిధిపత్నీరము సేయబూచుట. •—

క॥ నాకును నీకును హిత మిది, నాకౌకసులకుఁ బ్రియంబునందితగుణ మై నాక! యెయిదు మనిలజుఁ డొక, శ్రీకర మగు కర్ణ మూనిఁచేరఁగవచ్చెన్. ౪౪

తే॥ ఆప్రియాతిధి సత్కార • మాచరింపు
మపగతక్లముఁ జేసి త • దాదృతిఁ గను
మన్నిఁటికిఁ జాలు దీ వన • నతఁడు పొంగి
యఖిలవృత్తాంత మెఱిఁగి చ • య్యనఁ గడంగి. ౪౫

క॥ అంబునిధి గర్భగతుఁ డుద, కంబులఁ దెరలించి పై కెగసె నబ్దపిథా నం బెడసి భాసురం బగు, నంబరమణిబింబమునకుఁననుగుండెలి యై ౪౬

సీ॥ చొక్కంపుఁ బసిఁడి రశ్మిలు దిక్కులం బ్రాకి, విద్యుల్లతల సొంపుఁవెల్లడింపఁ బడపుం దీవెలుఁబయలఁ గిక్కిఱిసి బ, ల్సాంధ్యరాగశ్రీలఁసంతరింపఁ బచ్చల మొలకలుఁబాఱు తల్కులు మేఘ, మండలిఁ బచ్చికఁత్రొండుకొలుప మగతాల దీప్తులుఁమలసి రోదసి నిండ, భానుకోటిస్ఫురల్ప్రీస్తరింపఁ

బరిపరిపరశ్శతంబు లై ♦ పరఁగు శిఖర, కటక పాదము లెల్ల జగమ్ము లొడియఁ
జాలఁగ హిరణ్యనాభసంజ్ఞం దనర్చు, నతఁడు హనుమని కెదుటఁబ్రత్యక్షమయ్యె.

క॥ ఫలభారనమ్రములు తరు, వులుఁ బూజొదల మృతసారఘోర్ణములు సర
స్సులు దివ్యోషధులును స్ఫుర, దళిముఖనాదములతోడఁనగ్గిరి నొప్పెన్. ౪౮

క॥ కిన్నరగీతంబులు విల, సన్నగబంధుస్తుతిప్రచారంబులు సం
పన్నతఁ డెలుప గిరీటుతు, సన్నాహ మనీదృశప్రసక్తిఁ దలిర్పెన్. ౪౯

తే॥ అతని తెఱఁ గఠ కఠకు ♦ నగ్గలముగఁ
దోపఁ బెను విఘ్న మీశ్రోవ ♦ దొరసె ననుచు
ఊమ్ముతాఁకునఁ దాటించె ♦ నిమ్ము లెడలి
పర్వతాధిపాత్యమ్ము ♦ బమ్మరిల్ల. ౫౦

క॥ తెప్పిటిలి ముప్పునం బడ, కప్పాటనె దివ్యరూపమంది శిఖరమం
దొప్పుగ నిలిచి యతం డెద, మెప్పు గదుర సమ్మదమ్ముఁమెయికొనఁ బలికెన్.

సీ॥ నీకు విఘ్న మొనర్చునెఱి గాదు మాయింటి, బంధు వై తివి నీవుపవనతనయ!
రాచవాడికి విందుఁరాణించు సంద్ర మే, మిరువురమును నీదుఁహితము మదిని
భావించి నినుఁ గాంచిఁసేవింపఁగా నాతఁ, డనుప వచ్చితి నింతఁయనుమతించి
సత్కారము ల్గానఁజనుదెమ్ముచనవుమా, కింతమాత్ర మొసంగిఁమెలమిఁగూర్చు

మిందు ఫలకందమూలము ♦ లించుగడలుఁ
బుట్టతేనియ లమృతమ్ము ♦ గుట్టు వాపఁ
జాలు సరసీరసమ్ములు ♦ జాల నెగడు
నింపు మై నారగించి ను ♦ ఖంపు మయ్య!

౫౧

క॥ మందారతరుచ్ఛాయల, నిందలి పననాంకురమ్ముఁలెలయింపఁగ శ్రాం
తిం దలఁగి యవలఁ గర్జము, పొం దరయుము మామనంబుఁపొంగారంగెన్.

తే॥ తెక్క లెగువ గిరు ల్చెల ♦ రేగి యెల్ల
జగముఁ బీడింప నిందుగ్గిండు ♦ చాలివాని
చుట్టుప లెగఁ జూచె వ ♦ జ్రంబు సాచి
యవి విపక్షంబు లయ్యె న ♦ య్యదనునందు.

౫౨

క॥ నాపై నాతం డుఱికినఁ, బ్రాపై నీతండ్రి పవనభట్టారకుఁ డే
నాపదలఁ బొరయకుండఁగఁ, గాపాడెను వార్ధి సఖునిఁగావించి దయన్. ౫౩

తే॥ సగరసంతతి పెనుపునఁసాగరంబు, నాఁగ వర్ధిల్లుటనుఁ దదన్వయమువారి
కర్జ మీ పూని వచ్చినఁకారణమున, నబ్ధి నాతోడి బందుగుఁడనఁగ నయ్యె. ౫౬

క॥ ఎలమి నుపకారి కుపకృతిఁ, దలఁపని వాఁడెనయు నంధఁతామిసమనన్
గలవె జగ మెల్ల మనుపం, గల నినుఁ బూజింపకున్నఁగతు లిఁక మాకున్. ౫౭

శా॥ ఆన్మణ్యంబునఁ దేర్పు మయ్య! మము ని య్యర్థమ్ము కైకోలునం
దా నిన్ద్రాదులతోడ మెచ్చును జగ యత్పాణిండు మత్పార్థితం
బూనత్వం బెనయంగఁ జూడకుము ని యోల్లాసి! నీసేవఁ దో
డ్తో నీరేడుజగమ్ము లేకధృతిమై యోఁగాడు హర్షాంబుధిన్. ౫౮

క॥ అని వేఁడెడు నాతనిఁ గని, యనిలసుతుం డనియె నట్టుఁతాఁగా కెలమిన్
మొనయించితి వాతిధ్యము, వినిర్మలము నీదు తలఁపుఁవిశ్రుత మయ్యెన్. ౫౯

— యానుమతుఁడు మైనాకుని వీడ్కొని యరుగుట. —

చ॥ మసలఁగఁ గాదు నా కిట ని యంత్రితుఁడ న్రఘురాము కార్యమున్
బొసఁగ ఘటింపఁ జేయ నెడఁ యోద్దు గ్రమింపక మున్నె పూని య
దైసఁ గని కాని యొండు గనఁ యిక్కొన నాకలిడప్పి యంచు ని
య్యసదృశ మైన సంగరము యాఁగ గుణాకర! యెట్లు లేనియున్. ౬౦

క॥ నెన రుంచుము గిరివరనం, దన! సంశోషించినాడఁదలఁగు మెఱుంగ కేఁ
బొనరించిన యపరాధము, ఘనుఁ డగు సాగరున కిట్లుఁగాఁగఁ దెలుపుమి. ౬౧

మ॥ అని కేల్పఁచి కవుంగిలించుకొని య యన్న పోయి వత్తుం దలం
పున మే లుంచు మటంచు నెమ్మనమున యొల్పారు హర్షంబు పెం
పునఁ గన్ను ల్వికసింప వాని నెలమిం యబొందించి వీడ్కొల్పుచున్
ఘనమార్గంబుఁ గ్రమించె దన్విభవము యన్గంట వీక్షింపుచున్. ౬౨

క॥ దానికి వాఁడును గడలియు, మే నెఱుంగగనీని ధృతినిఁమించి ప్రశంసా
ఖ్యానముఖరు లై రమ్మెయి, నానందంబున నుతించిఁరంబరచరులున్. ౬౩

— యందుఁడు మైనాకునకు వరము లిచ్చుట. —

ఉ॥ మెచ్చి సురేంద్రుఁ డది ధృతి యేకొనఁ గాంచి హిరణ్యనాభ! నీ
సచ్చరితంబు పెంపుమెయిఁ యజాలితి విట్లు శుభంబుఁ గూర్పఁగన్
బొచ్చెములేని యీకృతినిఁ యబొందొనఁగూడెను నీకు నాకు నీ
యిచ్చఁ జరింపు మెట్లయిన యేమెడఁ గీడు వొసంగ దెద్దియున్. ౬౪

క॥ అని వర మొసంగి నెమ్మిం, జనఁ బర్వతభేది ముదముఁజాల్కొన గిరిరా
ట్టనయుఁడు నమ్మెయిఁ దిరమా, మనముననొ వ్పారె సుకృతఁమహితుం డగుచున్.

ఉ॥ అంతట శైలవార్నిధి స ♦ మాదృతుఁ డై జవ మొప్ప నాహనూ
మంతుఁడు పోవుచుండె ఘన ♦ మార్గము వట్టి ప్రిసక్తిమై సుర
ల్మంతన మొప్ప వాని గరి ♦ మం బరికింపఁగ సర్వశక్తుల
నృంతున కెక్కు నయ్యురగ ♦ మాతను గాంచి వచించి రిమ్మెయిన్. ౬౬

ఉ॥ మాయకు లెల్లరక్కసు ల ♦ మాయకుఁ డొంటిఁ జరింప నెప్పు డె
శ్లేయవలేప మేయుపధి ♦ నెంచి యలంతుగొ లోకబంధుఁ డి
వ్వాయుజుఁ డబ్బి దాఁటి యని ♦ వార్యత లంకకుఁ బోవఁ జూచెడుం
బోయి పరీక్ష సేయు మెడ ♦ వోవక మున్నె ప్రభూతమూర్తివై. ౬౭

క॥ రక్షోరూపంబున నీ, వక్షోభ్యతఁ గానిపింప ♦ నలమటపడునో
దక్షతమైఁ గ్రమియించునొ, లక్షణ మెఱుగంగ నగుఁ గ ♦ లానిధి ! నీకున్.

క॥ ఆతతజవనత్త్వంబుల, నాతం డుడివోనివాఁడ ♦ యగు బుద్ధిబలం
బేతెఱఁగు గలదొ చూతము, మాతలఁపునఁ దలఁకు మాన్ప ♦ మలయుము తల్లీ !

మ॥ అని యద్దేవిఁ బురస్కరించి యనుపన్ ♦ హర్షించుచుం బోయి గృ
ద్దన ముప్పట్టులు మ్రింగఁ జూచు పెనుభూ ♦ తం బట్టు లవ్వాయుసూ
నుని మార్గం బరికట్టె మిత్తి కడఁక ♦ న్నోనాఁడు నమ్మెని పెం
పును దంష్ట్ర ల్వికృతాస్యము న్భయ మెద ♦ న్బట్టింప దట్టింపుచున్. ౭౦

వ॥ అట్లు విజృంభించి యన్నెఱవాది నెదుర్కొని. ౭౧

—♦ దేవతాప్రేత యైన సురస హనుమనిఁబరీక్షించుట ♦—

ఆ॥ సురస నాగమాతఁ ♦ జూవె యే వానర, కామరూపసత్త్వ ♦ కలిత నన్నుఁ
గడచువారు లేరు ♦ గ్రసియింతు నాకలి, పెనుపు దనుక నెదియుఁ ♦ బెరసెనేని.

క॥ చిక్కితి నా కీయెడ నీ, కెక్కడఁ బోవనగు నింక ♦ నిమ్మెయి భక్త్యం
బెక్కరణి విడువనోపుదు, నిక్కాలము దైవ మిట్టు ♦ లేర్పడఁ జేయన్ ౭౩

క॥ నాయాస్యగహ్వరం బెడఁ, బాయక చొరఁబాటి కనుము ♦ పరలోకసుఖం
బీయెడ నే మన నే మా, నాయాసమె కాని పిదప ♦ నదియట్లెయగున్. ౭౪

క॥ అని యడరిన నతఁ డిట్లనె, ననిలసుతుఁడ హనుమ నెలమి ♦ నమ్మరొ నీ కే
నొనరింతు వినతి రాముని, పనుపున సీత నెల వరయు ♦ పని నా కొదవెన్.

అ॥ అతఁడు దాశరథి య ♦ నంతసత్త్వఁడు తండ్రి
వసువ సాధ్వీ దాను ♦ ననుజుఁడును బ
రార్థ మొలసి దండ ♦ కాటవిఁ జరియించు
చుండ వారు లేని ♦ యొక్కతఱిని.

26

అ॥ రావణుఁడు మొఱంగి రాణివాసము గొని, చనియె దూతకృత్యమున మెలంగఁ
బోవుచున్నవాఁడఁబున్నెంబు నీ కగు, నన్ను విడుపు మేనునయ మెఱింగి.

22

క॥ వార్త నెఱిగించి తుది మది, నార్తిపడక యొడలు నీక ♦ యర్పించెద స
త్కిర్తి గనుము శపథమ్మున, వత్తుదుఁ దలంపుమింత ♦ వట్టు నిజముగఁ.

2౮

అ॥ అనినఁ బొల్లుమాట ♦ లవి యేల యే నిన్ను, దదలి వ్రేలు నోట ♦ వైచికోనఁగ
నీవు నత్తు గాక ♦ నేమమ్మున నటంచు, నలఁతి గాని రభస ♦ మందుటయును.

2౯

క॥ నీచాలినయంతలుగా, నాచికోనం దగు నటంచు ♦ నాయమ మోముం
దొఁచికోనఁగఁ బదియామడ, లై చాల్పు వెడల్పు నొప్పనా మైఁ బనిచెఁ.

నీ॥ సురస యాతనిపెంపుఁజూచి వింకతియోజనా, క్రాంతవక్త్రాఢ్యయగుదుహనుమ
ముప్పదియోజనములుగ వర్ధిల్లిన, నలువది యామడల్నాతి గ్రమ్మె
నోరెత్తి యిమ్మొయినూతామడలు గాఁగ, నా నంతకును మారుతాత్మజుండు
పెనుచుచుండెను మేనుపిఱు తివియక యప్పు, డంగువమాత్రుడై యాపె గర్భ
మందుఁ జొరఁబాటి వెలువడి ♦ యతివఁ గాంచి
యంబ ! నీయుదరంబున ♦ యందు నలఁతి
జొచ్చి వచ్చితిఁ జెల్లె నీ ♦ యిచ్చ యింక
సెల వొనఁగుమే నమస్కృతు ♦ లేయువాడ.

౩౧

క॥ అన మెచ్చుచు దాక్షాయణి, తన నిజరూపంబు దాల్చితనయా! నినుఁ బో
లినవానిఁ గాన మెందును, జను మింక జయించి తెల్లజగముల నొకటఁ.

౩౨

తే॥ సురలు సీబుద్ధిబలమున ♦ చొప్పరయఁగ
వేడి ననుఁ బంప వచ్చితి ♦ వెఱపు సూపఁ
దలంపు మెలఁకువ దాక్ష్యంబు ♦ ధైర్యసార
బలము లనువొందు నీయందుఁ ♦ బవనునందు.

౩3

—♦ సురస హనుమని మెచ్చి పీఠించుట. ♦—

క॥ నీకీర్తి నెగడుఁగావుత, మీకువలయ మెల్ల నునుపనిదె తఱి పొజ్య
శ్రీకారి రాము కార్యము, చేకొని ఘటియించి మనెదుఁచిరకాలంబుఁ.

౩౪

Acc. No. 6554

ఆ|| అనుచు వర్ధిలంగనాతని దీవించి, యరిగె సురస యంతరంగ మలర
సురలు హర్ష మందిఁసూనము ల్వర్షించి, రుదయ మెనసి హనుమఁయుత్సహించె.

సీ|| మెఱుఁగుఁదీఁగెలు మ్రోలఁమెలఁగ నభ్రగజంబు, నందును బర్జన్యఁడమరుచోటు
ద్యోగంగ తరగలఁదోఁగి కమ్మనిగాడ్పు, లెలయింప సుకృతులఁనెనయుచోటు
వ్యోమయానము లెక్కిఁయువతులతో న్వర్గు, లింపు మై కొనఁ జరిఁయించుచోటు
క్రతుహవ్యములు మోచిఁక్రతుభుక్తులకు హవ్య, వాహుఁడర్థినొసంగఁవచ్చుచోటు

తారకాలింగమూర్తికిఁ దపసు లెల్ల
సారసరసీరుహార్చన ఁ ల్లరుపు చోటు
గాన నౌ మింటిమార్గంబు ఁ గవియఁ జొచ్చి
యరుగుచుండెను వాఁడు ప ఁ ద్వాయతాక్షి !

౫౬

ఉ|| చుక్కలతేని యిక్క నెఱి ఁ సొం పల రిక్కలరాణి వాసపుం
జక్కఁదనంబు డంబు గ్రహ ఁ సద్మవినిద్రవిలాసవైఖరుల్
మ్రొక్కులవేల్పు మండలము ఁ ముంగిటి తేజము దేవతామృగీ
దృక్కలనాధ్యధామమున ఁ తీరును గాంచె హారీంద్రుఁడద్రిజా!

౫౭

చ|| అసుసము పొంగువాఱ నటు ఁ లంబరవీధినిఁ బాటుతెంచు న
పురుషవరేణ్యునిం బవన ఁ పుత్తునిఁ బావనమూర్తిఁ గానవ
త్తురు సురసిద్ధముఖ్యు లగు ఁ ద్యోసదు లిమ్ముల నిల్చి స్వీయసుం
దరులకుఁ దచ్చరిత్రములఁ దత్పరతం దనుపారఁ దెల్పుచున్.

౫౮

ఆ|| తెక్క లున్న పులుఁగు ఁ తేనికిఁ బఱపున
సిగ్గు గూర్పఁ బ్రవగ ఁ సింహ మబ్ధి
గడవఁ బెట్ట నట్లు ఁ గగనవీధి మహాజ్ఞాన్
లాంగుఁడై క్రమించు ఁ నవసరమున.

౫౯

— ఁ సింహికానిగ్రహము. —

ఆ|| అతని చాయ సింహి ఁ కాఖ్య మా ఛాయాగ్ర
హము గ్రసించె నాగ్ర ఁ హంబు దనుకఁ
బెద్దకాలమునకుఁ ఁ బేరు మాలిన త్సుధా
వ్యధఁ దొలంచు తరుణ ఁ మబ్బె ననుచు.

౬౦

క|| అవకుంతితుఁడై లోఁబడి, పవనజుఁడెదఁ దలఁచె నసురఁప్రాబల్యము ము
న్వివరించెఁ బ్రవగనాథుఁడు, జవదాటఁగలేరు దీనిఁజవనులయేనిన్.

౬౧

వృథా మా శ్వాసము.

క॥ కాని మృని మే నమ్మెయి, బూని పెనుప నదియు నోరుఁభూమికి దివికిం
దా నొకఁడుగఁ దెఱచినఁ గని, వానరపతిమంత్రి పిన్నఁవాడై తోడ్తో. ౯౨

తే॥ కదిసి యాపెనుభూతంబు ♦ గర్భగోళ
మెనయఁ బరికించి యొక్కింత ♦ యేనిఁ దడయఁ
బొక హృత్కోడ మాంత్రము ♦ లొలను వజ్ర
నఖములఁ బెకల్పికొని గగ ♦ నమున కుటికె. ౯౩

ఆ॥ అనిలతనయుఁ డట్టులకూకాళ బలుకుక్షి, లోయఁ బెరసి యంతఁలోన కెడసి
రాహువదనగహ్వాఁరము సొచ్చి వెలువడు, పూర్ణచంద్రు లీలఁబాలుపుఁ గాంచె.

క॥ ఏచాయన్ గ్రసియించెనొ, యాచాయనె గ్రాస మయ్యె ♦ నది మిత్తికి సంత
కోచ మెడలి వేల్పులు వ్యా, కోచముఖు ల్లాగఁ దుహిన ♦ కుధరతనూజా!

ఆ॥ తెఱచి నట్టి నోరు ♦ తెఱచి నట్టులె యుండఁ
దెఱవ యుసురు లెడల ♦ దిటపుపడియె
నది యొకొండు కొండ ♦ యన మేను వైచి యు
దరము కందరమ్ము ♦ దారి సూప. ౯౬

క॥ హనుమని దాక్ష్యముఁ గని యూ, హను మనిచెం గాక మనలఁనందఱ మఱియే
మని తరము మీఱు ధృతి క్షణ, మనితరవాగ్గుంభనములఁనమరిరి దివిజుల్. ౯౭

క॥ అంబరతలముం బెరసి తి, రం బగు నుల్లాసమునఁ బ ♦ రం బంబుధిపా
రంబు గనె దృక్ప్రసంగం, బింబుగఁ దనకన్న మున్నె ♦ యెయిది మెలంగన్.

చ॥ పెరిగెను మేనుఁ దేజ మటు ♦ పెంపు వహించెను వేగ మెక్కుడై
పెరసెను సత్త్వసారములు ♦ పిక్కటిలె స్థనహర్ష పూర మ
ప్పరుసున మీతె నత్తోడను ♦ వాసినముత్సహనంబున స్థనో
త్తరుఁ డట గోష్పదం బెడయు ♦ దారి సముద్రము దాటు నత్తటిన్. ౯౯

ఆ॥ ఆతఁ డూర్పు పుచ్చఁ ♦ డలమట నొందఁ డ,
య్యబ్ధి దాటు టెక్కుఁ ♦ డని తలపఁడు
పెక్కు లామడలునుఁ ♦ బేర్కొననిది యేటి
లెక్క నాకు నూటి ♦ లెక్క యనుచు. ౧౦౦

ఆ॥ ఎవని సంతకాల ♦ మెనయుచో నొకపరిఁ యేనిఁ దలఁచి మనుజు ♦ లీదువార
లలభవాబ్ధి నతనియలఘుకింకరున కి, క్కడలిఁ గడచు టెంతఁకమలనయన.

క॥ తొలుదొల్తఁ దోచె ద్వీపం, బలఘుతరంబవల గిరి వ ♦ నాంతరులతా
ఫలపుష్పమంజరీశ్రీ, విలసనరేఖాప్రసక్తి ♦ విశ్రుత మగుచున్. ౧౦౧

వ॥ పదంపడి చుయ్యంజనానందకందళంబు.

౧౦౩

—♦ హనుమంతుఁ డవ్వలితీరముఁ జేరి ప్రకృతి ననుగమించుట ♦—

క॥ ఇలఁ దొంగి ను వాహినులి, ముల నంబుధిఁదేర్చు హాయిలు♦మొగకొను తెరలం
గల సాభా ము మలయా, చలోపవనవిలసనములు♦చాల్పుగఁ గనుచున్.

ఆ॥ బలి వినిగ్రించి♦ప్రకృతి నందిన విష్ణు, నట్లు మోహ మెడలి♦యాత్మరూప
మొనయఁ గను యోగి♦పానరిక వాఁ డబ్ధి, గడచి సహజమూర్తి♦కలన మొసె

ఉ॥ ఆపవనాత్మజుఁ డకన ♦ నంబుధి వేల సువేల మెక్కి లం
కాపురి నాతికిఁ గూటమునఁ ♦ గాంచనకూటవదంచలాంచిత
ద్యోపురి నట్లు పుణ్యజన ♦ యోగనియోగవదర్థనిత్యభో
గోపచితప్రభావవిభ ♦ వోచితవిభ్రమసీమ నయ్యెడన్.

౧౦౬

సీ॥ తనవారిదళముతోఁదనుఁ జుట్టి మున్నీరు, గొలువ నార్భటి నొడ్డఁగలఁచుదాని
గిరుల మొత్తమ్ముతోఁగీల్కొన్న పెనుగొండ, పై నెక్కి పరులజేడ్పఱుచుదాని
వజ్రసాలముతోడివరసాలములు గొంచు, నాకసం బెగయింపనఱుముదాని
గోపురాట్టలకఁగుంభితయంత్రాస్త్ర, తతి వ్యోమచరుల నదల్చుదాని
నసురకల్పమహాభైరవాట్టహాస, చకితయమపరిహాసప్రసక్తిదాని
లంక గతశంకఁ గని రామకింకరుండు, విస్మయాంబుధిఁ దోగె నున్వీధతనయ!

క॥ కన్నులపండు వగుచు విభ, వోన్నతిఁ దనరారు దానియొఱపు ప్రసక్తి
నన్నది కన్నట్లుగఁ దా, నెన్నదొడరె నతఁడు హిమమహీధరపుత్రీ! ౧౦౮

సీ॥ ఇది చొక్కటమ్ములకిక్కగా సంద్రమ్ము, సార మై పొడమినస్వర్గలోక
మిది యెల్లగట్టులకెర వై త్రికూటమ్ము, దాచికొన్న మహానిధానము తల
మిది దేవశిల్పి పేరెనయ నెక్కటి వింత, లుంచిన శిల్పప్రపంచశాల
యిది సుద్రసన్నసర్వేశ్వరవిస్తార్య, మాణాళిలైశ్వర్యమహితశక్తి
యిది యసురజీవనాశ మి య్యది సురౌఘ
పాశబంధమ్ము సుకృతసా భాగ్యసీమ
దీనిఁ బోలంగఁ జాలునే దివిజపురియు
గిరియు నిద్దాని వర్ణన కేవలంబె.

౧౦౯

తే॥ నాటి దుర్వాసు తిట్టిన ♦ నాకలక్ష్మి
యుదధిఁ జొరఁ బాటి యిమ్మొయి ♦ నుండనోపు
మంధగిరి యొరె యక రాలి ♦ మలసినట్టి
త్రుప్పు డల సారసంపదాం ♦ దోళనంబు.

౧౧౦

క॥ దనుజగురుఁడు మృతసం జీ, వని విద్యం గొనియె హరునివలన నదె పురం
బున రూపు దాల్పఁ జనుఁ గా, దన మిత్తికిఁ జేరరానిదై మనఁగలదే. ౧౧౧

తే॥ డెందములు దేవశమ్ములుఁబొందుపఱచి, కాలకాలునిఁ బూజించుకలన లెంచి
రిక్కసులజోలి కెన్నఁడురాదు మిత్తి, పగఱమాటకు నింకేమిబాట గలదు.

ఆ॥ ఎఱిఁగి యెఱిఁగి మున్నె ♦ యెల్లగట్టుల చట్టు
పలు డెరల్చి వజ్ర ♦ నిలువరించె
గాక యున్నఁ గొండ ♦ కాణాచి యిది పుర
మ్ములను మూఁటి నెగసి ♦ మొత్తకున్నె. ౧౧౩

చ॥ తొలుతనె దీనికై యెగచి ♦ తోచెను వైశ్రవణు నిజాగ్రజాన్
గెలిచెను గాక లోకములఁ ♦ గీర్తికి నై యటు నాదరింపఁ డ
య్యలకను నైంది భోగవతి ♦ నబ్రమె రక్కసిమన్నెతేని మే
ల్వలపుల కుప్ప యిప్పురికి ♦ వచ్చునె సాటికి నెద్దియేనియున్. ౧౧౪

తే॥ విశ్వరూపుఁడు త్వాష్ట్రాడవిధము సేసె, నసురపక్షమ్మువార పోయమరశిల్పు
లెన్ని పురముల నిర్మింపరి ట్లటంచు, దీని యసమానగుంభనతెలుపకున్నె. ౧౧౫

తే॥ వార్ధి నడిగట్టుపై నిదివఱలుచుంట, మూఁటి కూటమి నది త్రికూట మయ్యె
తనకనకకూటకొటులుఁ దవుల గగన, మేల బహుకూటసంజ్ఞ వహింప దొక్కొ.

క॥ అసురపురమ్ముల మూఁటిం, గసి దీరం గాలె నాఁడు ♦ కామహరుం డీ
యసురపురిఁ గాచు మఱవఁడొ, యసిపదనున నెఱపినట్టి ♦ యాతప మెదలోన్.

క॥ అని యెన్నుచునె త్రికూట, మ్మున కూటము మొనసి వీఁడు ♦ మొగకొని సాభా
గ్యనవోదయ మనఁ దోచిన, గని యిట్లని పొగడె మేన ♦ కాసుకృతశ్రీ!

సీ॥ ఇది కల్కిచెలి పుట్టి ♦ నిల్లు గాదన నబ్ధి, నాకధునీలాల ♦ నము లమరునె
యిది గౌరి కైశోర ♦ కేప్పితం బనకున్న, గిరి యెత్తి ముద్దాడు ♦ గరిమఁ గనునె
యిది భారతీకలా ♦ సదనంబుగాక హి, రణ్యగర్భవిలాస ♦ రక్తి మనునె
యిది శచీరూపసం ♦ పదపెంపు గాకున్న, నైంద్రసామ్రాజ్యంబు ♦ నాచికొనునె
యిదియె రాక్షసరాజస ♦ మీహితార్థ, సిద్ధి గాదేని నవిహత ♦ స్థితిఁ దనరునె
యిది సపత్నదురాసదమిది యసాధ్య, మిది యనన్యాదృశము దీనినెన్నఁదరమె.

ఉ॥ నిచ్చలు బచ్చతోరణల ♦ నిద్దపుబంగరుగోడలన్ బ్రభా
త్యుచ్చపతాకలన్ శశధ ♦ రోపలవేదులఁ బద్మరాగసం
పచ్చయ యోగివజ్రమణి ♦ వప్రిసుతారవితానలక్ష్మలన్
మచ్చిక గూర్చు నిన్నగరి ♦ మారవిరోధికి శంబరారికిన్. ౧౨౦

తే॥ గోపురమ్ము లనుసూతఁగోపురములు, వైజయంతిక లాక్రాంతఁవై జయంత
వైభవాంచిత భిష్పరిఁవైభవంబు, గలయఁ గాంచుట కన్నులుఁగల ఫలంబు.

తే॥ ఇచటి దనుజుల నెనసి మం ♦ దేహు లెట్లు
తన్ను బాధింతురో యని ♦ తలఁచియేమొ
చేరఁ డిష్పరి దరి నొంటఁ ♦ జేరు ప్రతిఫ
లించు రవికోటి సాహాయ్య ♦ మెంచియునుడు.

౧౨౨

సీ॥ వప్రింబు ప్రాకారఁవలయంబు బిరుదు తా, పిఱుదుల చక్కటిఁబెరయఁజేయ
బటువు తా జంత్రంపుఁబనిమెచ్చుమేడలఁ, బాలిండ్ల నెలవునఁబాదుకొలుపఁ
జంద్రశాలాసుధాఁచాకచక్యంబున, నెమ్మొముతలమున ♦ నెమ్మిసూప
వివిధరత్నప్రభా ♦ వేల్లితరసపూర, మంబరంబునయందు ♦ ననువుపలుప
నీలపుంగొప్పరమ్ములఁనెఱుల యొప్పు, కొప్పు గీలింపఁ గొనచెవిఁకువలయముగ
గోష్ఠపాళి నమర్పఁ దాఁ గూర్చె నసుర, శిల్పి తలఁపున దీని సృ ♦ జించునపుడె.

తే॥ సప్తభౌమాష్టభౌమవాఁక్సలలితముగ, నొండెడల హర్ష్యమాలికఁలుండవొక్కొ
యన్నియుఁ బసిండికొండలేయన్ని జీవ, రత్నరాసులె యన వినఁరాదుకాని.

తే॥ మేరుకైలాసశిఖరాళి ♦ మేలుకొలుపఁ, జాలెడు విమానతతుల నీ ♦ జంత విష్ణు
పదము చిత్రపటమ్మున ♦ భంగి నొరసి, వ్రాయుచున్నది తనభర్త ♦ వైభవంబు.

తే॥ చంద్రికాధవళప్రభ ♦ ల్సర్వర్ణకాంతు, లింద్రసిలద్యుతులు హీర ♦ సాంద్రోచు
లబ్జరాగరుచు త్నాక్తి ♦ కాంశుకములుఁ, దీయరాని యలంకృతు ♦ లీని కెపుడు.

తే॥ ఏల చతురంగసైన్యంబు ♦ లేల పగఱ, జాల మేలికయే వంపఁ ♦ జాలియుండ
నదియు నగరి కలంకారఁమనఁగ నొప్పుఁ, బ్రాభవాంచిత నాతనిఁబలసి కొలిచి.

ఉ॥ ఇందలి సుందరీమణుల ♦ నెన్నఁగ నొనె జగత్త్రయిం బురీ
సుందరి తా జయించెఁ బ్రతి ♦ శూరుల గెల్చె విభుండు తజ్జయా
ప్రేందిరలో స్వయంవరలొ ♦ యెట్లును బందులు గాక పోరు సం
క్రందనుఁ డట్లుగాక కల ♦ కాలముఁగింకరుడై మెలంగునే.

౧౨౩

ఆ॥ కోడెకాండ్ర నిచటి ♦ కోమలాంగుల కను, సన్నలను మెలంగఁ ♦ జాలుకొలుపు
లాఠివాడె మరుడు ♦ నీతిఁ బాయనె రతి, వారి కిదియె నిత్య ♦ వైభవంబు.

సీ॥ నిట్టనిల్వున గండ్ల ♦ నిలువఁబెట్టదె వీరి, సోగకన్నులచూడ్కి ♦ సోయగంబె
పలుకనేరని గొడ్లఁ ♦ బలికింపదే వీరి, కప్రింపుఁబలుకుల ♦ కమ్మదనమె

కళు కెఱుంగని తాలఁ ♦ గరఁగింపదే వీరి, నగుమోము వెన్నెల ♦ నాయకంబె
బాఱుతీర్చిన గొంట్లఁ ♦ గాఱింపదే వీరి, నెఱిమచ్చుఁదీవెల ♦ నేవళంబె
యింక నచ్చర లెవ్వరీ ♦ యిందుముఖుల, బానిసల కాకకాదన్నఁ ♦ బట్టి తెచ్చి
యిచట నిలిపెనొ యేమన్న ♦ నేమి దీని, రమణుఁ డెట్లును లోకవిద్రావణుండు.

చ॥ లలితవిపంచికాసముప ♦ లాలితమర్దల వేణునాద సం
వలితకలావిలాసములఁ ♦ బాటిలు నిచ్చటి గానవైఖరిం
దలఁపునఁ బెట్టి వేడ్కమెయిఁ ♦ దాఁ దలఁగండు నటేశ్వరుండు నే
వలనుననేనిఁ దత్ప్రసిత ♦ వాంఛితము ల్సమకూర్చుచుం బురికా. ౧౩౧

తే॥ ఏమి నందనవనములో ♦ యేమిచైత్రీ
రథములో యెవ్వ రేమనో ♦ రథములు ఫల
వంతము లనంగ మఱి పుష్ప ♦ వంతము లన
వింటిమె యదృష్టవంతు లి ♦ వీటి ప్రిజలు. ౧౩౨

సీ॥ కలకాల మొకరీతిఁఫలభారనమ్మింబు, లై యుండు గద నిఖిలాగమములు
జిగిపూవుగుత్తులఁసిరి యెమ్మె లెలయించు, లేదీవెలకు లేదుఁపేదఱికము
రఱిఁ గూడి వలరాజుఁరహిమించు పొదఁగిండ్ల, పడిగాపు లిమ్మేటిఁబంభరములు
చిలుకుఁ దామరకొలంకులఁ దోఁగి చన్నీరు, మోకలపై గాడ్పుఁమొలక లెలమిఁ
దోటమాలి వసంతుండు ♦ తోడి బుతువు
లొలసి యానతి మెలఁగ ని ♦ య్యుపవనములఁ
బాలనము సేయుచున్నాడు ♦ పదిలముగను
మించు పొలదిండి యొడయని ♦ మెప్పు గోరి. ౧౩౩

తే॥ అఖిలసాభాగ్యనిధి సీతఁనపహరింప, నెంచి పురి కిట్టి గుప్తిఁ గాఁవించె నొక్కొ
రక్కసులదొర కాకున్నఁనిక్క లెన్ని, లేవు మెలఁకువ కలదె యీలీల నొకట.

తే॥ కాచియున్నారు దీని ర ♦ క్కసులు ప్రళయ
భైరవుల యట్లు వివిధాస్త్ర ♦ పాణు లగుచు
మిత్తికోఱలఁ జొరఁబాటి ♦ మెలఁగవచ్చుఁ
గాని యిటఁ జొచ్చి మన నొండు ♦ గలదె తెరువు. ౧౩౪

ఉ॥ విద్య లుపాసనావిధులు ♦ విశ్వజనీనము లిందును స్వరా
భేద్యులు బ్రహ్మరాక్షసు ల ♦ వేద్యగుణం బిది బ్రహ్మ కేనియున్
వేద్యవవేదివేదధృతి ♦ విత్తము దీని జయింప నేరి కే
పద్య ఘటిల్లు మొక్కలపుఁ ♦ బాటన వచ్చుట కాక యెమ్మొయిన్. ౧౩౫

తే॥ ఏమి సేయఁగఁ గలఁ డొంటి ♦ నేగుదెంచి
రాముఁడేనిఁ బ్రలయకాల ♦ భీముఁడేని
నెట్లొనర్పంగవలయునో ♦ యెఱుకపడదు
చిత్తము విచారమూఢ మై ♦ చిక్కుపడఁగ.

౧౩౭

ఉ॥ రాజును రాజనందనుఁడు ♦ రామవిభూడును లక్ష్మణుండు సఁ
పూజితు లందుఁ గొందఱు క ♦ పుల్బలుబాముల కోర్చి యిందు రా
నోడఁ గడంగువార లట ♦ నుందురుకా కెటు దక్కువార తె
ట్టిజగజ్జెట్టిపోతెనయ ♦ నెంతురొ యెయ్యది గాఁగ నుండెనో.

౧౩౮

క॥ ఎది యెట్టు లైన నిందున, దుది మొదలుం గాన కెట్లుతూఁగుదు సీత
న్విదితాత్మకఁ గనఁ గని య, య్యదనున యోజితుఁగాక♦యవ్వలివిధమున్.

తే॥ పోతుటేగకు నిటఁ జొరఁ ♦ బోల దనిన
నలఁతిమెయి నాకుఁ జొరఁబాట ♦ నలవి యగునె
ప్రాద్దు గుంకిన పిమ్మటఁ ♦ బొడవు దక్కి
సూక్ష్మరూపంబుఁ గొని యిందుఁ ♦ జొత్తుఁగాక.

౧౪౦

ఉ॥ ఏమనువాఁడ నివ్వలి ♦ కే నరుదెంచిన వేళ యెట్టిదో
భూమిజఁ గాంతునొక్కొక్క కనఁ ♦ బోలున పో యెటు లొంటి నొడ్డఁ గ
న్బ్రామి వచింపనేర్తునొ త ♦ పస్విని యాయమ పల్కుపల్కులన్
రామున కెట్లు తెల్పుదునొ ♦ రక్కసు లాసతి నెట్లు చూతురో.

౧౪౧

తే॥ సంకటం బిట్టి కర్జంబుచక్కపఱుపఁ, జాలుదున కాక దైవప్రసాదకలనఁ
గూళ లీయసప్రపులు కనుంఁగొనకమున్న, యప్పతివ్రత దర్శనంబబ్బెనేని.

౧౪౨

క॥ నా కేమి భయము దితిసుతు, లే కా కలు ముజ్జగంబులేకం బైనన్
డీకొని మోకా లొడ్డెద, నాకస మగలింతు మిత్తిన్దైనఁ దెరల్తున్.

౧౪౩

ఆ॥ ఏలువాని కర్జమే నంచుఁ దొలుదొల్తఁ, బూని కడఁగి సడలి ♦ పోవఁ జూచు
వానికన్న దుష్టవర్తనుఁ డెందుచు, గానఁబడఁడు భవముఁగడవఁ డతఁడు.

క॥ మంత్రముగు ప్తియుఁ గార్యము, తంత్రమ్మున నేర్చి దక్షతయుఁ దనరారన్
యంత్రణఁబొరయని తెలివి ని, యంత్రధిక్యతి మెలఁగునతఁడెయగు సుకృతియనన్

ఆ॥ దూతకృత్యమునకు ♦ దొరకొనె నేనియు
నేల పొద్దెఱింగి ♦ చాలి నేమ
మొలయఁ దమము డుల్చి ♦ వెలయించు విభు ధన్యుఁ
డరుణుఁ డినుని నెట్లు ♦ లట్లుగాఁగ.

౧౪౬

క॥ తనరూపు జూపి మెలగిన, ననిలునయిన నిలువరింతు ♦ రన నొడ్లకు నె
ట్లనఁ దగు గతి దైత్యు లిట, న్నొనసినఁ గలవరము దొలుత♦మొనకొనునేనిన్.

ఉ॥ ఆయమ నేమి సేయుదున్ ♦ యాదట నే జయ మబ్బె నేనియున్
బాయనె గాయ మట్లగుటఁ ♦ బాపులఁ గన్ను మొఱంగి నేటి యీ
రేయి నలక్ష్య లక్ష్య మగు ♦ రీతిని మైకొని తెప్పఁ గంటిపై
వేయక వీటి నద్దెసలు ♦ విచ్చి కనుంగొనుచు స్మలంగెదన్. ౧౮౮

క॥ కనుఁగొనియెద మాతల్లిం, గనుఁగొనల ముదశ్రుజలము ♦ గడలుకొనంగన్
దన కీశ్వరసాహాయ్యం, బనయముఁ బొడకట్టుచుండ ♦ నడ రేమిటికిన్. ౧౮౯

ఆ॥ అనుచుఁ గలఁగఁబాటి ♦ యాదటఁ దేటి య, క్కర్జమున తెఱంగు ♦ గడనసేసి
యిష్టదైన మెడ నివిష్టంబు గావించి, యాతఁ డొదిగి యుండెనబ్జవదన ! ౧౯౦

—♦ సూర్యాస్తమయము ♦—

క॥ తన వంగడమున మేలున, కను వగు పనిఁబూని తటికి ♦ నటిమెడు శిష్యుం
డనఘుఁడు వీ డిట మసలం, జన దిఁక నా కనుచుఁ బ్రొద్దుచయ్యనఁ గ్రుంకెన్.

సీ॥ పఠిఁ బాసి యొంటిమై♦బడలు సాధ్యుల మోము, లట్లు తామరపూవు♦లంద మెడలె
వెడఁగు నేస్తముల కువ్వొల్లారు నువిదల, కనులట్లు తొవలు వికాస మెనసెఁ
గై నేసి మగని రాకకు వేచు నెలనాగ, లట్లు తారలు బయలంది మెఱసె
గడన చొప్పడ నింటికై మరుల్కొను గేస్తు, లట్లు పుల్లులు గూండ్లకరుగుదెంచె
సందు గని యొడ్లఁ గాటింప ♦ సంభ్రమించు
కొంగ లట్టులు తొలుదొల్తఁ ♦ దోచి నిలిచి
కృష్ణఁ గడ లెల్లఁ గటికి చీఁ ♦ కటులు కడఁగి
నవిత్వఁ డొండెడ కేగిన ♦ సమయమునను. ౧౯౧

తే॥ మిట్టు పల్లమ్ము ననరాక ♦ మేలి రంగు
కప్పు నను భీద లేక యొ ♦ కండుగాఁగ
భ్రాంతులకుఁ బుట్టినిల్లయి ♦ పరఁగు నంధ
కార మమ్మొయిఁ బెనుచు న ♦ క్కాలమునను. ౧౯౨

ఉ॥ నీడలు లేని దీపికల ♦ నిగ్గులు సూపెడు రత్నదీధితు
ల్వీడని పండువెన్నెలలు ♦ వీటికి మా పెడలింపఁ జూడ నే
జాడనునేని నన్యజన ♦ సంగతికే న్వలి యైన దాని పొం
దోడక వాడు గైకొనఁగ ♦ నల్లము న న్దలపెట్టె నెట్టనన్. ౧౯౩

ఉ॥ ఒండెడ కేగి నట్టి జన ♦ మోలిమిక న్నదనంబు సేర నొం
డొండెడు రైన చొప్పు గని ♦ యుద్ధవిడి న్బరికించి పిల్వ ధీ
రుండు కపీంద్రుఁ డట్టియెడ ♦ రూఢికిఁ దాఁ బృషదంశకంబు న
ట్లుండి చొరంబడం గవిసె ♦ నుత్తరపుం గవిణి న్మనస్విని ! ౧౫౫

ఆ॥ పిన్నవాఁడ వీఁడు ♦ పెద్దల కెల్లనుఁ, బెద్ద యనుచు వాని ♦ పెంపు నొడువఁ
గడఁగి తేట తెలివి ♦ కలిమి తేజమ్మున, బలువు నడర ముట్టఁ బాటుటయును.

—♦ హనుమంతుఁ డుత్తరద్వారమున లంకఁ బ్రవేశించుచో లంకిని యడ్డుపడుట ♦

ఉ॥ ఓవికనాణి! యప్పు వికృ ♦ తోజ్జ్వలవేషముఁ దాల్చి నిల్చె లం
కాపురి వాని కట్టెదుటఁ ♦ గ్రన్నన నెవ్వఁడ వోరి ! దొంగ వై
యేపనివెంట నిందుఁ జొర ♦ నొచ్చెదు నన్ను జయింప కెట్లు పో
నోపుదు నిల్వు మీఫలిత ♦ మొందెదు కా కనుచు న్మహాగ్రై వై ౧౫౬

తే॥ అట్టు లడరెడు దాని ప ♦ ల్కాలకించి
యింతలో నింత వేగిరం ♦ బేల యేను
చెడియె నీ వేవ్వతెవొ నుంత ♦ నొడువు మవలఁ
దెలుపుదును నాయుదంతంబు ♦ శేటపడఁగ. ౧౫౭

క॥ అను హనుమని పలుకుల కది, కనలుచు నివ్వీటికాపు ♦ గలదానను లం
కిని యందురు నను మనో, హనరూపమె లంక యనఁగ ♦ నను వై యుండున్.

ఆ॥ దోమకేనిఁ గాదు ♦ దొరయ నాయాన లే
కెఱిఁగి యెఱిఁగి యిట్టు ♦ లేల చెడెదు
తీపు లేదె యుసురుఁ ♦ దీగలపై నీకు
జముని పోవు నమ్మి ♦ చనియె దెట్లు. ౧౬౦

క॥ కాలము మూఁడెను గా కిటు, లాలము సేయంగఁ బలిత ♦ మంతలు గలదే
వేలుపులేనియుఁ దలఁకుదు, రాలోలత నాయనజ్ఞ ♦ నందెడుదనుకన్. ౧౬౧

ఆ॥ కడఁగి దైత్యు లైనఁ ♦ గాల్చి తిందుర కాక
విభు ననుజ్ఞ నిందు ♦ వెరవు దక్కి
మిత్తియేనిఁ దలఁకు ♦ మెయికొన నన నెంత
నీదు బలువు చాలు ♦ నిలువు మింక. ౧౬౨

మ॥ అని ధర్మింపఁగ వాఁడు హర్షమున నొ ♦ య్యారంబు మీఱంగ ని
ట్లనె లీలావతి! యిందుఁ బొల్పెనఁగు ను ♦ ద్యానస్థులు ల్నందనం

ఋన కొక్కింత మెఱుంగు సూపు నమృతం ♦ ఋభోని పానీయముల్
ఘనకాసారముల స్తనర్చు ననఁగాఁ ♦ గాంక్షించితిం జూడఁగన్.

౧౬౩

తే॥ పురము సౌభాగ్యమున కొండు ♦ పోల దనఁగ
నదియు విని చూచు వేడుక ♦ నాత్మ నలరి
యిట్లు నారాక యొకపరి ♦ యెఱుకపడఁగఁ
గాంచి మఱియుదు నింత ని ♦ క్కమ్ము సుమ్ము.

౧౬౪

మ॥ అనిన స్థీమనినాద యై యసుర య ♦ య్యజ్ఞాప్తభూమంత్రీవ
ర్యునిఁ దాటించె నురస్థస్థి న్దలమున ♦ స్త్రుంకార మొప్పార నె
ట్టనఁ దోపాడెదు కూడఁ దన్న నిటు వీ ♦ డంబోక నీవంచుఁ బ
ల్కి నితాంతప్రథమానరోషదవకీ ♦ లిజ్వాల లుప్పొంగఁగన్.

౧౬౫

క॥ దానికిఁ గినిసియు మదిలో, దీనిం దెగఁజూతు నెట్లు ♦ తెఱవ కదా యం
చూనియు నూనని డాపలి, కై నడుకుచు నురమువంకఁగదియం బొడిచెన్.

ఆ॥ అంతమాత్రమునకె ♦ యది విహ్వలాంగి యై
నెత్తు దరలఁ దెరలి ♦ నేల వ్రాలి
దివ్యరూప మొంది ♦ దేదీప్యమాన యై
పలికె ని ట్లటంచుఁ ♦ బద్మనయన !

౧౬౬

క॥ శాపాంతము ఘటియించితి, వోపవనతనూజ! నా కఁహూ చిరకాలం
బోపి నిలిచి నేటి కిట, స్నీపదపద్మములు గొలిచినిర్మల నైతిన్.

౧౬౭

—♦ హనుమని తలప్రహారమున లంకిని విశాప యగుట. ♦—

౩॥ నలువ నచించె ను న్ననిల ♦ నందనుఁ డారఘరాముఁ డంప మై
ధిలు సుత సేమ మారయు మ ♦ తిం జనుదెంచి భవన్నిరుద్ధుఁ డై
బలితపు ఘుష్టి వైవభవ ♦ బంధము శాపము బానిసంబుతోఁ
దలఁగి సుఖంతు నాపలుకు ♦ తప్ప దటంచు దయార్ద్రచిత్తుఁ డై.

౧౬౮

తే॥ మఱియు ననె నష్ట యశా లంక ♦ మత్తు లవలఁ
గూలుదురు దైత్యు లెల్లరుఁగువలయాక్షి !
వానరేంద్రుని సేవించి ♦ వలను మెఱయ
దివిజపురిఁ జేరుదు వటంచు ♦ దిటవుపడఁగ.

౧౬౯

క॥ కావున నిక వీరికిఁ దమ, కావరమున నొదవె నంత ♦ కాలము భూజన్
సేవింపు మమలఁ దాఁ బ్రమ, దావనమున నున్నయది స ♦ దారక్షితయై.

౧౭౦

ఆ॥ అరయుమయ్య ! పురమునందలి వైభవ, మఱి యొకింత లేకయవల సీతఁ
గాంచు మయ్య ! కీర్తిఁగంటిలే నీసాటిఁ, గాంచు నెవఁడు ముజ్జఁగమ్ములందు.

క॥ నాయపరాధము తలఁగఁగ, నాయన్నా! కూర్తు వంద యశతమ్ములు నా
కీయవె యనుజ్ఞ నే దివి, కీయనువునఁ బోవుదాన యిడు మిది మదిలోన్.

తే॥ కలిగె రామపదస్పృతికలిగెదానఁ, గలిమలాపహ మగు మేలికలిమి బత్తి
చెలిమిఁ జరితార్థ నై తి నీచెలిమి మఱవ, భవహఠాపధిసారసంభవముగాఁగ.

క॥ అని తెలిపి యతని వలగొని, చనె నది సంతసము పొదల యసామీరియు ధ్వ
స్తనిరోధుఁ డై పురమ్మున, మొనకొని విహరించె నఖిల యమునిముఖ్యునుతా !

— యానుమని లంకాపుర ప్రవేశము —

ఆ॥ వప్రలంఘనమున యాఁ డెప్పు డప్పురి, మలసె నపుడె శత్రు యస్తకముల
నడుగుఁ బెట్టె నింక యనుడుగునె వారల, నుక్కుమడఁగ నడఁగఁచొక్కకుండ.

ఉ॥ అన్నెటి నప్పురి నొరసి యంజననోముఫలంబు కమ్మఱన్
నిన్నని త్రోవఁ బట్టి బలు యీర్వుల నేర్వుల కెల్ల నొజ్జయై
మన్ననఁ గన్న దాని గరి యమం బరికించుచు సంచరించె దా
ము న్నెద నిడ్డ లక్ష్మ్యమున యాసము వాటిలనీక శ్రీకరీ !

౧౭౬

తే॥ రామమంత్రాధివాసమ్ముశ్రీమహితుఁడు, వాఁడు తద్దేవి నేవింపవార్ధి దాటి
లంక శోధించు నప్పటిలా వెఱింగి, విస్మయాంబుధిఁ దోగిఁవేల్పు లగఱ.

సీ॥ ఒకహర్మ్య మీక్షించియొండు గన్గొనినంత, నదెయిది యనుభ్రాంతియావహిల్ల
నొకవీధిగాంచి వేఱొండు గైకొన మున్ను, దాఁగన్న యద్దానితత్త్వ మొలయ
నొకమణి స్తంభంబునొరసి యొండెడఁ జూడ, నొక్కడే యను తలంపుల్లసిల్ల
నొకభిత్తిఁ దిలకించియొగి నన్యఁ బరికింపఁ, గైవల్యమున రెండుగ్రాలుచుండ
నబ్రమున ముగ్ధి తేలుచునాతఁ డరసి, పాలుప కా కెందు దీనికిఁపొరపు లేదు
దీనిమర్మంబు బ్రహ్మకేతెలియఁబోలు, నని మదిఁ దలంచె విద్యారహస్యమూర్తి!

శా॥ చా లొక్కింతయుఁ దప్ప కొక్కరకమై యాల్పు న్నెడల్పుం దగన్
డా లెం దేయది పోల నొ నటులే యుం యడం జొక్కపుం జాళువా
కీలుంబొమ్మల యొప్పు లప్పగిది నే యభూతము ల్లాఁగ వాఁ
డాలోలాత్మతఁ గాంచె సృష్టి యపురా యంచు న్నెర్రోల్లాసినీ!

౧౮౦

ఉ॥ పచ్చల కాంతు లొక్కయెడఁ బచ్చికపట్టున యొప్పు సూపఁ గ
న్విచ్చిన మూసిన న్సరిగ యీలమణిద్యుతు లావరింపఁ బై

పెచ్చుగ స్ఫటికస్ఫురణ ♦ వీచులు దాక్కొనఁ జిత్తవృత్తి పా
టచ్చరి యైన యన్నగరి ♦ డంబున కోడె నతండు శంకరీ!

౧౮౧

—♦ చంద్రోదయ వర్ణనము. ♦—

తే॥ ఓడకు మటంచు నటఁ బొద్దు ♦ జోడుకోడె
తోడు సూపెను హనుమకుఁ ♦ దోరముగను
నుదయగిరిదుర్గమున నుండి ♦ యుల్లసిల్లి
వాని కప్పురి తోనె కై ♦ వసముగాఁగ.

౧౮౨

చ॥ కలువలదాయ దీప్తి తన ♦ కాంతుల కబ్బిన కారణమునకా
జెలువు వహించి మించి యల ♦ చీకటిపిండు దెరల్చి యొక్కఁడే
వెలసె జగత్త్రయిం గలఁడె ♦ వీనికి సాటి మఱొం డనంగ నై
చలువలతేడు పద్మినులు ♦ చాటువడ న్నవమోహనాకృతీ!

౧౮౩

తే॥ మందిరమువెన్న యుదయాద్రీ ♦ కందరహరి
రజతగిరిపంజరముహాన ♦ రాణదనరె
నాకసం బను నేనుంగు ♦ నధిగమించి
చంద్రుఁ డప్పుడు రుచిజిత ♦ చంద్రవదన!

౧౮౪

తే॥ కొలువు సాగించె నుబ్బి చ ♦ కోరవితతి
కుముదినుల కబ్బె ముదము సం ♦ కోచ మెడలఁ
గల్గిరిండ్రికు దారులు ♦ కట్టువడియె
శశి ప్రకాశించుచుండ వి ♦ శాలనయన !

౧౮౫

సీ॥ అమృతమ్ముకొలనిచా♦యనుదోచి వలపుల, వలను మీఱు జిగి మ♦వ్వంపు మొలక
రతిఁ జొక్కు సొగసుకాం♦డను దేర్చి యెప్పటి, నీటు ఘటించు వ♦న్నీటిఘటము
పొలయల్క మగల బిట్టులికించు తాఁగల, మరులుకొల్పి సడల్చు♦చుచ్చుమందు
తాప మార్ప రసాస్తిఁ♦దపను రశ్మిల పొడి, నెఱపి చేసిన నవ♦నీతఘటక
కళల పుట్టువు నెలవు వె ♦ న్నెలలదీవి
గడ్డ యానందకందమ్ము ♦ కాంతిసీమ
యుత్సవమ్ముల పంట స్నే ♦ హోల్లసనము
చలివెలుం గంత కంతకుఁ ♦ జాల మెఱసె.

౧౮౬

తే॥ తోచె సిరి దొల్త మందరాం ♦ దోశనమునఁ
బర్వముల నంబునిధి నిల్చుఁ ♦ బ్రాభవమున

బద్ధవీధిని విహరించుఁ ♦ బవలు రేలఁ
జందుఁ సైదోడు వెలయించుఁ ♦ జాలికళల.

౧౮౭

ఆ॥ వానకారు వో ని ♦ వంబు రా కున్న య
మేలితటి మఱింత ♦ మేల్మి నూపు
చందురుని వికాస ♦ చాకచక్యంబున
జగము మిగుల వెలసెఁ ♦ జారుహాస !

౧౮౮

క॥ మి న్నను పచ్చికపట్టున, నున్నది హరిణాంకవృషభ♦మున్నతలీలకా
ద న్నెదిరి పొగడుకొనఁగ వి, యన్నది చెంగటఁ ద్రివిష్ట♦పాలయవంద్యా!

వ॥ వెండియు నమృతగభ స్తి మండలంబున రుచులు భూమండలమున నెల్లెడ మెండు
కొని పండువెన్నెలల పేరిటి వెండినీరునఁ బిచండిలం బగు బ్రహ్మాండకటా
హంబునకు మెఱుంగువెట్టి వర్షాంబుతుమారపంకవిరహితత్వంబుననో ప్రకాశ
లక్ష్మీవికాసవిశేషంబుననో గ్రహగ్రసననిరవశేషితకలంకతా ప్రసంగంబుననో
భగవంతుం డగు శశాంకుం డిత్తటి నింత లింతలు వింతలుపచించుచున్నవాడని
యెల్లవారును బ్రశంసింప నొప్పారి జనికర్తృకతా ప్రకృతికభావశాబ్ద్యంబున
నని కాక యదనీయం బగు కువలయ సామ్రాజ్యాధికాజయోగంబునకు సంతసిల్లి
నిఖిలభవనాధారుం డగు రత్నాకరుం డంతరంగం బుప్పొంగ జైవాత్మకుం డగు
కుమారుని సమాలింగితునిం గావించి ముద్దిడుకొనం బోవుచున్నవాఁ డల్లదెపో
యను జనశ్రుతియె ప్రతిశ్రుతంబుగా వేల నతిక్రమించి వియత్పథంబున కెగయు
నప్పగటున సొంపు కలిమి నపాంపతికి సంపాదించి నెలతాకట్టుగట్టుల పట్టులనుగడి
తొట్టుకొను తేటనీటియాట లెల్ల నొక్కండుగాఁ గదిసి జాలువాటి నిమ్నుప్రదే
శంబులం బడి మడుంగులుగ నేర్పడి తొరంగి చీలుకాలువ లై చనిచని
యొండొంటి సంగడంబున డంబు మీటి బ్రబలి బలితంపుఁ బ్రవాహంబు లై
యగాధంబు లనం దనరి పెన్నేలు లై వారానిధిపై విరాళిమెయిం జేర నరుగ
నాతనికిఁ గ్రొత్తపెండ్లికూతులతోడి పొత్తున సుమాశంబు సంఘటించి స్ఫటికో
పలసాధవీధికాదీధితులం గలసి చాకచక్యంబు దనుపార నొడలు పెంచి
యచ్చంపు జగ్గునిగ్గుల దట్టంబుగా దట్టించి మట్టం బొనరించి మేలి మగతాల
గోడల పై నెగయ నెఱయఁ బురికొని దెస లంటఁ గ్రాలు నిద్దంపుఁ గ్రొంజిగి
పాళియలం బేర్చి సుధాధవళిమాసారపూర రససారంబు నేర్చి కూర్చిన సోపాన
పరంపరలు మిన్నేటి పొలయలుక వారింప నెంచి తమకించి మున్నీరు వనుప
బారులు తీర్చి యంబరంబునం బఱతెంచు తమ్మిచూలి వారువమ్ముల తీరునఁ బెను
పారుచుండఁ దత్సమాసత్తివలన నయ్యేటి బోటిమగనికి జేజేలవీటి చెంగటఁ

మఱంగలించు నదేవి యంతిపురికిం బోవఁ బ్రస్థానసాలభ్యంబు ప్రతిపాదించియుఁ
 దనివోక స్వర్లోకగమనసుకరత్వం బభివాంఛించు రక్కసులతేని పై ననుత్తర
 ణీయం బైన ఋణంబు మోపి నవనవప్రభాజాలసరాగపద్మరాగమణిరత్నఫలకంబు
 లమర్చి మేలి పసిండి కరఁగి పోసి యాకసం బంటఁ దీర్చికట్టిన కొండాక వరణంబు
 పై నుటికి పీతారుణప్రస్ఫురణంబుల దెసలఁ గలయంబ్రాఁకికొనముట్ట నిట్టలమ్ము
 లగు నమ్మాడురంగుల మెఱుంగు లెల్ల నొక్కచాయం బ్రవర్తిల్లఁ జేసి యొండు
 రాజమాతృనకేనియు నొసంగఁబోలు నివ్వరంబు నాబోటి కేల సమకూర్పం
 జన దను నీసునఁ గైలాసం బెత్తిన లంకేశ్వరుని యమ్మనికికి వహ్నిప్రాకారంబు
 తోరంబుగా సమర్థించి పసరుచాయ మానికంబుల పలకలు గట్టించిన కుట్టిమ
 స్థలంబులం గల మేలి మిట్టల మట్టుకొని మట్టుమీటి నిట్టలు వొడుచుచు చద
 లంటఁబ్రాఁకిన కొందఱుకు లన్నియు దీర్ఘ దీర్ఘంబు లై తలం బాక్రమించి యచ్చో
 టునఁ బెచ్చుపెరిగిన పచ్చని పచ్చికల మవ్వంబు నివ్వటిలం జేయ నుల్లసిల్లి
 మచ్చికమెయిం జేరఁబాటు పుడుకుదొడుకు వంగడంబునకు మహారుచిరం బగు
 రాత్రి గోచరంబు గోచరం బొనరించి విమాన శ్రేణికల నధిష్ఠించి మురువొం
 దుట నప్పరస్సీమంతినీరత్నంబులో వైహాయనపథంబునం బొడసూపి రోదసీకుహ
 రం బెల్ల నిజకాంతిస్ఫురణంబులఁ జూపఱ కన్నులకు మిఱుమిట్లు కొలుపం జాలి
 వర్తించుట మించుఁ దీగలో యనఁ బోలుపారు కాంచనపాంచాలికామతల్లికల
 యవయవసౌష్ఠ్యవంబునకు వన్నియవెట్ట నై తనుయష్టికలకుం దగిన జిలుంగు
 పనుల రంగారు హఠారంగు చెఱంగులఁ దొంగలించు వలిపంపుఁ దెలిపట్టు పుట్టం
 బులును తఱుకుతఱు క్కనుచు రింగులు వాఱు మేలి చల్వపైఠిణీలును ననుసం
 ధించి నీలపుం గొప్పరంబుల నుప్పతిల్లి యుప్పరంబు పై నురవడించు కప్పుడాలు
 వెలుంగుల నప్పళించి తెలిమించులతో మొగిల్ల సంచను శంక నుత్పాదింప సంచ
 లించు కేళాకూళుల పంచకాపు లగు రాయంచల గరుదంచలమ్ముల ధాశధశ్యం
 బునకు ద్వైగుణ్యంబు సంధానించు తెఱంగు నిందీవరదృష్టుల నీక్షించి కైరవవికా
 సంబునం గిలకిల నవ్వు సరసీందిర పొదలికఁ గ్రందుకొను గిలుకుటందియల మొర
 వంబుల మఱపించు పట్టదఝుంకారంబుల కులికిపడు గండుమీల మేనులఁ
 దొనుకాడు సితద్యుతిస్ఫురణలు కెలంకుల మెలంగు చమరీమృగంబుల వాలవ్య
 జనంబులపై విదిర్చి యొక్కింత తడవు విహారంబు సలిపి చందురాల తిన్నెల
 నిలిపిన పటికంపుఁ గంబంబుల పై పవడంపుం దీవెల యల్లునదిద్ది తీర్చిన గొప్ప
 సుప్పాణి ముత్తైపుసరుల సవరణ లన ననువొందు చందువాల సందుగొందుల
 మలసి యచ్చోటి లావణ్యంబునకు మాధుర్యంబు సంతరించి వైదూర్యమణిమయ
 భిత్తికల నత్తమిల్లి తోడుతోన తదీయస్ఫురితంబుల భరితంబు లై సోరణగండ్లం

జొరఁబాటి స్మరవ్యాధానువిధ్ధ లగు హరిణాక్షులకు మార్జాలేక్షణవిభ్రమంబున
భీతి పుట్టించి ప్రణయకలహదంభంబున మగల నిరాకరించి బయలొందిన దిట్టల
చందురాచట్టులంబోని యెదలు ముట్టఁదాకి కరంచి కమ్మతెమ్మెరల సోకున
వాకట్టు కట్టి చాటూత్తులు పన్ని వలపులు పుట్టించు దూతికల వడుపున లోఁగొని
కొనిపోయి యొక్కవలనున నొడిఁగియున్న వల్లభులదృగంచలప్రపాతపూర్వకంబు
లగు కిలీకించితంబుల సమంచితానందరసార్ణవంబున నోలలాడించి చంద్రశాల
లెక్కి యన్నెలపుల వన్నె కెక్కిన మేలి వీణియల పాటల బాటల తొడ్పాటున
విజృంభించి యమందోత్సాహంబు వెనుచు తాండవోత్సంబున నవ్వారల మెచ్చు
వడసి శీధురసపూరితంబు లగు పానపాత్రికలఁ బ్రతిబింబించు తారకాకోరకావళి
తోడి పొత్తున నపూర్వాస్వాదసంపాదకం బగు ఫలోత్పత్తి నొదవించి మానినుల
దురభిమానంబుఁ దెలిపి మొక్కలీండ్రి మొక్కలమ్ము వారించి పాంథుల నద
లించి విప్రలబ్ధులం బెదరించి కాముకుల కామనలం బెనిచి సంయుక్తుల సమర
సభావంబున నలరించి ముద్దుల మురియించి ముచ్చటలఁ దేలించి యాటపాటల
నలవార్చి తెలివితేటలు ప్రసాదించి యాస్వాదంబున నొలయించి ముగుదల
మొగకొల్పి పోడల నోడించి కాముదీమహోత్సవోల్లసనంబులకు మూలకం
దంబు లై చకోరికాభ్యుదయవిలాసరూపణంబునకు మంగళాచరణంబు లై
నిండారఁబండి మెండుకొనిన ముంగటి పంటచేల విధంబున నామూలాగ్రంబుగాఁ
బూచిన యుద్యానవనపాలికల భంగి ఫలించిన తపశ్శ్రీల కరణి సిద్ధించిన యోగ
సంపదల భాతి సాక్షాత్కరించిన విజ్ఞాలక్ష్మి కళల చెలువున వికసించిన కవిప్రతి
భాశక్తివిశేషంబు లట్లు విష్టపత్రయానందకందళంబు లగుచు సర్వసమృద్ధులు
నొడఁగూర్చి రతివల్లభుని జగదేకమోహనకలనాసామ్రాజ్య పట్టభద్రునిఁ గా
మొనయించి యనన్యసాధారణత్వంబునఁ గొమరారుచుండు నయ్యవసరంబున.

క॥ తన కైందవసాహాయ్యం, బనుపమ మై యొలయ నతని ♦ నగ్గించి పురం
బున నీత తేరు వరసి కనుఁ, గొన మొనకొని మెలఁగె వాఁడు ♦ కోకిలవాణీ !

ఉ॥ జాతిన నల్లపూసయునుఁ ♦ జాటనరా కెడఁ దోఁప నేలపైఁ
బాతెడు చిన్న చీమయును ♦ బట్టువడం దనపట్టు చెల్లఁ బ
ల్కాటనఁబోక వేసరక ♦ మార్మొగ మం చను మాట లేక య
మ్మాటటగాడ్పు దా వెదకె ♦ మాటని వీడక వీట నెల్లెడక.

౧౯౨

ఉ॥ ఒక్కొక్క కక్ష్యకు న్మొనసి ♦ యున్న నివేశము లెల్ల నొక్కఁడుం
దిక్కుఁగనీకి చొచ్చి కని ♦ తీరుగ నొండెడ కేగుచుండు వాఁ

డెక్కటిపోటుబంటు గొనె ♦ నిమ్మొయి కర్జము ధాత యింక నా
రక్కసిమన్నెతేని నెటు ♦ రాయిడి వెట్ట దలంచుచుండెనో.

౧౯౩

తే॥ కాంచువారలు లే రొండు ♦ గాంచి యైన
వాని నడవడి గణియించు ♦ వలను గొనఁడు
కప్పె నవ్వీటి జనముల ♦ కన్నుఁగవల
నెందు దైవోపహతుల కిం ♦ కేమి గలదు

౧౯౪

క॥ విహరించెను వాఁ డంబుధి, మహార్పుషం బెట్టు లట్లు ♦ మార్పడియు లస
న్మహిమ శ్రుతిమూర్తి సీతా, మహిళం గనఁ దలపు లెడద ♦ మల్లడిగొనఁగన్.

తే॥ చొచ్చి చూచినచో పెడ ♦ సొచ్చి చూచు
వింతమట్టులు గనుపట్ట ♦ వెదకు మఱల
నన్యగుల్మంబు పెరసిన ♦ నచటు నెమకు
రామకార్యమ్ము భరమున ♦ రమణి! యతఁడు.

౧౯౫

క॥ పురమని యంతఃపుర మని, యరణ్య మని మఱియు మంది ♦ రారామ మిదే
యరయ నని తెలియ వానికిఁ, దరబడి లే కట్లు తిరిగె ♦ దామరసాక్షి! ౧౯౬

సీ॥ శోధించె గమకించుచొక్కారముల మించు, మందురల్ జవనాశ్వ ♦ సుందరములు
గాలించెఁ బనిబూని ♦ గాళికే చొరరాని, సింధురశాలలు ♦ శ్రీవిశాల
లొరసికాంచె మహామ ♦ హూద్దామరథధామ, తలములు మణిఖచితస్థలములు
చొచ్చిచూచెఁబ్రతీక్ష్య ♦ శుభరమాసంలక్ష్య, మందిరమ్ములుయోధ ♦ మంది రములు
గోష్ఠములు నిత్యలక్ష్మీగ ♦ రిష్ఠములు బ, లిష్ఠసురభినమాఖ్యగో ♦ ప్రేష్ఠములు వ
రిష్ఠుఁడు మరుత్సుతుండు నిర్ణీద్రుఁ డగుచు, గలయఁ బరికించె వికసిత ♦ కంజనేత్ర!

తే॥ రచ్చపట్టులఁ జవికెల ♦ రచ్చప్రమాఁకు
లచ్చముగ బున్నెమున కుంచి ♦ నట్టి ప్రమాఁకు
లెలయు చోటుల జూదరు ♦ ల్బలక లాడు
నెలవుల బరాబరిక నేసె ♦ నెలత! యతఁడు.

౧౯౭

తే॥ దేవాయతనంబుల వి, ద్యావిహితనికేతనముల ♦ ధ్యానోచితసం
స్థానివేశంబుల న, ప్నావని యననీజ వెదకె ♦ బావనమూర్తి!

౨౦౦

సీ॥ పటికంపు మెటికలఁబఱచి యేడంతరు, వుల మేడ లొం డొండఁగలయఁ గాంచి
సోరణ గండ్లలోఁజొరఁబాటి యిచ్చమై, జోటులు విహరించుచోటు లరసి
పసిడిగోడల పయిపయిఁ బ్రాకి యవ్వలి,వలనున నెలవునవ్రాలి వెదకి
యుపవనమ్ముల యిమ్ములొరసి మఱుంగులు, శోధింప దృష్టులుజొనిపి చొనిపి

యెల్లకక్ష్యాంతరమ్ములనింతమాత్ర, ద్రిక్కకుండంగఁ గన నగు ♦ నిక్క.లొకట
గాలిఁ దూర్పాటఁ బట్టినకరణి నెమకి, జానకీదేవిఁ గనఁడయ్యెఁజంద్రవదన !

క॥ కాంతలు పురుషు లెలయు నే, కాంతస్థలము ల్గణించికలయ వెదకె ధీ
మంతుఁ డతఁడు చిత్త మనే, కాంతము గానీక శుద్ధకలనాంచితుడై. ౨౦౨

క॥ కాంచీనినదమ్ములును స, మంచితనూపురరవములునమ్మెయి వలయో
దంచతేక్రింకారమ్ములుఁ, బంచాననవిక్రముండుపనుపడ వినియెన్. ౨౦౩

సీ॥ అంకిలి దేటి పర్యంకమందు సుమధ్య, యంఘ్ర లొత్త శయానులైనవారి
నేనె గెల్చితే దెమ్మునీపి నీవి కటంచుఁ, దెఱవ ముంగొంగునఁదిగుచువారిఁ
గొఁగిఁటఁబ్రియుగాలిఁగదియించికూర్చిమై, నొక్కఁడౌమది మేననొదుఁగువారిఁ
బానగోష్ఠీరసపారతత్యమ్మున, నొడలు వెంచిన తమిఁనూగువారి
వెన్నెలబయళ్ల జేరి ప్రివీణ్య మొప్ప, సరసగీతిప్రసక్తి బొసంగువారిఁ
గాంచె బాగులఁ గార్యయోగంబుకతనఁ, బావనాత్ముఁ డతండు సంభావ్యచరిత!

క॥ మవ్వమున నొలయు తేటలు, పువ్వుల నెఱి నెట్టు లట్లుపూబోడుల మే
జ్జవ్వనము మగలు మొగకొని, కవ్వం గనఁ గాంచి వాడుకన్నులు మొగిచెన్.

క॥ సిగ్గునకు సిగ్గు లే దెలు, లె గ్గుని యెగ్గునుఁ దలంపకేణాక్షు లొడ
ల్లొగ్గి పరవసము మేకొను, లగ్గున విహరించు నపుడులజ్జావతిరో. ౨౦౬

తే॥ మగలఁ బైకొని వారల ♦ మమతఁ బెనిచి
సంవరణ మించుకేనియుఁ ♦ జక్కపఱుపఁ
జాలక విరాళిఁ జొక్కెడు ♦ సతులఁ గాంచి
మార్మొగము వెట్టె వాఁ డభి ♦ మానమహిత! ౨౦౭

క॥ ఇమ్మెయిఁ బురమ్మునం గల, యిమ్ముల శోధించి మఱలనెడనెడఁ బొలముల్
గ్రమ్మి కనుంగొనుచుండెను, సమ్మాన్యుఁడు వాఁడు హరిణశాబక నేత్రా! ౨౦౮

శా॥ త్రిస్థానస్వరలాలితం బగుచు తం ♦ త్రిశోభివీణాకలా
వస్థానశ్రుతిమాధురీకలిత మై ♦ వర్ధిల్లు గీతకృమం
బాస్థం దా వినె గీతకోవిదుఁడు వాఁ ♦ డచ్చోటఁ బాటిల్లునే
స్వస్థానం బని కాక యిట్టి సుభగ ♦ త్వం బంచుఁ గానప్రియా! ౨౦౯

సీ॥ గిలుకు టందెల రవ, భులు కంకణక్వణ, నములుఁ జొప్పడ నొప్పునాట్యశాల
లల రశనాకలనాంచితమధురవా, జ్ఞాణితాధ్యములు కేళిమందిరములు
సిరి విహారంబునచెలు వంచు మట్టెలు, మొరయించు సోపానముల పదములు
తలకొను నాసోపానతత్వేళితాదుల, నలుకుడు ల్లాపు మహాగృహములు

సుమహితాధ్యయనప్రపా ♦ తములఁ దంత్ర
యోజితాధర్వమంత్ర ప్ర ♦ యోగములఁ బ్ర
పంచితస్ఫురితంబు తా ♦ భవనములును
గాంచె మఱియును నవ్వీటఁ ♦ గలికి! యతఁడు.

౨౧౦

తే॥ రావణస్తోత్రప్రపరు లయి ♦ రాణఁ దనరు
చరుల రాత్రించరులఁ గాంచె ♦ దరుణి! కపట
వానరుఁడు వాఁడు నడియింటి ♦ వరుసఁ బ్రలయ
కాలభైరవార్భటులకు ♦ గాసిపడక.

౨౧౧

వ॥ వెండియుం గొండాకండు ఖండం బుపలక్ష్మించి.

౨౧౨

ఉ॥ కొందఱు దీక్షితు ల్జటులు ♦ గోవృషచర్మగు లగ్నికుండక
ర్మందులు దర్భముష్టికులు ♦ మాంత్రిక హామవిధానతత్పరుల్
నందితవేదనిష్ఠులు స ♦ నాతనతత్త్వవిచారు లాశతా
నందుని లెక్కసేయరు గొ ♦ నంబుల యిక్కలు రక్కసు ల్పురికి.

౨౧౩

క॥ అన్నెలవు లరసి రక్కసి, మన్నీడుఁ వసించు నగరు ♦ మలసిన కోటం
గన్నిడి కాచెడు సద్భటు, లున్నతలము లొరయఁ దొడరె ♦ నుజ్జ్వలమూర్తి!

శా॥ ఘోరాకారులు శస్త్రప్రాణులు మదా ♦ ఘూర్ణేక్షణు ల్రీవ్రసం
చారు ల్గీరులు దంష్ట్రితాస్యులు మహా ♦ సారు ల్పరాక్రాంతి సం
భారోదగు లనామయుల్ సకలభూ ♦ భారాయితాచారు తా
శూరు లేకొను చోటు లెల్ల నటులే ♦ శోధించె వాఁ డంగనా !

౨౧౪

సీ॥ బాహురూప్యంబునఁ ♦ బరఁగి సువర్చస్కు, లై భాస్కరు నడల్తు ♦ మనెడువారి
ద్వైరూప్యమున నొప్పివజ్రంపుఁ దునియలై, యదుగిల నగలింపనడరువారి
వైరూప్యమున నుండి ♦ వారిదమ్ముల భంగి, శరవృష్టి ధర ముంపఁ ♦ జాలువారి
సారూప్యమున మీఱి ♦ స్మరసాహసమున జే, జేల కన్నెలఁ దెచ్చి ♦ యేలువారి
శక్తివైరుల మృత్యుదం ♦ స్ట్రాకరాశ, ముఖవిమర్దనకలనాభి ♦ ముఖ్యవిహిత
సాట్టహాసోల్లసనసమన్వార్ధపరులఁ గాంచి వాఁ డుల్కిపడియె బ్రాహ్మకామ్యలలిత.

తే॥ ధీరుఁ డై మించి యచ్చోటి ♦ తెరువు లెల్లఁ
గాంచి యెడనెడ శోధించి ♦ కాంచనాంగి !
హీరమణిమాల సంపద ♦ హీన లలిత
రావణనియంతిపురిఁ జొచ్చి ♦ రా దలంచి.

౨౧౫

క॥ ఆకోట దాటి కనుగొనె, బ్రాకట విభవముల కాట ♦ పట్టయి సిరిక
న్నా కగు నల వై భూకాం, తాక్షీర్తివిలాస మనఁగఁ ♦ దనరెడు దానిన్.

తే॥ కేతనమ్ముల బిరుదులఁగెలని యక్క, రముల పలకల గుఱుతులఁరాణ లరసి
కనె విభీషణఘటకర్ణఁఘనరవాతి, కాయముఖ్యుల సదనముఁల్కంబుకంతి! ౨౧౯

క॥ అమ్మేలివిమానమ్ముల, నమ్మారుతసూతి యరసె ♦ నంతియ పోయా
యమ్మ నెలపు గనఁడయ్యెను, జుమ్మవల నెద్ది గతియొఁ శోధింపంగన్. ౨౨౦

ఆ॥ తలఁచె రామకార్య ♦ తత్పరత్వంబున, నొడ లెఱుంగ కట్టు ♦ లొదిగి తిరిగి
యన్నగరుల మేల్మిఁకబ్బర మందుచు, నుల్లమున మహామ ♦ హూజ్జ్వలాంగి!

ఆ॥ మునుము వెట్టుకొనను ♦ మొదలంట రుచి గొనఁ,
జెఱకు నందు బలెనె ♦ చెలువ మిందు
నంత కంత కెక్కుఁ ♦ డయి తోఁచె వర్ణింప
నలవి కాదు పిదప ♦ నజనకై న.

౨౨౨

సీ॥ పా లారఁబోసిన ♦ పగిది వెన్నెలతీగె, లల్లుచున్నవి వీని ♦ నాశ్రయించి
నిలువ నీడలు లేక ♦ నెఱిఁబాటు మించులు, పరిథవిల్లెడు దీని ♦ పంచ సేరి
వోయ్యమయానంబుల ♦ దీమసంబున నట్టు, లచ్చర ల్వీనియం ♦ వదె చరింతు
రటు వీని దరి జీవ ♦ నార్ధి యా మున్నీరు, రత్నాకరాఖ్య బే ♦ రముల నడుపు
మేడ లివి మేడ లొంది యి ♦ మ్మొలపుఁ గాంచె
గాక యొండొక్క నెలపునఁగలవె యిట్లు
విశ్వమోహనకలనాప్ర ♦ వీనుఁ డెవఁడు
దీని సృజయింప నింతటి ♦ దీక్షఁ గొనెనొ.

౨౨౩

తే॥ దీనిఁ బాసి యక్షేశుండు ♦ తెరలి యయ్య
నాదిభిక్షుని వేడిన ♦ నాతఁ డిడిన
భిక్ష కలకాపురం బను ♦ పేరు పెట్టి
నిధుల కాపున కున్నాడు ♦ నిదురఁ నొఱగి

౨౨౪

మ॥ ఇది సంకల్పవిలాససంభవమ కా ♦ కిబ్బంగి శృంగారసం
పదధిష్ఠానతఁ గాంచునే పరవిధి ♦ ప్రాబల్య మిట్లొప్పునే
కదియంజాలదు దీని నొం డనుట ప్పా ♦ గల్భ్యంబె యెందు న్నొద
ల్తుదియుం గానఁగఁ బోల దీశ్వరునకే ♦ తోఁచుం బ్రభా వంబునన్. ౨౨౫

క॥ అచ్చరలేనియు దీనిం, జొచ్చి మఱల నొండుతలముఁజొరఁబాటుదురే
విచ్చలవిడిఁ జరియింతురు, పొచ్చెము లే దింతవట్టుఁపోలును దలఁపన్. ౨౨౬

౨౨౬

ఆ॥ అమ్మహామహుని కులాంగన యైన మా, తల్లి సీత దక్కఁదక్కుఁగల మ
హిళలు తలఁచినంతవలచి పైఁబడుదు రి, వీటి తేని కనుటవేడబంబె. ౨౨౭

క॥ నాడే కంటి మమృతమయి, నాడిక యద్దేవి గరిమననుచునె పెరివా
గాడంబర మాయెడ నా, కీడు దలఁగ నామె నెపుడుకీర్తింతునొకో. ౨౨౮

ఆ॥ కాంతునొక్కొ కనుల ♦ కఱపు దీరంగ మా
యమ్మ నామె సేమ ♦ మరసి మాట
లాడి పనుపు సేయు ♦ సంతటి భాగ్యంబు
గలదొ యింక నెద్ది ♦ గాఁగఁగలదొ ౨౨౯

ఆ॥ చిత్కలాఖ్య లక్ష్మి ♦ సిరిని విద్యుల్లేఖ
భాతి నెందు దాపఁ ♦ బడెనొ కాల
మహిమ రాము దేవి ♦ మహిత యాయమఁ బొడ
గాంచి భవము గడవఁ ♦ గాంతునొక్కొ. ౨౩౦

—♦ హనుమంతుఁడు రావణాంతఃపురమునఁ బ్రవేశించుట. ♦—

క॥ అని లక్ష్మము మది నిడి య, య్యనిలసుతుఁడు సొచ్చె రాక్షసాధిపు శుద్ధాం
తనివేశ మట సరిత్కాం, తనివేశము మత్స్యమూర్తితరబడి నవలా! ౨౩౧

క॥ ఆనగరునఁ గల భవనము, లానగరిపు సభ వనమ్మునంతిపురియు నొం
డేనియు మాసిరులకు నీ, డే నియుతంబేని ననుచునెదిరి వచింపన్. ౨౩౨

ఆ॥ ఎంత జంత యిది యొ ♦ కింత జంకదు దేని
కేని దీని నాస్య ♦ మెత్తి డెత్తి
పొడిచి గడవ నొండు ♦ పురుషుండు గలఁడె యి
య్యంతిపురికి సాటి ♦ యనియుఁ గలదె. ౨౩౩

ఆ॥ తొలుత రాజరాజు ♦ దొరసిన సిరి యింద్ర
వైభవంబు తపను ♦ వలని వెలుఁగు
లెల్ల దిక్పతుల స ♦ మిత్రసంపదలు ని
య్యెడనె మొనసె ననుచు ♦ నెంచె నతఁడు. ౨౩౪

సీ॥ ఎది తాత మది కెక్కఁనెంచిన సురశిల్పి, వరతపస్సారసఁర్యస్వఫలమొ
యెది నల్వ చాగకానిదిగా నొసంగిన, ఘననిష్ఠ వినిమయమ్మున ధనమ్ము
యెది జయశ్రీతోడనే దైత్యు కైవసం, బైన యాయోధనికాభ్యుదయమొ
యెది సర్వలోకసంపద లాచికొన నొడ్డి, నట్టి మోహనమహాఽయంత్రపదమొ

అల్ల పుష్పక మనదృశః మబ్బరముల, దీవి రతనాల గని కామధేను విష్ణు
కల్పపల్లి చింతామణిః కల్పశిఖరి, గని కనియె వాఁడు మైమఱపును బురంధ్రీ.

తే॥ అదియు నపరంజిపోత నీహమృగములఁ, దీర్చి కూర్చిన కంబముల్లివిని వ్రాయు
కొప్పరంబులు నీలపుఁగొణిగెలు పటి, కంపు మెట్టులు వేదులుగలిగి వెలుగ.

క॥ అబ్బరపడుచు నె దాని, 'న్నిబ్బరమున నాక్రమించి • నెలపు లరసి యా
యుబ్బన నె కాంచి కైకొనె, లిబ్బినడఁతి విడిది తేని • లీలావసతిక. ౨౩౨

మ॥ జిలుఁగుంబయ్యెద లొత్తి గుబ్బలపయిం • జేయూఁది మైపూతలం
గలతాపు ల్పరికించి యంగనల యి • క్కం జొక్కి చొక్కారము
ల్లలయ న్నూర్తి వహించి గంధవహుఁ డఁక్కాలంబున న్బాంధవం
బొలయక రమ్మని పిల్చె వాని ఘనర • స్యోల్లాసిగంధౌచితిక. ౨౩౩

శా॥ దాన న్దానవనాధుఁ డున్న నగరి • ద్దాని నివమర్శించి కా
కే నొం డెద్దియుఁ గాంచ నంచు హనుమంఁడిక్షీంచె లోఁ జొచ్చి యు
త్తానోల్లాసిని సత్కలామయి గల • ధ్వానక లసద్భూషణ
స్థానం దత్ప్రియకాంత నట్లు రతిభూ • శాల నివశాలప్రథా! ౨౩౪

సీ॥ జిలుఁగుఁ బల్కులఁబ్రేముడులు వెంచుమరువారు, వమ్ముల పొదలికల్వలనుసూపఁ
గెలని వీజనయంత్రములఁ దోచి యిమ్ముల, మలసి గాడ్పుల మొలకలు దలిర్ప
మిఱుమిట్లుగొలుపుక్రొ • మ్మెఱుఁగులసకలాంగ, రత్న సంపదలుస్వా • రాజ్య మొడియఁ
బసిఁడిపల్లెరములఁబంచియిడ్డ మహార్హ, పక్వాన్నములు రుచుల్పిస్తరింప
వివిధపానీయములనుండి • వెడలి ధూప
ధూమముఖ్యమ్ము లెనసిన • దోహదమ్ము
ఘ్రాణతర్పణ మొనరింపఁ • గాంచె నాతఁ
డైదిటను దృప్తి నిత్యతృ • ప్తాంతరంగ! ౨౩౫

ఉ॥ శాల విశాల హేమమణి • సాలవినిర్మితసాలభంజికా
జాలఁ బ్రవాలనీలగుణ • జాలసుమా క్తికహారవల్లరీ
శ్రీలలితోజ్జ్వలాంగపరి • శీలనలోల సలీలదృక్ప్రచా
రాలసలోకపాలఁ గని • యాతఁడు సస్మయవిస్మయంబునక. ౨౩౬

తే॥ ఇచ్చమై గన నయ్యె ని • య్యిక్క యనుచు
నంతరాంతరమునఁ జొచ్చి • యచట గాంచె
రావణుని తేజ భూషణ • రాజి వెలుగు
దీపరత్నప్రభలు నొంట • దివము దివియ. ౨౩౭

క॥ ఇమ్మొయి ప్రకాశమున దివి, గ్రమ్మొ జగ మ్మొంకఁ గమియఁ ♦ గాఁ జాలదె యా
యిమ్మున యి మ్మొఱుఁగక పరుఁ, డిమ్మహిఁ బరసిద్ది నొంట ♦ నెనయంగలఁడే.

తే॥ దేవలోక మటంచును ♦ దివమటంచు

నింద్రభవన మటంచు నే ♦ మేమొ యంచుఁ

బొగడుదురు గాని యిద్దాని ♦ పొడ వెఱుంగఁ

జాలకున్నారు కను లొండు ♦ చాయ మలసి.

౨౪౪

క॥ పుడమి నగనగరవనముఖ విడంబనలు వెలయు నెన్ని ♦ విశ్రుతముగ ని
య్యెడ రత్నకంబళంబుల, నడరెడు నయ్యవి మహామ ♦ హస్సంపదలన్. ౨౪౫

ఆ॥ ఎన్నితాల మెట్లు ♦ హేమజాలము లెన్ని, యెన్ని రత్నవేదు ♦ లెన్ని ముత్తి
యముల చాందినీ లయాఁ రె స్తంభముల చా, ల్లెన్ని దీని విభవమెన్నఁ దరమె.

తే॥ జూదమున నోడి పెఱదెసఁ ♦ జూడఁబోక

యుల్లమున నెద్దియొ తలంచు ♦ చున్న కిత్తు

లట్టు లీబలువెల్లుల ♦ యంతరమునఁ

బదరకున్నవి పసిడిదీ ♦ పంబు లొదిగి.

౨౪౬

చ॥ పొనరెడు మానసంబునను ♦ బొందిక నియ్యది హంసతూలిక
ల్లనరెడు నంచపిండుల వి ♦ ధంబున నిందలి సుందరాంగు తొ
వనితలు పద్మిను ల్మరుపు ♦ వాయని మోములు వారిజంబు లి
ట్లనయముఁ గాంతిపూరమున ♦ నబ్రిపు సంపదల న్దలిర్చెడున్.

౨౪౮

ఆ॥ నిదురవేళ నిట్లు ♦ నెగడెడుఁ గా లేయి, గదల కెందు శబ్దకలనఁ దోఁప
కంచ లళులు నున్నయటు లుండ స్త్రీణాబ్జ, వనము తెలిసి యెంతవఱునొక్కొ.

క॥ మరుపనుల కగ్గమై మద, భరమున నటు పొదలి పొదలి ♦ పఱపగు నిద్రా
పరవశత నిట్టు లున్నది, తరమే దీని నెఱి వేఁగుతఱి యగునేనిన్.

౨౫౦

క॥ అని మది నెంచుచు మాయా, వనచరుఁ డంతర్గమమున ♦ వరణీయమహా
ర్హనవోదయమణికలనా, కనత్కనకహంసతూలి ♦ కాతల్పమునన్.

౨౫౧

క॥ శయనించి తారకల నడి, బయలున రాకాశశాంకు ♦ భాతిని నవలా
లయుతము నియతి బలయ ను, చ్చయమున నొప్పారు నిశిచఁరప్రభుఁ గాంచెన్.

శా॥ విద్యుద్వల్లిక లభి మట్లు నదు ల ♦ బ్ధిం బోలెఁ దార ల్తుషా
రద్యోతుం బలె హస్తిను ల్మదకరీం ♦ ద్రంబు న్వలె నైత్య సం
పద్యుక్తుం గొని స్మారతంత్ర ధృతికిం ♦ బా లై విరామంబునన్
హృద్యశ్రీల శయాన లై న కొమల ♦ స్వీక్షించెఁ బద్మేక్షణ!

౨౫౩

క॥ వాహితము క్షణశోరిక, లాహేలావతులు హనుమకగపడిరి సుము
క్తాహారలు స్రస్తానృతు, లాహతరశనాఖ్యదామలై సుశోణీ!

౨౫౪

తే॥ తావులఁ దొఱంగి పూవుదం ♦ డలును దార
హారనూపురరశనాంబ ♦ రాంగగాగ
చిత్రకంబులుఁ దెలిపె వి ♦ శేషఫణితి
మదమదననిద్ర లవ్వారి ♦ మలయు టబల!

౨౫౫

క॥ పెనఁగొను ముతైపుసరుల, న్మొనకొను తాటంకరుచులఁమొగి వికసనముం
గని గజమృదితలు లతలుగ, ననబోడు లెలర్తు రందునవరసభరితా!

౨౫౬

తే॥ ముతైముల సరు లంచలుఁమొగి విదూర, జములు కలహంస లపరంజిజగ్గు నిగ్గు
నగలు జక్కవలుగ జఘనపులినాస్య, కమలభావసత్వయశస్తటములు దనర.

క॥ నిద్దుర వోయెడు నదు లన, ముద్దియ లల కాంతిపూరములఁ జిత్రిత లై
యద్దయితు మొనసి వెలయుట, ముద్దులగుమ్మా! యతండుఁమొగకొనఁ గాంచె

తే॥ అచ్చరలు కింనరులును వి ♦ ద్యాధరాంగ
నలు సురగసుందరులును స ♦ న్నల మెలంగ
నేర్తు రసురేంద్రు వలగొని ♦ నెఱికిఁ జిక్కి
వాని శయ్యాగృహంబున ♦ వామనయన!

౨౫౭

ఆ॥ మదనమోహశక్తిమలసి రందును గొంద, తాతఁ డొడిచి తెచ్చెనన్ని తెగల
వనజముఖుల మఱియువరవర్ణినుల దైత్య, కన్యకల వరించెఁ గలికయతఁడు.

క॥ దక్షిణనాయకు నాతని, నక్షిణపరాక్రముని మ ♦ హాసత్త్వ ని వా
రీక్షణము లలరఁ గొలుతురు, దాక్షాయణి! యిచ్చవలపు ♦ దైవారంగ.

తే॥ మఱియుఁ జెఱసాల నొదిఁగెడు ♦ మానవతులు
గలరు నలకూబరుని శాప ♦ కలన కవల
లీలమైఁ గొనితేర వే ♦ వేలు వార
లలఁతి మేకొన కుండుట ♦ నంతవట్టు.

౨౬౨

క॥ ఆమెయి దైత్యవసంతుని, రామారామమున నచట ♦ రహి యలరార
దా మహిసుతఁ బరికించెను, నేమంబున రామవిభువి ♦ నేయుండు లలనా!

తే॥ రక్కసుల రా కొమల భాసు ♦ రప్రదీప్తు
లెగిచి బయలున ముఖమారు ♦ తేరణమున
వీని సిరి యెందు లే దని ♦ వివృతినేయు
జయపతాక లనంగ వి ♦ శాలనేత్ర!

౨౬౪

సీ॥ తమ్మిలుమ్ముల నీడి ♦ తారసిల్లిన తేటి, బాటసార్ల విపాసఁ ♦ బావఁజాలి
మగతాలకమ్ముల ♦ మలసి తచ్చాయల, కనువుమేకొనఁ జేయ ♦ నాటసూపి
యెడనెడ మేల్పాంచి॥యెలమిఁ గోరెడు ప్రియు, చిత్తవృత్తికిఁ దృప్తిఁజెలిమిగూర్చి
సకుల నెమ్మొముల ♦ చవు లెంచి యవ్వాని, కామోదజృంభణం ♦ బావహించి
శర్కరాసవగంధమ్ము♦సహజగంధ, మును మొనసి పద్మగంధుల♦మోములందుఁ
బొడము నిట్టూర్పులలగాడ్పు♦పొత్తు గూడి, యిచ్చమై విహరించె మనీషివంద్య!

వ॥ మఱియు నారావణస్త్రీవనంబు మధుమదనసంశ్లేషణంబున విలసిల్లి వాయునిషేవ
ణంబున వాడుదేటి చలివెలుంగు వెలుంగుల చల్లదనంబున వికాసంబు గాంచి
లలితభూషణమణికాంతులఁ దరిచ్చ కల్యాణప్రతీకలావణ్యసంస్థానంబులం
బుప్పించి సమస్కంధం బై యన్యోన్యమనోహర బాహులతాభిరామ మాలాగ్ర
ధితంబై మత్తభ్రమరకులాకులం బై శుకశారికాదిశకుంతవాఙ్మధురంబై చంద్రకి
చయన్మత్తసుందరం బై హంసగమనలలితం బై మనోజ్ఞం బై యొప్పారుచుండ
నందలి వరాంగసల భూషణాంగాంబరసృజంబులం బొడమి పొలుపారు మేలి
సిరులు పరిమళసంపదలతోడి యద్వైతంబున ననిమిషత్వంబు సేకొని రత్న
ప్రదీపలక్ష్మణులుం దారును నిట్టనిలువున నిలువఁబడి యిట్లు వివేచింప నశక్యం బగు
నేకలక్ష్మ్యవిలోకనంబున సుఖసంవిష్టుం డగు నాలంకేశ్వరుని తత్త్వం బుపలక్షించి
బ్రహ్మభూయంబునఁ దృప్తినొందుచున్న తెఱంగున రంగుసూప నలవడిన
మైత్ర్యాదిగుణవిశేషంబుల నలువొందు నమ్ముదితలు నిద్దుర పరశసంబున నుండు
నయ్యెడనేనియు సవత్నుల కప్రియం బొనరింపఁబోవ రను నట్లు సంస్కార
బలంబునఁ బ్రియాననశంకం దోడిచెలియల నెమ్మొగంబుల ముద్దిడుకొను
వారును నొండొరుల భుజసృజంబుల నుపధానంబులుగా నొనరించుకొనెడు
వారును బరస్పరావేల్లనంబునం బొదలు వారును బ్రయభాషణంబులఁ
బచరింపఁ దొడరువారును బరిధానవినిమయంబులం బొనర్చువారును నొకరిత
వత్త్వస్థలంబున నొండొకర్తుకయుఁ గొండొక్క యువతి భుజంబున వేటొక్క తరు
ణియు నద్దాని యంకపాళి మఱొక్క తెయును నిప్పరుసున నితరేతరావయంబుల
ముఖపద్మంబుల నలంకరించి నెమ్మొనుల నొదిగియు నొయ్యారంబు మీఱ శయ
నించి మవ్వంబునం దనరు నవ్వరవర్ణినులకుం దోడుతోడనఁ బవ్వళించిన కలావతీ
మండలంబున నృత్తశాలిని యగు నొక మత్తకాశిని కోమలాంగంబుల వినయించిన
యప్పటి శుభాంగహారవిహారంబ పొడకట్టుచుండ నఖండమండితప్రచారంబు పను
పడంజేయ రసవాహినీసంగత యై యట్టిద యగు సరోజిని యొక్కండు పోత
మాశ్రయించి విశ్రమించి యున్న వడువున నొక్క సారసానన వీణియ మట్టున

నెమ్మేను వైచి మోహపరవశత్వంబు పట్టునఁ జూపఱంగూడఁ దనతోడి వారలఁ
గావింప నొకయసి తేక్షణ మడుకంబుఁ గక్షంబున నమర్చుకొని నిదురించి బాల
పుత్రలక్షణం బభివర్ణింప వృత్తవక్షోజ యగు నొండొక్క సరోజాక్షి పటహంబుఁ
జిరలబ్ధుం డగు రమణునిఁ బోలెఁ గాఁగిటం గదియించి నింద్రావేశలక్ష్యంబునం
దనదు తమకంబు వెల్లడింప వేటొక్క చపలాక్షి సకామ యగు కామిని యేకాం
తంబునఁ జిక్కిన కాముకునిం బోలె వంశవాద్యంబుఁ బొదివికొని మైమఱిపునం
బొదలుట సుషుప్తిమిషంబున ననుసంధానింపఁ గొండొకర్తుక నర్తకి సన్నాహంబు
దనుపారఁ గిన్నెర మీటి దానితోడన సహకాంతయగు కాంతామణి సుఖనిద్ర
నేయు విన్ననువున నభినయం బెఱిగింప డిండిమోచిత యగు నొక్క యండజ
యాన డిండిమం బొరసి నిద్రించి తరుణవత్సోపగూహంబున ముద్రితయగు
తరుణి విధంబునం గనుపట్ట నొక్కమత్తచకోరాక్షి కనకసంకాశంబులు మృదు
పీనంబులు మనోహరంబులు నగు నిజాంగంబులు మృదంగంబు సంగడంబునం
దుఱంగలించియు నొక్కయుద్యానలతిక యాతోద్యంబును నొక్కకృశోదరి
పణవంబును నొక్కమృగీవిలోకన యాడంబరంబును నొక్కవసంతమాలిక కలశి
కను నొక్కకాంచనాంగి హేమకుంభోమితంబు లగు నిజపయోధరంబులను
నొండొక్కలావణ్యలహరి కొండొక్కసైకతశ్రోణిని నలముకొని మంధరాచల
మధితం బగు క్షీరసాగరంబున కలుముల చెలువతోడి నెచ్చెలు లై పొడసూపిన
యచ్చరలకుం దోడునీడ లగుచు శోభనదేవతలో యన నుల్లసిల్లి నేత్రపర్వం
బొనఁగూర్చ మకర కేతను శరవేదికం బోని యారహస్యనికేతనంబున. ౨౬౬

మ॥ కలతాను ల్పరికించి సీత కథ యా ♦ కర్ణింప రాకున్నచోఁ
గలఁకం బాటియు ధైర్య మూని యెదుట ♦ న్నాంచె నిచ్చిత్రాంగి
స్తులశోభారమణీయకాంచనమణి ♦ స్తోమాత్మకక్ష్యాంచితో
జ్వలమూర్తి స్సుఖపారిబర్హ దనుజ ♦ క్షౌనాథశయ్యాస్థలిన్. ౨౬౭

సీ॥ ఎచ్చోటఁ గనుగొన్న ♦ నిదెదారియని తాటు, మాటు తఱ్ఱులఁ గను ♦ ల్కులఁచుదాని
నాల్గుదిక్కుల మాట ♦ నా కేల యని దశ, దిశలుఁ దా నొక్కటఁ ♦ దివియుదాని
విభుజయశ్రీసంని ♦ వేశచిత్రకలాభి, సంసత్తిఁ బందెమ్ము ♦ చఱచుదాని
నిత్యశోభనలక్ష్మి ♦ నే నంచు సురభిలా, గురుధూపధూమము ♦ ల్లుప్పుదానిఁ
దా నియతిఁ గాంచె హనుమ పూ ♦ జానిషక్త
కల్పసుమహరిచందన ♦ గంధకామ
ధేనుఘృతదీపకణికాపృ ♦ థానలలిత
దైత్యవిభు శయ్య హిమధరా ♦ ధరతనూజ ! ౨౬౮

క॥ ఎందులనేనియుఁ గనఁబో, మిందున కనరాని విభవ ♦ మిదె సిరి నెల వం
చుం దలఁచెవాఁడు తలఁపున, సుందరి! యచ్చోటె చోటు ♦ చోద్యమ్ములకున్.

తే॥ కలికికాంచనపాంచాలి♦కలనుఁజూచి, చామరగ్రాహిణులఁ జూచి♦శక్య మగునె
భేద మెంచంగ నేపాటి♦భేదవాదు, లనఁగ నద్వైతమే లెస్స♦యగును దలఁప.

* క॥ వరవర్ణినీవతంసమ !, వరవర్ణాంచితము దాని ♦ వైభవ మమరున్
వరవార్ణ పదరమాభా, వరవార్ణవముల నెలవగు ♦ వాగ్వల్లి లలిన్. ౨౨౧

—♦ హనుమ నిద్రితుఁడైన గావణునిఁ జూచుట ♦—

క॥ ఆశయనాగారంబున, కాశయ్యాతలమునకు శు ♦ భాలంకార
ప్రాశస్త్యము దనరఁగ లం, కేశుడు శయనించి తగె న ♦ నీదృశలక్ష్మిన్.

సీ॥ ఐరమ్మదస్ఫూర్తి ♦ ననువొందు కాలమే, ఘమ్ము సంపద మేని ♦ కలనక్రమ్ము
రోహణాచలమున ♦ రూఢి నానారత్న, విభ లింద్రచాపమ్ము ♦ వెక్కిరింప
గుఱివెట్టు నచ్చోటు ♦ గూల్ప నౌ గుఱుతోడి, కలవరింతల పేరి ♦ గర్జలెసఁగ
నాశాధిపతుల సా♦ఖ్యముఁ బాప నెడసొచ్చు, నిట్టూర్పులు విమాన♦నివహ మాఁగ
మిత్తి యేనియు దర్పమ్ము ♦ మెలఁకువఁ గని
బ్రదుకు జీవుఁడ! యని దారిఁ ♦ బట్టి పాటఁ
గామరూపుఁ డతండు ని ♦ కామదివ్య
భావరూపోజ్జ్వలతఁ గను ♦ పట్టుటయును. ౨౨౩

క॥ మెచ్చుచు వాని మహానాన్నతి, యచ్చెరువున ముంప మారు♦తాత్మజుఁ డరరే
యిచ్చెలువము దొర దొరకొన, హెచ్చుమరె దిగీశులేని♦నింద్రుఁడయేనిన్.

తే॥ అస్తమించిన భానుని♦యావెలుంగు, లగ్నిరూపు నీతనిఁ గవి♦యంగ నోపు
లేకయున్న నధీశ్వరు♦ల్లరే జగతి, నిట్టి స్ఫురణమ్ము లెచ్చోట♦నెగయఁగలవు.

ఆ॥ రక్తచందనమున♦రహి మించు నెమ్మైన, మెఱుపు లట్లు నగల♦మెఱుఁగు లొప్ప
సాంధ్యరాగరక్తి♦సంగతతోయద, వృత్తి నున్నవాఁడు♦వీడు చూడ. ౨౨౬

క॥ ఇష్టకీడావాప్తి, దుష్టిం గని మదము నిదురఁ♦దోకొని పొదువన్
స్పష్టానుభావముద్రా, వప్తంభత నున్నవాఁడు♦వశ్యుఁడ పోలెన్. ౨౨౭

తే॥ నిట్టనీల్లుచు నెలకొని ♦ నిదురవోవు
వీని శయనోత్తమంబునఁ ♦ గాననయ్యె
మదపుటేనుంగు చొరఁబాటి ♦ మలఁచు నపుడు
వ్రస్రవణమునఁ దోచు సం ♦ పత్ప్రసక్తి. ౨౨౮

తే॥ చిత్రభానుని సిరి వీనిఁచెలువ మొప్పె, జాతరూపపరిచ్ఛదఁద్యోతమునను
సారిదిఁ బుష్పించి నట్టి యశోకమునకు, దీటుగా శయనాసనస్థితియుఁ దనర.

తే॥ చంద్రుఁ డిరురూపులను గొని ♦ చామరముల
సిరుల నొప్పారఁ దానునుఁ ♦ జేరెనొక్కొ
నిండువెలుగుల ఛత్రంబు ♦ నెలవుకొనుచు
వీని తేజ మెఱింగింప ♦ వేడివేల్పు.

౨౫౦

తే॥ భానుకోటిప్రభాజాలభాసమాన, ముకుటకుండలకేయూరముఖ్యమండ
నాంచితుఁడు వీని సిరి యిట్టులనువుపడఁగ, నైంద్రసంపద లెవ్వారలడుగువారు.

ఉ॥ చందనఛర్చితంబులు సు ♦ సంగతము ల్గురువీనవృత్తని
ష్పందము లింద్రకేతుసదృ ♦ శంబులు రత్నవిభూషితంబు లీ
సుందరవేషు బాహువులు ♦ చూడగ నొప్పెడుఁ బంచశీర్షత
స్మందరసానుగంబు లయి ♦ మానగు సుప్తమహాహులో యనన్.

౨౫౨

తే॥ తెలియ దైరావణవిషాణ ♦ దృష్టి యెట్లు
తెలిసె భిదురసుదర్శనో ♦ దీర్ఘశక్తి
వీని హస్తాగ్రనఖముల ♦ నేనిఁ జెఱుప
పున్నను భుజక్షతాంకమ్ము ♦ లొనఁగుఁ గీర్తి.

౨౫౩

మ॥ వలనొప్పం చొలిపాలవెల్లికలన ♦ ల్వాక్రుచ్చు సెజ్జన్మహూ
జ్వలుఁ డీతం డొలయంగ దీపకణిక ♦ జ్జ్వల్యమానంబు లా
కలిమి స్థీ తగ నన్య లచ్చరలు నై ♦ కన్పట్టఁగా మందరా
చలశృంగంబులు వీని బాహువులు ని ♦ చ్చల్లూర్పవే సంపదన్.

౨౫౪

సీ॥ పాదమూలమ్మునఁబడియుండి రెండఱు, ప్రార్థనామోజనపరిధవిల్ల
హస్తాగ్రగత లయియలరు వీరలఁ దెచ్చె, భుజశక్తి స్ఫురణంబెబోధనేసి
తలమానికమ్ము లుత్తలమున నున్నారు, తవులున మెచ్చులుదవిలి కొంద
ఱు కెలఁకులవారలలఁతులే యివ్వని, మోహనలీలకై మొనసినారు

బభిర యిటు లుండవలె మహా ♦ ప్రాభవం బ
హీనపరమార్థసంపద ♦ యెట్లు లానా
పో తృతీయంబు పురుషార్థ ♦ మీతనిదియ
వీని సరివత్తురే లోక ♦ విభులు సిరుల.

౨౫౫

క॥ సిరి రూపము సద్వంశము, తరుణత్వము విద్య యెలమిదాత్యము శ్రేయం
బరయకె యిందఱు యువతులు, నరియించెద రెట్లు వీనివారని కూర్చిన్.

౨౫౬

ఆ॥ ఆల మంద నడిమిఁ యాఁబోతును గరేణు, మండలాంతరమునఁ మదకకిందుఁ
బోలి యున్నవాఁడుఁ పూబోడు లిమ్మెయి, దన్నుఁ గొలువ వారిఁ తవులు వెనిచి.

తే॥ చూతపున్నాగవకులాది ♦ సురభిలంబు
పానగంధంబుఁ దోకొని ♦ బయలుదేరె
నిష్టమృష్టాన్నరసపుష్టి ♦ యెలమిసూప
మహితములు వీని నిశ్శాన్వస ♦ మారుతములు.

౨౮౮

క॥ అని యెన్నుచు నారోహణ, మున వేద్యంతరము తలఁసుఁ మొనకొని భీతుం
డన నొదిగి యతని పార్శ్వ, మ్మున సామ్రాజ్యమున కలిమిఁ మురు వమరార్క.

సీ॥ పసిడికీల్జడఁ జేతఁ బట్టి నట్టులె యుండి, విభుని జంకించెడిఁ వెరవు సూపఁ
గంగేలు గేలునఁ గీలించు నేరిమి, మగని మాలిమిశోడిఁ మమతఁ దెలుప
నెగచి యుపాంతమ్ముఁ నెడఁ గ్రమ్ము పొదలిక, యథాంగసాభాగ్యఁ మనువదింప
నెమ్మోము ప్రియుమోముఁ నెక్కిల్పు నొడికమ్ము, రసపారతంత్ర్యమ్ముఁ రాణ నొడువ
నొక కనకగారి మణిభూష ♦ ణోజ్జ్వలాంగి
యంతిపురి నెల్లఁ దనకాంతు ♦ లలముకొనఁగఁ
బూచియున్నట్టి తంగేటి ♦ పాలప మెనసి
పావనికిఁ గానఁబడెఁ బద్మ ♦ పత్రినేత్ర.

౨౯౦

తే॥ ఎన్నఁగఁ ద్రిలోకసుందరి ♦ యిదె యనంగ
రూపయావనసంపద ♦ రూఢిఁ గూర్పఁ
దర్శ మొనరించె నాతఁ డ ♦ తర్కితముగఁ
గాంచి భూపుత్రిక యటంచుఁ ♦ గమలవదన!

౨౯౧

క॥ తొలికా న్పాతని నిద్ద పు, దెలివి మఱుపుపఱుప వానిఁ దేవి యిది యటం
చలతి నెఱుగఁబోడయ్యెను, విలసిల్లునకాదె తలఁచుఁ విధమున నెదియుక్.

—♦ హనుమంతుఁడు మందోదరిం జూచి సీత యనుకొని భ్రాంతుఁ డగుట. ♦—

తే॥ కొఱ్ఱఁ జప్పట్లు ముద్దిడు ♦ కొనియె దోక
నందెనానంద మెద నాట ♦ లాఁడె బాటఁ
బాడె నడిచెఁ గంబములకుఁ ♦ బ్రొక్కె దుమికె
గవుల ప్రకృతి నిదర్శింపఁ ♦ గాఁ గడంగి.

౨౯౩

ఆ॥ అంతలోనె తెల్విఁ నంది యక్కట యిట్టు, లగునె తలఁపఁ జెట్టఁ యయ్యెఁ గాదె
నాదు ప్రజ్ఞ యే మనం దగుఁ బాప మే, నెట్టు లీగువాడఁ ♦ నింతవట్టు. ౨౯౪

క॥ ఇది యితని దేవి యనఁ దగు, మదవతి రూపవతి వేల్పుమండలిలోఁ బుట్టొద వనిటు లుండనోపును, బొదలెడు సంపదల మగనిపొరువునఁ బేర్చిన్.

ఆ॥ మేలి రూపమునను ♦ మెఱుఁగారు నంతన
యామె యనుచు నెంచ ♦ ననువుపడునె
లోకనాథు సతి వి ♦ లోకాత్మిక విశుద్ధ
మూర్తి యొడ్ల పొందు ♦ మొనసి మనునె.

౨౯౬

క॥ రాముఁడు జగదభిరాముఁడు, రామారత్నము తదేకరస జానకి శ్రీ
రామ యనం దగు గొనముల, నామహినుత మహితచరితమన్యాదృశమే.

క॥ ఒండాకసతియేనియు మగఁ, డొండెడ నుండుతటి సౌఖ్యమొందునె సెజ్జం
బండుకొనునె కై సేతకుఁ, దిండికి మొనయునె సుషుప్తిఁదెరలకయున్నే. ౨౯౮

తే॥ అనుచు యోజించి తలఁగిన ♦ యట్టి బుద్ధి
మఱి పాదుకొనం గపి ♦ మండనుండు
గలుగు చో ట్లెల్ల నొండొండఁ ♦ గలయ వెదకి
జనకనందినిఁ గనఁడయ్యె ♦ జంద్రవదన!

౨౯౯

ఆ॥ అంతిపురము పొందు ♦ నంది నట్టిద యొండు
పానభూమిఁ గాంచి ♦ పవనసుతుఁడు
దాని యొఱపు మెచ్చె ♦ దద్దయు సర్వస
ముదిత మగుచు మదికి ♦ ముదముఁ గూర్చు.

300

—♦ పానశాలాగ వేషణము.♦—

సీ॥ పుష్పోపహారముల్పూచినట్లుగ నుండ, ఫలవృక్షసంగతిపరిధవిల్లఁ
బచ్చలఁదోరణప్రస్తార మొప్పార, స్ఫటికకుడ్యములు జ్యోత్స్నలు ఘటింప
మణిరత్నదీపికల్కహి యేలఁగాఁ జాల, జిత్రకంబళములుసిరులు గూర్చు
గాంచనకుంభముల్లనులపండువు సేయ, ముక్తావితానముల్బురు వొసంగ
మంజువాగ్గుంభనల మేలిమంజుమంబు, పంజరాంతరగతశుకపాళి వెనుప
మంగళాయతనంబనమహితశిల, నొప్పు నప్పల మాతనిమెప్పు వడసె.

చ॥ అతిరసము ల్రిసాయనము ♦ లంచితగంధరసోదయంబు తా
రతిఫలముఖ్యపాకగుణ ♦ రస్యమహాషధసారము ల్సుఖ
ప్రతికృతపౌష్పగౌడముఖ ♦ పానవిశేషములు న్సుభక్ష్యభో
జ్యతతులుఁ జూడ నొప్పె మధు ♦ శాల రసాలసనేత్రశోభిసి.

303

తే॥ నుతీయు నంజుల్లుఁ పచ్చల్లు ♦ మరిచవుఁబొడు
 లూరుఁగాయలు మెంతిపిం ♦ డ్లొలయు పెరుగు
 లార్ద్రకములు జంబీరమ్ము ♦ లలఘుఫలర
 సములు పాయసములు నందుఁ ♦ జాలఁ గలవు. 30౪

తే॥ అత్తరుల బుడ్లు పన్నీటి♦హైమకలశి, కలును జందనమణిపాత్రి♦కలును మున్ను
 గలుగు భోగ్యవస్తువు లందుఁ♦గానఁబడియె, నవ్విలాసావసథమున♦నబ్బగంధి.

క॥ బంగరుపీటలు రతనపు, భృంగారిక లుజ్జ్వలమణి♦వేదికలును మే
 ల్రింగారు హంసతూలిక, లంగనలు చెలంగు జాడ♦లయ్యెడఁ దోఁపన్. 30౬

ఆ॥ అంతరాంతరముల కరిగి♦యవ్వలనుల, నధికపానమత్తు♦లగుచు మగలు
 సంగనలును గ్రీడ♦నాసక్తిమై నొడ, ల్లెఱుఁగకున్న వారి♦నెఱిగి మఱలి. 30౭

ఉ॥ నా కిది ప్రత్యవాయమొకొ♦నాకనులం బడి రెల్లచోటులం
 బ్రాకటకామరాజ్యపర ♦ భాగవశంవదచిత్తు లిట్టి వీ
 రేకత ముండు నయ్యెడల ♦ కేగుట ధర్మవె కా దనంగ రా
 దీకృతి స్త్రీప్రసంగమున ♦ నెట్టులనేనిఁ బొసంగుఁ గావునన్. 30౮

ఆ॥ వేఁగు నంతలోన♦వెదకి చూచినఁ గాక, కాంచరాదు పిదపఁ♦గాంచనాంగి
 నైన సుంత వికృతి♦నందదు నామది, దోస మెట్లు నన్ను♦దొరయఁగలదు. 30౯

క॥ మన మఘకారణ మగు న, మృతమే శ్రేయం బిడు న్న♦మాహిత మైనన్
 దన కొండు గతియ లే దిట, జనని జనకజాత నరయు♦సంగతి దక్కన్. 3౧౦

ఉ॥ కాననిచోటు లేదు మఱి ♦ కానఁగ రాదు ధరిత్రి పుత్రి యే
 నీనలి కేమి మం దిడుదు ♦ నెద్దియుఁ దోఁపదు మిన్న కెట్లు వో
 నా నొకమాటు క్రమ్ముట మ ♦ హాత్ముని రాముఁ దలంచి కాంచ నెం
 దే నెఱి నామె యున్న తల ♦ మేర్పడునో తనపుణ్య మెట్టిదో. 3౧౧

ఆ॥ అనుచు రాత్రిగృహము♦లలరు లతానికే, తనము లట్లు చిత్ర♦ధామములును
 గరుడయక్షదేవ♦గంధర్వనాగక, న్యలు మెలంగు నెడలుఁగలయజొచ్చి. 3౧౨

—♦ కారాగారగవేషణము ♦—

క॥ అం దరసి యామె లేమికి, డెందము కొందలముపడ వ♦డిం జని చెఱసా
 లం దడవి యందుఁ గుందెడు, సుందరులం గాంచె మోము♦శోషింప సతీ! 3౧౩

క॥ కార్యాకార్యజ్ఞుం డఖి, లార్యప్రస్తాయమానుఁ♦డాతఁడు వినె న
 య్యార్యుల దీనాలాపము, లార్యా! యట నేమి కల్ప♦మరయంగలఁడో. 3౧౪

సీ॥ వీని బారిం బడివెత లొందుఁ డని విధి, వ్రాయ నొం డెది పాయవల నటంచు
నేనాటికిని వినమివ్వాని కడపటి, మాట యిట్టిదె దైవమర్థ మనుచు
మగలులేరేయెందుమలసియీతనినొంఁడఁ, గొమలపాపంబాచి కొనెనొయనుచుఁ
బడరానిపా ట్లెల్లఁబడి చేసె నట యాత, పంబునకా యిట్టిఫలమటంచు

నింక మనవారిఁ జూతుమె ♦ యింతకన్నఁ
గలదె దుర్గతి మిత్తియుఁ ♦ గలదొ లేదొ
యనుచుఁ దమలోనఁ దల ♦ పోసి కొనెడు సతులఁ
గాంచి కన్నుల నశ్రువు ♦ ల్గ్రమ్ముదేర.

3౧౫

తే॥ ఏ సళోకంబుఁ గనినపై ♦ యింతులార !
మీకును సళోక మగును న ♦ మ్మి మనుఁ డనుచు
బాసఁ జేసెను సాధు సం ♦ ప్రజ్ఞఁ డతఁడు
తనదు నెదపైనిఁ జే వైచి ♦ తరలనయన.

3౧౬

సీ॥ శోధించెఁ గాకేమిశుద్ధాంతముల నెల్ల, ద్రొక్కిచూడని యిక్కదొరయ దనఁగఁ
బొడఁగాంచెఁ గాకేమిపుష్పావసధముల, నాడిన యాటలేయాడె ననఁగఁ
సవరించెఁ గాకేమి సంగీతశాలలఁ, బాడిన పాటయెపాడె ననఁగ
దిరుగాడెఁ గాకేమిదీర్ఘ కాదులపట్ల, నీటిపైఁ జాలిక ♦ నెఱపె ననఁగ
నవనిజాత కదా యశో ♦ కాఖ్యవనిక
నవనిజాతాశ్రయము నొంద ♦ నొ నటంచుఁ
దలఁపఁడో లంక చూపిన ♦ దారి యేల
వదలెనో వాని మెలఁకువ ♦ వాడె యెఱుఁగు.

3౧౭

—♦ హనుమఁడు సీతం గానక విషణ్ణుఁ డగుట ♦—

క॥ అమ్మొయిఁ గని కని యబ్రవుఁ, దిమ్మఁడు విసివి విసువకయ ♦ తేకువ నొక్కం
డిమ్మున నిలఁబడి కర్జం, బిమ్ముగఁ దలపోయఁదొడరె ♦ నిట్లని మదిలోన్. 3౧౮

ఉ॥ ముప్పది యోజనంబు లిది ♦ మొల్లముగాఁ గలయంతవట్టు నే
చొప్పునఁ జొచ్చి యైనఁ దన ♦ చూడనిచో టొకయింత లే దనన్
మెప్పని కాక యోలమున ♦ మేలున కొగ్గక కాంచినాడ నా
యెప్పటి కర్మ మెట్టిదొ మ ♦ హీనుతజాడ యెఱుంగరా దెటన్.

3౧౯

క॥ చతురంగుశమాత్రము నీ, క్షితి నాయరయనిది లేమి ♦ సిద్ధమ యింకే
గతి నెందుఁ గల దనం దగు, మతి కేమియు వింత వలను ♦ మార్కొన దింకన్.

సీ॥ రాము మే లెఱుంగంగఁరామి మే నెరియంగ, నొండెడ వరట యైయుండెనొన్మా
రావణగ్రహపీడఁరహి వీడి తనుఁ దానె, యుసులుల పై నేమిఁకసటు గొనెనొ
కాళరాత్రులపోలెఁగాచియుందురు పాడు, రక్కెస లెట్టిగోరమున కైరొ
కూడు నీ రని పూచిఁకొను వారు లేకున్నఁ, జొక్కి యేమెయి గతిఁగ్రక్కదలెనొ
కెడపి కొని వచ్చునెడ నబ్ధిఁ ♦ బడెనొ నడుమఁ
దొడరు రాయిడి సుడివడి ♦ మడిగె నేమొ
మాఱురూపంబు పడియెనో ♦ మానవతికిఁ
దలఁపఁగా రాని వెత లెల్లఁ ♦ దారసిల్లె. 3౨౧

క॥ రక్షఃపతిఁ జేర్చుటకై, విక్షేపముఁ గూర్చునట్లు ♦ వినకుండిన నా
రాక్షసభామిను లాయమ, భక్షించిరొ చెట్టకొలము ♦ పాపం బనునే. 3౨౨

ఆ॥ కడలి దాఁటు గొడనఁ ♦ గడచి యిక్కడరేయి
దనుక మోస మనక ♦ మొనయరాని
చోటు లరసి తుదకు ♦ సుడియించు వెతకుఁ బా
ల్పడితి నింకఁ దనకుఁ ♦ బార మెదియొ. 3౨3

చ॥ మసలినఁ దెల్లవాఱు నట ♦ మాఱట మిత్తులు బమ్మరక్కసు
ల్గసిమసఁగం గడల్కొనినఁ ♦ గాతీయపాటనికాక మేలు లే
దనమునుఁ బోవుఁ దోచి చను ♦ నన్నెటి యాదట నొనొ కాదొ యి
ద్దెన కిది దారి యంచు మని ♦ దెల్ప దొకండన నెట్టు లీయెడన్. 3౨౪

సీ॥ తొడిబాటు నెమ్మేనఁదొనుకాడ నెమ్మొయి, మున్నీరు గడువంగఁమొనయువాడఁ
దోక లాడించుచుఁదొరసి మే ల్విసఁగోరు, చెలికాండ కే మనిఁచెప్పువాడఁ
దమరాక నెమ్మదిఁదవులఁ దిన్నసిచూడ్కిఁ, గను కపీశ్వరు నెట్లుఁగాంచువాడఁ
బ్రాణంబు పాణమైపరఁగు సీతఁ దలంచి, పొక్కురామున కేమిఁబొంకుఁడ
నెల్లవారలఁ దెరలింప ♦ నేగి యైనఁ, జేయునది యెద్ది యింక నా ♦ మేల
యనశనవ్రతమున దీక్ష ♦ యైన పిదప, వేలుపుల వీటి చక్కటి ♦ నయివాడ.

ఆ॥ మేను వాయ నేమిఁమే లఁగు నియ్యెడ, భైక్షవృత్తి కలనఁబరఁగు వేస
మూని నిల్చి యైననుర్వరాసుత జాడ, నరయుచుందుఁ దెలియఁనంతవఱకు.

క॥ రాముఁ డిది యరయకుండునె, రామామణి మహిజఁ దలచిరహి నెడి తోనే
తా మేను దొఱఁగకుండునె, యామెత్తనిమదికి నింతఁబునే యిడుమల్. 3౨౫

తే॥ రాము నొడ లొం డన గుణాభి ♦ రాముఁ డతఁడు
లక్ష్మణుం డెట్లు పడునొ కు ♦ లంబె చెడునొ

వానరుల గతి యింక నే ♦ వలని దగునొ
యింతటికి హానిమూల మే ♦ నెట్లు లగుదు.

329

ఆ॥ భ్రాతృవత్సలుండు భరతుఁ డొం డైనఁ ద, జ్ఞనను లట్లుగాఁగఁగనితృసుతుఁడు
మైత్రికలిమిఁ బేరుమాసినఁ దత్సతు, ల్పుతులుఁ దెరల నింకఁజొప్పు గలదె.

క॥ ఉండినఁ ద ప్పటుపోయిన, నొండాకఁ డగు దోస మూరఁకుండినఁ బాపం
బెండయు వానయు నొక్కట, గండు మిగిలె నింక నేమిగానున్నదియో. 330

తే॥ శతుని రావణుఁ బట్టి పీఁ ♦ చం బడంచి
సీత మ్రింగెనొ లేదొ చ ♦ ర్పించువాడ
నొక్కొ యివ్వీడు గిరితోడ ♦ వ్రక్కలించి
శ్రీరఘూత్తంసు పదభూమిఁ ♦ జేర్తునొక్కొ.

330

క॥ నావేడు వేల్పు లెల్లరు, నేవెరవున నేమి సాయమియెడఁ జేయం
గావలతురొ యిక్కఁ దొలికా, న్నేవిధమున తలఁపు మదికినేర్పడఁగలదో. 331

తే॥ అనుచుఁ బ్రాకార మెక్కి యొ ♦ య్యన స్మరించి
యల్లదె యశోకవనిక యి ♦ య్యదియ కాఁగ
నోపు సంపాతి లంకయు ♦ నొనర మున్ను
దెలిసినార వనిజ యున్న ♦ నెల వటంచు.

333

క॥ ఇం దుండవలయు జానకి, ముం దిట నే వెదకు నెడలమొనయని దిదె భూ .
మిం దిర మగు నందన మనఁ, బొం దొలసెడు నుత్సవంబుపోలె గనులతోన్.

—♦ హనుమంతుఁ డశోకవనిఁ బ్రవేశించుట. ♦—

ఆ॥ రామునకు నతి జగదభి ♦ రామునకు స
క్తుణునకు సీతామహా ♦ లక్ష్మి కిం ద్ర
చంద్రవియమవరుణశ్వ ♦ సనముఖులకు
బ్రహ్మనిష్ఠీశ్వరులకుఁ బ్రి ♦ పత్తి నిడుదు.

334

క॥ అమ్మహానీయుల కృప నా, యమ్మఁ గనంగంటి నేనినావల నిడుదున్
ద్రొమ్మరి రావాణు తలపై, నిమ్మహిజను లెల్లఁ బొగడనే బాదమ్మున్. 335

సీ॥ తండ్రి! నీదయ న్నీరుదటిగొంటిని సమీర !, నాముద్దు చెల్లింపననుచు మయ్య !
నీయండ గల దంచునే నమ్మితిని గర్మ, సాక్షి! మే లొనఁగూర్చుమీక్షణమున
దేవతాకార్యంబుఁదీర్పజూడుము సహ, సాక్షి! దై తేయులయడ రడంగఁ
గీర్తింతు రని దుష్టవర్తముకు సాయ. మాచరింపకుము త్రిలోచనుండ!

వంగడమువంకఁ బోకుము ♦ వనజగర్భ !
శౌరి ! నామదిలో నీవు ♦ చక్క నిలువు
మెల్లభూతంబులార ! నా ♦ యెడను మీర
లుండి జనకజ కాన్పు నా ♦ కొనఁగుఁ డరసి.

332

క॥ వెన్నెలయొడయని మే ల్సిరి, కి న్నెల వయి చూడ్కి నెనరుఁకిర్తిఁ బెనుప సం
పన్నతఁ దనరెడి యాననుఁ, గన్న జనని నెమ్మొగమ్ముఁగాంతునొ తలఁపఁ. 333

తే॥ ఎట్లు నాదృష్టిపథముఁ దా ♦ నెనయఁగలదొ
రామపత్ని యనింద్య ను ♦ ధామమహిత
పాపుఁ డామాంసభుక్కుల ♦ పాంసనుండు
వేచి తొడితెచ్చి యెందున ♦ డాచినాడొ.

334

ఆ॥ అని ముహూర్తకాలఁమాధ్యానమొనరించి, యమ్మతలఁపులోనఁననువుసూప
వాఁడువప్రగుణముఁవదలియాశుగమట్లు, లక్ష్యమవ్వనస్థఁలమ్ముమొనసె. 335

ఆ॥ మేను పొంగె వలనుఁమొయికొనె ధైర్యంబు, పాదుకొనె వికారఁభంగి తరతె
నయ్యశోకవనికఁనాకృమించినయంత, నచటుమహిమ లెట్లుఁలంతగలవొ.

— ♦ ఆంజనేయుఁ డశోకవనమును బరికించుట ♦ —

సీ॥ మితిమీఱు పొలుపునఁమించు పుష్పితలతా, శతములు తరువులఁనంగడమున
నెగడ నర్థులు గ్రమ్మునెఱిఁ దుమ్మెదలు నేరఁ, బాటి గీతమ్ములుఁపాడి మెచ్చు
నెలకొనఁజేయంగఁగలిమిపెంపున నిడ్డ, రసమునఁ దృప్తిమైఁరాణఁ దనర
మేలిబందుగు లట్లుఁమేకొని శుకపిక, శౌరికాదులు నిచ్చఁసంచరింపఁ
బొనఁగు గార్హస్థ్యధర్మమ్ము ♦ పొలమ కాఁగ
నఖిలపురుషార్థములకుఁ దా ♦ ననఁగఁ జాలి
వెలయు నయ్యుపవనము న ♦ వీన మగుచు
వాని దృష్టుల నలరించె ♦ వామనయన !

336

ఉ॥ అంచల తెక్కల న్నిలిచి ♦ యట్టె విదిర్చినఁ జిందు దీర్ఘికా
భ్యంచితశీకరమ్ములు స ♦ మాహితవృత్తి గ్రహించి తావుల
స్మించిగ నేర్చికూర్చికొని ♦ మారుతుఁ డత్తఱిఁ జేరి బిడ్డ మే
లెంచుచు వీవఁగాఁ దొడరె ♦ నిక్కము వాయు నటంచుఁ దెబ్బుచుఁ. 337

తే॥ వింతభూతమ్ము పొదలికఁవిదిత మైనఁ, గదలు వులుఁగుల తెక్కలఁగాలి నురలు
విరుల నాతనిపై పుష్పఁవృష్టిఁ గురిసె, నయ్యపారామఖిలసస్మఁహగమములు.

ఆ॥ పుష్పమయము నగముఁపొలిక నిట నటఁ, బూల పఱపు నేలఁలీల మలయు
నతనిఁ గని వసంతుఁడరుదెంచె నని వన, దేవతలు ప్రసన్నదృష్టు లైరి. 3౪౫

క॥ ఆగాలిపట్టి వేగము, సాగించినఁ బూలు పండ్లుఁ ♦ జాల్పున దొరలం
గాఁ గన్నడె సిరు లన్యులు, లాగికొన న్నిలుచు ధూర్తు ♦ ల గతిం దరువుల్.

క॥ అంజెడు పొదరులఁ తీవెల, నంజన కొమరుఁడు తెరల్చి ♦ యరుగుటఁ దెలిపెన్
వింజమున మొగిలు గాలి త, తిం జెదరఁగఁజేయు నన్న ♦ తి న్నగతనయా!

తే॥ పదరి గోళ్లఁ బండ్లనుఁ బూలఁ ♦ బండ్లు నొరయ
రెమ్మలఁ గదల్పఁ జిగురుల ♦ రేప ననిచె
నవ్వని ప్రియోపభుక్తావ ♦ యవవిశేష
యగుచుఁ బరిమళశ్రీ నించు ♦ మగువపోలె.

3౪౮

క॥ కాంచె మణిభూములను హరి, కాంచనరాజతమయప్రి ♦ కాండస్థలులన్
గాంచెద నిదె యదె హాటక, పాంచాలిక సీత ననుచుఁబరు విడి యచటన్

శా॥ మందారాదిసురద్రుమాళు లొకటన్ ♦ మాకందముఖ్యాటవీ
సందోహంబులు నొంట లొంగలితతు ♦ త్సావర్ణరంభామహా
బృందంబు ల్వరజంబుజంభలముఖో ♦ ర్వీజప్రితానంబులున్
బొం దొప్పం దగు చాళ్ల నందుఁ బొసఁగున్ ♦ భూకాంత భాగ్యంబులై. 3౫౦

తే॥ చంద్రకాంతాలవాలముఁల్సాత్పికప్రి, నాళికలు స్వర్ణవేదికఁల్నీలవజ్ర
పద్మరాగాదిక్రొత్తప్రభవనకేళి, శైలములు జాలు నందనశతముఁ దివియ. 3౫౧

క॥ అం దొక క్రీడాశైలము, ముందటి బంగారుకొండఁమురు నెంచెడు వా
రిం దిట్టు సర్వసంపద, లం దిర మై దాని నాకఁలానిధి గాంచెన్. 3౫౨

సీ॥ ఆగట్టుచఱియఁ బ్రియాంకంబుగతిఁ బొల, యలుక నట్లుతొఱంగిఁయరుగునదియు
వాలుగొమ్మలఁ గేళ్లవలెనూని విందుల, నెఱిని మ్రాఁకులుమాన్పఁనిలుచునదియు
మనసుమాద్రురమ్ముఁమఱిలించుకొనియొండు, దారి నెప్పటియిక్కఁజేరునదియుఁ

క॥ త్రవ్వల మణిరత్నభూషణస్ఫురణలఁ, గై నేసి వల్లభుఁగదియు నదియు
ద్రవ్వెలని మేలి కొలఁకుల ♦ యందు నిరుగుఁ

సీ॥ తండ్రి! సాధ్వల పోలె గు ♦ ముదినులబ్జి
నీయండ గట్టి బోటినిఁ ♦ గనె నతండు.
దేవతాకార్యంబుకుఁ ♦ బట్లయి స్ఫాటికకుట్టిమంబులన్
గీర్తింతు రని దుష్టుల వి ♦ రాజితమాక్రిక సైకతంబులన్

3౫3

బ్రాంగణహేమశాఖలఁ బ్రీ ♦ వాళలతావలయంబులన్ సుధో
పాంగరసాధ్యము ల్సరసు ♦ లప్పొలమందున మెప్పు సూపఁగన్.

374

ఉ॥ చల్లని నీటి తేట యళి ♦ సంతతి పాట శుకాలి మాట సం
పుల్లసువర్ణపద్మనన ♦ భూమిచరత్కలహంసమండలీ
వేల్లితచాటుకారకృతి ♦ విశ్రుత మా ధ్వని బాట యొక్కఁడై
యుల్లసిలంగఁజేసెఁ గపి ♦ యుల్లము నచ్చటున న్మనస్విని!

375

తే॥ దాని కవ్వల నమృతోప ♦ మానతోయ
దానశీల విశాల స ♦ దాప్రిసాద
లీల మానససరసి నే ♦ శ్రీల నేని
గేలిఁగొనఁ జాలు దీర్ఘిక ♦ చాల నెగడు.

376

క॥ పావనజల దానిం గని, పావని తత్తీరశింశు ♦ పాతరుపంక్తి
గేవలస్వర్ణమయాకృతి, శ్రీవిలసితఁ గాంచి మెచ్చెఁజిద్ధనమూర్తి!

377

ఆ॥ అయ్యశోకవనికఁకదె యర్థవత్త్వంబు, గూర్చునది ధ్వజములు ♦ గొడుగు లరుగు
లలరు లిగురుల గము ♦ లందలి ఖగములుఁ, గనకమయము లగుచుఁగానిపింప.

క॥ ఆరసి యారసికుఁడు మన, సార సిరులు గూర్చు నిదియ ♦ యశాఁ గాక మహా
శ్రీరమణీరమణీయము, శ్రీరమణి మహీజ నిలుచు ♦ సీమయుఁ గాఁగన్.

378

తే॥ అనుచు నబ్బురపడుచుఁ దా ♦ నధిగమించె, నప్పొలమ్మున మే లగు ♦ నప్పదమ్ము
జానకీదేవిపదపద్మ ♦ సద్మసీమఁ, దన వివేచించు నెటు లెల్లఁదారసిల్ల.

379

సీ॥ ఇదె తోచు నాతల్లి ♦ యిందిరారమణికిఁ, బ్రతిమూర్తి భూమిజ ♦ పద్మవదన
యేతెంచెడు యదృచ్ఛ ♦ నిట్టట్టు మెలఁగంగ, రామైకరసమనో ♦ రామ యగుచుఁ
జెట్ట రావణు వీడు ♦ జెనయు నేనియు నిది, రమ్య మా నేకాంత ♦ గమ్య మగుట
ద్విజబృందసేవిత ♦ దీర్ఘిక యిదియుఁ దా, నందియున్నది దీని ♦ యందమునకు
నిదిశివోదక యయ్యెడ ♦ నిత్యచరిత, సాధ్యసముపాసనావిధు ♦ బ్రహ్మ నిష్ఠ
దైవతప్రార్థన మొనర్ప ♦ దనువు దొఱఁగ, కున్న నెమ్మొయినేని రా ♦ కుండఁగలన్

క॥ అని తలఁచుచు నచ్చోటునఁ, దన దృష్టులు నిగుడఁజేసి ♦ తలకొను నబ్రిం
బునఁ జైత్యప్రాసాదం, బును గాంచి యతండు పొగడ ♦ మొనకొనె నగజ్జాత

సీ॥ బ్రహ్మాండమునఁ గల ♦ బహురత్నముల కిళ, ల్లనినడ్డ కొని యుంచఁగాని
వైజయంతమ్మున ♦ వలని మే శ్లమ్మొయి, నెదఁజేర్చి పరిపూర ♦ జేచ్ఛఁదఁ
పుష్పకమ్మున పొలు ♦ పున మించు తావుల, మొగకొను సిరులెల్ల ♦ నశ
రహి లేత ముదు రని ♦ రంగు సింగారమ్ముఁ, గనఁగల్గు తననేర్చి న్మనుచున్.

380

383

దీని సృజించి నప్పుడేదేవుడనిన, నతఁ డసురశిల్పి సురశిల్పియనఁగ నేల
కట్టుగట్టుచునున్నదికాంచువారి, కనుల కియ్యది యిబ్బంగిఁగాన మెందు. 3౬౩

క॥ పవడపుదూలముల మణి, ప్రవర స్తంభముల మేలిపటికపు మెట్ల
సవిధశ్రీ నిది కైలా, సవిధంబున దివిని వ్రాయుసరణి దనర్చున్. 3౬౪

క॥ ఇన్నగరిన యని కాక మ, రున్నగరిన యేని నెఱి నిరూఢికి సరి సం
పన్నతఁ బానరు విమానం, బున్నదె పలుకులును మదియునొరయునె దీనిన్.

ఆ॥ అనుచు మెచ్చుకొనుచునల్లంతఁ జను నంతఁ, గనకకాంతి మేనఁగ్రమ్ముకొనిన
శాఖితతికి దనదుసాధర్మ్య మొదవె నిం, దనుచు నొక్క తరువునధిగమించి.

చ॥ అటఁ బాడఁగాంచె మారుతి మ ♦ హారజతద్యుతిమగ్ననాకమున్
నటదురుచంచరీకము ద్వి ♦ జాశ్రయణాప్తగుణాతిరేకమున్
ఘటితసమూలపుష్పదళ ♦ కాండసమృద్ధిపరీతలోకమున్
స్ఫుటదృగ్పాస్తశోకము న ♦ శోకముఁ బుణ్యదశావిపాకమున్. 3౬౭

తే॥ ఉద్యదరుణాగ్రసరమండ ♦ లీద్యుతితతి
యఖిలహరిదంతరస్థలి ♦ నలముపగిదిఁ
గనకశింశుపావని నెల్లఁ ♦ గ్రమ్ముజాలి
దాని సిరి యంత కంతకుఁ ♦ దరము మీఱి. 3౬౮

క॥ చిత్త మొక వింతతనువున, మత్తత్వముఁ గాంచి ధృతిసమాహిత మగుచున్
హత్తికొన మ్రాని నెల వగు, నత్తిలమున శ్రీవనాంతరాంతరసీమన్. 3౬౯

క॥ అనలజ్వాలావృత యై, పెనుబాముల కాపు గనినవీనశ్రీవ్య
క్తి నెఱి న్దోచు సుధాఘటి, యన నేతరసాధ్యతానియంత్రిత యగుచున్.

—♦ అంజనేయుఁడు సీతాదేవిని సందర్శించుట. ♦—

సి॥ ఉపవాసములఁ గుస్సియునుఁ జంద్రరేఖ య, ట్లతిదర్శనీయత్వమందు నదియు
నొంటిమైఁ జిక్కియునుదితానుభావల, త్సులఁ బెక్కుబలగంబుగలుగు నదియు
వ్యభావను జ్వాలయనఁ దగి రాక్షసీ, ధూమజాలావృతిదోచు నదియుఁ
చక్కటి వెలపెద్దమానికము నా, మాపు గట్టియు దీప్తిమలయునదియుఁ

నా సాధవు నెడసి న ♦ పంకయు నన
నీయండు నగు పద్మిని ♦ లాగున వగఁ
దేవతాకార్మ్య యట్టిదియు నా ♦ దివ్యమూర్తి
గీర్తింతు రని వోలె బి ♦ త్యక్షమయ్యె.

తే॥ అధరపల్లవమును మాయు ♦ నట్టు సేయ
నిగుడు నిట్టూర్పుగాడ్పుల ♦ నెఱిని నెదిరి
గొడవ తనవారి మేలు బే ♦ ర్కొనఁగఁజాలు
మానవతిఁ గాంచె వాఁడు స ♦ న్మాన్యచరిత.

32౨

తే॥ పాప మెద నిడ్డ చెట్టపై ♦ బరఁగు నలుక
చిచ్చు నిట్టూర్పు లెగయింప ♦ గ్రచ్చికొనిన
నవ్వనస్థలి మండెడు ♦ ననుచు నార్ప
నెంచి కన్నీటిధారల ♦ నించుదాని.

323

తే॥ ప్రియజనముఁ బాసి రక్కసి ♦ పిండు పొదువ
వృకతలికాంత యగు మృగి ♦ విధము దోష
నల్ల బిత్తరి చూపుల ♦ నెల్ల దెసలఁ
గాంచు నమ్మహాసాధ్వినీ ♦ గాంచె నతఁడు.

32౪

వ॥ మఱియు నమ్మంగళాంగి శార్దూలంబు పొదరు చెంగటి కురంగియుం బోలె భీత
భీతయై ధూమజాలముంబోని శోకనివహంబు పొదువ మఱుంగువడిన యనలశిఖ
భాతి ననతిస్ఫురణవిరాజమాన యై సంశ్రితవ్రత యగు తాపసాంగనవిధంబున
వృక్షమూలతలాసీన యై సంస్కారంబుతోడి వియోగంబున నర్థాంతరగత యగు
వాక్కుకరణి సామర్థ్యవిహీన యై యనధికారనిగ్రహంబున నయథావిధామ్నాత
యగు త్రయీవిద్యపోలిక శిథిలానుభావ యై వృత్త్యంతరాంతరిత యగు చిత్కల
తెఱంగున నవిభావ్యమాన యై సర్వలోకసమ్మత యయ్యు మేఘరేఖావృత
యగు పూర్ణచంద్రప్రభ యట్టు లనిర్దేశ్యప్రకాశ యై యపవాదోపహత యగు
కీర్తివిధంబున సందిగ్ధ యగు స్మృతిరీతి నిపతిత యగు సమృద్ధిసరణి వ్యాహత
యగు శ్రద్ధలాగునఁ బ్రతిహత యైన యాశగమనిక సోపసర్గ యగు సిద్ధిసర్గంబున
సకలుష యగు బుద్ధితీరున సంస్కీయాలోపంబున మాలిన్యయుక్త యగుటఁ
బంకంబుఁ బాయక మండనార్హ యయ్యు నమండిత యై యభిరామపద లగు
వాఙ్మానసవృత్తులకు నేకతానత్వంబునఁ గైవల్యంబు సంపాదించుచుఁ బతిదేవత
వతంసం బనఁగ నిమ్మహితనయయే యను నిట్టి ప్రశోత్తరంబుల శ్రుత
ప్రమాణవిహితంబులు గావించుచు జనకదుహిత భూజాత సీత యని
బునం దలంచు జనంబునకు నపూర్వసాక్షాత్కారంబున కలిమి నాపదఁ
జాలియు నిజాపన్నత్వంబునం జాలిఁజూపుచున్న యన్నలినాక్షిం దన
లక్షిం బోలె నయనాతిథి నొనరించి యయ్యునిలతనయుండు తనశుచుఁ.

3౨౨

3౨౩

క॥ ధన్యుడ నై తిని శ్రేయ మ, నన్యాయం బండఁ గలిగెనవనిజఁ గనె స
న్యాన్యుడు వీఁడన నెగడఁగ, జన్యంతరతపము లెంతఁచాలినయవియో. 32౬

సీ॥ కోమలాంగి వినీలఁకుంతల బింబోష్ఠి, తనుమధ్య శుభపయోధర మృగాక్షి
చాంపేయనాస కాంచనగౌరి చంద్రాస్య, సుదతి రేఖాత్రయశోభితగళ
లలితసుభ్రావల్లిలావణ్యశేవధి, మానిని సుచరిత్రమంజువాణి
నిమ్ననాభి విలాసనిష్ఠిత కలహంస, యాన హీమతి మహావృక్తి మహిత
యనుచు నన్నుఁ బనుచు ♦ నపుడు రాముడు సెప్పె
నేమి లక్షణంబు ♦ లింతిఁ గూర్చి
యనఘ యీమెవలని ♦ వయ్యె నయ్యవి యెల్ల
నట్లుగాన భూజ ♦ యగుట నిజము. 322

క॥ ఏమేమి భూషణంబుల, రాముడు వర్ణించె నిపుడుఁరామ యొడలునం
దామెయి నయ్యవి ననిచె, న్దా మును ముడి వైచి యిశిననాణెము లెడగాఁ.

ఆ॥ అబల మేని మేలి ♦ యంశుకం బప్పటి
తునుక దక్కఁ గడమ ♦ దోపఁజేయు
నదియుఁ దాను నొక్కఁ ♦ డగుట మాసియుఁ బైడి
వన్నె వెలకు మించు ♦ చిన్నె లమర. 32౯

క॥ కాన ధరాసుత యీయమ, గాని యొకం డనఁగరాదుఁకల్యాణగుణ
శ్రీనిత్యయావనప్రతి, భానవరూపర్థు లిందెభాసిలుచుంటఁ. 3౩౦

తే॥ తరుణి నిశ్శ్వాసబహుళ యైయురగివోలె, జకితదృష్టిప్రసక్తి భూజనితవోలె
విరహితసుష్టి ప్తి యై మహాప్సరసవోలె, నొప్పెడు నిజానుభావంబులుప్పతిల్ల.

ఆ॥ సిగ్గు వెల్లిగొనఁగఁ ♦ జిన్నవోయిన మోము, తన యవజ్ఞతోడి ♦ దళను నొడువ
నొప్ప దసురకుజుని ♦ యొరయిక రోహిణి; సరణి రమణి రామ ♦ చంద్రుఁ బాసి.

తే॥ శ్రోణితలగత యై నీల ♦ వేణి వేణి, నీలనాగాభ యది మేలి ♦ నెఱిఁ దనన్పు
నీరదాపాయమున తఱిఁ ♦ నెలపుకొనిన, పర్వతప్రాంతమహి వన ♦ పంక్తివోలె.

అలుకనిట్టూర్పుబుస లివి ♦ యభ్యసింపఁ
ఁవఱిఁ దొనరింపఁడే ♦ బానిసంబు

నా॥ జెఱి గొన్నయది మొద ♦ లింతదనుక
నీయయింపకున్నదో ♦ యిప్పురంబు. 3౩౪

దేవతాకుఁ బోల్పఁనెమ్మొగం బొప్పకే, యొప్పుచున్నది యున్నయొప్పిదమునఁ
గీర్తింతు రసిమేలితొడవు నత్పభ దెన, ల్పాలించుఁ దిమిరమ్ముఁబాపఁజాలి

కల్యాణదాయినః*లక్ష్మనుబామ త్తల మైత్తి,కనునంత జయలక్ష్మిః*గవియఃజేయు
భూమిచక్రము పాలు*పున మించు సుశ్రోణి, కటిభాగమున మేల్మి*గాదు పొగడ

రామమన్మథు రతి హరి*రమయుః గాక, ముజ్జగంబులఁ గొండ్లొక*మోహనాంగి
కలదె యిట్టిది దక్కియి క్కలికి కొఱకె, పరితపించుచునున్నాడు*భానుకులుఁడు.

తే॥ ఈత్రిభువనైకలక్ష్మితో ♦ నెనసి రాగ

రాజ్య మెడసియుఁ జొరఁబాటె ♦ రాము డడవి

నిప్పు డిమ్మెయి యాయమ ♦ ముప్పు నంద

ముజ్జగమ్ములతోఁ గూడ ♦ మునిఁగె నతఁడు.

3౮౬

క॥ రాజ్య మొకటం ద్రిలోకీ, పూజ్య నొకట సీతఁ దలఁపఁ ♦ బోలునె యొక్కం

డి జ్యోతుతిక కళకు ను, రేజ్యన కేసియుఁ దరంబె ♦ యేర్పఱుపంగన్. 3౮౭

తే॥ ఎట్లు జీవించెనో రాముఁడెఱుక పొడమ, దిమ్మ హాభాగ నెడఁబాసి*యింతవట్టు
సారిది నోమిన నోముల*చొప్పరయఁగ, రామిఁ గీడు మే లిది యన*రాదు నిజము.

క॥ ఒండొరులపట్లఁ గూర్చు ల, ఖండములై యుండ నిట్టి ♦ కడగం డ్లోదవెన్

మొండివడి యాసముడి యొ, క్కం డుసుఱుల నిలువరించె ♦ గా కన్యంబే.

తే॥ బాలపల్లవమిషమునఁ ♦ బడఁతి శోక

వహ్ని నిట్టూర్పు లెగయంగఁ ♦ బ్రజ్వలించి

యియు్యపవనంబు గాల్చెడు ♦ నేమొ యనఁగఁ

గనకరుచికిల లెల్లెడఁ గవియఁ ♦ బాటె.

3౯౦

తే॥ అబల బలువెతలకు నోర్వ ♦ దనుచుఁ గరుణ

సాధ్య హింసించు రని యాన్య ♦ శంస్యమునను

బత్ని విడఁగంటి నని శోక ♦ భరమునను మ

నఃప్రియ యటంచుఁ దవులున ♦ నవయు నతఁడు.

3౯౧

తే॥ రాముఁ డన సర్వజగదభి ♦ రాముఁ డతఁడు

రామ యట్టిద యాయమ ♦ రామణీయ

కమున గొనముల నిలయంబు ♦ కలిమిఁ జెలిమి

వీరిఁ బోలంగ నేర రె ♦ వ్వారు నెందు.

3౯౨

క॥ ప్రత్యంగసౌష్ఠవంబున, ప్రత్యయమే తెలుపు వీరి ♦ పతిపత్నీత్వౌ

న్నత్యము లే దన్యులకు ని, రత్యయసౌభాగ్యసంప ♦ దాధ్యత ననుచున్. 3౯౩

సీ॥ సర్వభూతముల కాశ్రయ భూత క్షమతానె, కడువార నే సాధ్వీఁగొంచెదొలుత
సకలజ్ఞుఁ డన నొప్పుఁజనకమహీంద్రుండు, పెనిచె నే సుచరిత్రఁబ్రేమ మీఱ
గాదిలికోడ లేకల్యాణి దశరథా, ధీశున కమరాలయేశసఖున
కేసరీతిలక మయ్యనవంశమణి రామ, చంద్రుని రాణివాసమ్ము బలఁగ
మమ్మహానుభావయద్దేవి యాయమ్మ, యాత్రిలోకపూజ్యయకట యసుర
బారిఁబడి కృశింపఁబనిచె ని ట్లీవిధి, యెవరి నెల్లు సేయఁడిజ్జగమున. 3౯౪

ఉ॥ పుట్టె నయోనిజాత యయి ఁ భూసుత సీత యనంగ రాముఁ జే
పట్టెఁ బతివ్రతాచరణ ఁ భాసుర యై గొడవ ల్లలంపకే
మెట్టె నరణ్యభూమిఁ బ్రియు ఁ మేలిగొనమ్ములకల్మి కల్మిగా
నెట్టనఁ గాంచెఁ దృప్తిఁ దుది ఁ నీచునిచేఁ గనె నిట్టి యాతనన్. 3౯౫

సీ॥ కుసుమకోమలగాత్రికోసలేంద్రుని కూర్చి, కోడలు మెకములఁగూడిమెలఁగె
రామచంద్రునిపాలిఁరాణివాసములక్ష్మి, రాక్షసస్త్రీల రాఁరాపుఁ గాంచె
బుట్టుభోగంబులఁబాలుపొందు భూపుత్రి, మొనకొని ఫలమూలములను నమలె
విద్యతో జనకునివెరపుమైఁ బెరిగిన, విదుషి వీనుల వినెవేడినుడులు
జీవనాశము బంధమ్ముచిత్తసుమము, సిరికి సుచరిత్రలకు నెందుఁజెలువుఁ డగుటఁ
జెలువ జీవించె నింతకుఁసిద్ధ మిట్లు, సేయు వ్రతనిష్ఠ విభు చెంతఁజేర్చకున్నె.

ఉ॥ ఒండెడ నుండియేనియు న ఁ నుద్యత యై యుపవాసఘన్న యై
పండువు వీడి నిద్దురకుఁ ఁ బాసి తలంగక రామనామ మొ
క్కండు మనుప్రకాండ మెఱు ఁ కం జపియించుచు నేకలక్ష్య మా
నిండుమనంబుతోఁ జెనుచు ఁ నిష్ఠ గరిష్ఠకు నీమెకే తగున్. 3౯౬

ఉ॥ వేపురు చెట్టరక్కసులు ఁ వేడబముల ల్పచరించుచు నైన
ల్లావిరి గప్పఁ గ్రమ్ముకొని ఁ కాపథము తైలకొల్ప వెక్కసం
బా వెత పాల్పడ న్విసివి ఁ యాయెడ మో మిడకే క్షమన్ క్షమా
దేవినిఁ బోలి రాముని ర ఁ తి నృజియించెడు సాధ్వీ యొప్పదే. 3౯౭

మ॥ అలక తైమ్మొగమందు వ్రాలఁ గఠినం ఁ బై వేణి యట్లుండ ని
మ్ములు సొమ్ము ల్నితి వీడ మేని రుచుల ఁ న్మొల్లంబుగా మాపుడే
కలఁప జ్ఞాననీ యూరు పే రిది యనం ఁ గారాక యిట్లున్న నీ
కలికిం బోలఁ గలారె హెచ్చు లటుపోఁ ఁ గా నచ్చర ల్గిచ్చరల్. 3౯౮

ఉ॥ పువ్వులు లేని తీవె గతిఁ ఁ బోడిమి దక్కిన చుక్కపద్ధతి
స్తవ్వల యూధము న్విడిచి ఁ తార్కొను బొబ్బమెకంబు ధాటికి

న్నివ్వెఱఁ గంది చిక్కువడిఁ నిల్చు క రేణుకభాతి నిప్పుడి
జవ్వని యిట్టు లుండెఁ బతి • సంగతి నెట్టి ప్రకాశ మొందునో. ౪౦౦

తే॥ గద్గదిక నేటుకొనకొన్నఁ గళరవమున, రామ రామాయటంచు వాఁరకజపించుఁ
దుప్పువట్టిన తీగెలఁ • వొడుసు పలుకు, పలుకు వీణియఁ బోలి యిప్పద్మనయన.

తే॥ తరుణి నిరతోపవాసవ్ర • తమునఁ గుస్మి
యెట్లు జీవించియుండెనో • యెఱుకపడదు
రామనామామృతంబున • రహిఁ దలిర్చు
దాని మహిమాతిశయ మెంత • దనుకఁ గలదొ. ౪౦౧

క॥ సతి శోకసాగరార్ముల, గతి సెడి యిట్టట్టు దొట్టు • గను నాకక్రియ
నత యై దైవసహాయా, త్యతివేలాపేక్ష నిట్టు • లడరెడు నకటా. ౪౦౩

తే॥ ఎన్ని యిక్కట్టులం బడె • నినకులీనుఁ, డిమ్మహాదేవి నెఱి మది • నెంచి యెంచి
యతని యనుభావమునకుఁ దోడ్బజ్జవదన, శీల మెలయించె నిరువురఁజీవితముల.

తే॥ ఆకపడు రక్కసులఁ ద్రొంచెఁనాకబంధుఁ, గెడపె వాలి దవజ్వాలిగీ టడంచెఁ
గీశబలములఁ గూర్చె సుగ్రీవుఁ బట్ట, భద్రు నొనరించి శ్రీరామభద్రుఁ డలరి.

క॥ ఈతన్వి వెదకఁ గపిబల, మాతఁడు వనుపంగ రాముఁననుమతి నం దే
నాతతసుకృతశ్రీ, తఱి, నీతలముం జూపఁ గంటి • నెంతలు పడినన్. ౪౦౬

ఆ॥ జంటఁ బాసి యడలు • చక్రవాకినిఁ బోలు, నీయనింద్యచరిత • కినకులీను
మేలి వలను దెలిపిఁజాలి పోకార్చి చొ, ప్పడిన రాక ఫలము • వడయువాడ.

క॥ వేలుపుల యనుగ్రహమునఁ, జాలితి నిందనుక నింక • జానగు కృతి నే
లీల జయము పాల్పడు నా, కీలున కగు వర్తనమునఁగీలింతు మదిన్. ౪౦౮

క॥ ఆర్తి నెడలించి మేలగు, వార్త విభున కెఱుక సేసి • వారలఁ గొని యి
మ్మార్పుఁ గెడపి శుభాయతిఁ, గీర్తిం గని మనుదు రామ • కింకరుడనగన్.

చ॥ మొలకలు వాటు నవ్వులకు • మూలపదం బయి మోము చెల్వ మి
మ్ముల నలరార రామఘను • మోలఁ దట్టిల్లతవోలె స్వీయదృ
ష్టులు శుభవృష్టిఁ గూర్ప నిల • శుద్ధమనస్కతఁ బ్రోచు వేడ్క మై
మెలఁగెడు నీయచుం గనెడు • మేలున నా కను లొప్పుఁ గావుతన్. ౪౧౦

ఆ॥ అనుచుఁ బొనరుపడినఁయానంద సాగర, మందు మునిగి తేలియనఘుఁ డామె
కెఱిగి రాముఁ దలఁచియిత్థపుణ్య మశోక, విత్త మాయశోకవృక్షమునను.

క॥ పర్ణనిలీనుం డగుచు ను, పర్ణనిభుం డొదిగి యుండె ♦ భావికలన మే
ధార్ణవ మతఁ డారయుచు న, వర్ణా ! వింటివె చరిత్ర ♦ బహుశార్థంబున్.

ఆ॥ అనిన సంతసిల్లి ♦ యభవ నీకృపకల్పి, వింటి నింతవట్టు ♦ వీనులలరఁ
గడమ వినెడు వేడ్కఁ ♦ దొడరెడు నెమ్మన, మనుచు గౌరి విభునినడుగుటయును.

ఉ॥ యోగవియోగదూరగూణ ♦ యోగినియోగిధృతప్రచార దు
ర్యోగసుయోగహృజ్జన స ♦ యుక్త స్వసమత్వమతావతార ని
త్యాగమతత్త్వసారమహి ♦ తావ్యయసంపదుదార సర్వసం
త్యాగకృదాధ్య ధీర భవ ♦ తాపనివారణభారతత్పర !

రంగ

క॥ చిద్యోగవిలసితాత్మావిద్యోత్సాదనవిధాన ♦ విహితనిజాత్మా !
సద్యోముక్తిప్రదసం, విద్యోషాసంవిదితవి ♦ విక్తమహాత్మా !

రంగ

ధోధకము॥ పావనతావన ♦ భాసురచిత్తా
భావిహితాంచిత ♦ భవ్యమహత్తా
నావధిసంసర ♦ ణాంబుధివిత్రా
నావరణాత్తక్య ♦ తాభయదత్తా.

రంగ

గద్య॥ ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరచరణనలిననిత్యసేవాసమాసాదితానవద్య

కవితాయోగహృద్యమహితాత్రేయగోత్రపవిత్రహనుమత్సుధీతనయ

విదితనయ లక్ష్మ్యంబా గర్భశుక్తిముక్తాఫలాయమాన

వేంకటప్ప కవీంద్రాభిధాన ప్రణీతంబైన

శ్రీరామకథామృతంబను మహాప్రబంధంబునందు

సుందరకాండంబునం బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీరామకథాఽమృతము

సుందర కాండము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

యుతసాక్షాత్కృతి ల
క్షీయతమానజనలబ్ధ ధింతితతాచి
ద్భూయస్త్వకలితనిత్య
త్వాయత్తసుఖాత్మతామ ధిహామహిమాధ్యా !

౧

అ॥ అవధరింపు మగజయమ్మెయి వేడిన, వేడ్క దనర లోకవిభుడు శివుడు
పలుకఁదొడరె బలుకుపలుకున నమృతంబు, తొనుక లక్ష్మశుద్ధితోంగలింప.

చ॥ వనితరొ! వింటివే భువన ధివందిత భూసుత కానరామి బా
వని పురి నట్లు వీడఁగని ధివారక మెల్లతలంబుల న్మహా
వనమునఁ గాంచుచు న్గడచి ధివచ్చిన యప్పటి కించుకంత యా
మిని పరిశిష్ట మై నిలిచి ధిమేలిమి సూపె నతండు మెచ్చఁగన్.

3

ఆ॥ కువలయప్రియుండుగూర్చి నిర్మలుడయి, తఱిని దోడు సూపితద్దఁ దెరలి
యాకసంబు సెజ్జయవ్వలికడ నట్లు, లొడుగఁబాటె నిదురకొలసె ననఁగ. ౪

క॥ తన చల్లని రశ్మిల హను, మనికి న్నాహాయ్య మెల్లమనికి మెలఁగు న
య్యనువున నొనర్చి వేబో, కను బవనున కొనఁగె యామికప్రతినిధి మై. ౫

—♦ రావణుడు దుస్వప్నముఁ గాంచుట. ♦—

- తే॥ అయ్యపరాత్రిమునను ప ♦ డంగవేగ
విదులు విహితాధ్వరులును సం ♦ విష్టబుద్ధు
లగుచు బ్రహ్మరక్షస్సులు ♦ స్వాంకసదుల
కమర బోధించు బ్రహ్మఘో ♦ షములు పొదలె.
క॥ సీతం దెచ్చినయది మొద, లాతపనకులీనుఁ డెన్నఁడరుదెంచునొ యం
చాతతమతిఁ గను రావణుఁ, డాతటి శయనించి స్వప్నమనుగతిఁ గనియెన్. ౭
ఆ॥ శ్రోత్రసుఖము లగుచుఁసారిది మంగళవాద్య, శబ్దములు సెలంగఁసారబలుఁడు
వాఁడు మేలుకాంచెఁవానరు నొక్కని, రామదూతఁగని విశ్రాంతి మించి. ౮
క॥ తా నిష్టదేవతాను, ధ్యానం బొనరించి సెజ్జఁదలఁగి మనం బా
భూనందన దెసఁ బొదలఁగ, మానితలక్ష్మీవిలాసమహితుం డగుచున్. ౯
ఉ॥ ఆతురు నట్టు లాతఁడు మ ♦ దాతనుశేషము స్వీయవేషమున్
బాతరలాడుచుం దగిన ♦ పద్ధతిమై సవరించి పొల్పనం
బోతర మొప్ప దివ్యమణి ♦ భూషణలలీ లకాలచంచలా
ద్యోతము లావహింపఁ జనె ♦ యుక్త మటంచు నశోకలక్ష్మ్యుడై. ౧౦

—♦ రావణుడు దుస్స్వప్నముం గని సీత దరియంజేరుట. ♦—

- క॥ మణికాంచనగోపురతో, రణవేదులు గడచి వల్లురణనాధ్యవయో
గణసర్వర్తుసుమఘలాం, గణ మయ్యుపవనము తోనెఁకనుకనిఁ బెరసెన్. ౧౧
తే॥ నందనవనంబు గనఁబోవునాకలోక, నాధు దేవగంధర్వకన్యాచయంబు
పోల్కిఁ బాలన్యు వలగొనిపొరసె నట్టిఁ, డంగనాశత మంచితాహార్యకంబు.
తే॥ ఇందుబింబప్రీతికాశమీశతాంగ, మంచితసువర్ణదండమునైన ఛత్ర
మవధరించెను రాజహంసాభిజాత్య, మహితయాన యొకర్తుకమమత నెగడ.
సీ॥ అమృత పూర్ణఘటంబులంది కుంభ స్తను, లేనుల రుచుల యెమ్మెల భరింపఁ
గాంచనకరదీపికలఁ గొంచుఁ జంద్రాస్య, లెలనగవుల వెన్నెలల సృజింప
వింజామరలఁ బూనివికచాబ్జనేత్రల, తనుపాళులు పరార్థ్యతల గణింప
మండలాగ్రము లెత్తిమదహస్తియానలు, మగపాడిసిరుల సంపదల నింప
ముందు వెనుకయుఁ దోడ్తోడ ♦ మొనసి దనుజ
పభుని యమరేంద్రవిభవంబు ♦ వెల్లడింపఁ
జాలి యాతనిదెసఁ గూర్చి ♦ చనవు వెలయ
మగువ లుద్యానభూమికై ♦ మలసి రగజ. ౧౪

తే॥ ఇష్టమధునకు వానికినించుమధువు, నించి ధరియించె నొక్కతెయింఁచుఁబోడి
రత్నకలశిక నుదితానురాగ లుభయ, పరిమళస్ఫూర్తు లాశలఁబ్రబ్బికొనఁగ.

మ॥ దనుజాధీశ్వరు వెంబడించి యవరో ♦ ధస్త్రీమణు ల్పొల్చి రా
ఘనుని న్దోకొను మించు లట్టు లుదితాం ♦ గస్త్రీలు సంభోగచి
హ్నినిరూఢి న్సవికాస లై సుభగతా ♦ ఖ్యానంబున న్నేల్మి నూ
ప నితాంతప్రియతోపలబ్ధగుణలు ♦ బద్ధవంబు చెన్నొందఁగన్. ౧౬

క॥ కామపరాధీనుఁడు వాఁ, డామెయి మహితాంగనాశ ♦ తానుగతుండై
రాముసతిఁ గొలువఁ బ్రమదా, రామస్థలిఁ జేరఁ గనె మరాళీగమనా ! ౧౭

శా॥ ప్రించ న్నూపురకాంచికానినదము ♦ ల్పృఖ్యాతలీలాగతు
ల్మించుంబోడులతోడి డా మెలపున ♦ న్నే లెంచ నాలించి యా
పంచాస్యప్రతిమానవిక్రముఁడు సం ♦ ప్రిప్తు న్మహావైభవన్
గాంచె నావణు రత్నదీపశతల ♦ త్వస్థరకోద్భాసునిన్. ౧౮

సీ॥ చూచిచూడఁగరానిసాబగుఁ డంచు నికామ, కామదర్పంబునగతి వచింప
నెంచియెంచఁగరాని ♦ యిత్థతేజుం డని, పౌరుషస్ఫురితముల్పృణుతిఁ గూర్పఁ
బోల్చిపోల్పఁగరానిపాడవునఁ గలఁ డని, సామ్రాజ్యవిభవంబు ♦ సన్న సేయ
నాడియాడఁగరానియలఘుఁ డీతండుని, యాభిజాత్యంబు మే ♦ లనుగణింప.

ద్వారదేశానుగతుఁ డయి ♦ తారసిల్లు
నతనిఁ గని రావణుండె యకాఁ ♦ ననుచునొదిగి
యుండెఁ గపివీరుఁ డమితబ ♦ లుండొకింత
తలఁకు తలయెత్తఁ గుటిలకుం ♦ తలకలాప ! ౧౯

తే॥ హనుమ పత్రవిలీనుఁ డైయట్టులుండి, తలఁచె దుర్మదుఁ డీతండుదటియవచ్చె
నిమ్మహారాజ్ఞ నియ్యెడనెల్లవృత్త, మెఱిగి యవ్వలికర్జ మూహింతు ననుచు.

—♦ రావణుని రాక నెఱిగి నీత రామధ్యానమునఁ జలింపకుండుట ♦—

క॥ అల్లంతట దొరకొను నా, ప్రిల్లదాని దురంత మెగసి ♦ పాటరసి కడున్
దల్లడిలెఁ బ్రవాతస్థలి, నల్లాడెడుకదలి యట్టు ♦ లాసతి తోడ్తోన్. ౨౦

తే॥ రూపయావనసంపన్ని ♦ రూఢి తనరఁ
బూసి తొడి కట్టి పోలుపునఁ ♦ బొదలి తొడరు
మొఱ కతనిచేతఁ దన కెద్ది ♦ మూఁడునొక్కొ
యనుచు సుచరిత్ర కడు దుఃఖి ♦ తాత్మ యగుచు. ౨౧

ఉ॥ రామునిఁ జిత్తదుర్గమున ♦ రక్తిమెయి న్బలుకాఁపు సేసి యా
రామమహిమము ల్తనదు ♦ రాయడిఁ బాపఁగఁ దోడునీడలుం
గా మహిళాశిరోమణి ని ♦ కామధృతిశ్రిత యై స్తనోదరో
ద్దామనిధి న్భుజోరువృతి ♦ దాఁచి వివేచితతత్త్వసార యై. ౨౩

క॥ రామకథామృతసేవ ని, రామయ యై యేకలక్ష్మ్య ♦ యా వృత్తిమహా
శ్రీమహిత యగుచుఁ దనరఁగ, నామహిసుతఁ జేరఁబాఱియసురయుఁ బ్రీతిక.

— ♦ రావణుఁడు సీతాదేవిని సందర్శించుట ♦ —

తే॥ పొసరు సఁకల్పహాయములఁ ♦ బూన్చి యిడిన
ఘనమనోరథముల నను ♦ క్షణము రాజ
సింహు విదితాత్ము రామునిఁ ♦ జేర నరుగు
నప్పతివ్రతఁ గాంచె దై ♦ త్యప్రభుండు. ౨౪

క॥ రూపునఁ బ్రాయంబున నని, రూపితతేజమున వ్రతని ♦ రూఢి నధృష్య
శ్రీపూరిత మై కవివా, గ్వ్యాపారము నట్టు లామె ♦ వలను దలిర్పక. ౨౫

సీ॥ రామనామము పంజరము ముద్దుమో మల్ల, తొగసంగడిని నైదో డనంగ
ననఘ నిష్ఠార్థసంహతవేణి విరిబోణి, శేషశాయి యురమ్ముభూష యనఁగ
సౌవర్ణపద్మాంకఁసత్కాంతిపూరమ్ము, పద్మవాసిని యీమెభద్ర మనఁగ
లలితసుభూధనుల్లగ్నదృగ్భరపంజీ, స్మరజనయిత్రి యీసాధ్వ యనఁగఁ
బరఁగియు నభాగ్యు కెలని సం ♦ పదయపోలె
సందరా కక్షలోలు న ♦ ధ్యాత్మశక్తి
యట్టు లేర్పడఁబోక త ♦ న్నలఁతీసేయు
నమ్మహితఁ గాంచి కానని ♦ యట్టి డగుచు. ౨౬

వ॥ మఱియు నక్కోమలాంగి దుష్టరాక్షసీమధ్యగత యగుట బలుశక్తుల కాఁపున
మఱుంగుపడియున్న పెన్నిధి పద్య నవిద్యోతమాన యై యెల్లెడల వృకావలి
పొదువఁ దెఱంగుమాలిన కురంగియుంబోలె దీనానన యై ప్రబలార్చి యగు
దుఃఖంబుపేరి మహార్ణవంబు నడిమివాఁకం బడి తెరలిన నొకపోలిక సమాలోల
వృత్తి యై నియతియోగంబునకలిమి విచ్చిన్న యై పడిన వనస్పతిశాఖవిధంబున
నలకశిఫోపలక్ష్మిత యగుచు నసంవృతస్థలాసీన యై నేలం జుట్ట చుట్టుకొని ఋస
కొట్టుచున్న పన్నగరాజభామిని నెన్నుకొను విన్ననువున నిట్టూర్పు లెడలించుచు
మండనార్హ యయ్య నమండిత యై మలీమసవేషదూషితంబులగు నవయవంబుల
విడంబనంబునఁ బంకదిగ్ధ యగు మృణాళికఁ ప్రణాళిక బ్రకాశింపక ప్రకాశించుచుఁ

గొలని కెలను వాసి స్థలాంతరంబున నెండవేడిమిఁ బోడిమిఁ దక్కి వాడఁబాటిన
 కమలిని తీరునఁ దీరుదప్పి పర్ణకమలంబులు సెదర నళులు వదర నంచలు బెదర
 హస్తహస్తాకృష్ట యై యాకులపడు పొందమ్మితఁగె చందమ్మన నందమ్మఁ బాసి
 ప్రతిపత్పాతశీలుని విద్యలాగున శుష్కించి రామానువ్రతవృత్తి యై తదేకధ్యాన
 పరాయణత్వంబున నున్న తనకు ముముక్షునకు నట్టు లేమి కర్మబంధంబుకతంబున
 దుఃఖాంతంబు పనుపడకుండెనో యని శోకావేశంబున నశ్రుమోక్షణం బొనరిం
 చుచు సద్ధర్మాచారసంపత్తి గల సత్కులంబునం బుట్టి యుత్తమస్థలంబున మెట్టి
 వన్నె వాసిఁ గనిన యన్నమిన్న విధివశంబున దుష్కులంబు తలంబునం బడి
 గతిసెడి బన్నంబుగన్న తెన్నన మొక్కలం బగు కలలోని యక్కలనకుం బొల్పు
 డితిం గదా యని విన్నవోవుచు రాహుగ్రస్తసుధాకరబింబ యగు పూర్ణిమా
 విభావరిభాతి విధ్వస్తకాంతి యై కృష్ణపక్షరాత్రిపోల్కి నవసన్న యై యూధ
 నాథునిం గెడపి యంత్రనియంత్రణానుగృహీత యై నిగళబంధంబున దుఃఖార్త
 యగు కరేణుక యట్లు దీర్ఘతరనిశ్వాస యగుచు నపవాదోపహాత యగు కీర్తి
 వర్తనంబున నవమానిత యగు శ్రద్ధపద్ధతి పరిక్షీణ యగు పూజయోజనఁ బ్రతి
 హాత యైన యాశడంబునఁ బ్రత్యుక్త యైన యాజ్ఞకరణి వినష్ట యైన యాయతి
 భాతిఁ బ్రకాశములేని దిక్కురీతి సేనాని లేని సేనవలెఁ జీకటిం బడిన వెలుంగు
 రంగునఁ బొగక్రమ్మిన దీపికకైవడి నుపక్షీణ యైన సోత్తోవహాభానంబున
 శాంత యైన యగ్నిజ్వాల లీల ననుమతాగ్ని యైన యజ్ఞవేదిక తెఱంగున రత్న
 భవనస్థలోచిత యయ్య నరత్నభవనస్థలోచిత యై సుకుమారి యయ్య నసు
 కుమారి యగు విప్రలంభవేదనం బడలి సుజాతాంగి యయ్య నసుజాతాంగీకర
 ణంబున శ్రద్ధ మాని మానిత యయ్య మానితుల దోషంబున నమానిత యై
 శోకసంసక్త యయ్య నశోకసంసక్త యై భయాద్దులకభయం బొసంగఁజాలియు
 భయార్త యై యుపవాసమాత్రంబున నర్దుల సమృద్ధులఁ జేయునది యయ్య
 నుపవాసభిన్న యై మంత్రశక్తినిబద్ధ యగు దేవత యట్టు లొం డొనరింపనేరక
 దీన యై యుండియు నదీనబంధనంబును వైరివిధ్వంసనంబును నిజమోక్షణంబును
 రఘువరసమాగమనసంభవంబున సంభావించుచుఁ దపఃప్రభావంబున నిట్టు
 లుండెం గాక యని యెఱుకగలవారల కెల్ల నెఱుంగ నగుచు రామైకరసప్రవాహ
 నిర్మగ్న యై యున్న యాగర్భశ్రీమతి రత్నగర్భగర్భరత్నంబు జనకరాజనందిని
 రఘురాముని దేవేరిం గాంచి విస్మయాంబుధి మునింగి యమ్మానవాదలోక
 నాథుండ నాలోకుండయ్య నాలోకమాతృక సన్నిధి వడయం గని.

—♦ రావణుడు సీతాదేవితోఁ బ్రసంగించుట ♦ —

ఉ॥ పెన్నిధిఁ గాంచినట్టి నిరు ♦ పేదవిధంబున నాతఁ డర్థి నా
యన్నులమిన్న డాయఁ జని ♦ యశానె సుగాత్రి! ధరిత్రిపుత్రి! నీ
యున్న తెఱంగు ల గ్గనఁగ ♦ నొప్పదుపో తటి వేచి కొల్వఁగా
సన్నిధి వేడు నీజనము ♦ సంగతి వీడఁ దలంచు టెంతయున్.

౨౯

తే॥ దేవతలు మానవులు ఘణ ♦ ల్దితిజు లెవ్వ
రేని నీమోలఁ దలయెత్త ♦ నెంచఁ గలరె
బాలరో! యిట్లు తలఁకెద ♦ వేల నీదు
బానిసమున కితండు పా ♦ ల్పడి మెలంగ.

30

తే॥ సర్వలోకమనోహరఁచారుమూర్తి, వీవు నిన్నుఁ గాంక్షింపఁడే ♦ దేవుఁ డేని
యును ననుమతించి నన్నేలిఁకొనఁ గలిగిన, నేలనే యెల్లజగములఁకేన యగుచు.

క॥ కన్నెరొ! త్రిభువనరాజ్యం, బున్నను నీప్రాపు గాన ♦ కొప్పునె యది నీ
మన్నన వడసినయతఁడే, కన్నా కగు సర్వభర్త ♦ కాఁగలఁ డింకన్.

3౨

తే॥ కామరూపులు రక్కసుల్లడచి చనఁగ, నెట్లు లగు నీకు నెమ్మొయిఁనెగచి పడిన
వారినేనియు ముట్టి కైవస మొనర్తు, రేల సిరిబోని నీవు మఁమ్మెరవునేయ.

33

సీ॥ కలికికన్నుల నీరు ♦ కాల్యాలై పాఱంగ, నేల యేడ్చెద విట్లు ♦ లిందువదన!
నీప్రసాదంబున ♦ నెఱిఁ గాంచి కా కొంట, ముట్టుదునే నిన్ను ♦ మోహనాంగి!
కాముఁ డుగ్రిం డైనఁగానిమ్ము సర్వస్వ, మాతఁడే కొను దానికలుక నబల!
నాయెడ విశ్వాస ♦ మే యిడుమిడుమలఁ, బడకు మింకిట నైనఁ ♦ బద్మగంధి!

ధరణి పైఁ బడి ధూళిధూ ♦ సరిత వగుచు

నొక్కప్రాద్దులఁ గృశియించి ♦ యొదుఁగ నగునె

తొడుగఁ గట్టంగఁ బూయంగ ♦ దొరతనంబు

గొనఁ దలంపు మీతనిఁ గొని ♦ కువలయాక్షి!

3౪

చ॥ అరసి భవత్కటాక్షమున ♦ కర్పూనిఁ జేసితయేనిఁ జాలు నా
రరుచిరభోగ్యవస్తువులు ♦ రత్నగృహంబులు కల్పవృక్షసుం
దరములు కాననంబులును ♦ దైవతకన్యలు నొప్పులంక నీ
కరతరస క్తబాదరమ ♦ కాదె సరోరుహచారులోచనా!

3౫

తే॥ ఎల్లదివిజులు దితిజులు ♦ నితని భృత్యు, లిట్టి వీని కొ ల్వనయంగ ♦ నెంచితేని
సర్వమాతవగుట కేమిసందియంబు, మ్రొక్కరే ముజ్జగంబులఁమొనయు ప్రజలు

ఆ॥ నిన్నుఁ జూడఁ గాంచు ♦ నెన్నఁడు రాముఁడు, కాకుమొగిలు గ్రమ్మఁ ♦ గానరాని
జ్యోత్స్న నట్టు లేమి♦వోద్యం బతండు ని, మ్మాముఁ డింత నిజము♦వామనయన!

సీ॥ సంప్రాప్త మగు స్వీయ♦సామ్రాజ్య మన్యుల, కిడి దుర్గమారణ్య♦మొనసినాడు
నీజాడ పొడఁగాంచు♦నెటి చాలక నివృత్తిఁ, బడసి యుదాసుఁడై♦పరఁగినాడు
సుకుమారి నినుఁ గూర్చి♦జొక్కింపనేరక, కాటియవెట్టంగఁ♦గడఁగినాడు
మునులతోఁ బొత్తున♦మొనసి దుంపలు కూర, లాహరములుగాఁగ♦నడఁగినాడు
కలదె యభిమాన మతనికిఁ♦గలదొ లేదొ, జీవభావంబు నేరిమిఁ♦జింతనేయ
వలెనె యిట్టిఁడు రాముని♦వలనునఁ బడి, యేల రిత్త గృశించెద♦వింక నబల.

క॥ నాచేత నున్న నినుఁ గొన, నోచానరొ మర్త్యుఁ డెట్టు♦లోపును హరి ము
జ్జేచేఁ గాంచిన కీరితి, నాచెనఁటి హిరణ్యకశిపుఁ♦డందంగ నెనే.

౩౯

తే॥ పడఁతి! లేఁబ్రాయ మిమ్మొయిఁ ♦ బాడునేసి
ధర్మసాధన మిమ్మేను ♦ దలఁగ నేల
స్నానపానార్హభోజన ♦ సంస్కృతులకుఁ
దొడరి నను ధన్యుఁ బొనరింపఁ ♦ గడఁగు మింక.

౪౦

తే॥ నినుఁ గనులఁ గాంచినది మొద ♦ లేఁటివఱకు
దెరువు బాసెను నిద్దుర ♦ తేవులుగొనియె
నన్నపానేచ్చ నీచిత్త ♦ మందరామి
నితరసుఖముల మాట కిం ♦ కేది బాట.

౪౧

సీ॥ మొలకనవ్వుల గీము♦కలికి! నీనెమ్మొము, వాడఁబాటఁగ నింత♦వనరనేల
యేలుము న న్నేన♦యేలింతు నీతండ్రి, మర్త్యలోకం బేక♦మండలముగ
నాచెట్టపట్టిన♦నాతు లెల్లరు నిన్నె, యచ్చర ల్సిరి నట్టు♦లనుసరింతు
మామకీనానుజ్ఞ♦మలసికాక యెటుంగ, రాశాధిపతులేని♦నడు గిడంగ

నిట్టు లొక్కరితవు నీవు♦యింతవట్టు, వీని నలికింపఁ జాలితి♦వేల కొలఁది
బానిసలు గాఁగ నున్నారు♦పద్మవదన, లలఁతి చూడకసర్వసా♦ఖ్యములు గనుము.

ఉ॥ ఇచ్చకు వచ్చి నట్లు గను ♦ మెల్లమహంబులు దెల్పిమై గుణా
భ్యుచ్చయము స్థలంపుము ను ♦ ఖోద్మలఁ దోఁగుము ధర్మకృత్యము
ల్పొచ్చెమువో నొనర్పు మతి ♦ పూజ్యతఁ గాంచుము నాదుసత్కృతుల్
మెచ్చెద వాదటం జనవు ♦ మేకొన నీవ త్రిలోకసుందరీ!

౪౩

ఆ॥ అనుచుఁ గదిసి వదరు ♦ నాతనిఁ గని బహు
తృణముగాఁ దలంచి ♦ తృణము నొక్కఁ
డంతరమ్ము సేసి ♦ యంతరంగమ్మున
రాము దిటపువటచి ♦ రామ పలికె.

౪౪

—♦ సీతామహాదేవి రావణుని నిందించుట. ♦—

క॥ రావణ! బ్రహ్మకులంబున, నీవు జనించితివి తపము ♦ నెఱి గంటివి యి
ట్లేవిధిప్రేరణమునఁ బర, భావినుల వధంబు పట్టు ♦ పడెనో యెఱుఁగఁ.

౪౫

తే॥ నావలను సూచు చెట్ట మ ♦ నమ్ము దలఁగఁ
జేసి యాత్మీయము జనమ్ము ♦ జేర్చికొనుము
కోరఁబోకుము ననుఁ బాప ♦ కారి సుకృతి
సిద్ధి నట్టులు జీవేచ్ఛఁ ♦ జెందెదేని.

౪౬

క॥ అని పలికి యవ్వలనిమో, మును గొండాక దెనకుఁ ద్రిప్పి ♦ మొగకొను స్థైర్యం

బున నిట్టు లనె ననాదర, మున నతనిం గూర్చి కలిమి ♦ ముత్తో నగజా!

౪౭

ఆ॥ పుట్టినది విదేహ ♦ భూపతితలము నా, మెట్టినదియు హతత ♦ మిసుకొలము
నే నొనర్తునోటు నీతోడి చెలిమి శ్రీ, రాము పత్ని నేక ♦ రామ నగుచు.

౪౮

మ॥ ధన మైశ్వర్యము వైభవంబు రుచిర ♦ త్వంబు న్యశస్యత్వమున్
నను తాభ్యంబునఁ గూర్ప నేరపు జగ ♦ న్మాన్యుండు శ్రీరామదే
వున కే నన్నికి స్వాహా లక్ష్మి హరికి ♦ నోబలంగఁ బాలోమి యిం
ద్రునకు న్నిత్య లనన్య లెట్టు లటు లుం ♦ దు న్నేమ మొప్పారఁగఁ.

౪౯

తే॥ రవిఁ బ్రభను బాపఁ జూచెడు ♦ రాహు వాగ్ర
హమున ననపాయుని యటంచు ♦ నరయఁబోడు
పొంగుదురు క్రుంగుదురు గాక ♦ పొడవుపడఁగ
నేర్తురే తామసులు తెల్వి ♦ నెఱయఁగలరె.

౫౦

తే॥ లోకనాథుండు రాముఁడు ♦ ప్రాకటమగు
భుజము నుపధానము నొనర్పఁ ♦ బొలుపుఁ గాంచి
యుండి యొండాక్కని భుజమ్ము ♦ నండఁగొనఁగ
వెడఁగునే యేమికతమున ♦ వెట్టి వైతొ.

౫౧

తే॥ నీదు పడఁతి నొకం డిటు ♦ నీతి దప్పి
పలుక మతి నమ్మతింతువో ♦ పశువ ! యొడ్లు

నట్టు లనుకొనరాదో న్యా ♦ యంబె లేదో
పదివి తెన్నియొ గ్రంథము ♦ ల్పడుగు తెడల.

౫౨

ఆ॥ అందఁ గాంచు నెట్టు ♦ లంత్యజాతుఁడు వ్రత, స్నాతుఁ డాత్తతత్త్వ ♦ సారుఁడు నగు
నగ్రజన్ము విద్య ♦ నట్టు లీవును నన్ను, గాంక్ష సేయనున్న ♦ గలుగు ఫలము. ౫౩

క॥ పినరాదో కనరాదో, మనరాదో యింకఁ దనకు ♦ మాన్యత లేదో
మనువంశతిలకు దాత్వం, బనితరసులభ మని యెదఁద ♦ నరయఁగరాదో. ౫౪

సీ॥ ఉండిరో లేరొ యా ♦ ర్యోత్తము లీయెడ, వారిపొత్తున నీవు ♦ వఱలవొక్కొ
పాడుదు యిట శ్రుతి ♦ పాఠంబు లెవ్వేళ, నర్థయోగము సుంత ♦ యనువుపడదో
నీదురాక్షసవృత్తి ♦ నెఱి గాంచి తగదంచు, మూదలింపఁగ వారు ♦ మొనయఁబోరొ
తెఱఁ గెఱిఁగించినఁ ♦ దీరొందక మనంబు, మిథ్యావ్రశ స్తికై ♦ మేలుకొనెనొ.

చెడుఁగురాజు చెట్టఁ ♦ జేసి నెట్టనఁ జెడు, బురము రాష్ట్రమునుబ ♦ భూతసంప
దాధ్య యయులంక ♦ యడఁగునింక వినీతి, దొరయకున్న నీదు ♦ దోసమునను.

తే॥ భూతములు నన్వ దుష్కృతిఁ ♦ బొడవుదక్కి
రాణసెడఁ గూలఁబోయెడు ♦ రాజుఁ గాంచి
పాపకర్ముండు వ్యసనంబు ♦ పాలు గొనియె
గాలుఁబో యండ్రి ప్రజలుఁ ద ♦ త్కాల మరసి.

౫౬

చ॥ సత మగు స్వీయదారరతిఁ ♦ జంచలవృత్తి నతృప్తుఁ డైన య
మృతకరి నన్యభామ లభి ♦ మానముపేర్చి గ్రసెంతొ తిట్లకు
వెతలకు వాఁడు పాలుపడి ♦ విహ్వలుఁ డౌ దుది నాయు వర్ణము
శ్రుతిమును బాడు గాఁగఁ బరి ♦ శుద్ధతవోవఁ గొలంబు సేడ్పడక.

౫౭

శా॥ పున్నెం బంచును బాప మంచు నెద సం ♦ బోధించి శ్రీరాముని
న్నన్నం గూర్చి శిరణ్య నయ్యనఘుని ♦ న్నాతప్వమన్నింపు మో
యన్నా యం చని వేఁడు మల్లయిన ని ♦ న్నాతండు రక్షించు నే
బన్నంబు ల్పడనీక వంగడము గా ♦ పాడంగ నీ కయ్యెడు.

౫౮

క॥ చండితనము మానక వే, తొండు తెఱం గెంచితేని ♦ నుడుగక రఘుమా
ర్తాండాస్త్రమయాఖంబులు, భండనమునఁ గోలు నీదు ♦ ప్రాణంబువులక.

౫౯

తే॥ అంతకుఁడు చూచి చూడని ♦ యట్టు లున్న
నిందొ వజ్రిమ్ము ముట్టికో ♦ లెడముపడిన
వరుణపాశంబు పురి విచ్చి ♦ వలను సెడిన
రాము బాణంబు సన్న బవ ♦ రమునఁ ద్రొంచు.

౬౦

తే॥ అశనినిర్ఘోష మట్టుల ♦ యగుచుఁ దొడరు
రాము జ్యోతిస్వనము విందు ♦ నేమ మొప్ప
నిను వనస్పతి వజ్రంబు ♦ నెఱిసి భంజ
నం బొనర్చు నద్దేవు శ ♦ రంబు కడఁగి.

౯౦

క॥ పర్వము లొప్ప సుపర్వసు, పర్వంబుగ రామబాణఃపన్నగములు లం
కోర్విం గప్పెడుఁ బూర్వసు, పర్వులఁ దెరలంగఁ జేయఁజ్వలితాస్యము లై.

తే॥ రాక్షసేంద్రమహాసర్ప ♦ రాజి నెల్ల
నాగరుడుపోల్కి రాఘవుం ♦ డాహరించు
నిన్ను బలి నట్లడఁగఁ దొక్కి ♦ నన్ను సిరిఁ ద్రి
విక్రముఁడపోలెఁ గొనిపోవు ♦ వెరవు నెరయ.

౬౩

క॥ ఆరాజసింహాయుగ మటు, దూరమ్మున నుండుతఱినిఁదోహచర ! దు
ష్టారంభుఁడ వై జీవము, తో రాఁగంటి వది నాదుఁదోర్బల మనుచున్.

౬౪

క॥ అల్పమృగమునకుఁ బోలె న, నల్పనృపవ్యాఘ్రువ క్త్రిమంది నశింపన్
గల్పింపఁ డెట్లు దైవము, కల్పాంతముఁ బోని యుద్ధఃకాలము నీకున్.

౬౫

శా॥ కైలాసంబు గుహం జొరంగనిన నాకంబెక్క నై నిక్కినన్
నేలం దూఱిన నబ్ధి డాగిన సము ♦ న్నిదుండ వై యప్సరభున్
గాలోడ్డం బనిపంచి చూచిన హరు ♦ నాబ్ధిర్ధించిన న్నాల్చు ని
న్వాలాయంబు రఘుప్రవీరుని కలం ♦ బం బేకలక్ష్మ్యంబుగన్.

౬౬

క॥ అని బిట్టు దూఱి పలికెడు, వనజాయతనేత్రఁ గని యఁవార్యబలుఁడు వాఁ
డనె సక్రోధుం డయ్యును, దనవెరవున కలిమి నొండుఁదశ వెలయంగన్.

౬౭

—♦ రావణుఁడు తిరిగి దుర్భాషలాడుట. ♦—

ఆ॥ సాంత్యనమునఁ గొమలు ♦ చాలమి వెట్టి య
వశ్య మీసడింతున్ ♦ వశ్యు లనుచు
మగలఁ బ్రియము పలికె ♦ మానినులం దేర్పఁ
దిట్టు లందువారు ♦ దేబెలెందు.

౬౮

క॥ అలుకకుఁ బాల్సేయఁగ నీ, కులికించెడువాఁడు వక్రఁడువిదర్భ మదనుం
డలఘున్నేహము నెనరును, జలమునఁ బ్రబలించు నిష్టఁజనతతి యెడలన్.

౬౯

ఆ॥ నిన్నుఁ గెడప నై ననిగ్రహింపఁగ నైన, నేల జాలిపడఁగఁనింతవట్టు
మేన నాఁగి నిలువఁమేకొంటిఁ గోర్కుల, నశ్వముల నియంతఁయట్టుగాఁగ.

౭౦

శా|| లే రెందు న్నినుఁ బోలువారు మగలా ♦ లే రెందు ని న్నాన న
లేరుందీవియ వైని బండి యని బా ♦ భిం గూరియు న్నీకు నీ
వే రాగిలైద వంచు నెంచ మరు న ♦ ట్లీ వొక్కట న్వాడి ప
లేరుబండుల గొచ్చుటే సరసమా ♦ లేమా కృథ న్మానుమా! 20

క|| నను మార్కొను సామర్థ్యం, బునఁ గలఁడే రాముఁ డెఱుఁగఁ♦బోలదు నీ కే
నెనసిన మిత్తియునేని, న్దనచలమున నిలువలేక♦తలఁగు నటంచున్. 21

ఉ|| మాటలు పెక్కు లాడితివి ♦ మన్ననఁ దక్కి సురాసురాంగనల్
కూటమి లెంక లై యెపుడుఁ ♦ గూఁడిమిఁ గోరుచుఁ దన్ను మేలిన
య్యాటలఁ దేర్తు రింతయు న ♦ హంకృతిమైఁ గనలేక మర్చ్యునిం
బాటిగఁ జేసి వీని నన ♦ పాయనిఁ దిట్టఁగ నీకుఁ బాడియే. 23

క|| ఇంతకు సహించితిని నీ, చెంతం జేరి మన మనము♦చెనయుచునుంటన్
మంతనమునఁ దలపోయుము, వంతలపాల్గొకు మచటి♦వలపునఁ దరుణీ! 24

చ|| నిను విడనాడ నెమ్మి గని ♦ నీ వలరింతువయేని మేలు గా
కెనయఁగ నేర వొండు పద ♦ మియ్యెడ నుండెడు నీదుచక్కి య
మ్మనుజుని మాట కేమి సుర ♦ మండల మేలెడు వాని కై నఁ జ
క్క నరయరాదు లేయొడలు ♦ గాటియ వెట్టఁగ నేల బేల వై. 25

ఆ|| మర్త్యలోకగతము♦మాను మింకిట నభి, మాన మింత యరసి♦మలయనైతి
వేని నాదు శక్తి♦నెఱిగింతు మర్యాద, చెడు నటంచు వేఱ♦చెప్పనేల. 26

క|| అని జంకించుచు నఱుమఁగ, వనితామణి కితని కభుక♦వల దని కొలు వూ
నిన యనిమిషగంధర్వాం, గన లొగిఁ గనుసన్న లెలమిఁ♦గావించి రుమా! 22

క|| ఎందుండె నతని డెందమ, మందానందస్వభావ♦మహినందిని ని
ష్పంద యని యెఱిగి యెఱిగియు, మందోక్తులు పలుక సాధు♦మధురాలాపా!

—♦ సీతామహాదేవి రావణు ధిక్కరించుట. ♦—

క|| నారీమణి వానిం గని, తీ రేదం బలికె నోరి!♦దిమ్మరి చెడ నై
యూరేగెడు నినుఁ దేర్చెడు, వా రీపాపములమిట్ట♦వలనున లేరే. 27

ఆ|| హస్తమిశకములకు♦సంతర మెంతగాఁ, గలదొ రామునకును♦గతులు సెడిన
నీకు నంత గలుగు♦నీచ! యిమ్మెయి నాడి, యేమివిధిఁ దరింప♦నెంచెదొక్కొ.

ఆ|| అమ్మహాత్ము పత్ని♦ననవద్య నిమ్మెయిఁ, జూచి పలుకు నీవు♦సుక్కి నేలఁ
గూలు పెన్నఁదొక్కొ♦కూరము ల్కృష్ణపిం, గళము లైన నీదు♦కన్ను లెడల.

సీ॥ ఎగిచి త న్నొనితేరఁ నెత్తిన బాహువు, ల్లాలవే తెగి చెట్టుఁకొమ్మ లట్లు
చులకగా నావంకఁజూచు నీచూడ్కులు, మిడుకవే యగ్నిలోఁమిడుత లట్లు
లాడఁగూడని మాటఁలాడు నీనాల్కులు, పగులవే పవిఁ దాఁకిఁబండ లట్లు
తర మెఱుంగక నన్నుఁధర్మించు శీర్షము, ల్పడవె పండిన తాటిఁపండు లట్లు

తపము సిరి పొలివోకకు ♦ దాశరథి య

నుజ్ఞాకకుఁ దలఁకుచు ♦ నూలుకొనదు

చిత్త మటు తొట బ్రదికి తో ♦ చెనటి! కాని

యెడ నిలువు నీరుగాఁగ ని ♦ నేర్చి యిడనె.

౫౨

క॥ దొంగతనంబున నన్నుఁ బ, రాంగనఁ దెచ్చి నపు డెఱుఁగఁనయ్యెను నీలా
వుం గీర్తియు ధైర్యంబును, బొంగఁగ నింకేల యేలఁపొగడికొనంగన్.

౫౩

తే॥ ఆతతాయివి నీవు న ♦ న్నపహరింపఁ

దలఁచి తేనియు నీకు నే ♦ దక్కుదానఁ

గాను నినుఁ జంపు మనుచు రా ♦ ఘవుని విధియ

నేర్చి యిటు పంపె నింతకు ♦ నిక్కవలదు.

౫౪

చ॥ అన విని యగ్నికుండముల నట్టులు ♦ గన్నుల విస్ఫులింగముల్
మొనకొని క్రొల సాంధ్యరుచి ♦ మోములఁ గ్రమ్మభయంకరాకృతిం
దనరుచు నేమి సేయునొకొ ♦ తాలిమి వీడె నితం డటంచుఁ ద
న్గనుఁగొనువార లెల్లఁ దలఁ ♦ కం గడు నల్లి ససంభ్రమోద్ధతిన్.

౫౫

క॥ అనుపదమె దీనిఁ జంపెద, నని పై కుఱుకంగఁ దగ దటంచుఁ దనప్రియాం
గన తోడ్తో వారించెను, దనుజాధిపు చేయి వట్టితద్దయు నేర్పిన్.

౫౬

— ♦ రావణుని దుండగమును మందోదరి నివారించుట. ♦ —

ఆ॥ పలికె నిట్లు లనుచుఁ ♦ బ్రాజ్ఞుడ వగు నీకుఁ

దగునె శ్రీ వధింపఁ ♦ దలఁపు లేని

వెడఁగుతోడి రతికిఁ ♦ దొడరిన సౌఖ్యంబు

గలదె యింత తెలియు ♦ వలను లేదె.

౫౭

ఉ॥ అచ్చర లెందఱో చిలువ ♦ లండఁగఁజేసిన కన్నె లెందఱో
పొచ్చెము లేని దైత్యకుల ♦ భూషణము ల్కొమ లెందఱెందఱో
మెచ్చి వరించి హత్తికొని ♦ మేకొనఁ జూచెడువా రికెందఱో
యిచ్చపలాంగసౌష్ఠవకు ♦ నింతలు టింతులె మర్త్యకాంతకున్.

౫౮

తే॥ నిత్యయావనసంపత్తిఁ నెఱిఁ దలిర్చి, మెలమి నీయిచ్చవచ్చినఁ జెల్ల పొద్దు
నొలసి సౌఖ్యాబ్ధి నిన్నేనఁ యొలలార్పఁ, జాలి యుండ నొడ్లకుఁ గేలునాప నేల.

క॥ కామవశాకృతులుండ ని, కామాలస మర్త్యభామఁగని యీ విటుగా
నీమహిమ లరసి వలచిన, వామాక్షుల కింతకుఁ దలఁవంపులు గావే. ౯౦

క॥ అని పెనఁగొని ప్రియ బోధిం, చిన వెడనవ్వు మగఁటిమినిసిరి నొడువుచు మో
మునఁ దొనుకాడఁగఁ గాపరి, తనమునఁ దగు రక్కెసలకుఁదా ని ట్లనియె.

తే॥ ఆన సేసెద నిట్లు మీ ఁ కందఱకును
రెండు నెలలకుఁ జెలువ నా ఁ యండఁ జేరి
మనఁ బొనర్పుడు చెలిమి మై ఁ మలసియేని
నొండాకఁటనేని మీమీప్ర ఁ యుక్తి మెఱయ. ౯౧

క॥ ఇమ్మానుషి దెస నాదట, నమ్మి వదలి తఱిగి వండిఁ నేమమ్మున నా
సమ్మతిఁ గొన ని మ్మగు భ, క్ష్యమ్ముగ నొనరించి తెండుఁచతురత వెలయ.

క॥ ఇందులకుఁ దప్పువారల, బొంది నిలువ దనుచుఁ దెలిపిఁపూఁబోఁడులు గొ
ల్వం దనరారి కలఁక వా, యం దిర మగు మనముతోడఁనతఁ డరిగె సఖి! ౯౨

— ఁ రాక్షసస్త్రీలు నీతాదేవిని నిర్బంధించుట. —

తే॥ ఆతఁ డంతిపురికిఁ జేరు ఁ నంతలోన
కదిసి శ్రీరామ దేవుని ఁ కలికిమిన్న
నప్పొలసుదిండిపొలఁతులు ఁ తప్పఁబలుకఁ
దొడరి రేమని చెప్పుదుఁ ఁ దోయజాక్షి! ౯౩

క॥ చెంగటఁ జేరి యొకతె సా, రంగనయన! యంగలార్తుఁరాముఁ డటంచు
బొంగారు సౌఖ్యవారిధి, కిం గన్నడసూపి యెంతఁకృపణవో యెఱుగ.

ఆ॥ పుట్టినాడు విధికిఁమూఁడవుతరమునఁ, గొట్టినాడు సురలఁగూర్పు సిరులఁ
బట్టినాడు వారిఁపడఁతులతోఁ గూడ, నిట్టివాఁడు వలచెఁనేల తలఁగ. ౯౪

ఉ॥ నమ్మిసవాఁడు నమ్మది ఘ ఁ నమ్ముగ నీకయి నీవ కూర్మిఁ ద
నమ్మతిమైఁ గరంతు వని ఁ చక్కెఱబొమ్మనో! జాలమా యయో
కృష్ణును గమ్మవిల్తు విశి ఁ ఖమ్ము లిఁ కెమ్మొయిఁదాళువాఁడు పూ
రెమ్మలు కేలు సాచి కికు ఁ రింపక పీఠిఁ గవుంగిలింపవే. ౯౫

క॥ అజరామరుఁ డగు నీతని, కజరులును వడంకువారలని విని యింక
గజబిజపడ మే తొదవునె, గజగమనా! మనుజు నొకనిఁగలలోఁ గనుచు.

క॥ చాలించుము దుర్భ్రమ లిక, నేలించుము వీని నెనసిఁజెల్లజగములన్
బోలించుము పురహరుతోఁ, గీలించుము నిచ్చ లిచ్చఁకేళులఁ బొదలన్. ౧౦౦

తే॥ అంతిపురివార లెల్లరు ♦ ననుఁగుఁజెలుల
యగుచు నీసేవ లరయంగ ♦ నలఁతిగాని
విభవముల కెల్ల వీ వయి ♦ వెలయుపొంటె
విధి నినుఁ బొనర్చె మాటలు ♦ వేయు నేల. ౧౦౧

ఆ॥ అనుచు నేకజట నయం బట్టు బోధింప, బాగు బా గటంచుఁబలికె మఱియు
హరిజటాఖ్య యామెనలఁతిగాఁ జూచుచుఁ, దనదు పేర్ని వెలయుఁదారసిల్లి.

ఉ॥ పింటివకాదె భర్త స్మర ♦ విహ్వలుఁడై నినుఁ గూర్చి పల్కుట
ల్గంటివకాదె యాతని య ♦ ఖండవిభూతివికాస మంతయున్
మంటికి మింటికొక్కడుగ ♦ మార్కొని త న్నటుమంగ నౌట క
న్గంట దలంట మే లనక ♦ కాఱియ నొందఁగ నేల యింకిటన్. ౧౦౩

క॥ రాఁగలిగెనేని నినుఁ గొని, రాఁ గని తోడ్పొన యిందు ♦ రాఁ గనఁడె యెటో
పోఁ గాంచెను రాగము చెడి, పోఁగా నీమగఁడు వాని ♦ పొందిక తెలిసెన్.

క॥ ఆకర్మభూమిఁ బొడమఁగ, నై కాంచితి వేకపత్ని ♦ యన నగు ధర్మం
బీకడ నెట్లు మెలంగఁగ, నోకాంతా! దగునొ యట్టు ♦ లొలయుము శుభముల్.

క॥ ఇది జన్మాంతర మనియెం, చి దివౌకసులందు వీరు ♦ జేరు పెఱిగి నె
మ్మది నూఱటఁ గాంచి యిదియె, పదిలం బని దనుజవిభునిఁ ♦ బడయంగనుమీ.

ఆ॥ అనుచు వదరు దానికనురూపముగ నిట్లు; పలికెఁ బ్రభున యనెడుపడఁతి కదిసి
తరళనయన ! నీదుతలఁ పొప్పదే మని, పుణ్యజనమహేంద్రుఁడొందు గొనవు.

తే॥ చెలువ సిద్ధాన్నము పరిత్యజించి భైక్ష, వృత్తి కాసింతురే యెంతవెడఁగు లైన
నింత నీవ యెఱుంగుదుఁభింతమనుజుఁ, బట్టి దనుజేశ్వరుఁడు వేడఁబాతు ననఁగ.

క॥ వీర్యోత్సక్తుఁడు శూరుం, డార్యాధిపల్బబహువ ♦ రాధ్యజయశ్రీ
ధాన్యుఁడు లంకేశుఁ డితని, భార్యపు గా కొంట మేలు ♦ పడయంగలవే. ౧౦౯

చ॥ బహుమత లైన యొడ్ల నెడఁ ♦ బాయఁగ నిన్నుఁ బరిగ్రహింపఁగన్
బహుగుణ వంచు నంచె నది ♦ భాగ్యమ కాదె సురాసురాధ్యసం
నహనము లీతనిం జెనయు ♦ నాఁ జన దేకవిభుండు లోకధూ
ర్వహనమునం ద్రిమూర్తులును ♦ వావిరి నీతనిఁ బోలఁ గాంతురే. ౧౧౦

వ॥ అనుచుండు నంతలోన.

౧౧౧

క॥ వికట యను నొకతె యిల నొం, దక తాఁ గటతటము లదరఁదద్దయుఁ బలికె
ప్రకట మగు నింద్రవిభవం, బకటా రుచియింప దెంతయధమమౌ తలఁపన్.

ఆ॥ దేవయోనిభవులు ♦ తివిరి తన్నాక్రమిం, పంగ నేమి మనుజ ♦ పత్ని చేయఁ
జాలు నింత దనుక ♦ జాలింబడితి విది, చాలు నింక సుఖము ♦ పాలు గొనుము.

ఆ॥ ఎవఁడు దోలె నెన్నియేని మాటులు దిగి, శులను సురల దానపులను గెలిచె
నట్టివాఁడు వేఁడునట నీదు మన్నన, వడయఁగోరి యింకఁగెడయవలెనె. ౧౧౨

క॥ మొఱకుతనంబున నీ వి, ట్లెఱుక నడలి తెఱఁగు గాంచ ♦ వేనియు బుద్ధి
మఱలించుఁ గాక ఖడ్గం, బఱిముటి నీకంతనాళమందెడు వేళన్. ౧౧౩

ఆ॥ అనుచుఁ గర్కశోక్తు ♦ లాడుచు నెగచి పై
కుటికెఁ జంద్రహాస ♦ మొడిచిపట్టి
దాని కంతరమునఁ ♦ దవిలి దుగ్ముఖ యామె
మొనసి దుష్టవాక్య ♦ ముఖర యయ్యె.

౧౧౬

చ॥ తపనుఁడు తాపము న్నెఱపఁ ♦ దాఁ దలఁకు నృవనుండు వీవఁగాఁ
ద్రాపఁ గొనుఁ బావకుండు జడ ♦ తం బడు నిచ్చమెయి స్వలింప నా
కపతిముఖు ల్పాదా దనుచుఁ ♦ గాంతురు సన్నిధి గోరి యట్టివాఁ
డపరిమితప్రభావుఁ డను ♦ రాధిపుడే నినుఁ గొల్వ నెంచెడున్.

౧౧౭

ఉ॥ రూపునఁ గాక మేల్మి మతి ♦ రూఢి నొకింతయు లేదు నీకు నీ
కాపథముం దలంగ వెటు ♦ గాఢియ వెట్టిన సర్వభర్త లం
కాపురనేత వేడఁగ వి ♦ కాసము నొందవు తత్ప్రసక్తికిం
గాపుర మొల్లవోటు విధి ♦ కట్టడి యేమని ని న్సృజించెనో.

౧౧౮

ఉ॥ దుర్గతి కేగు ని న్మొనసి ♦ తోడ్పడునోటు నరుండు రాముఁ డీ
దుర్గమభూమిఁ ద్రొక్కు నెటు ♦ తోయధి దాటఁగడంగు నెట్టు లా
నిర్గుణుఁ డయ్యమానుషుఁడు ♦ నిన్ను మఱల్చికొనంగనేరమిన్
స్వర్గతుఁ డయ్యెఁగాక మనఁ ♦ జాలినఁ జేరఁడె యిన్నినాళ్లకున్.

౧౧౯

ఆ॥ చెట్ట దెచ్చి కొందుచేచేత నీవింక, బిటుసుతనము వంకఁబెనఁగితేని
నిత్యదై న్యముననునఱిమాలి బ్రదుకఁగాఁ, దలఁతుకాక యదియుఁదరమె నీకు.

క॥ ఇక మననీ మన నన్యలు, బ్రకటాహంకార లటులెఁపలుకుచు నటుమన్
సుకృతాధ్యచిత్తవృత్తులు, కకావికలపాలుగాఁగఁగలికి యొదుఁగుచున్. ౧౨౦

క॥ కనుగొలుకుల నశ్రులు జా, లొకన శోభనమూర్తి మేల్మీఁగొననీని యఘ
మ్మునఁ బవనాహత లత తీ, రునఁ గంపిత యయు్య వ్రతనిఁరూఢిం దిర మై.

—♦ సీతామహాదేవి మనోనిశ్చయము ♦—

ఉ॥ ఇమ్మెయి ని మ్మొలుంగ కటు ♦ లేవపురక్కెన లెల్ల దీక్కులం
గ్రమ్మి యపగ్యపు న్నుడులఁ ♦ గాటియవెట్టుట కార్తమూర్తి యై
బమ్మెరపోకకుం దలఁకి ♦ పావని యిట్లని పల్కె సద్గుణ
ధ్య మ్మగు నెమ్మనమ్మన మ ♦ హామహు రామునిఁ జేర్చి తద్ధృతిన్. ౧౨౩

సీ॥ వెడఁగు లై లోకవిద్విష్ట మర్థం బిట్టు, లుపదేశ మొనరింతుఁరోజ దక్కి
హరిణి బెబ్బలికూర్చిఁకలరునే రక్కసు, మానుషి కోరునేమమత నెఱయ
దీనుఁ డా రాజ్యవిహీనుఁ డాఁ గా కేమి, నాప్రాణనాధుండఁనాకు దేవుఁ
డేకపత్నీత్వాధ్యన్తై కాంతునే యొడ్లఁ, గలనైన నేమమ్ముఁకలిమి దలఁగఁ
జ్ఞెడుగు పలుకులు వలికిన ♦ చెట్ట లింత
లనుభవింతుర యైన నే ♦ నానగొలుప
నుసులులకు మది నిఁక మీర ♦ లోపి నంత
చేయుదురకాక మీనుడి ♦ చెవినిఁ జొరదు. ౧౨౪

తే॥ ప్రాజ్ఞుఁడు కృతజ్ఞుఁడు మహాను ♦ భావుఁడు సద
యుండు రాముఁడు నే నిట్టు ♦ లొడ్ల పాలము
నంది నవయుచునుండ నే ♦ మని యుపేక్ష
సేసెనో యింతవట్టు నా ♦ చెట్టఁ జేసి. ౧౨౫

తే॥ అమ్మహితుతో వినాకృత ♦ నై ముహూర్త
మేని జీవించి నంతట ♦ నేను పాప
జీవిత యనంగ నైతి ని ♦ చెప్పెడుగు మేని
కాస సేయ నింకిట నేమి ♦ యైనఁ గాని. ౧౨౬

క॥ ఏల సుఖ మేల జీవిత, మేల ప్రసాధనవిధానఁమింకిట నను నా
యేలిక గనకున్న గుణ, శ్రీలాలితు నతని నేనుఁజేరకయున్నన్. ౧౨౭

క॥ కావునఁ గాలున నైనం, గావరుఁ డీతని స్పృశింప ♦ ఖండించి తినం
గా వలతురేని నది మే, లీవిధిఁ బ్రదుకుటయు భరమ ♦ యింకిటఁ దనకున్.

ప॥ నన్ను సామాన్యఁగాఁ దలంప వలవదు. సూర్యునకు సువర్చలయు నింద్రునకు
శచీదేవియు, వసిష్ఠునకు నరుంధతియు, జంద్రునకు రోహిణియు, నగస్త్యునకు

లోపాముద్రయుఁ జ్యవనునకు సుకన్యయు, సత్యవంతునకు సావిత్రియుఁ గపిలము
నికి శ్రీమతియు సగరునకుం గేశినియు, సాదాసునకు మదయంతియు, నలునకు
దమయంతియు, నెట్టు లట్టు లేనును శ్రీరామభద్రమూర్తి కనన్యయు ననపాయి
నియు ననువ్రతయు నిత్యానురక్తయు ననం బొగడుగాంచి యుండుదు.

క॥ మీచెడుటఁ దలఁప కిమ్మెయి, నాచెఱుపున కొగ్గినా ర॥ నాధలు గా కె
ట్లేచేటు వాటిలక మనఁ, జూచెదరో దైవ మెట్టి ♦ చూపునఁ గలదో. ౧౩౦

వ॥ మీర లెల్లరు జీవన్ముతులరు మీపాపమ్ముపేరిట మున్నీటికిఁ బారమ్ము లేదు
కాలుదురకాక పొం డని మిన్నకున్న యన్నాఁతిమిన్నం గనుంగొని కనుంగొనల
సాంధ్యరాగంబు వెలువడఁ గటతటంబు లదర బిట్టలిగి చంద్రహాసంబు లొడిచి
పుచ్చుకొని జడిపించుచు నాక్రించురక్కసిబోటు లొండొరుల నెట్టుకొనుచు
నెట్టన దట్టంబుగా ముట్టఁగవిసి తెంపునేసి చంప నుద్యమించిన. ౧౩౧

క॥ హా రామా! యని యేడ్చుచు, నారామామణి మహార్తి॥నంది యొందుఁగుచు
జేరె నశోకస్కంధమె, యారూఢిం దనకు శరణ॥మని గిరితనయా! ౧౩౨

—♦ సీతామహాదేవి శ్రీరాముని రాకనుగోరి తెంపుచేయుట. ♦—

తే॥ మఱియుఁ దలపోసికొనె జగ ♦ న్మాన్యుఁ డైన
భర్తఁ బడసియు నిమ్మెయి ♦ పాట్ల కేన
పాలుగా నింక భువిఁ బుట్టి ♦ పడఁతు లెవ్వ
రింపుమై నేయెడల సుఖ ♦ యించువారు. ౧౩౩

క॥ కావున శ్రీజన్మము విత, గా వలవదె తలఁప నెంత॥కరటియొ విధి త
మ్మివిధమునఁ బుట్టించె న, పో వెర వనరాని తో॥వఁబోలునె తో॥వక.

ఆ॥ బ్రహ్మవేత్త జనకు॥పట్టి నై యిలఁ బుట్టి, భానువంశ్యు చెట్ట॥పట్టి నట్టి
నన్నుఁ జెడుగు వాఁడు॥నయమేది యిమ్మెయిఁ, బాట వైచె జలధి॥పారమునను.

సీ॥ నాజీవనాశంబు॥నాధాంఘ్రిరాజీవ, మీజన్మమునఁ గొల్పు॥టిరవుపడునె
సురశాఖశాఖక॥ల్పందరాంగుని దండ, లండగా మనునా॥టి॥యనువుగలదె
సత్సంగ మని ప్రియు॥నుత్సంగ మెనసి మే, ల్పాటూక్తు లాలించు॥సమయ మున్నె
యొందుఁగు నెమ్మె నట్టు॥లొలయు నెమ్మదినిఁ ద, దైకృతసంపద యింక॥నంద నగునె
కూళ లీరక్కెసలచేతఁ॥గూలి చెట్ట, చావు గననేమి మననేమి॥సకలవైభ
వములుగనుభవ మిమ్మెయి॥వమ్ముగాఁగ, వేచి యిటునే సె॥బాగ్భవీ॥యాచరణము.

తీ॥ మొలకముద్దులమూట నె ♦ మొగము పిన్న
నగవుతోడివ యగు పాణి ♦ నాధు మేటి

కమ్మని మృదూక్తు లింక నా ♦ దిమ్మరిల్లు
చెనఁటి చెవిదోయి వినఁగల్గు ♦ సిరియఁ గలదె.

౧౩౭

చ॥ మునుకొని యెన్నినాళ్లు దన ♦ ముచ్చటల న్మునుగంగఁ గాంచె న
మృన మటు లయ్యనర్హు సుఖ ♦ మాధురిఁ జొక్కఁగనేర దయ్యెఁ జీ
కున కెటు చూద్రదృష్టిషయ ♦ గుఱ్ఱరసోదయ మబ్బు నెంత నో
మిన ఫల మంతె కా కొకట ♦ మేలిపదమ్మున కల్మి గల్గునే.

౧౩౮

ఉ॥ డాయఁగవచ్చినా డటు జ ♦ టాయువు సాయ మొనర్చి కూలెఁ బో
కాయముఁ బాయుచో విభుని ♦ కట్టెదుటం ఒడి నాదువృత్త ముం
బోయెనొ తెల్పి యే మనినఁ ♦ బోలదు తా విని యింతవట్టు రా
కేయెడనుండఁ జూచిన ద ♦ హింపఁడె లంక నిమేషమాత్రోల్.

౧౩౯

తే॥ అన్నదమ్ములు కందమూ ♦ లాశను లయి
చిక్కిరో వన్యవృత్తి ని ♦ శ్రీకులగుచు
మునుల సంగతి మెలఁగి ని ♦ రోహు లగుచు
దేవభూయంబుఁ గాంచిరో ♦ దివ్యగతిని.

౧౪౦

తే॥ కాకయున్న నిన్నాళ్లకుఁ ♦ గాంచకుండు
వారె నాగతిఁ దెలిపెడు ♦ వారు లేక
యొదిఁగియున్నారొ తెలిసిన ♦ యొక్కక్షణము
లో నరాక్షస మొనరింతు ♦ లోక మెల్ల.

౧౪౧

క॥ వేలుపులేనియు ననుఁ గని, జాలింబడి వార్తఁ దెలుపఁజాలరొ పతి దా
నాలించిన యంతనె యి, న్నాలిగ్రహంబులఁ దెరల్చి ననుఁ గొని చనఁడే.

౧౪౨

తే॥ అబ్ధి నింకింపదో యగ్ని నారృలేదో, యుష్పరంబున కెగయదో యుర్వి యెల్లఁ
దానయై నిల్వదో యేమి తఱుగు గలదు, గామవిభుని ప్రతాపాభిరామరమకు.

క॥ నాపున్నెము క్షీణించెను, బాపము పయిబడియె నింకఁ బద్ధతి కలదే
యీపలుగాకులచే పడి, రూపతి పో నున్నదానఁరూఢి తలంగఁ.

౧౪౪

ఆ॥ విషము పడయఁగాంచు ♦ విధము దోషదు చిచ్చు
గూర్చువారు లేరు ♦ గూడు నెట్లు
జలధిపొంత కరుగ ♦ జంతలచే జిక్కి
చాకమున్నె నియతి ♦ చంపరాదా.

౧౪౫

ఆ॥ ఈయశోకశాఖి కీవేణి గట్టి యు, ద్భంధనమున నుసుఱు బటపుదాన
నింతకన్నఁ గానఁ నెక్కు డైన యుపాయ, మనువుగానిచోటఁ నాకపడుట,

౧౪౬

వ॥ అని నిశ్చయించి వెండియు.

౧౪౭

క॥ తన యంగమ్మునఁ దా నొడుఁ, గును దిక్కులు సూచు వడఁకుఁగోడ్పడు వదరుఁ
గనుఁగొనల నశ్రువులు జా, లొకన నాభద్రముఁ చింతఁకూలంకషగాఁ.

తే॥ వెడలు నిశ్శ్వాసముల నీల ♦ వేణి వేణి
వ్యాళియో మిత్తియో నాఁగ ♦ నడరి యామె
కంపనంబునఁ గంపించు ♦ గతికి వెఱచి
కాక రక్కెస లొక్కటఁ ♦ గమించి యడరె.

౧౪౮

క॥ అనుపదమె దుఃఖవార్షిధి, మనమున నతివేల మగుడుమానిని మఱి యి
ట్లని విలపింపఁదొడరె రా, ముని దెస విరహాగ్ని తీవ్రముగఁ బెనుపొందఁ.

క॥ కట్టిడి విధి కై కమదిం, బుట్టించిన యట్టి తలఁపువోలదె ప్రియ! ని
న్నట్టడవి వీడి యీచెడు, గుట్ట నుసులు వాయు నాదుఁఘోరస్థితికిఁ.

౧౪౯

సీ॥ జీవితేశ్వర! నీదుఃజీవనం బయ్య నే, దిక్కులే కీ భంగిఁదెరలుదాన
హాకోసలాత్మజాహానుమితా! మీకు, నాకు నైన ఋణంబునాడె తీఱఁ
దండ్రీ! లక్ష్మణ! యింకదయ యుంచుచుయ్య ని, న్దతిమి నందుల కిట్టిదశ ఘట్టిల్లె
జనక! నాకాన్పునజనవివాదము దక్క, నీ కబ్బు ఫలితంబునెఱియుఁ గలదె
జనని! నీపేరు పెంపును ♦ క్షమయ కాక
యున్న నోరై యీకష్టమ్ము ♦ లొదిఁగి యొదిఁగి
యఖిలబాంధవులార! మి ♦ మ్మరసి పూజ
సేయు భాగ్యంబు నేటికి ♦ జీర్ణ మయ్యె.

౧౫౦

తే॥ పాతకుఁడు దీని సృజియింప ♦ తాతిచేవ
యినుపచిట్టెమ్ము వజ్రమ్ము ♦ నెనయఁ జేర్చె
గాకయున్న భవద్వియో ♦ గమున నిట్లు
పగులకున్న నాహృదయంబు ♦ పదిల మగుచు.

౧౫౧

ఉ॥ ఇంతకుఁ దాళి తాలిమిన ♦ యే నమరత్వముఁ గాంచనుంటి నిం
కెంతకుఁ జాల నెట్లు హృద ♦ యేశ్వర! ని న్నెడఁబాసి పాపపుం
బొంత ధరించి రక్కెసల ♦ పోటరిమాటల యాటుపోటులఁ
జింతల మున్గి తేలుచును ♦ సిగ్గుఁ గీడున కోడకుండుటఁ

౧౫౨

౩॥ ఏ ననార్య నసతిహేయ నమర్యాద, నట్లు గాకయున్ననసుర బలిమిఁ
బట్టి తెచ్చి యిచటఁబాటవైచిన నాడె, చావనే భవత్ప్రసక్తి లేమి.

౧౫౩

క॥ పితృవాగ్ధతిపరిపాలన, మతినియతి నైఱపి నిజమహారాజ్యశ్రీ
మతి నారతి వీడి సుఖం, బతివలు గొలువంగఁ గాంత! యటఁగాంతుఁగదే.

సీ॥ తలఁపరే యెడ నెప్పుతారసిల్లునొ నాఁటి, కలిమికల్మి యటంచుఁగాంతలెల్లఁ
జొక్కరే లోలోనఁజూచి నంతన సుస్మి, తాధరరసధారకతివ లొకటఁ
బొంచి కాంచరె దయాఁపూరి తేక్షణరమా, వ్యాపార మిదె యంచువనిత లోలిఁ
దమకింపరే మేనిధాశధశ్యము వంక, మరుధాటి దులకింపమగువ లెలమి
విశ్వమోహనకలనాప్రవీణుడ వని, కాక యభిరామపద మెట్టుగలిగె నీకు
నాథ! నాపాలి భాగ్యమునన్నుఁ బాసి, యెడ్లఁ జేరెడు నింకేమియూహ గలదు.

క॥ ఏనుఁ ద్రిశుద్ధిగ నిన్నే, ధ్యానించుచు భూనివిష్టనై నేమమ్ముల్
జానుగ నెఱుపుచు నిరశన, నై ననయుచుఁ గాన నైతిఁనఘపారమ్మున్. ౧౫౮

సీ॥ నిండుపున్నమఁ జంద్రునీలోత్పలంబులఁ, దనుప కబ్బునె నీదుదర్శనంబు
పొలుపారు తమ్మిపువ్వలఁ బద్మఁ బూజించి, కాక నీశుభదృష్టిఁగాంచఁ దరమె
దర్శకునకు సూనదామం బిడక నీదు, కౌగిటఁ బొదల నొకలన గలదె
పంచపల్లవములభవుని నర్చింపక, చాలునే నీమహేశ్వర్యమునకు
శౌరి కేకాంతభక్తి ముష్టరుపకున్న, నిన్నుఁ దక్కఁగొనెడు కల్మిఁనెగడ నగునె
కొఱతఁబడెఁ దన కిన్నిటఁగొన్ని యెట్టి, భాగ్యవతి వ్రతసంపూర్తివడసినదియె.

ఉ॥ ఎల్లజగంబులుం గొలువ ♦ నీవు చెలంగెడు చెల్మికల్మి నీ
యుల్లము ధర్మకామము ప ♦ రోవకృతిం జరియింతువేమొ సం
పల్లసితాత్మరూపుడవు ♦ భార్య యనం బని యుండ దట్లు గా
కొల్లమి సూపుదే తలఁచి ♦ యోర్తువె నాపడుపాటు లింతకున్. ౧౬౦

ఆ॥ కనుల యెదుట నున్న ♦ గాక సాహృద మొంటఁ
గలదె కొమలదెసను ♦ గాంతులకునుఁ
దప్పఁబలుకుదాన ♦ దయిత! లోకముతోడి
పాడిగాఁగఁ బోల్పఁ ♦ బడుదె నీవు. ౧౬౧

ఉ॥ నీదు చరిత్రశుద్ధి స్తవ ♦ నీయగుణోన్నతి దర్శనీయరూ
పోదయ మర్హణీయమహి ♦ మోల్లసితంబు ప్రసన్నభావ మ
త్యాదరవృత్తి శౌర్యము న ♦ యంబుప్రబోధవిశేష మిద్ధరన్
లే దొకఁడేని నొక్కయెడ ♦ లెక్కకునేనియు జీవితేశ్వరా! ౧౬౨

క॥ ఎందున్నవాడవోకద, యిందుప్రతిమాన్య! నీకునీయసురుం డే
చందమునఁ గీడు దలఁచెనొ, ముందే చననైతొ స్వర్గమున కిచ్చమెయ్యున్.

క॥ నాయెడ దయగల వని ని, నోయధిపా! యెఱుగనే వియోగాగ్నికిఁ బా
లె యెడలితొ యబ్ధికి నై, యేయూహం గొంటివో మతేమైతివాకో. ౧౬౪

సీ॥ కన్నులు చల్లగాఁగమనీయనీలమే, ఘశ్యామలాంగు నిన్గొంతునొక్కొ-
వీనులు దనియఁగావిశ్వజనీనము, ల్నీదు పల్కులు విననేర్తునొక్కొ-
యుల్ల ముప్పొంగఁగాయుష్మదీయశరాగ్ని, యింత లంత లన నాలింతునొక్కొ-
పరవసం బొప్పఁగాఁబఱతెంచి నీయంక, పద మంది పగతురఁబఱతునొక్కొ-
లంక చేడ్పడఁ గొమ లేడ్వ ♦ లాతు లెడలఁ
దగిన నేత నిచ్చోటునఁ ♦ దనరఁజేసి
యచిరకాలంబున నయోధ్య ♦ కరిగి యెల్ల
కోర్కులు భవత్ప్రసక్తిఁ జే ♦ కొందునొక్కొ. ౧౬౫

క॥ అను నడియాసల నింతకు, మనఁగలిగితిఁ బ్రాణనాథ! మార్పడె సుకృతం
బనదవలె నింక బిట్టిడు, మను బడి యిల నిలువజాలమన్నింపఁగదే. ౧౬౬

తే॥ ఎన్ని బన్నము ల్వడితివో ♦ నన్నుఁ గూర్చి
యెట్లు కృశియించివో సుఖ ♦ మెడలి యడలి
యిన్నెలవు గన వైతి కా ♦ కేమి సేయు
దాన మనకు ఋణానుబం ♦ ధమ్ము తెగియె. ౧౬౭

సీ॥ ఫాలాక్షుపిల్లు చేపట్టి చేపట్టవో, ననుఁ గీర్తితోడ విన్నాణముగను
నటమున్న తాటకాద్యసురవర్గముఁ ద్రోచి, తపసియాగముఁ గాచిదారియిడవో
యడపవో మునిమృగవ్యాధు విరాధు నీ, వడవి సొచ్చిన నాటియాక్షణమున
దుర్దాంతు లాఖరదూషణాదుల నొక్క, గడియలోఁ ద్రుంచి ప్రఖ్యాతిఁగొనవో
మడిసెనో లేదో యెఱుగ న ♦ మ్మాయదారి
మెకము నీతోడి పొత్తున ♦ మేలు నాకుఁ
గాక యుండంగఁ జేసె నాఁ ♦ గాక నీప్ర
తాప మెదిరి జీవించు ప్ర ♦ తీపుఁ డున్నె. ౧౬౮

క॥ అంతటి సిరి మననగు తన, కింతలు వంత లొదవంగనేమనఁ జను శో
కింతు నుసు టుండువఱకు న, శింతుం దరి యబ్ధిఁ జిక్కిచేడ్పడుభంగిన్. ౧౬౯

తే॥ నాకుఁ దృప్తి ఘటింపుములోకనాథ!, కడఁగి నీవు విరాగమ్ముగనక యసుర
రక్తధారల నేను స్వర్గమున నుండు, నేని ధర నుందునేని మదిష్ట మిదియ.

వ॥ అని పలువిధంబుల విలపించుచు వేణ్యద్భంధనమ్మున కుద్యమించి యెల్లవారలం
గలయం గనుంగొని. ౧౭౦

తే॥ అదరిపడఁబోకుఁ డింక నో ♦ యసురులార !

యనదయుఁ జితాగ్నిధూమాభి ♦ హతయు గృధ్ర

సంకులయు నయి యాలంక ♦ సత్వరంబె

పాడువడు రామబాణవ్ర ♦ పాతమునను.

౧౭౨

ఉ॥ నావలె నేడ్చువారు తమ ♦ నాథులు వోవఁగ లంక నాండు దు

ష్టావిలభావ మొప్ప నను ♦ నాడిన కీడునఁ జేసి కష్టఁ డా

కావరుఁ డగ్ని బాణమునఁ ♦ గాలునకావుత మింక రామభూ

దేవు నెదిర్చి చేడ్పడి వి ♦ దీర్ఘహృదంతరుఁ డై క్షణమునన్

౧౭౩

ఆ॥ అనుచుఁ దెంపుసేసి ♦ యటుము సద్దేవి యు

ద్యమ మెఱింగి కొంద ♦ అసుర కెఱుక

సేయ నరిగి రన్య ♦ లాయమ ధర్మింపఁ

దొడరి రాకృమించి ♦ తోయజాక్షి !

౧౭౪

—♦ త్రిజట రాక్షసాంగనలప స్వప్నవృత్తాంతముం జెప్పట. ♦—

శా॥ ఆలో నిద్దుర మేలుకాంచి కలలో ♦ నాకొన్న యాకూతికం

బాలోలాత్మికఁ జేయఁగాఁ ద్రిజట డై ♦ తృప్తీల యాద్ధత్య మ

ట్లాలోలేక్షణ సాహసిక్యమును గ ♦ న్నారంగ వీక్షించి ము

న్నాలోడించు మనంబు నేటుకొని నె ♦ య్యం బెన్నఁ దానిట్లనున్.

౧౭౫

ఆ॥ చెడిపలార! మీరుఁచెడినది గా కొంటఁ, జెఱుపఁ దలఁప నేలఁసీత నలఁతి

చూతురేమొ జనకుఁసుత దశరథు కోడ, లిత్థచరిత రాముఁనింతి భూజ. ౧౭౬

తే॥ మిమ్ము మీరలె తినుజాడ ♦ మెయికొనంగ

నొడ్ల గ్రసియింతు మని పల్కు ♦ టుచిత మగునె

కర్కటినిఁ గాను పట్టు లి ♦ క్కాంత లంకఁ

గదిసెఁ జెడఁజూడ నని యింత ♦ గాన రెట్లు.

౧౭౭

క॥ కలరే ముజ్జగముల ని, క్కల రేయుం బవలు భర్తృఁగామితపశ్చీ

కలితాస్థ నవయు యువతులు, కలితాపహృదాఖ్య యీపెఁగాదె ధరిత్రీన్.

క॥ ఏ నొక కలఁ గంటిఁ దిరం, జౌ నది రక్కసులు సెడుదుఁరమలహృదయ యి

మ్మానవతి పతికి జయ మగుఁ, బోనిం డిట్టి తొడుగఱలుఁపొడవుపడుదురే.

క॥ అన నలు కలుకయు నహమహ, మని తొడరఁగ నేది యేదియది యెట్టిదొయం

చని త న్నతిమెడువారల, కనుపద మిట్లనియె నదియుఁనందలు వినఁగన్. ౧౭౮

- క॥ పొందుగ గజదంతమయము, నందలమును వేయు నంచలంది వహింపన్
సుందరముఖుఁ డొకఁ డం దా, నందముతోఁ దోడుతోడఁననిచె నిర్దులన్.
- సీ॥ కల్యాణకారుణ్యఁకలితార్ద్రదృష్టు లి, జ్వగ మెల్లఁ గని ప్రోవఁజాలి నెగడఁ
జివురుపైఁ బువు వెల్లఁచెట్టు మే ల్సిరి పాను, చిఱునవ్వు శ్రితకామ్యఁసిద్ధిఁ గూర్ప
రేపుమా పనక సంప్రీతి మేకొను మోము, జాబిల్లి శ్రేయః ప్రసాద మొసఁగ
నీడచూడని జాడఁనిద్దంపుఁ బలుతేజు, దోసకారుల కల్మిఁద్రుంగఁజేయ
నాత్రిభువనైకమోహనుం ఁ డనుజుఁ డన్ని
యంశములఁ దనతోడివాఁ ఁ డగుచుఁ గూడి
రాఁగఁ గనువారి వినువారి ఁ రాగలహరి
ముంపఁ దేల్పంగఁ దాన యై ఁ మొనయు నంత.
- క॥ తెల్లని పువ్వులు గంధము, తెల్లని యంబరము దాల్చిఁదిపజాంగన య
ట్లుల్లసిత యగుచు వారిధి, వేల్లితశుచిశిఖరిశిఖరఁవృత్తిం దిర మై.
- ఆ॥ ఈవిదేహతనయ ఁ యెలమిమై నుండ న
పురుషుఁ డొలసి తివిచి ఁ పూవుఁబోడి
వెల్లయేన్దుపైని ఁ వెలయించి సానుజుఁ
డతఁడు నెక్కి తిరిగె ఁ నంబరమున.
- తే॥ భాస్కరునితోడి ప్రభ యట్లు ఁ పద్మనయన
యిందుఁ చెంగటి శచి యట్లు ఁ లెసక మొసఁగె
రాము నెనసి యటఁ చభి ఁ రామసూక్తు
లాకసంబున విననయ్యె ఁ నంతవట్టు.
- ఆ॥ అవలఁ గొండచివర ఁ నాభద్రగజముపైఁ, బరఁగి యట్లు వెలయు ఁ భాసురాంగి
చెలుపు నంకపీఠఁజెలఁగుచుఁ జంద్రసూ, ర్యులను జేతఁ బుణుకుఁచుండఁ గంటి.
- ఆ॥ భద్రముఖులు వారు ఁ భద్రేభ మెక్కి సౌ, భాగ్యవిలసనమునఁ ఁ బరఁగుచుండ
నదియు లంకపైనిఁదై యొప్పె నొండెడ, కరుగ నఱుము కలిమిఁయట్లువోలె.
- క॥ ఎద్దులఁ బూంచిన తేరున, ముద్దియయుం దోడుఁ దాను ఁ ముదితహృదయు లై
యుద్ది యనరాని సిరి గల, యద్దశఁ గనుపట్టి రంత ఁ నంబరవీధిన్.
- క॥ అత్తఱి రవిప్రకాశం, బుత్తమ మా పుష్పకమున ఁ నురుతరమహిమా
యత్త మగు విభవ మొప్పఁగ, నుత్తరదిశఁ గనుచు వారఁలొగిఁ జని రెల్లమిన్.
- ఉ॥ రాముఁడు దుష్టరాక్షసవి ఁ రాముఁడు స్వాశ్రితభక్తకల్పకా
రాముఁడు యోగిసంవిదభి ఁ రామసుధాంబుధిసోముఁ డిందిరా

కాముఁ డజయుక్తఁ డంచుఁ గను ♦ గానఁగనీయని దుర్మదంబునన్
బూమెలు సేయువా రతనిఁ ♦ బోలుదురే యెదురందురంబునన్.

౧౯౦

క॥ స్వర్గము పాపుల కట్లు ని, రర్గభజసత్త్వ రాము ♦ నలవియె కవియన్
దుర్గతులు వీరి కెమ్మెయి, భర్తాచ్ఛితుఁ డతఁడు వశము ♦ పడు నలఁతులకున్.

తే॥ బోడి యై కప్ప దాలిచి ♦ పుష్పకమున
నుండి యొక్కర్తు దిగువఁ దా ♦ నుద్వీఁ గూలి
రక్తమాల్యానులేపుఁ డై ♦ రభసమున ఖ
రంబుపై నెక్కి కన్నపై ♦ రావణుండు.

౧౯౧

తే॥ దక్షిణపుదిక్కుఁ గాంచుచుఁ ♦ దరలి తెరలి
పడియెఁ దలక్రిందుగాఁ గర్త ♦ భముననుండి
యతఁడు దుర్గధ మతిఘోర ♦ మంధకార
బాధురము నారకము నేన ♦ పంకమునను.

౧౯౩

ఉ॥ తైలము మేనఁ బూసికొనఁ ♦ ద్రావఁ దలంతుకొనంగ నై ధర
న్వారిలుచు లేచుచు నిగత ♦ వస్తుఁడు మత్తుఁ డనత్ప్ర లాపుఁడున్
గా లఘువృత్తి నుండఁ గని ♦ కాళి యొక్కర్తుక కంఠరజ్జవున్
గోల నమర్చి యీడ్వఁ జనఁ ♦ గో యని యాచ్చుచు వాఁ డవార్దిశన్.

౧౯౪

తే॥ కలఁగి యింద్రజిదతికాయ ♦ కలశకర్ణ
ముఖులు విభుతోడిగతిఁ దారు ♦ మొనయఁగాంచి
రజవరాహూష్ట్రశింశుమా ♦ రాధిరూఢు
లగుచు మలపంకదిగ్దులై ♦ యాక్షణమున.

౧౯౫

తే॥ రక్కసులు రక్తమాల్యాంబ ♦ రములు దాల్చి
గోమయహృదంబులఁ జొచ్చి ♦ కూలి రందు
లంక నిర్దగ్ధ యయ్యెను ♦ లాఁతివారి
దూతచేత నలాతసం ♦ ధాతచేత.

౧౯౬

తే॥ అలరుచు విభీషణుండు శ్వే ♦ తాతపత్ర
మమర శుచిగంధమాల్యాంబ ♦ రాధ్యుఁ డగుచు
మేలిచౌదంతి నెక్కి యె ♦ మ్మెలు దలిర్పఁ
దిరిగె నంబరమున నేమి ♦ తెఱఁగుగలదొ.

౧౯౭

క॥ నలుపురు మంత్రి లెలమిఁ ద, న్నొలువఁగ శోభిల్లి యతఁడు ♦ కోమలగీతు
ల్లలితశుభతూర్వనిస్వన, ములు వినుచు మహాలాసనము ♦ మొనకొనఁ దనరెన్.

క॥ ఈకలఁ గల యర్థం బిది, యేకలననయేనిఁ దప్ప ♦ దింతయు నిజ మాఁ
బ్రాకటయశోపశాలుఁడు, శ్రీకాముఁడు రాముఁ డాజిఁ ♦ జేకొను జయమున్.

తే॥ అరయఁ జెడుకాల మిది శర ♦ జారుల మని
సాధ్వి యిద్దేవి వేఁడుఁ డా ♦ శంక దక్కి
యెలమి నీయమ కరుణింప ♦ నెంచెనేని
బ్రదుకఁదలఁచినవారికి ♦ బ్రదుకు గలదు.

౨౦౦

ఉ॥ ఈలలి స్వప్న మార్త యగు ♦ నేకొమవంకఁ దొలంకు నాపెకున్
మే లొనఁగూడు నిక్క మిది ♦ మేకొని శోభనము ల్నిమిత్తముల్
జాలుగ నీసతీమణిదె ♦ సం గనువట్టెడు నింకఁ నేరిమి
న్మాలిమి గోరి చేరి బ్రతి ♦ మాలిన సాధ్వి ప్రసన్న యయ్యెడున్.

౨౦౧

ఆ॥ అనిన వెఱపు గదుర ♦ నల్లంత నిలిచి రా
గ్రహము దొఱఁగి బిటును ♦ కట్టె లంత
వట్టువారు పుడమి ♦ పట్టి తాఁ బట్టిన
పట్టు వీడకుండెఁ ♦ బద్ధనయన !

౨౦౨

ఉ॥ ఆడిన చెట్టరక్కెసల ♦ యానుడికారము లగ్గిగాడుపు
ల్వాడఁగజేయ వాడఁబడు ♦ వల్లరికిం దగు పూవుకొమ్మల
న్వాడుకఁగన్న బాహువుల ♦ వామవిలోక యశోకశాఖికన్
వీడక తార్చి తా బ్రదుకు ♦ వేసరియుండెడు నాక్షణంబునన్.

౨౦౩

—♦ సీతామహాదేవికి శుభశకునములు తోఁచుట. ♦—

సీ॥ వామాక్షి వామాక్షి ♦ వల్లుపక్కుసులక్కు, మదరె మీనాహత ♦ మబ్బ మనఁగఁ
బొదలెఁదెమ్మెర రెమ్మఁ ♦ బూరెమ్మ యిమ్మున, నవ్యమ్ము భుజ మిష్ట ♦ చందనమ్ము
బంగారురంగారు ♦ పసుపుదుప్పట మింత, ముడివీడె మగనికై ♦ మొనసివోలె
స్పందించెఁ గల్యాణ ♦ కందమ్ము డాతొడ, యందుగు గను హస్తి ♦ హస్త మట్లు
సంపదలు పెంపెనయు నాటి ♦ చంద మంద
మనువుపడ మంగళాంగి క ♦ య్యనుఁగుఁజెలులు
శోభనములు నిమిత్తము ♦ లూచి తెలిపె
రాముఁ డిదె వచ్చె ననుచు మ ♦ రాశగమన!

౨౦౪

ఉ॥ బింబఫలాధరోష్ఠ మర ♦ విందనిభం బలకాళిపాలికా
చుంబిత మంచితభృ వధి ♦ శోభననేత్ర మరాశపక్కు మా

స్యం బతిశుభ్రదంత మువ ♦ సంభృతనద్గుణ మై స్ఫురించె ఛా
లంబున రాహుముక్తము క ♦ లానిధిబింబము నాఁ దనర్చుచున్.

౨౦౫

ఉ॥ శోభనపక్షి వృక్షమునఁ ♦ జొక్క-పుఁ బక్షుసపక్షభావముల్
శ్రీభవనంబు లై తనరఁ ♦ జిల్కెను బ లొక్కగిఁ గుల్కు లొల్కు దే
వీ! భయ మింక లే దనఁగ ♦ నేయది సాంత్యమొ యదై స్వాగతం
బై భువనాధినాథు దెన ♦ నర్థముకై వివరించె నర్థమున్.

౨౦౬

తే॥ అట్లు పొడకట్టు నవియు ము ♦ న్నమరియున్న
యవియు నగు శుభశకునమ్ము ♦ లంది సుప్ర
భోధబోధిత యై పొల్చెఁ ♦ బుడమిపట్టి
వడలియున్న పయిరు వృష్టి ♦ వడసిపోలె.

౨౦౭

ఉ॥ ఆయమ వీతశోకయు న ♦ పాస్తనిరోధయు ముక్తతంద్రయున్
శ్రీయుతమూర్తియు న్నహిత ♦ చిద్బలసత్త్వయుఁ గాఁగ హర్షపుం
దోయధి పొంగఁ బొల్చె గుణ ♦ తోయధి యై తగు నెమ్మొగమ్మునన్
గాయఁ మామ నెమ్మొగని ♦ కాంతిఁ దలిర్చెడు రాత్రికైవడిన్.

౨౦౮

క॥ అమ్మొయి శుభసూచనముల, నెమ్మి గనంగాంచి యేమి నెఱి గల దని యా
యమ్మ తన నెమ్మన మ్మ, బ్రమ్మునఁ దనరార నొండు పాల్పడకుండన్.

౨౦౯

క॥ అంతయు నారసి యాహను, మంతుఁడు ధీమంతుఁ డలరి మనుకులమణి నీ
మంతిని మేలెంచుచుఁ గృ, త్యాంతరచింతావశంవ దాత్మతఁ దనలోన్.

౨౧౦

వ॥ ఇట్లని వితర్కించె.

౨౧౧

—♦ హనుమంతుని విచారణ ♦—

క॥ నందనవనదేవత తా, నిం దున్నది యిందువదన యే మనువాడన్
గొందలపఱిచెడు నీచెడు, పందల కిం కెట్టిపాల్లు పాటిల్లునొక్కో.

౨౧౨

ఉ॥ ఈసతిఁ బోలువారు కల ♦ రే భువనత్రయమందునేనిఁ బే
రాస వహించె రాముఁ డన ♦ నానుడి పెద్దయె యిన్ని గాంచి నా
కోసరిలంగ నెట్టు లగు ♦ నోరిమి నింతకు నైన కల్మి తా
వీసరవోవదే క్షణము ♦ విహ్వలవృత్తి నుపేక్ష సేసినన్.

౨౧౩

చ॥ కపివరు లీయమ న్వదకఁ ♦ గాఁ జని రెల్లెడ వేనవేలుగా
నపరిమితాత్మసారు లటు ♦ లందఱు నుండఁగ నాదు భాగ్య మి
ట్లుపచితసత్ఫలం బగుచు ♦ నొప్పెనె పో యది యెట్టులేనియున్
విపరిణతంబు గాకమును ♦ విస్తరిలంగ మెలంగఁ జెల్లదే.

౨౧౪

ఆ॥ శత్రుశక్తి నెఱిగి ♦ చాలి గూఢచరుండ, నై చరించి యిట్లు ♦ లరయఁగంటి
దనుజబలము పురము ♦ దైత్యాధిపతి ప్రాభ, వంబు జ్ఞేయవస్తు ♦ వాస్తవంబు.

క॥ అంతిక మెనసియుఁ గృత్యం, బంతిమఫల మంద దయ్యె ♦ నకటా యెమ్మెఁ
గాంతునొ దరి గనరా ది, క్కాంతామణిఁ బలుకరింపఁ ♦ గా నెడలేమి.

సీ॥ సర్వసత్త్వసముండు ♦ సాధువర్తుఁడు రాముఁ, డతనిఁ దేర్పక కర్జుమనువు గాంచ
దది సంఘటిల్ల ది ♦ య్యతివ వాచక మంది, కొని తెల్పి యభియుక్తిఁగూర్చున్నఁ
గన్న మేరకుఁ దెల్పఁ ♦ గాఁ గాదు శ్రేయంబు, దోసము ల్పెక్కులు ♦ దోఁచు దాన
నుభయరాగంబు ల ♦ త్యుద్భిత్తంబులు గాన, నాలస్య మైన న ♦ త్యాహితంబు
పలుకరింపక పోరాదు ♦ పలికినంతఁ
బాడురాకాసు లేవంకఁ ♦ బరఁగువారొ
యి మ్మరయ కీయమయు నెట్లు ♦ లెంచునొక్కొ
యేగతి మెలంగవలయునో ♦ యెఱుకపడదు.

౨౧౭

క॥ చిత్తము చెడియుండుట నీ, యుత్తమ నమ్ము ననఁ బోల ♦ దూరకె చనినఁ
మిత్తికిఁ బాల్పడు నిజ మీ, యెత్తిడి గడువంగ నైన ♦ నొం డరయ నగు.

తే॥ ముగుడ కీరాత్రి కడచన ♦ మొనయకున్న
యంతలోన నె యూటట ♦ నందఁజేయ
నైతి నేని ఘాతుకుఁడ నే ♦ నాదు శ్రేయ
మెన్ని తెఱఁగులనేనియు ♦ నెడయఁ గలదు.

౨౧౯

క॥ కావున నీరక్తైస లే, భావంబున నైనఁ దలఁగఁ ♦ బాటు టరసి యీ
భావిని సంభావించెద, భావికచరితుండు రాము ♦ పాపనకథలు.

౨౨౦

సీ॥ సంస్కారయోగప్రసక్త యశా వాక్కునఁ, బలికిన నిమ్మాతభయము గదుర
నీతండు రావణుం ♦ డే యగు మాయావి, యెన్నిరూపులు గొనఁడింత కనుచు
నటచిన నీజంతలదరిపాటున నన్ను, ముట్టడింత్రి యనర్థమూలముగను
రక్కసునకుఁ దెల్పి ♦ రట్టు గావించురో, యెట్టులైనను జెడు ♦ నెల్లజతన
మీయమకునేని నాకేని ♦ నెగ్గుఁగూర్చు, నబ్ధి గడువంగనీక తన్నాగ నెంత
లైనఁ జేయంగఁ జాలుదు ♦ రాన గలదె, పాపకర్ములు తలపెట్టుపనుల కెందు.

వ॥ అట్లగుటంజేసి.

౨౨౨

ఆ॥ నేటి పడినపాట్లు ♦ పాటటిపోకుండ, నందఱకును దెలియ ♦ నైన బాస
కీ లెఱింగి రామ ♦ కీర్తనం బొనరింతు, నవసరంబు సుకృత ♦ మందఁజేయ.

క॥ అని పలుదెఱఁగుల తలఁపుల, యనువర్తనమున మెలంగి ♦ యట నిర్ణయ మి
య్యనువున నెఱింగి యొయ్యన, మునుకొనెఁ బలుకంగ దివ్యమునిసంస్తుత్యా !

ఉ॥ ఎంతకు లేదు దైవ మతిఁహీనమతు ల్పొలదిండిజంత ల
ట్లంతలు నేసియుం ద్రిజట ♦ యాడిన యానుడికిం దలంకి య
ల్లంత నొడల్లు వైచి తెఱఁ ♦ గారయనీయని చొప్పుఁ గాంచ నౌ
నంతకుఁ గూర్పఁ జాలె నుద ♦ యు బెనయఁడె హరిందుఁ డింకిటన్. ౨౨౨

క॥ తేనియ ద్రాక్షాద్రవమున, మానుగ సమకూర్చి నల్లుములయించె సమా
ఖ్యానము రాముని చరితము, తో నవరసభృతి నతఁడు వధూజనతిలకా.

—♦ హనుమంతుఁడు రామకథను వినుచుట. ♦—

సీ॥ కలఁడు మహారాజుఁకల్యాణగుణవార్ధి, దశరథుం డుపమితఁదశరథుండు
రథకుంజరాశ్వవిఁరాజితుం డురుక్తిర్తి, ఋజుభావసంశ్రితుఁడిత్థచరితుఁ
డమలశీలుఁడు దేవసముఁడు రాజర్షుల, యందు మేటి పురందఁరార్చితుండు
చక్రవర్తికులప్రశస్తుం డహింసాప, రుండు సత్యపరాక్రముండు సదయుఁ
డనఘుఁ డిక్ష్వాకువంశపా ♦ వనుఁడు శ్రీస
మృద్ధుఁడు సుఖప్రదుఁడు సుఖి ♦ యేకధన్వి
యతఁడు పొగడొందె ధరణి ధ ♦ రాధినాథ
మహితహారాళినాయక ♦ మణి యనంగ. ౨౨౩

ఉ॥ ఆతని యగ్రపుత్రుఁడు మ ♦ హాత్ముఁడు చంద్రనిభాననుండు ప్ర
ద్యోతనతేజుఁ డాత్మవిదుఁ ♦ డూర్జితుఁ డంచితరామనామవి
ఖ్యాతుఁడు ధన్విమూర్ధమణి ♦ కాతరరక్షకుఁ డస్తతందుఁ డు
ర్వీతల మెల్ల సర్వధని ♦ ప్రేగన కొక్కఁడె తాల్పఁ బాల్పడున్. ౨౨౪

తే॥ తనదు ధర్మపుఁ గాపాడుతరమ కాక, యఖిలధర్మము ల్పాసింపనతఁడె చాలు
స్వజనరక్షణ మని కాకనకలజీవ, రక్షణము నేయు సర్వవిచక్షణుండు. ౨౨౫

ఆ॥ సత్యసంఘఁ డనుచు ♦ స్వగురుం డనుచు వృద్ధుఁ
డనుచు నృపతి పలుకుఁ ♦ గొని వసించె
వనమునందుఁ బత్ని ♦ యనుజుఁడుఁ దనుఁ గొల్వ
సంగరమునఁ బ్రథిత ♦ సంగరుండు. ౨౩౦

క॥ అడవిని దిరుగుచు నుక్కునఁ, గెడపెను రక్కసుల బహువిక్రీణాకృతులన్
మడఁచె జనస్థానంబునఁ, దొడరిన ఖరదూషణాదిదుష్టాశరులన్. ౨౩౧

క॥ ఆజి జనస్థానం బటు, లాజనవందితునిచే నిహత మైన మృగ
వ్యాజమున వారి రావణు, డోజ మొటఁగి తోడితెచ్చెనుర్వితనూజన్. ౨౩౨

ఉ॥ వా రటఁ బుణ్యశీల జన ♦ వంద్య ననింద్య ధరాజఁ గానమిన్
ఘోరవనమ్ములం దిరిగి ♦ కుంతితు లై కనఁగాంచి రర్కజన్
వీరుని వానరు స్మహిత ♦ వృత్తి నతండును వేడ సఖ్యమున్
ధీరుఁడు రాముఁ డందికొనె ♦ దివ్యులు మే లన నగ్నిసాక్షిగాన్. ౨౩౩

క॥ ఆసుగ్రీవున కొసఁగెను, వానవసుతు వారిఁ గూల్చివానరరాజ్యం
బాసుకృతి రవిజుఁడును సీ, తాసతి నెమకంగఁ బనిచెఁదద్దయుఁ గవులన్. ౨౩౪

తే॥ వెదకుచున్నారు వా డిప్తువిశ్రుతముగ, నాల్గు చెఱఁగుల నేలతోనను చుదెసల
నేను సంపాతి దెలుప మున్నీరు గడచి, కంటి నీమె నిచటఁ బుణ్యకలనవెలయ.

ఆ॥ ఎట్టి రూపు కలిమి నేచాయ నేసిరి, నింతి జాడ దెలిపెనినకులీనుఁ
డిమ్మహానుభావనియ్యెడఁ గనఁగంటి, నట్టి లక్షణంబులనువుపడఁగ. ౨౩౫

క॥ అని పలికి మిన్నకుండెను, వనచరవరుఁడు నిమివంశవర్ధని విని నె
మ్మనమున విస్మయమునఁ దో, గెను శ్రుత మయ్యె నెటొ రామకీర్తనమనుచున్.

సీ॥ ముంగురు ల్పెనగొన్నమొగ మెత్తి యల్లన, నీగుడించు మ్రానికై నేమ మెసఁగ
దెసలవంకకుఁ దార్పఁదివురు చిత్తమ్మున, రమణు నేకట మించురమణ దనరఁ
గిందుమీఁ దనరాకకీల్కొల్పు నెట్టన, నద నెఱింగిన జాడయనువుపడఁగఁ
గోర్కి వీసరవోకగొనకొన్న విన్ననై, నిలువరించు విరక్తి నెలవుకొనఁగ
గాలినుడి కిట్లు సతిచూడ్కిగాసిపటిచె, మేలివార్త కిఁ కెమ్మెయిమెలఁగునదియొ
ధవుని తవులున నెద్దియుఁదద్ద మఱితు, రంగన లనంగ నగును బద్మాయతాక్షి.

తే॥ రామచరితామృతమ్ము సా ♦ రస్య మింత
చెవికి సోకినమాత్రిన ♦ చివురుబోడి
చిగురు పుట్టించె జడనొందు ♦ చిత్తమునకు
మోటు లిగురించు నను మాట ♦ మొదలిమాట. ౨౩౬

క॥ అసదృశ మగు నానంద, మ్ము సతీమణి చిత్తసీమమొనసియు బోధో
ల్లననమునఁ బొసఁగు వలనున, నసంస్తుతం బయ్యె నిక్కమరయమి నగజా.

ఆ॥ మఱియు వంజులమ్ము ♦ మ్రానికొమ్మును జూడ్కిఁ
జొనిపి కొమ్ము నెఱపు ♦ శోధనమున

నిగురుగముల నడుమ ♦ నిమిడియున్నట్టి యా

పిన్నకోరితిఁ గాంచె ♦ బృథునితంబ !

౨౪౧

మ॥ ఉదయం బంచెడు భానుబింబమున నా ♦ నోజ న్నొగం బొప్ప వి
ద్యుదతికాంతికి మేని కాంతు లెగువ ♦ న్యోతస్ఫుర ల్లన్నులం
బొదల న్వేష్టితనిర్మలాంబరుఁడు నై ♦ పొల్పారు నమ్మేటి న
మ్మొదలౌ కాన్పునఁ గాంచి విభ్రమదళా ♦ మూర్ఛాసమాకాంత యై.

క॥ ఆతతభయకంపంబుల, నాతనిఁ గనలేక కాంచియతిభీమం బీ
ద్యోత మనుచు రామస్మర, ణాతిత్వరితాత్మవృత్తి నలమటపడుచున్. ౨౪౩

ఉ॥ అల్లన నేడ్చుచు న్మఱల ♦ నాతనిఁ గాంచి గతాసుకల్ప యై
మెల్లనఁ దెప్పిటిల్లి నుడి ♦ మేల్మికి నెట్టన నూఱడిల్లుచున్
మల్లడిగొంచు వృత్తు లతి ♦ మాత్రముగాఁ దలయెత్తఁ జిత్తమం
దల్లలితాంగి తర్కమున ♦ న త్తమిలందొడరె న్మనస్విని! ౨౪౪

సీ॥ ఇట్టికోరితినిఁ గాన ♦ మెన్నఁడేనియు నింత, లనరాని స్ఫురణలఁదనరఁ గాంచి
పిన్నపిచ్చుక యంతఁలున్నవాఁ డిమ్మొయిఁ, బలుక నేర్చునె యొండుప్రశ్నయమున
నొప్పారుచున్నాడుఁ యుక్తం బయుక్త మం, చేయూహయునుఁ దోఁపఁదింతవట్టు
స్వప్నమో యియ్యదిజాగరంబో స్వప్న, మెట్లు కల్లును సుప్తిహీన నైన
నాకు నద్దియ యైన బిన్నంబ కాక, మేలె కలలోనఁ గపిఁ గాంచిమేలుకొనిన
రామలక్ష్మణులకు బంధురాజి కెలమి, సురలుమేకొండ్రుగావుతఁశుభము లిడఁగ.

ఆ॥ ఎల్లసౌఖ్యములకుఁ నిక్క లై చొక్కువా, రలకె తక్క ముప్పులలముకొనఁగ
మేను మఱచి నిద్రఁమేకొన నెట్లగు, నన్నుఁబోటిజనమునకు జగమున. ౨౪౫

ఉ॥ పార్వణశర్వరీశ్వరవి ♦ భాప్రతిభాసిశుభాననంబు నా
సర్వధనంబు వీడఁగని ♦ సంయత నై గతి దక్కి చిక్కి పా
పోర్వి బడల్పడంగ ధృతి ♦ యొప్పునె యొప్పుల కుప్ప లైన య
పూర్వకథ ల్దలంచి మదిఁ ♦ బొక్కఁగ నెక్కొను నేటిదుర్దశన్. ౨౪౬

సీ॥ తలఁతు మత్ప్రాణేశుతత్త్వంబు చిత్తంబు, తల్లడం బెడలింపఁదవులు వెనిచి
రహి నింతు శ్రీరామరామా యనెడు సోన, జిహ్వా కేదోసమ్ముసేరకుండ
వివరింతుఁ దద్యథావృత్తవృత్తంబుల, నఖిలేంద్రియాప్యాయనాంచితముగ
నర్పింతుఁ దన్మయంబై పొంగ నెమ్మెను, తత్పదం బని యన్యదశ తలంగ
నిరువు రాత్మభవుల చేతఁబిల్లు సేయఁ, బరఁగు తద్దతసర్వభావప్రసక్తి
శ్రుతికి దృష్టికి వింతలుచూపలేదొ, దూత యన వీని సృజించి తోరముగను.

క॥ కావున మనోరథం బే, యీవలనున నిట్టిరూపఁమొనసె నని మదిన్
భావించు నదియుఁ బనుపడ, దీవిధి నితఁ డెచట నిక్కఁమొటిఁగివచ్చింపన్ ౨౪౯

ఆ॥ వందనము లొనర్తుఁవాచన్పతికి వజ్రి, కగ్ని కట్టు లాస్వఁయంభువునకు
నేమి పలికె నిప్పుఁడీవ నేచరుఁ డింత, యలఁతిఁబోక తథ్యఁమగునుగాత. ౨౫౦

క॥ అని నెమ్మి వెలయ నిమ్ముగ, వనజాయతనేత్ర నొడువఁవారని కుతుకం
బినుమడిగ విద్రుమాభా, ననుఁ డతఁడు ద్రుమంబు డిగ్గిఁనమ్మిం డగుచున్.

ఉ॥ సన్నిధిఁ గాంచి జాలివడి • సాగి కృతాంజలి యై వినీతిమైఁ
బెన్నిధిఁ గన్న పేదవహిఁ • బెం పెదనింపుచు సత్స్వభావసం
పన్నుఁడు మారుతాత్మజుఁడు • భావినితోఁ బలుకందొడంగె న
భృన్నతి తెన్ను సూపు మధుఁరోక్తుల కాయమ హర్ష మందఁగన్. ౨౫౧

— ♦ హనుమత్స్మితప్రసంగోక్తులు. ♦ —

సీ॥ ఇంతి! యేధన్యునిఁయిల్లాలవో తెల్పు, మాపు గట్టితి వేలఁమంగళాంగి!
చెట్టుకొమ్మకుఁ జేయిఁచేర్చి తేమి లతాంగి!, యేకతమ్మునఁ జింతఁలింత లొదవె
నోయనిందిత! కార్శ్యఁమొంది తేనియతిమై, నిట్టూర్పు లేమంచుఁనెఱపె దిట్లు
వేడినీ రొదవెడుఁవెలఁది! కస్తమ్ములఁ, గల్యాణి! నెమ్మేనిఁగాసిపఱుతె
నీవరుంధతివో శచిఁవో వృషాంకు, సతివో రోహిణివో సరఁస్వతివో సిరివో
కిన్నరసురాసురాశుగఁపన్నగాధి, రాజపదముల నెం దభిఁగామ వైతో. ౨౫౩

క॥ కొడు కెవ్వఁడు మగఁ డెవ్వఁడు, పడఁతిరొ! జనకుం డెవండుఁభ్రాతయు నెవ్వం
డడిగెద నాయెడ నీ నెన, రెడలఁగనీ కెఱుకపఱుచుఁమింతయు నాకున్. ౨౫౪

క॥ దేవాంగన వని తలఁచెద, భావిని! యనుభావ మెడఁదఁభావించి నృప
శ్రీవిలసిత వని యెంచెదఁ, బావనచిహ్నములు కొన్నిఁప్రకటము లగుటన్.

తే॥ భూమిసంస్పర్శమున నూర్పు • పుచ్చుకతన
బాష్పవారినిమేషము • ల్పరఁగుచుంటఁ
గనుల మేలనమున నూహ • గాంతు మనుజ
వంశమణి నీ వగుదు వంచు • వామనయన ! ౨౫౬

ఆ॥ మొఱకు రావణుండుఁమొఱఁగి జనస్థాన, మందు నుండఁ దెచ్చిఁనట్టి సీత
వైన నీకు భద్రఁమగుఁగాత నాతల్లి!, తెలుపు మింతవట్టుఁదేటపడఁగ. ౨౫౭

క॥ అతిమానుష మగు రూపం, బతిదైన్యస్థితి తపోనిఁయతి సద్భావో
న్నతియుఁ డెఱఁ గిట్టి దన నా, మతి నెంచెద నీవు రామఁమహిమి వటంచున్.

ఆ॥ అని వినీతి దనర ♦ హనుమ పల్కిన పల్కు
 లాదరమున విని పృ ♦ హర్ష మంది
 రామకీర్తనమున ♦ రహి మించు నెమ్మది
 తో వచించె నామె ♦ తోయజాన్య !

౨౫౯

సీ॥ నిమివంశపావనుండమలప్రబోధుండు, జనకుండు జనకాఖ్యజనవిభుండు
 రాజసింహుండు విరాజమానయశుండు, శ్వశురుఁ డాధ్యుం డగుదశరథుండు
 కల్యాణగుణనిధికారుణ్యపాఠోధి, ప్రాణేశ్వరుండు రామభద్రదేవుఁ
 డవనిఁజే బుట్టితి నవని కన్నియ నాఁగ, సీతాభిధాననిఖ్యాతి దనర

మొనసి పండ్రెండు వత్సర ♦ మ్ములుఁ బ్రసత్తి
 నేనుఁ బ్రీయుండును నెవ్వారి ♦ కేని నంద
 రాని సౌఖ్యమ్ము లందితి ♦ మానతారి
 కీర్తనీయసమృద్ధి సా ♦ కేతమునను.

౨౬౦

తే॥ ప్రజలు వొగడ గురుం డువ ♦ పత్తి నెఱప
 విభునిఁ బ్రభుఁ జేయఁ దలపెట్టె ♦ వృద్ధరాజు
 తదభిషేకసన్నహనంబు ♦ తద్దఁ గాంచి
 దేవి కైకేయి మదిఁ గడుఁ ♦ దీవరమున.

౨౬౩

క॥ మును నా కొనఁగిన వరయుగ, మున రాముని వనికిఁ బనుపుము ధరిత్రికి మ
 త్తనయుని విభు నొనరింపుము, జనవర! గతి గనుము సత్యసంధత తనరక.

తే॥ అన్నపానేచ్ఛ మున్నుగ ♦ నసువు లెడపఁ
 జూతుఁ గా కటు ఘటియింపఁ ♦ జూడవేని
 ననిన దత్తవరుం డతఁ ♦ డలికి సత్య
 ధర్మముల నొండు వీడంగఁ ♦ దరముగామి.

౨౬౩

క॥ సంతాపమునం బొరలుచు, సంతానజ్యేష్ఠు రాము ♦ సర్వప్రియు న
 త్యంతముదావహు వేడెను, బంతము చెల్లింపఁ దనదు ♦ ప్రాజ్ఞత వెలయక.

సీ॥ అమ్మహామహు పల్కెఁ యభిషేచనముకన్న, మే లంచు నెమ్మదిఁగీలుకొల్పెఁ
 దండ్రీ యానతిఁ జతుర్దశవత్సరమ్ములు, వనమునఁ జరియింపఁబ్రతిన నెఱపె
 నోర్పుతోఁ బినతల్లియొసఁగిన వల్కల, మ్ములు దీక్ష కైకొలుఁమొనయఁ దాల్చెఁ
 దనతల్లి వల దన్నఁదత్త్వంబు నెలకొల్పి, మెప్పించి యాయమమెప్పు వడసె

నొసగు నొరులకుఁ దా వేడఁ ♦ డొదిగి యొడ్ల
నప్రియమ్ముగఁ బలుకఁబోఁ ♦ డరులతోడ
నైన ధర్మపునకు సాటి ♦ యనఁ భుసులు
రామచంద్రుండు సత్యప ♦ రాక్రముడు.

—౨౬౫

ఆ॥ తన్ను గురులయొద్ద ♦ దయితుండు నిలు మన్న, నిన్ను విడచి బ్రదుక ♦ నేర నంటి
నతనిఁ బాసినట్టి ♦ యదనున నది స్వర్గ, మేని నెలవుకొనఁగ ♦ నిచ్చ సారమి.

క॥ మిత్రాభినందనుఁడు సా, మిత్ర మహాభాగుఁ డెలమి ♦ మేకొనఁ దన సా
భ్రాతము వెలయఁగ భ్రాతను, యాత్రుం డై తరలె వల్కలొంచితుఁ డగుచున్.

ఆ॥ కడఁగి మువ్వరము ప్రికాండమ్ము దండకా, రణ్యమున వసించిరాణఁ దనకు
చుండఁ జెట్ట పొలనుదిండి న న్నిటఁ దెచ్చె, నండబాసి వారలడవి కరుగ.

క॥ ఉండును జీవిత మింకిట, రెండునెలలదనుకఁ దనకు ♦ రేడ్రిమ్మరితే
ఁదొం డరయక వలనునఁ దన, తిండికి వధియింపుఁ డనియె ♦ దెఱవలతోడన్.

క॥ మన్నాభు వార్త వడయమి, మన్నన సెడి యునికి ముక్తి ♦ మార్గము లేమిన్
మున్నె తన మేను దొరఁగఁగ, నున్నా నేను దటి యట్టి ♦ ఁదవెడునేనిన్.

ఆ॥ అనుచుఁ దనదు వార్త ♦ యార్త యై యద్దేవి
వివర మొప్పుఁ దెలుప ♦ విని హరీంద్రుఁ
డొమె నూఱడింతు ♦ నని యిట్టు లనె నయ
మ్మును వినయము మధుర ♦ ముగ మృగాక్షి !

—౨౭౦

—♦ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి శ్రీరామచంద్రుని యుదంత మెఱిగించుట ♦—

తే॥ అమ్మ ! కుశలము రామునకడిగె నీదు, నేమ మధిపుని యానతిశిరమునందుఁ
దాల్చి వచ్చితి దూతకృత్యమ్ము నెరప, వినుము తద్వాచికార్థముల్వీను లలర.

క॥ నీదగు కుశలం బరయఁగ, వేదవిదాంవరుఁడు వేడె ♦ విజ్ఞానకలా
శ్రీదయితము లవ్వాక్యము, లాదృతిమెయి వినుచు భాగ్య ♦ మందఁగ నయ్యెన్.

తే॥ పుష్పముల గని గొనముల ♦ పోవు భద్ర
లక్షణుఁడు నీకు నతి సేసె ♦ లక్షణుండు
కేలుదోయి శిరంబునఁ ♦ గీలుకొలిపి
యంతరభితాప మశ్రుపూ ♦ ణ్ణాక్షు లనఁగ.

—౨౭౪

క॥ నీమేలు వడయ నన్నయ, నేమమ్మున నిన్నుఁ గొలుచు ♦ నెఱిగనఁ దమ్ముం
డీమెయి వనరాని తలఁపు, లామెలలుగ నిడిన నుడుల ♦ నందుము పేర్మిన్. ౨౭౫

క॥ అని పలుకు నతని పలుకుల, మనుకులసింహముల మేలు ♦ మానుగ విని య
వ్వనితామణి మై పులకలు, పనుపడఁ బ్రీతాత్మ యగుచుఁ ♦ బావని కనియెన్.

తే॥ బ్రదికియుండిన హర్షమ్ముఁ ♦ పడయఁ గాంచు
నరుఁడు పెక్కేండ్లు గడువ నే ♦ నాటి కైన
ననెడు లోకోక్తి నాయెడ ♦ సర్థవతియ
యయ్యె నే మనవచ్చు భా ♦ గ్యంబు కలిమి.

—౨౭౭

క॥ అన్నా నీనుడివలన, న్మన్నాధుని నేమ మరసి ♦ మనఁగాంచితి నా
పన్నులకు నింతకన్నను, దిన్నని మే లనుచు నొండు ♦ దెలియఁగ నగునే. ౨౭౮

చ॥ అని చన విచ్చి పేర్చి పెను ♦ పారఁగ మన్నన నేసి పల్కు న
య్యనఘ విదేహ రాజసుత ♦ నాతఁ డభీప్సితవాచికార్థము
ల్పినిచెడు వేడ్కఁ జేరఁ జన ♦ విహ్వలచిత్తత నెంచె మానవా
శనుఁ డిటు త న్మొఱంగ నొక ♦ చాయఁ గనం జను నంచు నాత్మలోన్. ౨౭౯

ఆ॥ అనఘవృత్తిఁ జనునె ♦ యక్కటా మాటాడ, దూతబుద్ధి వీని ♦ తోడ నిట్లు
దుష్టవర్తనమ్ముఁతోఁ జరించెడువాఁ డ, టంచుఁ గొమ్మవదలి ♦ యవని నొదిగి.

మ॥ తను వీక్షింపక యున్నఁ గాంచి యతఁ డో ♦ తల్లీ! పరభ్రాంతి నం
దనుపై నెక్కొననీక వందనములం ♦ దాత్పర్య మొప్పారఁ గొ
మ్మనవద్యుం డితఁ డన్న సాధ్వసము మై ♦ నమ్మానినీరత్న మొ
య్యన నిట్టూర్పులు పుచ్చుచు స్మధురవా ♦ క్యారంభ యై యిట్లనున్. ౨౮౦

—♦ సీతాదేవి హనుమని రావణుని మాయగా దలచుట ♦—

సీ॥ మాయదారితనమ్ము ♦ మలసి వర్తించుట, భాగ్యమా యిద్దాన ♦ ఫలిత మేమి
మున్ను జనస్థాన ♦ మునఁ గొన్న యయ్యది, చాలదే యొండు వే ♦ సమ్మిఁకేల
యేడ్చువారల నిట్లు ♦ లేడ్పింపఁగా నీకు, మూట గట్టుకొనంగ ♦ మొనయు నెద్ది
యున్నదానను నిచ్చుఁటువవాసముల గ్రుస్సి, నా కీడు దలఁచుట♦నయము గాదు
రావణుఁడ వీచు గాకున్న ♦ రాణదనర, రాము కథ లెల్ల నరసి పా♦రాయణంబు
నేయు మోపవ యేని నీచెడుగుబుద్ధి, మాని యొండెడ కేగి సమ్మదము గనుము.

ఉ॥ నిక్కపుదూత నే ననుచు ♦ నీమది నిశ్చిత మేని మేల పో
చక్కఁగ రామనామసుధ ♦ చల్లుమ యుల్లము పల్లవింప నేఁ
డెక్కటి నిన్నుఁ గాంచినది ♦ యే మొద లేమొకొ వత్సిమంబునన్
దక్కఁగొనంగజాలి తెడఁ ♦ దా నది వేగము కూల మట్లుగన్.

—౨౮౩

తే॥ ఇంతయే స్వప్నగతనుఖి ♦ మింతవట్టు
రాముఁ డొకదూత ననిచిన ♦ రాణ గాంచు
చుంటిఁ దమ్ముఁడుఁ దాను ని ♦ ట్లొలయ బ్రదుకు
తెరువు వట్టెద నదియును ♦ దేటపడదు.

౨౮౪

తే॥ అభ్యుదయమున మేలిమి ♦ నందుచున్న
దాన నిట్లగునే స్వప్న ♦ దశను గోరితిఁ
గాంచువారల కిది మోహ ♦ గతియొ వాత
పైత్యవికృతియొ మృగతృష్ణ ♦ భంగియొక్కొ.

౨౮౫

మ॥ ఎదిరిం దన్ను నెఱుంగు జాడ విశదం ♦ బి ల్లానె యవ్వాని యం
దెదియేని న్దొరకొన్నఁ గావున శతుం ♦ డిచ్చాచరుం డల్పుఁ డ
మృదమానోద్ధతుఁ డైన రావణుఁడె యి ♦ మ్మాడ్కిం జొరంబాట నెం
చె దయాహీనులు రాక్షసాధములకీ ♦ చెయ్యు ల్నవీనంబులే.

౨౮౬

క॥ అని మిన్నకున్న నెఱి య, య్యనిలతనూజుం డెఱింగి♦యనుపమరససా
రనిహితరామకథానుధ, నినిచెం దచ్చిత్తవృత్తి♦నిర్మల గాఁగన్.

౨౮౭

క॥ నాయమ్మా యిటు లెంచఁగ, నాయమ్మా! మగని మే ల్వి♦నంగద వమ్మా
నేయమ్మా విధికృతి ని, న్నే యమ్మానవపలాశి♦యిటఁ దెచ్చె ననన్.

౨౮౮

సీ॥ ఎవఁడు తేజమ్మన♦నీరేడు జగముల, నినుఁడువోలె బ్రకాశ♦మెనయఁజేయుఁ
గువలయమ్మన కెల్లఁ♦గూర్చు యశమ్మన, నెవ్వాఁడు శశికాంతి♦నివ్వటిల్ల
రాజాధిరా జన♦రాజిల్లు నేవాఁడు, సకలసంపత్తి వై♦శ్రవణు నట్టు
లాత్రివిక్రము నట్టిఁ♦డై విక్రమంబున, నలతి నెవ్వఁడు లోక♦మాక్రమించు
నఖిలవిభవంబుల మహేంద్రుఁ ♦ డై తనర్పు
సత్యమధురోక్తికలన వా ♦ చస్పతి యగు
మోహనాకృతిఁ గందర్పు ♦ మొనయు నెవ్వఁ
డట్టి శ్రీరామవిభున కే ♦ నాశ్రవుండ.

౨౮౯

తే॥ నిచ్చలుఁ బ్రసన్నభావంబు ♦ నెఱిఁ దలిర్చుఁ
దఱిని గోపించు లోకము ♦ ల్లల్లడిలఁగఁ
దనభుజచ్ఛాయ సంశ్రిత ♦ తాప మడఁచు
నట్టివాఁడు సుమీ రాముఁ ♦ డనఘమూర్తి!

౨౯౦

తే॥ పొంచి యొక్కొండు మెకముఁ ♦ గల్పించి రాముఁ
డెడ చనిన యంత హీనత ♦ నిల్లు సొచ్చి

యమ్మ ! నినుఁ గొని తెచ్చిన ♦ యాతతాయి
తగినఫల మందఁ గన్నులు ♦ తనియఁ గాంతు.

౨౯౧

క॥ కొలఁదితటిలోనె రావణు, జ్వలదగ్గులువోలె రామసాయకములు వి
చ్చలవిడి దహింపఁదొడరెడుఁ, దలకొని తత్కోధమారుతము ప్రేరేపణ.

సీ॥ అమ్మహాత్ముఁడు కోరియనుప నే వచ్చితి, నీసన్నిధికి మేలినియతి దనర
నాయదృష్టము కల్మినాతల్లి! జీవించి, యున్నదానవు దానవోర్వి నొదిగి
నీతలంచిన యట్టి నెఱివాడ నేఁ గాను, నమ్ముమీ నాపల్కునంద్యచరిత!
యచిరకాలమున శ్రేయమ్ము లందెద వింకఁ, దలఁకఁబోకుము కష్టదశ తలంగె
వార్త లెఱిగించి యిట నీదు ♦ వలను గాంచి
యధిపునకుఁ దెల్పి యాతని ♦ యార్తి గెడపి
నేట రేపట వానరా ♦ నీక మెల్ల
కడ విడియింపఁ జూతునీ ♦ యెడఁదవొగడ.

౨౯౩

తే॥ భానుసూనుని సచివుడనేను మారు, తాత్మజాతుఁడ హనుమంతుఁడనఁ దనర్తుఁ
దల్లి! త్వచ్చరణము లానదాశరథికిఁ, గింకరుండఁ దదాజ్ఞావశంకరుండ. ౨౯౪

ఆ॥ దాటరాని నీదుదయితు నానతి నబ్ధి, దాటినాడ నల్లద్రావుకొలము
మేటి శిరముఁ ద్రొక్కిమీటినాడఁ బదంబు, నేటిరేయిఁ గలయనెమకినాడ.

క॥ నీన్ను స్మరింపని సమయం, బున్నదె రఘువీరులకు గుణోన్నతుఁ డతిసం
పన్నుఁడు సుగ్రీవునకును, ద్వన్నిర్మలచరిత మెవరుప్రణతింప రటన్. ౨౯౬

తే॥ వార లెల్లరు నీమేలు ♦ వలను గాంచు
చున్నవారలు నీనాథుఁ ♦ డున్నవాఁడు
ప్రాణములు నీయవియ కాగఁ ♦ బరఁగుచుంట
నొండు సేయంగ నేరమి ♦ నోజ దక్కి.

౨౯౭

క॥ ననుఁ బంపుమమ్మ యొం డెద, నెనయింపకు మమ్మ వారి ♦ కెఱిగింపంగన్
వినుపింపుమమ్మ కర్జ, మ్మనువొందఁగ నచటి తెఱఁగు ♦ లరసి గుణాధ్యా! ౨౯౮

క॥ అని తీ రొప్పఁ బలుకు న, య్యనిలతనూభవుని ప్రతిభ ♦ కబ్బురపడి య
మ్మనకులతిలకుల సేమ, మ్మను వొలయఁగ నరయఁ గలిగె ♦ నని మోదమునన్.

—♦ హనుమపలుకులు నమ్మి సీతాదేవి రామలక్ష్మణుల చిహ్నము లడుగుట ♦—

మ॥ లలనారత్నము వాని భవ్యమధురా ♦ లాపంబులం దేటి వె
న్నెలతేని న్నగు మోము చెల్వ మొలయ ♦ స్వీక్షించి నాయన్న ! యే

కలన స్సంటివి రాము లక్ష్మణుఁ దదై ♦ క్యం బెట్లు నీ కబ్బె నే
వల నొప్ప న్నరవానరు ల్చెలిమిమై ♦ వర్తించిరో తెల్పవే.

300

—♦ హనుమ సీతాదేవికి రామ సుగ్రీవ సఖ్యాదుల నెఱిఁచుట ♦—

ఆ॥ రాములక్షణములు ♦ లక్ష్మణుచిహ్నము, లెఱిఁగినంతవట్టు ♦ నెడయనీక
మఱల నాకుఁ దెల్పుమా వానరోత్తమ !, సందియంబు గవ్వదశయుఁదలఁగ.

మ॥ అనిన స్వర్ష మెనంగ వాయుతనయుం ♦ డమ్మానినీరత్నముం
గని నీ వెల్ల యెఱింగి తత్త్వ మరయం ♦ గా రామరామానుజా
త్మనివేశంబులు ప్రస్తుతింపు మనుటకా ♦ ధన్యత్వముం గాంచితికా
విను మోయమ్మ ! వివేక మెప్ప వినుతు ♦ న్వేడ్కం దదర్శాఘముల్. 301

సీ॥ తమ్మితేకులపోల్కిఁ ♦ దనరారు కనులవాఁ, డెల్లప్రాణుల మది ♦ కించువాఁడు
రూపున దాక్షిణ్య ♦ రూఢి ననీదృశం, డర్కుఁ దేజున నోర్పు ♦ నందుఁ బృథివి
బుద్ధి బృహస్పతిఁ ♦ బోలువాఁడు మహేంద్ర, వైభవుం డఖిలాభి ♦ వంద్యమానుఁ
డెఱుఁగును దనధర్మ ♦ వెదిఁధర్మపుఁ బోచు, నితరుల స్వజనుల ♦ నేకమతిని
నాల్గు కొలములఁ బాలించు ♦ నయము మీఱ
లోకమర్యాదఁ గాపాడు ♦ లోభ మెడలి
జరుపు సత్కియాచారప్ర ♦ చారములను
రామచంద్రుఁడు మిథిలాభి ♦ రాజతనయ ! 303

క॥ అర్చితఁ డర్చిష్టంతుఁడు, వర్చస్వి ప్రశ స్తిపరుఁడు ♦ వ్రతనిరతుఁడు సా
ధ్వర్చారతుఁ డతఁ డాగమ, చర్చాసముపేతయోగ ♦ శాలి సుశిలా ! 304

తే॥ బ్రాహ్మణోపాసనంబునఁబ్రథితిఁ గాంచెఁ రాజవిద్యల విద్యలఁరాణఁ దనరు
శీలవృత్తశ్చుతంబులఁజెనయ నేర, రాపరంతపు నెవ్వారునవనితనయ ! 305

క॥ వేదములు యజుర్వేదము, వేదాంగము లట్టు లస్త్రు ♦ వేదమునఁగళ
ల్పీదయితువలని వనఁ దగు, నాదేవమయాత్ముఁ బొగడ ♦ నలవియె సాధ్వీ.

క॥ ఎగుభుజములు గలవాఁ డతి, యుగబాహుఁడు కంబుకంతుఁడురుహనుఁడుసమా
త్మగనువిభక్తాంగుఁడు నగు, మొగము సిరి న్మళి మరుండు ♦ మోహనలీలకా.

తే॥ తామ్రరేఖలతోడి మేఁల్తళుకులక్ష్మి, వెడఁదకన్గవఁ గనుపట్టు ♦ విభునియందు
శ్యామలస్నిగ్ధతనుకాంతిఁజతప్రతాప, మోజ దుందుభిధ్వని తెల్పఁనుత్పలా క్షి !

తే॥ మూఁడుతావుల దిట వగు ♦ వాఁడు మూఁట
నగుఁ బ్రలంబుండు మూఁడిట ♦ నగు సముండు

నొప్పు మూడింట మూడింట ♦ సున్నతత్వ
తామ్రతల స్నిగ్ధగంభీర ♦ తల నతండు.

30౯

ఆ|| వాని కంతసీమవఱలు రేఖాత్రయి, మూడు లక్షణములమొనయు శీర్ష
మవయవమ్ము లతనికగు మూడు ననుమ్ము, లట్లు నాలు గొప్పుహస్తములుగ.

క|| నాలుగు ననువేలి కళలు, ఫాలమ్మున బాదములనుబాణితలముల
న్నాలుగు ననుగు రేఖలు, లీలావతి! యతనిభాగ్యలీలలఁ దెలుపుక. 3౧౧

ఆ|| సర్వసముఁ డటన్నఁ ♦ జాలదే సమత నా
ల్గవయవముల జతల ♦ నమరుచుండు
మొనయు సున్నతత్వ ♦ మునఁ జతుష్కిష్కత
సున్నతుండు గామి ♦ యొకటఁ గలదె.

3౧౨

క|| రమ పదునాలుగు సంస్థా, నముల జతల సమ తసమతనాయదె యను నా
ల్గమరును శుభలక్షణములు, రమణీమణి! రాము దంతరమ్యపదమునక. 3౧౩

సీ|| నాలుగు శుభగమనము లొప్పు నమ్మేటి, కురువులు హనునాసికోష్ఠతలము
లవయవస్థానంబులెదు సుస్నిగ్ధంబు, లఖఁ గాత్రము సత్కలాంచితమ్ము
దీర్ఘమ్ము లేనిమిదిదేశము లృద్ధము, లృది బృహద్భావాప్తిబది తనర్చు
నుభయవశవిశుద్ధుడున్నతుండాటెటఁ, దొమ్మిదింటను హస్త్యుడమ్మహితుడు
మూడిటఁ బ్రసిద్ధుఁ డొనరించు ♦ మూడుతలుల
వెలయు పురుషార్థములు మూడు ♦ విశ్రుతముగ
దేవుడో దేవకల్పుడో ♦ తెలియరాదు
రాముఁ డతిలోకచరితుడో ♦ రాజవదన!

3౧౪

ఆ|| వ్రేభుడు సత్యధర్మ ♦ పరుడు శ్రీమంతుఁ డా, దానదానసంవిధానరతుడు
దేశకాలసద్విధిజ్ఞుండు సర్వలో, కప్రియంవదుండుకలికి! యతఁడు. 3౧౫

క|| అనురాగమునను రూపున, ననుగుణగుణలక్ష్మీఁ డద్విధాంచితుఁ డగు న
య్యనుజుడు సౌమిత్రీయుఁ డా, ననుగతసౌవర్ణవర్ణుడను భిద వెలయుక. 3౧౬

తే|| అమృహత్ములతోడి సౌ ♦ హర్ష మొదవె
గపివరేణ్యుఁ డర్కజుపాలి ♦ కలిమి వెలయ
నమ్మ! నీజాడ లరయ వా ♦ రడవిఁ బట్టి
కడఁగి యేతేర ఋశ్యమూ ♦ కంబు దరిని.

3౧౭

ఆ|| ఆచికోనియె వాలియతిబలశాలి య, యుక్త మనక యనుజుయువతి బలిమిఁ
గలిమితోడఁ గూడఁగాదర్యమున నింద్రుఁ, డిడిన వరము గరువమొసఁగజేయ.

క॥ ఆస సెడ నతఁడు తఱుమఁగ, నాసుగ్రీవుండు తిరిగెనన్నిదెసలఁ జి
ద్యాసితుఁడు మతంగాశ్రమ, వాసమున ప్పిలిచె బ్రవగవయ్యఁడు పిదపఁ. 309

క॥ అమ్మునిశాపవశమ్మున, నమ్మునికిఁ బెరయనేరఁడైంద్రి యది నిమి
త్తమ్ముగ నేము గొలువఁ దా, సమ్మతిమై నుండు సవితృసంభవుఁ డచటఁ.

సీ॥ తపము రూపున మించుతాత్పర్య మొలయించు, వల్క-లాజినములవలను మిగుల
నల కపర్దికిఁ జుట్టలని చుట్టుకొని జటా, మండల మ్మొకవిత మహిమదెలుప
నీరేడుజగములనేలఁజాలినవారు, వీరంచుఁ దూపులువిండ్లు నొడువ
బీరమ్ము సారమ్ముబిరుదు లిట్టి నటంచు, దెస లాకగొను మేటితేజ మనఁగఁ
దనరి ఋశ్యమూకధరము చేరువ దారిఁ, జేరఁ గవియవారిసిరికిఁ దలఁకి
వాలి యనుప వచ్చువార లం చరయంగ, నన్నుఁ బనిచె దపననందనుండు.

క॥ ఏ నదిగి వారి కెఱిగి త, దానతి సుగ్రీవు చరితమటు వినిచి తదా
భ్యాన మరసి తన మూపుల, పై నెలకొనఁ జేసి కొండపై నిలుపుటయుఁ.

ఆ॥ తత్త్వ మెఱిగి తరణి ♦ తనయుండు తా రాచ
కొలమువారి కొలువు ♦ గోరికొనియె
జన వొసంగె విభుఁడు ♦ జరిగె బరస్పరా
శ్వాసపూర్వకప్ర ♦ సంగములును.

303

క॥ ముడివైచి నీవు విసరిన, ముడియం గల సొమ్ము లెల్ల ♦ మొనయించిన రా
ముఁడు మే నెఱుంగక సోలెను, తడఁబడి యవి వ్రాల నిడితిదయితుని మ్రోలఁ.

ఆ॥ ఊఱడింప నాతఁ ♦ ఊక్కింత దేటి నీ, తొడవు లెత్తి తనదు ♦ తొడకుఁ దార్చి
దేవనిభుఁడు విభుఁడు ♦ దేవి! తాఁ బరిదేవ, నం బొనర్చె నే మ ♦ నంగవలయు.

తే॥ భూషణస్థానమారుత ♦ స్ఫూర్తిఁ జేసి, త్వద్వియోగాగ్ని దీపింపఁ ♦ దరణివంశ్యుఁ
డగ్నిపర్వత మట్టిడయయ్యె మేన, మితికి మీఱిన తాపంబు ♦ మెయికొనంగ.

క॥ బడలున నవి గదియించుచు, బడలుచు భూమివయిఁ బడుచుఁ ♦ బరికింపుచుఁ దా
నడలె నతఁడు చిరకాలము, బడఁతీ! నీవలని ప్రేమ ♦ భర మల్పంబే. 302

ఆ॥ కంప మొందె భూమి ♦ కంపంబున శిలోచ్చ, యంబ పోలె దళర ♦ ధాత్మజాతుఁ
డగ్న్యగార మయ్యెనతని మే నురుశోక, మగ్గలంబు గాఁగఁ ♦ నడరుటయును.

ఉ॥ ఇంచుకయేనిఁ దన్మతికి ♦ నింపవ యింపవు భూషణావళిం
గాంచియుఁ గాంచనాంగి నినుఁ ♦ గానఁగఁ గానమి రమ్యకాననా
భ్యంచితభృంగగీతులు శు ♦ కాలవనంబులు కోకిలధ్వనుల్
సంచితకేకిలాస్యములు ♦ సారసశోభినుతా సరోజినుల్.

304

క॥ కన్నుల నీ రొలుకఁగఁ దా, నన్నకు నూటట ఘటెంతు ♦ ననె లక్ష్మణుఁ డా
యన్నకు మున్నడి హరిపతి, యు న్నేనుఁ బ్రబోధవాక్పి ♦ యుక్తి మెలంగన్.

తే॥ భూషణమ్ము ల మనుకులభూషణుండు, వేటువేటుగఁ బొగడి నిర్వేద మెసఁగ
న్యాస మొనరించె సుగ్రీవుఁహస్తము నను, నిన్నుఁ బాసినకతమునఁ నేర మెంచి.

ఉ॥ అంతట భానువంశమణి ♦ కారవిసూనున కయ్యె బాంధవం
బింత యనంగరాని దయి ♦ యేణవిలోచన ! వాళిఁ జంప నీ
కాంతుఁడు త్వత్పదం బరయఁ ♦ గాఁ గపివర్యుఁడు వహ్ని సాక్షిగాఁ
బంతము లొప్ప వాకొనిన ♦ బాసలు బాసట లే తలిర్పఁగన్. 339

ఆ॥ కీలిఁ బోని యొక్క ♦ వాలమ్ము గీలించి, వ లిఁ గూల్చి తరణి ♦ వంశభవుఁడు
భానుసూను నపుడె ♦ ప్రథితవానరరాజ్య, పట్టభద్రుఁడేసి ♦ ప్రతిస నెఱపె.

ఉ॥ కొండలఁ బోని వానరులఁ ♦ గూర్చి మహాజనుఁ డర్కజుండుఁ దా
నిండుమనంబునం బనిచె ♦ నీకలతా వరయంగ వారు ది
జ్ఞుండల మెల్లఁ దారె యన ♦ మానిని ! త్రిమ్మరుచున్నవార లీ
దండధరాశశోధనకుఁ ♦ దార్కొను మర్కటవీరసంహతిన్. 338

క॥ ఏ మంగదు యువ రాజు మ, హామహు వాలిసుతుఁ గొలిచి ♦ యరుదెంచితి మా
భూమిగిరిదుర్గకందర, ధామస్థలు లరసి డప్పి ♦ తెలి యలంపన్. 337

క॥ వింజము గుహ సొచ్చి మహా, ర్తిం జెనయుచుఁ గంటి మొకటశ్రీమతి నోర్తుం
బెంజెడలదాని నాయమ, నెంజిలిఁ బాపి దరినేరఁ నెఱయించుటయున్. 336

ఉ॥ అందట మొక్క గీ మెనసి ♦ యార్తుల మై పడరానిపాట్ల కే
మందితి మింతవట్టు ఫల ♦ మాఱడి పోయెఁ గపీంద్రు నానతిం
జెందిన కాల మందుఁ జనఁ ♦ జేటు దలంచును తేఁడు గాన నేఁ
డిందె యొడల్లు వైచి చను ♦ లే వెర వంచుఁ దలంచుచున్నెడన్. 332

క॥ అంగదుఁడు సుహృద్భావో, పాంగశ్రీసన్నివేశఁ నాంచితనదయా
పాంగదు డిందట కొదవిన, యంగదకుం దెరలి డెందఁమలమట పడఁగన్. 335

క॥ నీచరిత ముగ్ధడింపుచు, నీచుని రావణునిఁ దిట్టుఁ నెఱిని జటాయు
స్సాచివ్యము తన్మృతియును, వాచారంభణమున న్భ్రవర్తిలఁజేయన్. 334

ఆ॥ కొండలోయనుండి ♦ గొదకొను సంపాతి
యనెడు గృధ్రరాజు ♦ తనయనుజుని
వార్త విన్నయంత ♦ వడిఁ బఱతెంచి శో
కార్తుఁ డగుచు మాప్ర ♦ యత్న మరసి.

క॥ ఆరావణు నపకారము, హేరాశముగా నెఱింగియిదె సీతాభా
మారత్నం బతని యశో, కాకామంబందు నున్నదని తెలిపి చనన్. 380

చ॥ అట ముద మందుచుం జని మ ♦ హాంబుధి దాట నుపక్రమించి సం
కటపడు చిత్తవృత్తి దరి ♦ గానక దీనతఁ గుందువారి మ
ర్కటభటముఖ్యులం గని తి ♦ రం బయి వారలఁ దేర్చి యోజ నొ
క్కట శతయోజనాయతముఁ ♦ గంధిఁ దరించి కడంక మేకొనన్. 381

ఆ॥ రేయిఁ బురము సొచ్చిరే ద్రిమ్మరీండ్ర గే, హమ్మ లెల్లఁ దడవియంతిపురిని
జేరి దేవతారిసిరిఁ బరికించి యి, చోట నీయవస్థఁ ♦ జూడఁగంటి. 382

మ॥ కలవృత్తం బెఱిగించినాడఁ దిరమై ♦ కల్యాణి ! నాపల్కు ప
ల్కుల మే లారసి భావికార్యగతి సం ♦ కోచమ్ము పోకార్చి ని
ర్మలభావమ్ము దలిర్పఁ గూర్చిమెయి సం ♦ భాషింపు మీ వెంచిన
ట్టులు గా దెల్ల శుభంబు లింక నొనఁగూ ♦ డు న్నీకు నీవారికిన్. 383

తే॥ కుశలు లై యున్నవారు రఘువ్రహ్మ, లే నరిగి తెల్పినంతనయెలమి మీఱ
నీదు నిర్బంధ మెడలించునెఱిన యిటకుఁ, బరుగుదెంతురు వానరుల్బలసి కొలువ

తే॥ శుభము నీ కగు నింకిట ♦ శోభనాంగి !
ప్రియసమాగమలక్ష్మి సం ♦ ప్రీతిఁ గాంతు
వసురుల వధించి జయ మంది ♦ యమరు లెల్లఁ
బొగడ నినుఁ గొని రాముండు ♦ పురముఁ బెరయ. 384

క॥ నీకు న్నీపతికిని హిత, మేకరణినయేనిఁ గూర్పఁనెంచి య సు మ్మి
ప్లేకకుడ నై పడితఁ బా, ట్లకలితఫలంబు లయ్యెనవి జనయిత్రీ ! 385

ఆ॥ అబ్ధి దాటఁ గనుటయంతఃపురాంతర్వి, మర్శనమ్ము చెట్టమలయనీక
నీదు దర్శనంబునెఱిఁ గూర్చె ఫలితమ్ము, యశము గంటి సుకృతమంది మంటి.

వ॥ దేవీ ! మజ్జనకుండు కేసరిపరాక్రముండు కేసరి యను వానరేంద్రుండు కుంజరుం
డనువాని కొమరిత నంజనాఖ్యం బెండ్లియాడి యాయమయందు సుతొల్లా
సంబుఁ బడయనేరక వ్రతనిష్ఠమై నుండి యద్దేవిని వాయుభట్టారకు నుసాసింపం
బనిచి మునిగణప్రేరితుం డై గోకర్ణంబున కరిగి శంబసాదనుఁ డను దేవదేవ్విం
బరిమార్చిన దేవతలు సంతసిల్లి జగత్ప్రాణునిం బుత్తెంచిన నమ్మహానీయుని
ప్రసాదంబు వడసి సద్యోగర్భమ్మున మాయమ్మ నన్నుఁ గనియె నక్కతంబున

నాంజనేయుం డనం బరగితి నిందుండు వజ్రంబు వైవ హనువు భగ్నంబుగా
కుండుట హనుమంతుం డనం బ్రసిద్ధుండ నైతి బదంపడి సూర్యునివలన నెల్ల
విద్యలం బరిగ్రహించి సుగ్రీవునకు నమాత్యుండ నై యిప్పట్టున రామకింక
రుడు నా నెక్కొనం గాంచితి నియ్యది నాదు వృత్తాంతంబు సముద్రకూలంబున
నారాకకై వేచియున్న యంగదాదీవీరులకు సమల్లాసం బొదవించుటకు రామ
లక్ష్మణసుగ్రీవాదులకు నీమే తెఱిగించి యవ్వారి వానరవాహినులతోడం
గూడం గొని వచ్చుటకుం ద్వరపడుచున్నవాడ నట్లగుటం జేసి. 3౪౯

క॥ నీచేర్పఁ దగిన మే లగు, వాచిక మేయదియొ దాని ♦ వలనుపఱుపఁగా
నోచంద్రానన! వేడెద, నీచుల కరయంగరాని ♦ నెఱి తెఱఁగుపడన్. 3౫౦

క॥ నాపలికిన తెఱఁ గారసి, యేపగిది వచింపఁ దలఁతొ ♦ యిది మే లని నే
నీపనిచినయావలనున, నే పోయి హితమ్ము గూర్ప ♦ నెంచెద జననీ! 3౫౧

మ॥ అనుచుం బావని పల్కు. పల్కుల తెఱం ♦ గద్దేవి భావించి పా
వనుఁ డా నీతఁడు రాము దూత యను స ♦ ద్భావంబు హేతుస్థితిం
దనర న్నెమ్మది హర్షపూరితముగాఁ ♦ దాత్పర్య మొప్ప న్బ్రసా
దనవోల్లాసమునం దలిర్పఁ గని యా ♦ తం డంచితోత్సాహుఁ డై. 3౫౨

తే॥ రామనామాంకితంబయి ♦ రాణ దనరు, నంగుళీయక మిదె కొనుమమ్మ! నమ్ము
మెలమి నీభర్త నాచేతనిచ్చి పంపె, నీదు గొడవ దొలంప నానెఱి యెఱింగి.

మ॥ అని యర్పించిన నంది పుచ్చికొని నె ♦ య్యం బాయ్యన న్నీట న
వ్వనజాతాయతనేత్ర భర్తృపదభా ♦ వస్ఫూర్తి తద్భాషణం
బునఁ బెంపొంద నిమేష మొల్లని గుణో ♦ ద్భూతిక దృగై క్యంబు నె
ట్టన సంధిల్ల రసాలసత్వకలనా ♦ ధ్యత్వమ్ము శోభిల్లఁగన్. 3౫౩

సీ॥ విష్ణుగన్దమ్ముల ♦ విరితేన లొలికెడు, కరణి హర్షాశ్రువు ♦ ల్గడలుకొనఁగఁ
దల లెత్తి ప్రియురాకతార్కాణకై వేచు, తలఁపుల రహిఁ బులకలుదలిర్ప
సంప్రసాదనలక్ష్మిజానొందు నెమ్మొము, గ్రహము క్తపర్యేందుకలనఁ దనర
సింగారపుం గల్మిజెల్వొందు చెయ్యలు, సిగ్గుతో నొడికమ్ముచెలిమి నొడువఁ

బరవసమ్మునఁ జొక్కున ♦ భావితమున

భావిభావికసూచన ♦ ప్రౌఢి వెలయ

ననిచె నుల్లాసమున నాధుఁ ♦ డనుప మనుప

నై న యడియాల మంది యా ♦ యమ శుభాంగి!

3౫౪

ఉ॥ అక్కునఁ జిక్కఁబట్టి మొగ ధ మానఁ గదించి మెఱుంగుఁ జెక్కులన్
జక్కని హత్తికో త్నెఱపి ధ చల్లని తీయని పల్కు లెవ్వి యో
గుక్కిడితోడి నెయ్యమునఁ ధ గూర్చి తనర్చెను గాంత కాంతుపై
మక్కువ యంగుళీయకము ధ మన్ననఁ జెన్నలరారు చుండఁగన్. 322

ఆ॥ పారవశ్య మంతధపనిజేసెఁ గాకున్న, మాన కెనయు సిగ్గుధమలఁచి మమ్ము
నాఁడు గూర్చి తల్లుధనేఁడు నాగొడవలు, దలఁచి తరలి తనునెధతరళనయన.

తే॥ ప్రేలిపోతున ననిచితిధవిభునికడ ని, కేమి గతి నుంటివో యిప్పుధడెఱుకపడదు
దేశముం బాసి యియ్యపధదేశమునకు, వచ్చితే యనె నద్దేవిధవామనేత్ర! 323

క॥ ప్రాశస్త్య మెసఁగఁ బ్రియసం, దేశమ్ము మహర్ష మిడె పిధదేశ మెనసి యు
ద్దేశము దేశము తఱి గని, యాశంస్యుం డీతఁ డని మధహహర్షమునన్. 324

క॥ అద్దేవి వత్సలత్వం, బుద్ధి యనఁగరాని దగుచుధనొనరుపడఁగ సం
పద్దశ కాతఁడు నెమ్మదిఁ, దద్దయు నామోద మెనయఁదా నిట్లనియెన్. 325

సీ॥ నాయన్న! రావోయిధనాజీవిత మొసంగి, తలఁతియే యిక్కర్జధమనువుపఱుప
నబ్ధి యోజనశతధమతిలఘున మొనర్చి, తెవ్వఁడు సీయోజధనెనయఁగలఁడు
తలఁద్రొక్కితివ కాకధదానవుం డొకఁ డేని, నోరెత్తఁగా నొంటధనూల్కొనండె
మిత్తి యైనను జంకుధమేకొంటివో యెట్లు, లాచెట్ట నగరునధయందు మెలఁగ
నీవు వానరమాత్ముండధవే వివేక, నిధివి దేవతాత్ముండవుధనిర్ణయింపఁ
జాల కటు లంటిఁగాని నీధశీల మసదె, యనుచునే రాముఁ డంతంతధలైన నిటకు.

తే॥ నినుఁ బరీక్షించియే పంపధనేత కాన, వత్స! నీతోడ భాషింపధవలనుపడియె
నాకుఁ గుశలియె రాముండుధనాకలోక, వంద్యుఁ డాసుమిత్రానందధవర్ధనుండు.

ఉ॥ కూరిమియిక్క కోసలుని ధ కూతుగు నోమిన నోముపంట యా
ధారము నాదు జీవితల ధ తాస్థితి కారఘవీరుఁ డాగుణో
దారుఁడు సత్యసంగరుఁడు ధ దా నెటు రాముఁ డుపేక్ష సేసె ని
వ్వారిధిమేఖలం బ్రశయ ధ వహ్నియ నాఁగ దహింప నోపఁడే. 326

తే॥ అన్నదమ్ములు సుర లొడ్డధనైనఁ బోర, పొడవడంతురకా యల్కధవొడమెనేని
నాదు దురదృష్టమే కాకధనాయవస్థ, యెఱుకపడకుండె నెమ్మొయిధనింతవట్టు.

తే॥ ఏవ్యధకుఁ బాల్పడఁడుగదా ధ యినకులీనుఁ
డన్న! పరితాప మొందునే ధ నన్నుఁ గూర్చి
దీనుఁడును భ్రాంతుఁడును గాక ధ దిట్ట యగుచు
నెట్టి జతనంబులకు నైన ధ నెనయఁగలఁడె. 327

క॥ మోహవశంబునఁ గృత్యము, లూహకుఁ దేకుంటఁ జెడుట యొదవదుకద స
 త్సోహార్దంబున మిత్ర, పూహము సమకూర్చు తలఁపుఁ టుండెనె పతికిన్. 319
 మ॥ త్రివిధోపాయవిమర్శనంబున మహా ♦ తేజంబున స్మిత్రయో
 గవిధానంబున దేశకాలఘటనా ♦ కల్పంబున నృత్యభా
 వవిచారంబున దైవపౌరుషకృతి ♦ వ్యాపారలక్ష్మస్థితిన్
 బ్రవరుం డవ్విభుశేముషీకలన పా ♦ ప్రవ్యంబుఁ జర్చించునే. 320

తే॥ తలఁచునే దేవతల నొంటిఁ ♦ దత్ప్రసాద
 మొలయు నె ప్రవాసగతి నిట్టు ♦ లున్న నన్ను
 మఱవఁబోవఁడుకద జగ ♦ న్మాన్యుఁ డాతఁ
 డూహ సేయునె తనసాధ్వి ♦ నుద్ధరింప. 321

ఉ॥ ఎన్నఁడుఁ గానఁబోవఁడుకద ♦ యిమ్మొయి పిమ్మటి తన్నుఁ బాసి యే
 నున్నవిధం బెదం దలఁచి ♦ యూఱట గాంచునె నిత్యసౌఖ్యసం
 పన్నుఁడు రాముఁ డిట్లనెడు ♦ పాటునఁ గుండెద నయ్య యన్యథా
 పన్నము గాదుగా విభుని ♦ భావము నాయెడ వాయునందనా ! 322

తే॥ భరతు కుశలంబు దెలియంగఁ ♦ బడునె యతఁడు
 పనుచునే తోడుపడ భ్రాతృ ♦ వత్సలుండు
 మంత్రినంభృత మహిత భీ ♦ మప్రచార
 యైన యక్షాహిణి మదేత ♦ దర్థమునకు. 323

సీ॥ అన్న ! వానరనాథుఁడనఘుండు సుగ్రీవుఁ, డేతెంచునే సైన్యమెనసి కొలువ
 దంతనఖాన్తులు ♦ ద్ధతు లగచరవీరు, లుత్సాహమున కల్మి ♦ నున్నవారె
 నామఱింది సుమిత్రనోము గన్న ఫలంబు, దైత్యులఁ గూల్చునేదర్ప మెసఁగ
 విభుని రౌద్రశరంబువేల్చునే రణభూమి, రావణు సబలు సుర ల్నుతింప
 మద్వియోగాప్తిఁ గృశియించి ♦ మవ్వ మెడలి
 యున్న తన్ముఖాబ్జమ్ము ప ♦ యోజగంధిఁ
 గాంతునే శుభకాలమ్ము ♦ కలిమి సద్వి
 కాసభాసిత మగుచుండఁ ♦ గపివరేణ్య ! 324

తే॥ ధర్మ మని రాజ్యలక్ష్మిపైఁ ♦ దవులు విడచి
 ననుఁ బదాతిఁగఁ గొని వన ♦ మునఁ జరించు
 నప్పడేనియు శోకభ ♦ యార్తుఁ లెనయఁ
 డాఘనుం డట్టు లున్నె యి ♦ య్యడలునందు. 325

తే॥ తల్లిదండ్రులయేని భాంధవులయేని, నెక్కు డనరాదు విభున కీయెడఁ బొసంగు
కూర్కిఁ బరికింపఁ దాన నీక్రూందశ జి, జీవిషఁ దనర్తుఁ గలదేమొశ్రేయ మనుచు.

ఉ॥ దై వసహాయమే ననుచుఁ ♦ దావకవాక్కలన న్మహర్హ మౌ
నావిభుసేమముం దెలిపి ♦ నన్ను శుభాన్వితఁ జేసె నంచు న
దేవి రసోపపన్న మగు ♦ తీరునఁ బల్కి విరామ ముంచెఁ ద
ద్భావికరామనామపద ♦ పంక్త్యభిరామవచస్సురామతిక్.

32౪

ఉ॥ అంజన గన్న నోము ఫల ♦ మంజలి ముందలఁ జేర్చి పల్కె నీ
నెంజిలి వాయుఁ దల్లి! యట ♦ నీయునికి న్గణియింపకున్కిఁ దా
నంజయిడండుగా కిఁకఁ ద్వ ♦ దర్థము నే వివరింప లంకపై
నం జరియింపఁ జేయుఁ గపి ♦ నాథుని సేనల నుద్భటాకృతిక్.

32౫

క॥ ఒకమాత్రాన రాఘవు ల, మృకరాలయ మాఁకగొని య ♦ మానుషశక్తిక్
గకవికలు సేయాఁ జొత్తురు, ప్రకటాజను లిప్పదంబు ♦ ప్రదరౌఘములక్. 32౬

ఉ॥ ఆశరు బాశరాగ్ని కిటు ♦ లాహుతు లానెడ నాశ మెంచి స్వీ
యాశఁ దొలంగి యాశ కొకఁ ♦ డై హతశేషులు వోవ రావణుం
డీశవరంబుతో రణమ ♦ హిం దెరలం గొమ లేడ్వ లంక పా
డై శమనాంధసాలయమ ♦ యై కనుపట్టఁగ నవ్వు దింకిటక్.

322

క॥ పూని సురాసురు లంతకుఁ, జేనియు నడ్డంబు సారఁగఁనెంచి కదిసినక్
దా నొకటి గొచ్చి యెత్తిన, కాని విడువఁ డసుర నెట్లుఁగాకుత్సఁ డిఁకక్.

ఆ॥ ఇందు౯ నంకపీఠి నెలయుఁ బులోమజ, యధివసెంతు రాముఁనంకమునను
నీవు దుష్టదైత్యునివహంబు శమనగృ, హాతిధిత్వ మొకటఁనధిగమింప. 32౯

ఆ॥ నీదుశోకముననుఁనెటి దప్పి సింగంబు, పొదువ మదగజంబుఁపోల్కి రాముఁ
డడలుచుండు సౌఖ్యమందఁగానఁడు తద, భీష్మితము సతీ! త్వదేకరసము. 3౫౦

నీ॥ ఆమిషం బని మధుఁరాసవం బనియేనిఁ, దలఁపఁ డొక్కెడ నైనఁదరళనయన!
యెడవవేళ నొడ్లనిన వన్యాహార, మారగించు నొకింతయబ్జగంధి!
మూఁగు దోమలఁ గీటముల నీగలనుఁ గేలఁ, దోలఁజాలఁడు జాలిదోఁప సుదతి!
నిదురఁగానఁడు కాంచుఁనెటిఁగాంచి నీపేరు, తీరుగా వాకొంచుఁదెలియు సుముఖ!
యించు ఫలపుష్పములు మఱి ♦ యెద్దియేని
వీంతవస్తువు గనుపట్ట ♦ వెడఁగుపడుచు
హాప్రియే యని నిట్టూర్పు ♦ లడర బడలు
రాముఁ డలఁచు విరాళి మ ♦ రాశగమన!

3౫౧

- ఆ॥ మలయవింధ్యమేరుఁనుందర దర్దుర, మ్ములు మహాపాపధులు స్వఁమూలఫలము
లానసేసి శపథఁమాచరించెద రాము, తలఁపుఁ బాయ వీపుఁతధ్య మనుచు.
- క॥ జతనమునఁ గొఱత వెట్టఁడు, ధృతవ్రతుం డగుచు శోకఁదీర్ణుం డగుచున్
సతతము త్వన్నామ మను, స్మృతి నేమఱకుండు నతఁడుఁక్షితిపతితనయా! 3౮౩
- తే॥ తీవరం బేల కాంచె దింఁదీవరాక్షి! యుదితపూర్ణేందుబింబమ్ముఁనోజ వెలయు
రాము నెమ్మోము కుండలఁరాజితమ్ము, సునయనాఢ్యమ్ము బింబోష్ఠఁసురుచిరమ్ము.
- చ॥ అని రఘురాము వృత్తియు మ ఁ హర్షయు పావని దెల్పు లోకపా
వని గతశోక యై ప్రియు న ఁ నస్థితి నెంచి సమానశోక యై
ఘనవృతిశేషచంద్ర యయి ఁ కన్నడు శారదరాత్రి వోలె నొ
ప్పెను బ్రతిబోధనిద్ర లవి ఁ భిన్నతఁ దోపఁగ మేనకాత్మజా! 3౮౪
- క॥ అమ్మోయిఁ దులకింపుచుఁ దా, నమ్మహిసుత పలికె మారుఁతాత్మజాతోడన్
సమ్మతి పనుపడ ధర్మా, గమ్ముల కనురూప మగు పథమ్మున నగజా! 3౮౫

—◆ సీతాసందేశము. ◆—

- సీ॥ అమృతమ్ము విషపృక్తఁమైన యోజన నీదు, పలుకులఁ గనుపట్టెఁబవనతనయ
నానాధుఁ డన్యమఁనస్కుండు గాఁ డంటి, పడరాని వెతకుఁ బాల్పడె నటంటి
సంతసం బొదవియుఁజాలిఁ బాపఁగఁజాల, కుంట లోలోఁ గుందుఁచున్నదాన
సిరి పెంపుదల కేనిఁజెట్టవంకకునేనిఁ, గర్వించు విధి త్రాఁడుఁగట్టి నరుల
నేమ యిమ్మెయి వ్యసనమ్ము ఁ లెనయుచుండ
దైవ మొరు లెట్లు గడువంగఁ ఁ దలఁచువార
లేకవీకుండు రాముఁ డిం ఁ కెన్నినాళ్ల
కిమ్ము మైకొన శోకపా ఁ రమ్ముఁ గనునొ. 3౮౬
- క॥ ఓడ సెడ సంద్రమునఁ బడి, పోడిమిమై నీది యలత ఁ పుట్ట వికలుఁ జౌ
జాడ దరిసూపి యీశ్వరుఁ, డోడకు మనకున్న నరున ఁ కొనరునె మనఁగన్.
- తే॥ రక్కసులఁ ద్రొంచి రావణు ఁ నుక్కడంచి
లంక నున్మూలిత నొనర్చి ఁ లావుమెఱయ
నన్నుఁ గొనిచను మన్నాధు ఁ నాటి కలిమిఁ
గన్నులారంగఁ గాంచు భా ఁ గ్యంబు గలదొ. 3౮౭
- చ॥ త్వరపడు మంచుఁ దెల్పుము ప ఁ దంపడి నేయు ప్రయత్నము ల్వృథా
పరిణతము ల్నుమీ యనుము ఁ పాయని కూర్చి దెస స్వధాపరం

పర కడు దుస్సహం బనుచుఁ ♦ బల్కుము మాసము లింక రెండె వ
త్సరమున జీవితమ్మునను ♦ దక్కె నటంచు వచింపు మాదృతిన్. 3౯౦

క॥ సమయ మొనర్చె సృశ సుడు, సమయించున కాని మంచి ♦ సరణిఁ గనఁడు వాఁ
డమరదు రాసదుఁ డొండన, శమనునకుం బ్రాణికోటి ♦ జాలికి నెలవే. 3౯౧

మ॥ అనుజన్మండు విభీషణుఁ డనఘుఁ డి ♦ య్యర్థంబున న్వేడె నా
తనికి న్జాలి జనింప దమ్మొయిన వి ♦ ధృప్తిఘ్నఁడుం దెల్పె జే
టున కీట్లాగితి వంచు వృద్ధుఁడు గుణా ♦ ధ్యం డిష్టుఁ డవ్వాని ప
ల్కుననేనిం గరఁగండు గండుకొ నె నం ♦ కోచించునే యొక్కటన్. 3౯౨

తే॥ తనకుఁ దానయి వాఁడు న ♦ న్దటుమ నిచ్చ
గింపఁ డటుగాన దుష్టాత్ము ♦ కీడు దలఁచి
కాని మేల్కనరాదు మ ♦ త్కథిత మరసి
ర మ్మనుము రాముఁ జలము బీ ♦ రమ్ము నెఱయ. 3౯౩

సీ॥ నను జయశ్రీతోడ ♦ నాథుండు గొనిచను, బవమానతనయ ! నాపలుకు తప్ప
దంతరంగము వృత్తియనువాద మొనరించు, నీయర్థమునఁ గాననింత నిజము
మనఁగంటి సుమ్ము నేమమ్మున నిన్నాళ్లు, విభు పరాక్రమకలా ♦ విభవ మెఱిగి
పౌరుషోత్సాహప్ర ♦ భావసత్త్వకృతజ్ఞ భావాన్మశంస్యము ♦ ల్పరఁగు రాము
నం దతం డల్లిన జగత్త్రి ♦ యంబు వడఁకు
సజ్జనులఁ బోఁచుఁ జెట్టలఁ ♦ జక్కడంచు
వ్యసనముల కొటుపడఁ డమ్మ ♦ హత్తు మహిమ
మే నెఱుఁగు దిందు నెఱి శచి ♦ యెఱిగినట్లు. 3౯౪

క॥ శూరుఁడు శరకిరణమ్ముల, నారామదివాకరుఁడు ను ♦ రారిపద మ్మా
నీరమ్ము పొరించు నకూ, పారముపై నెత్తి విడిసి ♦ పవనతనూజా! 3౯౫

తే॥ ఇంతయుఁ బ్రతిష్ఠ నీయదియేతలంప, విభుని ననుఁ గూర్చు జాలి తీవెరవు దనర
నింకఁ గాఁగల పనుల నిట్లెలమి మెలగి, నాదు దీవన లంది యానంది వగుము.

క॥ అని యశ్రువు లొలుకఁగ రా, ముని వలగొను చిత్తవృత్తిమొనకొను పల్కు
ల్వనజాక్షి వలుక విని య, య్యనిలజుఁ డిట్లనె సమాద ♦ రాంచితుఁ డగుచున్.

— ♦ హనుమ నీతాదేవి నాదరించుట ♦ —

తే॥ అమ్మ! నానుడి విన్నపై ♦ యగచరేంద్రు
వాహినులు దోడ్కుతోడన ♦ బాటుదేఱ

వచ్చు రాముండు నీ వింకవనట నొంద
వలవ దదిగాక యొక్కండు ♦ వలను వినుము.

3౯౮

క॥ నావీపునఁ గూర్చుండుము, నీవెతలు దలంగ నంబు ♦ నిధి దాటి ధరి
తీవిభుని సన్నిధిని ని, న్నీవెరవుననేని మెలఁగ ♦ నిప్పుడ కూర్తున్.

3౯౯

తే॥ అనలుఁడు హవిస్సు శక్రిన ♦ కందఁజేయు
తరబడి నిమేషమాత్రా నీ ♦ దయితుఁ జేర్తుఁ
గొండతో లంక రావణుఁ ♦ గూర్చి యెత్తి
మోచుకొని పోవ నాలావు ♦ మొనయఁగలదు.

౪౦౦

సీ॥ కాంచెదుసహజాతకలితు రాముని దైత్య, దళనోద్యతుని రమాదయితు నట్లు
ప్రసరివణాఖ్యాదిఁపై సల్చియున్నవాఁ, డై రావణంబుపై హరియ పోలఁ
ద్వద్యోగసంపత్తితాత్పర్యమున మించు, పొలుపెంచు నాతనిపూర్ణనిష్ఠ
ఫలియింపఁ జూడు మాప్రభు తపం బనవద్య, మిందు రోహిణి భాతి నెలయజేసి

యొండు దలఁపకు మిదె భాను ♦ మండలమ్ము
నొరసి మాటాడు నంతలో ♦ నుదధిఁ గడచి
విభుని చెంగట మెలఁగు న ♦ వ్యధికిఁ గూర్తు
నీదు మానస ముల్లాస ♦ నియతఁ దనర.

౪౦౧

క॥ ఏవలనున మును వచ్చితి, నావలనున నిన్నఁ గొని విహాయసవీధిన్
బోవునెడ రక్కసులు ర, క్షోవిభుఁడేని ననుఁ దేటి ♦ చూడంగలరే.

౪౦౨

ఉ॥ ఆనతిసేయు మంబ యన ♦ నద్భుత మంది ధరిత్రీ పుత్రీ హ
ర్షానతగాత్రీ యై పలికె ♦ నాతనితోఁ దగునయ్య! యి ట్లనం
గా నను మోచి దూరగతిఁ ♦ గాంచఁగ నోపుదె యించుకంత యశా
మేనునఁ బొల్చి యీకృతికి ♦ మేకొనెదే కపిచాపలంబునన్.

౪౦౩

క॥ నీచెయ్యులు నీరూపును, వాచారంభమున కనను ♦ వాదు లనుచు న
వ్యాచంయమనుత పలికిన, నాచతురతరుండు తనహృ ♦ దంతరసీమన్.

౪౦౪

క॥ నా కిది నూతనపరిభవ, మీకొలఁది యెఱుంగ కీమెయిటు లాడె నటం
చాకిడెడు వింజమున సిరి, మేకొన మెయిఁ బెంచఁదొడరె ♦ మెలఁకువతనరన్.

సీ॥ కనకాద్రిదై వ్యతమ్ముగడలుకొల్పెడు మేను, విద్యుత్పిశంగముల్వీక్షణమ్ము
లుదితార్కబింబంబునోజ మించు మొగమ్ము, దీప్తానలజ్వాలదివియు తేజ
మతివజ్రసారమ్ములగు భీష్మనఖదంష్ట్ర, లరిభీకరమువికృమాధయోగ
మభియుక్తిసహదున్న ♦ హనుభావవిశేష, మనుపమజవసత్త్వఘనవికాస

మమర నొప్పారి దేవారి ♦ యఖిలపిభవ
మొక్కడే డక్కఁగొనఁ జాలు ♦ నొహహహహ య నెడు
దారి యన్నారి మదిఁ దోఁపఁ ♦ దరము మీటి
పలికె సామిరి గంభీర ♦ బాషణముల.

౪౦౬

తే॥ సగిరికాననషండ పాఠసాల, గోపురాట్టలకాద్యుపగుంభమహిత
లంక నేలికతోఁ గూడఁలాగి యెత్తి, మోచికొనిపోదు నీయానమొన సెనేని.

క॥ కా దను విమతిఁ దొలంచుము, పాదుకొలుపు మింక సుదృఢభావ మెడఁద సం
మోదమున నోలలాడఁగ, నీదయితు నొనర్పు మిపుడెనీరజనేత్రా!

౪౦౭

చ॥ అన విని వీడు మారుతుని ♦ యంతలొ యెక్కుడొ కాని యల్పుడే
యని స్మయహర్షము ల్మిగుల ♦ నాతని వ్రేఁగఁగ రూపు చూపునం
గని కనలేక విభ్రమము ♦ క్రిందుకొన న్మనువంశమౌళి యో
జన మది మెచ్చి పల్కె మహి ♦ జాత సుజాతసరోజలోచనా!

౪౦౮

తే॥ సందియము లెల్లఁ దీతె దొ ♦ సంగు లెడలె
దెలియఁ గాంచితి నీమహా ♦ దివ్యమహిమ
వాయుసత్త్వజవములు పా ♦ వకుని తేజ
మిత్రతేజ ! నీయం దొంట ♦ నిరవుకొనుట.

౪౦౯

క॥ అబ్బురమకాదె యొండీ, కబ్బురుల జగంబు ద్రోక్కఁగఁగలఁడె జయం
బబ్బెనపో నీ వంబుధి, నిబ్బరముగ దాటిరా ననిలదేవసుతా!

౪౧౦

తే॥ కలదు గమనాగమనశక్తికలిమి నన్ను, రాముఁ జేర్పంగ నేర్తు బీరమున సిరికిఁ
గూర్తు వైన విచారించుకొనుటలెస్స, కార్యసిద్ధితెఱంగు మొక్కలమొ వలనొ.

సీ॥ ఇదియ యయుక్త మం ♦ చే నెంచెద నెడంద, నీతోడి రాక వ ♦ నేచరేంద్ర!
వాయువేగంబున ♦ వఱలుచు నీ వేగ, బమ్మరపడి నేలఁ ♦ బడెదనొక్కొ
యాకసం బొరయంగనగు నీదు మూపున, నడలి ప్రాణంబులవిడుతునేమొ
మున్నీటఁ గూలినమొనయు జిఘత్సచే, జలజంతువులు మూఁగిచంపఁగలవా

కాన సందిగ్ధ మిగతు ♦ ల్లాకయున్న, జెట్టరాకాసి ప్రేరేపఁ ♦ జెడుగు లొరసి
నిన్ను వేధింప వారల ♦ నీ వడంప, నడర నాకర్మ మెల్లానొయరయరాదు.

ఉ॥ ఆయుధపాణు లయ్యసురు ♦ లందఱు మూఁగ నిరాయుధుండ వై
పాయని కిన్క మార్కొనుట ♦ పాయకరం బని యెంతుఁ గావొకో

యేయెడ నేనియు స్తయజ ధ యేతరయోగము లస్థిరస్థిత
ల్యాయుజ! నీశ్రమంబు ఫల ధ వంతము గాక చెడంగఁబోలునే. ౪౧౪

ఆ॥ అట్టి సమకులమున ధ నడలెడు న న్నొకం, డలఁచెనేనిఁ జంపఁ ధ దలఁచెనేని
నొడిచికొని తలంగిఁయొండొంట దాఁ చెన, యేనిఁ గర్జ మింతయెడలకున్నె.

ఆ॥ రామునకు మనోభి ధ రామున కదసీయ, సోదరులకుఁ గడమ ధ చుట్టములకు
నీకుఁ గపులకును రు ధ మాకాంతునకుఁ జెట్ట, పుట్టకుండ నంతవట్టు ధ గనుము.

క॥ నాయం దాయుత్తము లౌ, నీయందట జీవితమ్ములిట్లని మున్నే
నీయెఱుక గలదరూఢం, బై యెడసెడు కృత్య మూనఁనగునే నీకున్. ౪౧౫

తే॥ నీ వఖిలదుష్టరాక్షసా ధ నీకముల న
డంచి ననుఁ జేర్ప జాలుదు ధ వంచుఁ దలఁతు
నైన రఘువీరుని యశంబు ధ నందుఁ గొఱఁత
వెట్టుటయ కాగ నొనా భా ధ వించుకొనుము. ౪౧౬

ఆ॥ వేయు నేల వత్స! వినుము రాముని తను, వంటి యొంటిఁ దాక ధ ననుమతింప
భర్తృభక్తికలనఁబరఁగుదు నెటులేని, నతనిఁ దె మ్మనమ్మునంది మనుము

క॥ మును ద న్నెఱుఁగ కనీశత, ననాథ నై యున్నతటి నఁహంకృతిఁ గొని తె
చ్చె నసుర చావేడి యదియ, కొనరా ఁఱుక గని యిపుడుఁకోవిదవర్యా.

సీ॥ ప్రళయకాలాంబుదఁప్రతిమానమూర్తి యై, చిత్రకార్మకకలాశ్రీ రహింప
వాసవప్రకృతసఁద్వైభవం బొప్పారు, ననుజఁ డగ్గిని వాయువట్లు వెరయ
వైద్యుతోత్రేజఃప్రవర్తనం బిరవొంద, విక్రమస్థితి దిశాచక్ర మొరయఁ
బ్రతిపత్తు లెడ ససంభ్రమవృత్తి నల్లాడ, శరవర్ష మసురులసమయఁజేయఁ

దివిరి రణరంగదేశమ్ము ధ దిమ్మరిల్ల
నెగడు రఘురాము నెదిరించి ధ నిలువ నెంచి
మెయిమెయిఁ జనంగ రుద్రుడే ధ మేకొనంగఁ
జాలఁ డన లాఁతివారి ప్ర ధ సంగ మేల. ౪౧౭

తే॥ అట్టి పురుషోత్తమున కగు ధ నసురసమితిఁ
ద్రుంచి రావణు మర్దించి ధ తోడుతోన
నన్ను సారప్రశంసనో ధ న్నతులు వేల్పు
కొమల స్తుతిగీతు లెనఁగఁ దో ధ డొని చనంగ.

క॥ నాకాంతుఁ బ్రబోధింపుము, నాకాకశ్మత్ప్రసమితిఁనాశ మొనర్పన్
నాకష్టములం గెడపుము, నాకాధిపనంద్య! కొనుమునాదీపనలన్. ౪౧౮

- చ॥ అని వనజాయతాక్షీ నయం ♦ నాబ్జదళమ్ముల నశ్రుబిందువు
 ల్లానుకరగ దీన రై పలుకఁ ♦ దోడనె యిట్లనె వాయుసూనుఁ డ
 డమ్మునుకులమౌళిపత్ని గరి ♦ మంబు నయంబు వినీతి సన్మదూ
 క్తి నెఱి నెఱింగి సంతసము ♦ కీర్తితవృత్తిఁ దలిర్చుచుండఁగఁ. ర౨౪
- సీ॥ నిజమె పల్కితి తల్లి! ♦ నీబోంట్ల కగు నెట్లు లొంటితో నతిదూరంమోజ నడువ
 నంబుధిశతయోజ ♦ నాయతం బమ్మెయిఁ గడవ మెత్తన యాన ♦ కాదె స్త్రైణ
 మొందు భాషించితిఁపుజ్జ్వలాంగి! శుభోక్తి, రామేతరు స్పృశింపరా దటంచు
 నీవిధి నొడువంగ ♦ నేసాధ్వి కేనియుఁ దరమె యాపత్సము ♦ ద్రమున నుండి
 యమ్మహాత్ము పత్ని ♦ వగు నీక తగు నింత, కియ్యదంత మింత ♦ యేనిఁ ద్రిక్క
 కుండ నీదువిభునఁకోలి నే వివరితు, నతఁడు హర్షవార్ధి ♦ యందుఁ దేల. ర౨౫
- ఆ॥ లంక దుష్ప్రవేశ ♦ లాటివారల కంచు, యబ్ధి దుస్తరంబ ♦ యనియుఁ గడకు
 నిన్ని గడచి కంటి ♦ నే నిన్ననియుఁ బ్రీతి, నిట్లు పలుకవలసె ♦ నిత్యచరిత!
- ఉ॥ రాముని చిత్తవృత్తి కను ♦ రంజనముం బొనరింపఁ గోరి గా
 రామున నమ్మహాత్ముఁడు క ♦ ర మ్మిడు నాచన వెంచి యెంతయు
 న్నేమము మీఱి నేడె నిను ♦ నీవిభుఁ గూర్చెద నంచు భక్తిమై
 నోమహిజాత! పల్కితి న ♦ యుక్తము యుక్తము నే నెఱింగియుఁ. ర౨౬
- ఆ॥ అట్లు లైన మేల ♦ యదియు మేలగు నభి, జ్ఞాన మొం డొనంగి ♦ జనకతనయ!
 నన్నుఁ బనుపు మింక ♦ నావంకఁ దమకన్ను, లునిచి యుదురచట ♦ నున్నవారు.
- క॥ నా కిటఁ దడయంజన దన, నాకపడెడు వెలకు గద్గ ♦ దాంచిత యగుచుకొ
 శ్రీకాము రాముఁ గూర్చి శు, భాకృతి కృత మరసి పలికె ♦ హనుమనితోడఁ.
- ♦ సీతాదేవి శ్రీరామచంద్రుడు విశ్వసింపకాకాసురాది కథల హామతోఁ జెప్పట —
- తే॥ అన్న! మన్నాధుఁడు స్మరించు ♦ నట్లు సేయు
 మెలమి గండోపలమ్మున ♦ నిడ్డ యమ్మ
 నశ్శిలాతిలక మ్మాన ♦ నమునఁ బ్రతిఫ
 లన మొనర్చి హసించు లీ ♦ లాయితంబు. ర౨౭
- క॥ నా పలుకులఁ బలుకగ నగు, నోపవనతనూజ! యిదియు ♦ నోపు విభునెడం
 బ్రాపయి నాపయి దయతో, శ్రీపద్య ననుస్మృతి దలిర్పఁ ♦ జేయుకలిమికిఁ.
- సీ॥ మందాకినికిఁ బొంతఁమహిఁ జిత్రకూటంబు, పూర్వోత్తరంబునఁ♦ బొలుపుగాంచుఁ
 బాదంబు ప్రత్యంతఁభాగంబునకుఁ గూర్చి, తాపసాశ్రమ మొందు♦దనరుచుండు

నది పుష్పఫలజలా • ద్య భర్హితం బవు, నందుండి యొక్కనాఁ • డంతికోప
వనవిహారంబున • బడలి రసక్లిన్న, నై యున్నతటిని నీ • యంకపాళిఁ
జేరి శాంతిఁ దొలంచుచోఁ • జెడు గొకండు
కాకి మాంసార్థి యై నన్నుఁ • గదిసి పొడువ
దాని నేఁ దోల నదియు వి • దారణంబు
సేయనెంచి తలంగకే • చెనయుచుండ.

౪౩౨

తే॥ వసన మొక్కింత వీడంగవటలు రశన, వ్రేలఁ గైకొని నవరించువేడబమున
కీపు నవ్వితి ననుఁ గాంచియేను సిగ్గు, పడితి నలిగితి జెట్ట యాపక్షిపైని. ౪౩౩

క॥ చలపాది దాని కృతి న, ట్లలమటపడి బాష్పపూరితాక్షి నగుచు నీ
వల నెనసి నిలువఁ జల్లని, పలుకులు పలికితివి సాంత్యపద్ధతి తనరణ. ౪౩౪

ఆ॥ అలసి సాలసి నిదురనందితి నీతొడ, పైఁ బరుండి కొంతభయము దొఱఁగి
యేను మేలుకాంచనెడ గాంచి నాయంక, మునను నీవు సుప్తిమొనయఁగంటి.

ఆ॥ పాడు వాయసంబువీడక క్రమ్ముటఁ, జేరవచ్చి బిట్టుచీల్చె నట్లు
లద నెఱంగి మత్కుఁచాంతరసీమ భో, రనఁగ రక్తధారలాక్రమింప ౪౩౬

క॥ నెత్తురు బొట్టలుకుచు నీ, మెత్తనిమై దడుప నేనుమేల్కొలుపఁగ నీ
వాత్తిగిలి సుఖసుషుప్తికి, హత్తికొనెడు నెఱికిఁ బోకయారాటమునన్. ౪౩౭

ఉ॥ నాయెడ రెల్ల నెట్టనఁ గ • నం గని కృద్ధమహాహివృత్తి త
న్బాయని చాయ మేకొన న • పాత్రిఁ డేవం డీటుని న్గలంచె వాఁ
డేయెడ కేగి యెట్లు మన • నంచెడునో చెడు గంచు రక్తసి
క్తాయతతుండశాతనఖ • మాయధమాండజ మ ప్లేదుర్పడన్. ౪౩౮

ఆ॥ అదుర్లంది మెలఁగు • వైంద్ర మపత్య మి
క్కరట మనిలుఁ బోలు • గతిని బలువు
గలదు దీని నింకఁ • గాఢింతుఁ జూడు మం
చరసి పలికి మద్భ • యంబు గెడపి. ౪౩౯

తే॥ ఆడెదవు లెమ్ము పంచ • వక్త్రాహితోడ
ననుచు సంస్తరముననుండి • యలఁతి నొక యి
షీక మెత్తి బ్రహ్మాస్త్రమ్ము • సేర్చి విడువ
నదియుగాంతాగ్ని యై దాని • నంటఁగదిసి. ౪౪౦

క॥ వేఁపఁ దొడర నది పరువిడి, కాపాడెడువార లెందుఁగలరో యని జే
జేపట్టు లెల్ల రోయుచుఁ, దాపాతిశయమ్ము దొనుకఁదలఁకెడు మదితోన్. ౪౪౧

- చ॥ జనకుని వేడి తిట్టువడి ♦ సాటి దిగీశులు కాదన న్విరిం
చనములు లాత్మదోషమున ♦ జావుము పొమ్మన నిమ్ము గాన కి
మ్మనికికి వచ్చి నొచ్చితి వి ♦ మానన చాలు దయాబ్ధి! మన్ను మీ
చనఁటి పొనర్చి నట్టి బలు ♦ చెట్టఁ దలంపకు మంచు రొప్పుచున్. రర౨
- క॥ తెరలుచు రామా నీవే, శరణము లోకైకవంద్య ♦ చరణా! యనుచున్
సరభసముగ వేడిన వి, స్కిరమువయి న్నైనరు మదినిగీలుకొనంగన్. రర౩
- తే॥ ఈశర మమోఘ మింక నీ ♦ వెద్దియేని
నొక్క-యవయవ మిద్దాని ♦ కొసఁగి యెఱుక
గలిగి జీవింపు మన వల ♦ కన్ను సూపి
బ్రదికి నీకీర్తి గీర్తించి ♦ పదము సేరె. రర౪
- క॥ నా కపకార మొనర్చిన, కాకముపై నంతసేయఁగడఁగిన నీ వి
ష్టేకతమున నిట్లెంచితొ, నాకేశస్తుత! దొనంగునాదెసఁ గలదో. రర౫
- తే॥ పురుషసింహమ వీవు నీపొరుగుసేరి, వంచక మొకండు నను భవద్వైభవమ్ము
నట్లు గొనితేర నరయంగనైనయంత, వాఁడు బ్రదికెడు నే మనవలయు నింక.
- ఆ॥ నాధవతిని నే ననాధ యట్టులు గాఁగ, నాధ! యూరకుంటనయమె నీకు
ధర్ము వెఱుకగలవుతాత్పర్యమున నింత, యరసి యైనఁ జూచినగున కాదె.
- వ॥ ఆనృశంస్యంబ యుత్తమం బగు ధర్మం జని నీవలనన వినియుంటిం గావున నావలని
యక్కఱకుం గాకున్ననుఁ గారుణ్యంబు భావించి యైన న న్నుద్ధరింపుము. రర౬
- తే॥ అనుచు విస్పష్టముగఁ దెల్పు ♦ మనిలతనయ!
యమ్మహామహా మాహాత్మ్య ♦ మాదరమ్ము
నే నెఱుంగుదు నెదిరించి ♦ నేటివఱకు
మయిమయి చనంగ నొకఁడు ని ♦ మృహినిలేడు. రర౭
- నీ॥ ఆడితప్పనివాడవని నీదు సత్యమ్ము, మాలిమి నింతకుమంటి ననుము
గడె లోనఁ బలువేలుగఱకురక్కసిగడ్ల, మడఁచిన నీలీలమఱువ ననుము
నీమహాగాంధీర్యనిగ్రహంబున కెంత, యీసాగరం బనియెంతు ననుము
పొలివోక ముల్లోకముల నేర్పఁజాలు నీ, యశ్రుశక్తికి లంకయలఁతి యనుము
నావలనికూర్చి నెమ్మదినాటియున్న, నింతకాల ముపేక్షింపనేల యనుము
ననరుమైనేని బగతురనిగ్రహింప, నేనియుఁ బ్రతిష్ఠ కేనియుఁబూను మనుము.
- క॥ తనయానతిఁ గొని లక్ష్మణు, డనితరదుర్ధర్మ డొకరుఁడనలాయత్తం
బొనరింపఁజె యీలంకను, గనికర మెడలంగ నంతకాని జనమనే. రర౮

ఉ॥ నాదురదృష్ట మింత కిది ♦ నాఁ దగు నోపవమానపుత్త్ర! యె
 ళ్లేది పొసర్పఁ దోఁప కిటు ♦ లేకత మేపటియున్నదాన నొం
 డేదియొ కాలకర్మగతి ♦ యెంచఁగనోప మదీశు నెమ్మదిం
 బాదుకొనంగఁ దెల్పు మట ♦ బాట విధాత విధింపకుండునే. ర౪౨

క॥ అని కనుల నశ్రుజలములు, దొనుకఁగ నద్దేవి వలుకఁదొడిబడి యప్పా
 వని యాయమ దీనత్వము, గని యూటట నందఁ జేయఁగా నిట్లనియెన్. ర౪౩

సీ॥ నీదెస విముఖుఁ డానెటి లేదు మాతల్లి! చాటి చెప్పెద మేలిశపథ మొప్పుఁ
 దనజాడ గనరానిదనఁగ నేరమిగాక, నేర మెద్దియు గాదునీరజాక్షి!
 త్వచ్ఛోకమున కొగ్గుదయితుతోడిద లోక, మాతని తమ్ముఁ డయ్యనఘనకును
 దరిగాంతు రిఁకమీదఁదావకీనచరిత్ర, మే నెఱిగించినయింతమాత్ర
 లంక భస్మీకరింతురులాతివా ర; నంగ నెంతలు వారికినయముఁ గాంచి
 యూటడిల్లము మేలిమి నొలయువేళఁ, బడిన పాల్లెంచి చేడ్పడఁబాల్పడకుము.

క॥ చెడు గీరావణు సబలుం, దొడరి వధింపును విభుండుతోడ్తో నిను నీ
 యెడ రెడలఁ దోడికొని చను, నెడఁద వితర్కముల కిడఁగనెంచకు మింకన్.

తే॥ నమ్మి నీదయితునకు వినీతుఁ డైన, నీమటంది సామిత్రికినీదు కొలువుఁ
 గాంచవేడెడు కపులకుఁగపివరునకుఁ, దెలుపుమీ వార్త లెవియేనిఁదేటపడఁగ.

క॥ ఒనఁగు మభిజ్ఞానంబొం, డనదృశ మెదియేని దాని ♦ నధిపుఁడు గని యి
 య్యసమదశ నింత నిజ మని, ప్రసాదమున వెలయు రీత ♦ భావించి మదిన్.

చ॥ అన విని మేలి యుచ్చ్వసిత ♦ మంది హరీంద్ర! మదర్పితంబు లా
 వినతులు దెల్పుమీ తోలుత ♦ విశ్వజనీనచరిత్ర కొసలే
 శుని సుత కన్నకాన్పు నవ ♦ శోభనమూర్తి సమస్తజీవజీ
 వనకళ రామనామకము ♦ ప్రాణము భావరసాధ్య మై తగన్. ర౪౪

క॥ కుశలం బడిగితి ననుమీ, కుశలిని నై యుండఁ జూడఁగోరితి రాకా
 శశినిభ మాస్యం బనుమీ, విశదము త్వద్దాస్య మెడలె ♦ విధికృతి ననుమీ.

సీ॥ మెఱసె సుప్రజ యై సుమిత్ర యెవ్వనిఁ గని, తల్లిదండ్రుల వీడితనదు మదిని
 దల్లిదండ్రులటంచుఁదలఁచు మమ్మెవ్వఁడు, దత్తుండు శుచి మృదుత్వమునఁదనరు
 వాఁ డెల్లసుఖములవదలి మాతోడి దా, దశకుఁబాల్పడి వనాంతరము సొచ్చెఁ
 గంటికి తెప్ప యైకాసాడె నెవ్వేళ, మితభాషి జనకసమ్మితుఁడు హితుఁడు
 నామఱింది యతని సేమంబరయఁగోరి, యుంటె ననుము తలఁకియొటవమాట
 లంటిఁ దత్ఫలమ్ముఁగంటి నిట్లని తెల్పు, మంటి ననుము సుకృతమంది మనుము.

క॥ మానరనాయకు సచివుని, వానరనాయకుని సుకృత ♦ వంతుని కుశలం
బే నరలే కడిగితి నను, మీ నరకం బెడలఁజేయు ♦ పే ఘన మనుమీ. ర౬౧

—♦ సీతాదేవి హనుమకు శిరోమణి నొసఁగుట ♦ —

తే॥ కపివరేణ్యుల తేకువ ♦ గంటి ననుము
మేలుగోరెద నెడఁద నె ♦ మ్మెయిన యేని
నిమ్మహాకృత్యమునఁ బార ♦ మెనయఁ గాంచి
యందఱను నాదు దీవన ♦ లందు మనుము. ర౬౨

క॥ అని తన చేఱొంచలమున, మునుకొను ముడి విప్పి ఘన మఁచుమూల్యము మహితం
బనఘము చూడారత్నము, దనపతి కర్పించు మని య ♦ తని కపు డొసఁగెన్.

ఆ॥ అయ్యనర్ఘ్యరత్నమంది మిన్నంది యం, గుళిని దొడిగి రాముఁగూర్చెఁజిత్త
మనన హనుమ వానిముద మెంచి యద్దేవి, పలుకఁదొడరె నొండుభంగి తనర.

సీ॥ ఇది జీవమణి దీనిఁ నెనసి నేత స్ఫురించు, జనకుని నన్ను నా ♦ జనని నొకట
నబ్ధినంభవము మఁహర్హ మియ్యడియాల, మంది యానందించుఁనాజితనుజుఁ
డదసీయసంబంధ ♦ మంది జీవించితి, నెడలించు నశుభమ్ము ♦ లిది ప్రసక్తి
నింక శోకము పారఁమెనయింప నీయదె, భార మం చినున కేర్పడఁ బలుకుము

అడుగుబట్టిన కాశికి ♦ నల్ల లక్ష్మి
నుద్ధరించిన హరి నీవు ♦ నొక్కఁ డనుము
త్వద్వియోగార్త నై మేలు ♦ దలఁచి తాల్చి
దయ్యములు పోర మంటి నిం ♦ దాక ననుము. ర౬౩

తే॥ లేదు పునరుక్తిదోష మీ ♦ లేమిలోన
గానఁ బలికిన యదె పల్కు ♦ దాన నెట్లు
లైన నానాధు నెమ్మది ♦ కానఁ బలికి
యతని ననుఁ గూర్చు మధిధర్మ ♦ మంద గనుము. ర౬౪

ఆ॥ శోకకర్మితములుఁసుకుమారములు నైన, గాత్రముల మదీశుఁగారవింప
నెంచుదాన నాదుఁనేకట దీర్ప నీ, వెరవ దొరను గూర్చుఁతెరు వరయుము.

ఉ॥ నీవును వైనతేయుఁడును ♦ నీజనకుండును నేర్తు రబ్ధిపైఁ
బోవఁ దరింప నెట్లు హరి ♦ పుంగవులం గొనితెత్తో రాఘవు
ల్తావకమంత్రయుక్తి నెటు ♦ తార్కొనఁ జూతువొ యొం డనంగ రా
దీవిషమార్థ మెల్ల భవ ♦ దేకవిధేయము వాయునందనా ! ర౬౫

శా|| మత్సందేశవిశేషజ్యంభితము నీ ♦ మంత్రప్రభావమ్మునన్
బ్రోతాహం బెనఁగ న్దవాసలము వాయుప్రేరితం బెట్టు లా
దిత్స న్వన్య దహించు లంక నటు భూ ♦ దేవుండు బిట్టేర్చి దీ
వ్యతౌభాగ్యము నాదెస న్నెఱపు దా ♦ క్ష్యం బొప్పదే మాగుతీ! ౪౧౯

ఉ|| పున్నెము గట్టికొమ్ము పరి ♦ పూర్ణయశోర్ధివి గమ్ము తుల్యులం
దెన్నికఁ గాంచు మిట్టికృతి ♦ యెద్దియుఁ గా దని యెంచు మాదటన్
సన్నతి కెక్కు మాత్మధృతి ♦ సఁపదఁ జొక్కుము నాదు దీవనల్
గ్రన్నన నంది వర్ధిలు మ ♦ ఖండసమృద్ధులతోడఁ బావనీ! ౪౨౦

క|| అని దీనత దోషఁగ న, వ్వనితామణి పలుకఁ బ్లవగఁవరుఁ డిట్లనె మూ
ర్ధనివిష్టాంజలిబంధత, తనరారఁగ నమ్ముఁ డగుచుఁదలఁపు దలిర్పన్. ౪౨౧

—♦ హనుమంతుఁడు సీతాదేవి నూటడించుట. ♦—

మ|| అనుమానింపకు మమ్మ మానిని! త్వదే ♦ కాసత్తిమై నున్న రా
మున కీరేడుజగంబు లొక్కఁ డయి స ♦ మోదమ్ముఁ గల్పింప ని
మ్మనరా దెద్దియుఁ ద్వన్నిమిత్త మని కా ♦ కాశాస్యమా కాదు పూ
నినఁ ద్రైలోక్యజయర్థి చేకొనదు వా ♦ ని న్మాని యొండొక్కనిన్. ౪౨౨

క|| ఇదె నిను వేఁచెడు పగతుర, మద మణఁగింపఁగ లోకఁమాన్యచరితుఁ
డద నెఱిగి వచ్చు రాముఁడు, మది సందేహమ్ము లింకఁమానుము తల్లీ! ౪౨౩

ఆ|| అతని నెదిరి నిలువఁనవని లేఁ డెవ్వఁడఁ, దేటి చూడ లేరుఁదితిజులేని
రక్కసులకు మిత్తిఁరామనామ మొకందె, యేల తలఁకు మది మహీతనూజ!

క|| పిడుగునకుఁ దోడు దా నై, యడరెడు బడబాగ్ని గాకఁయలఁతివడునె త
మ్ముడు నన్నకు న్నాసుగ్గి, వుడు చాలఁడె కొఱవి ద్రిప్పఁబోరికలనిలోన్.

తే|| నేటఁ రేపట వానరాఁనీక మెల్ల, దెసల నొక్కటఁ గ్రమ్మి మాఁకసము ద్రోచి
నేల యీనిన చందానఁనెలకొనంగ, నీవ కాంచెదు సుమ్ము నాఁనీతితెఱఁగు.

సీ|| కామరూపులు వాయుఁగతులు పాతాళంబుఁ, జొచ్చి వ్రతురు న్నుఁగచ్చివైతు
రెందునేనిఁ బ్రసక్తిఁయెడలనీ రమితతే, జస్కులు బలసత్త్వఁసారకలితు
లొండొరులను మెచ్చుఁరున్ననస్కులు మదు, త్కృష్టులు మత్సముఁల్కీర్తనీయు
లటుగాక నాకన్నఁనవరుఁడొక్కరుఁడు లేఁ, డిందఱు రవిసూనుఁనెలమిఁ గొలుతు
రిట్టి క్రపు లెల్ల బతి యాజ్ఞఁనేకమతిని, రాము నేవించుచున్నారఁరామ! నీదు
చరిత మెఱిగించినంతనఁచదలు బ్రాకి, వత్తు రీలంక కలిమి నువ్వెత్తు గొనఁగ.

క॥ ఆమాన్యు లట్టులుండఁగ, సామాన్యుఁడ నేనె యిందుఁ ♦ జనుదెంచితిఁ జు
మోమానిని ! యెందేనియుఁ, బ్రాముఖ్యము గలుగు జనునిఁబంపఁ దలఁతురే.

తే॥ నాదు మూఁపుల నిడి నీదు ♦ నాధు ననుజు
నేన కొనివత్తు నింగిపై ♦ నెలకొనంగఁ
జంద్రసూర్యు లనంగఁ బ్రీ ♦ శస్త్ర వేలయ
నుదయ మెనయంగఁ గలరు నీ ♦ పుత్రహింప.

౪౭౯

తే॥ లంక వేల్తురు బాణాగ్నిఁలాఁతివారిఁ, దునిమి రావణు వధియించిఁతోడుతోన
రాముఁ జంద్రుని రోహిణిఁగాణ దనర, నీవు గూడి ప్రకాశింతుఁవెడ రెడయుము.

తే॥ అమ్మ ! పోయినత్తు ♦ నడరు మానుము పతి, దేవతేశ నిన్నుఁ ♦ దేటిచూడ
నెవ్వఁడోపుఁ జిచ్చుఁనిడికొ నె నొడి నెవం, డతఁడె కాంచుఁ దత్ఫలానుభవము.

క॥ అని సత్యము ప్రియముగఁ బలి, కేనఁ దలఁపున శంకఁ దక్కిఁకేశవరేణ్యం
డనితర సదృశం డని యిటు, లనె నిందుమది స్థరాజయచలతనూజా ! ౪౮౨

క॥ స్మరశరపాతమ్మన కు, ద్ధురళోకోత్పాతమున క ♦ ధోగతు లియ్యా
శరహతకు లెంచ కాడెడు, పరాభవోక్తులకు నిచ్చ ♦ బడలితి వత్సా ! ౪౮౩

ఆ॥ నిన్నుఁ గాంచి నీదుఁనెటి యెంచి నీమృదూ, క్తులు దలంచి యెడఁదఁ కొందలమ్ము
గెడఁపఁగఁటి నీవుఁకేవలుండవె నాదు, కుట్టువాప నవనిఁ ♦ బుట్టి తనఘ ! ౪౮౪

తే॥ నీవరుగకున్నఁ గర్జంబు ♦ నెలకొనంగఁ
బోదు నీవొనరించు ప్రి ♦ బోధనమునఁ
దేటి యుచ్చాస్య మొందితిఁ ♦ దెలియరాదు
నీచను పెరింగి విధి గూర్చు ♦ నిగ్రహంబు.

౪౮౫

వ॥ అతిదూరప్రయాణంబునం బరిశ్రాంతిం గన్నవాఁడ వట్లగుటఁజేసి. ౪౮౬

క॥ అన్న ! యొకనాఁ డిచట నీ, పున్నను శోకోర్ము లెడయుఁనో యని యెదలో
నెన్నెదఁ జెట్టల కగపడ, కిన్నెలవున నుండి కడఁగిఁయేఁగఁ దలఁపవే. ౪౮౭

క॥ అన విని బడలిక యనరా, దనిశము శ్రీరామసత్క ♦ ధాఽమృత మెదలోఁ
దని వొలయఁ జేయుచుండఁగ, ననుఁ బనువుము నాధుకడకుఁనయ మొప్పారక.

ఆ॥ తడయ నేల తల్లి ♦ దాశరథిని గొని, వత్తు నెల్లి నీదు ♦ వ్యధ తలంగ
నతని తాప మెడప ఁనగుఁ గాదె సమరసు, లగుట నొంటఁ గర్జ ♦ మనువుపడునె.

ఆ॥ అనినఁ బోయిరమ్ముఁహరివర ! నావార్త, మఱవఁబోకు మెఱుకఁమఱపు లనఁగ
బ్రకృతికృతులు నీవుఁపతిఁగాంచి మే లెంచు, మఖిలశుభము లొదవుఁనయ్య ! నీకు.

- క॥ అని సెల వొసఁగిన హనుమఁడు, మనమున నుప్పొంగి లోకమాన్యు రఘుపతిఁ
గనఁ గొఱుహలమున ధృతి, మొనసెన్జన నుత్తరాభిముఖుఁ డై గిరిజా! ర౯౧
- ఎ॥ అని యిట్లు చంద్రశేఖరుం డెఱిఁగించిన నాచంద్రవదన యవ్వలికథాక్రమం
బెట్లు ప్రవర్తిల్లునో వినవలతుం జెప్పవే యని వల్లభుం బొర్పించుటయు. ర౯౨
- మ॥ కలితానర్థనివారణక్రమలన ♦ త్కల్యాణలీలాగుణో
జ్వలనామాకృతిలక్ష్మ్యమాణజగదా ♦ శ్చర్యప్రభావోదయా!
విలయాన్ముఖ్యగతప్రచార! గురుసం ♦ విదర్మసంరక్షణో
త్కలికాఢ్యోత్కలికామధీమదధిక్య ♦ త్ప్రేక్షిప్రియంభావుకా! ర౯౩
- క॥ ముద్రితహృదయవికాసో, న్నిద్రితవృధానచణసునిష్ఠితజనచి
న్ముద్రాప్రావణకరణ స, ముద్రాయితయోగవిఘ్నోమోక్షణనిపుణా! ర౯౪

మత్తమయూరము.

శ్రీమన్నామాసిద్ధిసమగ్రా ♦ శ్రితకామా
ధామస్థేమాతాపసవృత్తా ♦ దరభూమా
సోమార్కాదిస్తోమశ్చక్తా ♦ స్తుతభామా
భామాయోగోద్భావితభావా ♦ న్వయసీమా! ర౯౫

గద్య॥ ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరచరణనలిననిత్యసేవాసమాసాదితానవద్య

కవితాయోగహృద్యమహితాత్రేయగోత్రపవిత్రహనుమత్సుధీతనయ

విదితనయ లక్ష్మ్యంబా గర్భశుక్తిముక్తాఫలాయమాన

వేంకటప్ప కవీంద్రాభిధాన ప్రణీతంబైన

శ్రీరామకథామృతంబను మహాప్రబంధంబునందు

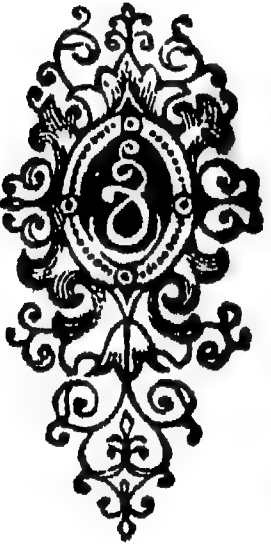
సుందరకాండంబునం ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీరామకథాఽమృతము.

సుందర కాండము.

తృతీయాశ్వాసము.

యోగిసామముఖ్యో
పాయావశదుష్టహృత్ప్రభంజనకరణ
స్థాయత్ప్రయత్నసాహ
య్యాయత్తదయావలోకనాంచితచిత్తా!

ఆ॥ అవధరింపు మగజ ధమ్మయ్యి వేడినఁ
జెప్పదొడఁరెఁ జంద్ర ధమ్మయ్యి శేఖరుండు
వింటె సాధ్వీ రామ ధమ్మయ్యి కథాసుధ యజ
రామరత్న మొసఁగు ధమ్మయ్యి నన్నమాట.

ఉ॥ కొంచెము శేష మున్నది ర ధమ్మయ్యి వరుం గని మొక్కుటంచు లో
నంచుధృతిం గృతార్థుడయి ధమ్మయ్యి నచ్చటువాసి కర్జ మూ
హించెను కొండొకండు హరి ధమ్మయ్యి దెల్పినయంతవట్టు గా
వించితి నేనియుం గడమ ధమ్మయ్యి మెటొకద యన్న యోజనన్.

క॥ ఆలోకాపుండు చకితమ్మ, గాలోకా! నేర్పి మిగులనాలోచించెన్
గాల మని దేశ మని మదిఁ, గాల మసురపురికిఁ దీఱఁగానయియుంటన్.

ఆ॥ మున్నె తెలిపె లుకఁమోసమ్ము లే దింక, నెట్టుతొనొ నాఁగఁనేల యాఁగఁ
దలఁచెనేని వానిఁదక్షత కది యెంత, చెట్టలెందుఁ జెడుటఁచెట్ట గాదు. ౫

క॥ తలపోసికొనియె నిట్లెదఁ, దలఁపున కందంగరానిఁతలఁపులవాఁ డీ
పొలపమునఁ దలము గని య, ప్పొలదిండుల మద మడంపఁబోక మఱియనే. ౬

—♦ హనుమంతుని కార్యాలోచననైపుణ్యము. ♦—

తే॥ దేవిఁ గనుఁగొంటి నరసి సం ♦ దిష్ట మందఁ
గంటిఁ బతి కెఱిగింతు దు ♦ స్మరము గాదు
రావణునిఁ గాంచి వాని బీ ♦ రము చలమ్ము
బలముఁ బరికింప కెగువ లా ♦ భమ్ము లేదు. ౭

క॥ అరిబలశక్తు లరయకే, యరిగిన ఫల మేమి కార్యఁమనువుసెడిన దు
ష్కర మనవలయున కాదే, త్వరపడి పరసేన లొరయుఁదశ తారసిలన్. ౮

తే॥ సామమున రక్కసులఁ గాదు ♦ చక్క-పఱుప
నర్థపూర్ణు లగుట దాన ♦ మనుషయుక్త
మెందు బలదర్పితుల భేద ♦ మేమి సేయుఁ
గావునఁ బరాక్రమించుటే ♦ కర్జ మరయ. ౯

క॥ కొందఱఁ గెడపిన మదిలోఁ, గొందలపడి యొండుసేతఁగొనకొనకున్నన్
మందు లయి యుడుగుదుర కా, కెందును రాకాసు లొంటఁని స్మరయుదురే.

సీ॥ ఒకపనికై చనిఁమొండొక్కఁడునుఁ గూర్చు, యోజన మొనయువాఁడు త్తముండు
తనయొప్పుకొనినదిఁతార్కాణఁగాఁ జేసి, మఱిలివచ్చునతండుఁమధ్యముండు
తోఁచినంత లొనర్చిఁత్రోవఁబట్టునయేనిఁ, దలఁవఁగా నధముఁడాఁతాంత్రికుండు
చెప్పినకార్యంబుఁసెడఁగ రిత్తకురిత్త, యరుదెంచువాఁ డధఁమాధముండు
మొదలి కర్జ మొడలకుండ ♦ మూఁడు దారు
లొరసి చూచియుఁ గాకున్న ♦ నుక్కు మిగిలి
స్వామియానతిఁ దలమోచి ♦ చక్కపఱచి
యొలయ నేర్చినవాఁ డుత్త ♦ మోత్తముండు. ౧౦

ఉ॥ కారణ మొండు చాల దొక ♦ కార్యము స్వల్పమ పూనెనేనియున్
భారము పైఁబడుం దుది న ♦ పారభరం బగు కృత్య మూని తా
నేరభసమ్మునం దిరిగె ♦ నేనియు హేతుబహుత్వ మొల్లకే
తీరు ఘటిల్ల దట్లగుటఁ ♦ దేకువ మై మెలఁగంగ మే లగున్. ౧౧

ఆ॥ భర్తృశాసనమ్ము ♦ పాలించువాడ నే, నాదుఁ దారతమ్య ♦ మరసి చనిన
నెదిరిబలము స్వకము ♦ నెఱుంగకే పోయిన, నింత సేసి చెడుదు ♦ నింత నిజము.

తే॥ దైవబలమున కలిమిమై ♦ దలఁపు మిగులఁ
బోరు నా కసురులతోడ ♦ బొసఁగెనేనిఁ
దనదు నెఱిఁ గాంచి నాదు ప్రి ♦ తాప మెంచి
యతఁడు మది మెచ్చకున్నె ద ♦ శాననుండు.

౧౪

క॥ కడఁగి యతఁ డేగుదెంచినఁ, దొడరి తదీయ మగు బలము ♦ తో నాశయమున్
దొడిఁబడ కారసి యరిగెద, నొడయని సన్నిధికిఁ దెఱఁగు ♦ నొందిన మదితోన్.

క॥ అని యూహింప మనమునన్, గొనకొను తలఁపులను ద్రోచి ♦ కొనుచు నుపాయం
బనితరసులభ మొకఁడు నె, ట్టనఁ దోఁపఁగ దిటపుపడి క ♦ డంక దలిర్పన్. ౧౬

చ॥ ఇదె మదమానసంహతుని ♦ దీయమరారిది నందనస్థితన్
ముద మొదవింపఁ జాలునది ♦ ముంగిటఁ జారులతాతెరూల్లస
చ్చదఫలపుష్పగుచ్ఛగుణ ♦ సంభృత మీప్రమదావనమ్ము ని
య్యదనున శుష్కకాననము ♦ నన్నియ పోలె నకింపఁ జేసెదన్.

౧౭

సీ॥ దానికిఁ గోపించి ♦ దానవాధీశుండు, గదలించు ననుచు ర ♦ క్కసుల గముల
నవ్వార లే తెంతు ♦ రాయుధపాణులై, ద్విరదాదికములతో ♦ దిట్ట లగుచు
నామీఁద భీషణం ♦ బౌ సాంపరాయిక, మగు సురాసురజన్య ♦ మనఁ బొసంగ
జండవిక్రములతో ♦ సరిపోలఁ బెనఁగుదుఁ, గాలరుదుని లీల ♦ గ్రాలఁ దనరి
కడఁగి యక్కనుకుట్ల నె ♦ క్కటి వధించి
గడుసురాకాసితేని యా ♦ గడ మెఱింగి
సురలు పొగడంగ నటువోయి ♦ చూచువాడ
హరివిభుని మోము రామపా ♦ దాబ్జయుగము.

౧౮

క॥ అని పూని మారుతాత్మజుఁ, డనితర సామాన్యవిక్ర ♦ మాటోపమునన్
వన మెల్లఁ బెల్లగింపఁగఁ, గొనకొనె దలకొన్న యోజ ♦ గోత్రతనూజా. ౧౯

— ♦ హనుమంతుఁ డశోకవనమును బెఱుకుట ♦ —

సీ॥ ఊరు వేగమ్మున ♦ నొకకొన్ని విదలించి, వీపుతోపునఁ గొన్ని ♦ విఱుగఁ ద్రోచి
తొమ్ముతాకునఁ గొన్ని ♦ యిమ్మెడలఁగఁజేసి, వెనఁకువఁ గొన్నిటి ♦ బెఱికివై చి
భుజములఁ గొన్నిటిఁ ♦ బొడవడంచి వెలార్చి, పాదఘట్టనఁ గొన్ని ♦ పాఠానర్చి
చేతుల మఱికొన్ని ♦ చీలిచి చెండాడి, గోళ్లఁ గొన్నిటిని జ ♦ క్కుగ విదిర్చి

తరులతాకుంజపుంజము ♦ ల్తారుమాలు

గా నిటు దెరల్చి కొలంకులు ♦ గలఁచి కేళి

శైలము లగల్చి సెలయేళ్ల ♦ జాళ్లు త్రొంచి

యొక్కత్రుటి రూపు మాపె న ♦ య్యుపవనమ్ము.

౨౦

ఆ॥ పులుఁగు లెగసి యటవఁ ♦ బూడి కొలంకులు, వట్టివోవ లతలు ♦ వాడ లేజి
గుళ్లు గమలి తరుల ♦ కొనల వ్రేల దవాగ్ని, గాల్పఁ జెడిన భంగిఁ ♦ గాననయ్యె.

క॥ పెళపెళమను చప్పుళ్లకుఁ, గలఁగి మహానాగములు మృగమ్ములుఁ బెఱిశో
వలఁ బోవ గూం డైడలి ప, క్షులుఁ జన నవ్వనము సర్వశూన్యం బయ్యెన్.

తే॥ కొలని పులుఁగుల నులిపులు ♦ గలయఁ బెరయ

వివశ లయి నెఱిసెడి గతి ♦ వృతియుఁ దలఁగఁ

దలలు విడివడ నడలెడు ♦ పొలఁతు లనఁగ

లతలు కనఁబడె కనుల క ♦ లతలు గదుర.

౨౩

ఆ॥ ఆలతాగృహమ్ము ♦ లాశిలాగృహము లా, చిత్రగృహము లెన్నిసిరులఁ దనరె
నలవిలాససదనమదె యన్న నద్దాని, నలవి గాని ప్రలయమలముకొనియె. ౨౪

క॥ తా ము న్నశోకలతికా, రామతఁ బ్రమదావనాభిరామం బయ్యెన్
దా మున్న శోకలతికా, రామతఁ బ్రమదావనాభిరామం బయ్యెన్. ౨౫

ఆ॥ సీత పొరుపు నొందిసిరిఁ గాంచె నేయది, దాని దానితోడితరువు లొండు
రెండు విడచెఁ గపి ప్రచండుఁ డోలలితాంగి!, వాని నెనయువాడువసుధ లేడు.

శా॥ లంకానాథున కప్రియం బటు సలీ ♦ లకాంతిఁ గల్పించి ని
శృంకాతంకుఁడు వాడు శోరణ రణా ♦ స్థం జేరి రక్షోబలం
బింక నాకెటులుండు నంచుఁ బురతో ♦ వీక్ష నిరీక్షించుచున్
సాంకాశ్యాతిగమూర్తి శోభిత నప ♦ శాంతత్వ మొప్పారఁగన్.

౨౭

తే॥ పులుఁగులు మెకమ్ము లఱచుచుఁ ♦ బోవఁ జెట్లు

విఱిగి కూలెడు చప్పుడు ♦ ల్విస్తరిల్ల

నత్తఱిని భయసంభ్రాంతు ♦ లైరి నగర

నున్నవారును బెఱిచోట్ల ♦ నున్నవారు.

౨౮

ఉ॥ నక్కలు గూయ భీషణని ♦ నాదములం గొని కాకఘూకముల్
పెక్కులు దిక్కులం బెరయఁ ♦ బెల్లుగ నుల్కులు రాల వీధులం
దెక్కడఁ గన్న నగ్నము ల ♦ నేకము లౌ పెనుగాము లార్వఁగన్
రక్కసు లొల్లబోవుచుఁ ది ♦ రంబులు గాని మనంబు లేర్పడన్.

౨౯

ఆ॥ సంభ్రమించుచుండఁజానకీదేవిని, జుట్టియున్న తెఱవలపై లేచి
వికృతరూప లగుచుఁవీక్షించి రుద్భగ్న, మవ్వనంబు నమ్మఁహాహరీందుర్. 30

ఉ॥ ఆతఁడు వారిఁ గాంచి వికృత తాకృతి నొక్కొనఁ గాలరుద్రుఁడో
యీతఁ డటంచు నాచెడివ ఁ లెంచి ధరాత్మజఁ జేరి యెట్టి దీ
శ్రోతితెఱం గెవం డనిచెఁ ఁ గొమ్మరొ! యేపని కేగుదెంచెవాఁ
డేతలఁ పొవ్వు నిన్నుఁ గనఁ నేమని పల్కె వచింపు మంతయున్. 31

ఆ॥ నీకు భయము లేదుఁనీరజాక్షిరొ తెల్పు, మెఱిగినంతవట్టుఁనితని చరిత
మనిన వారి కపటఁమారసి యిట్లనె, సిత ప్రోడతనముఁచెలుపు మిగుల. 32

ఉ॥ ఏ నెటు దెల్పుదాన నెవఁ ఁ డేయెడ నేతెఱఁ గంచి యేపనిం
బూని చరించునో యెవరి ఁ బుద్ధులు వారె యెఱుంగువార లొ
డ్డనెఱిఁ బాము కాళ్ల యిరఁ వేన్నఁగఁజాలుదు రీతనిం గనం
గా నయి భీతి రక్కసుఁడెఁ కా నగు నన్న తలంపు నొందితిన్. 33

తే॥ గడుసరులు కామరూపు లఁగాధసత్త్వ, లదయు లెంతలు సేయంగఁనైన నేర్తు
రేమి తనమదిఁ బెట్టి యిష్టితఁ డిట్టి, బూమెలు ఘటించుచుండెనోఁపొలనెఱుంగ.

మ॥ అని యద్దేవి వచించినంతటనె కృ ఁ వ్యాదాంగన ల్పాటి రొం
టినెఱి న్గానని దొండుగా భయగతుల్ ఁ డెందమ్ములం దోఁప నె
ట్టన ని ల్పొందిరి కొందఱం దచటిజా ఁ డ ల్పామికిం దెల్పఁ నె
ప్పునఁ బోవంగని రింకఁగొందఱఁఘవి ఁ స్ఫూర్తి నిల్వోలాత్మలై. 34

ఆ॥ పెదవు లెండఁ బేర్చిఁపెంపు వోనుండఁ బె, న్నెఱులు వీడఁ జేలఁలుటికి యాడ
ఘోరరూప లగుచుఁగొనకొని తేని తో, నిట్టు లనిరి వారఁలిందువదన. 35

— ఁ రాక్షసాంగనలు రావణుఁకు హనుమంతు చర్య లెఱిఁగించుట ఁ —

సీ॥ అవధా రశోకవ ఁ నాంతరంబునఁ దోఁచె, దేవ! యెక్కటి భీమ ఁ దేహుఁ డైన
వాఁడు వానరుఁ డేమిఁవలనునఁ జేరెనో, యమితవిక్రముఁడు పఁరార్థ్య బలుఁడు
సీతతో భాషించి ఁ చెలఁగుచునున్నాడు, తేఱిచూడఁగరాక ఁ దిటపుపడుచు
నన్నివిధంబుల ఁ నేనిఁ బ్రార్థించినం, దెలుప దాయమ వాని ఁ తెఱఁ గెఱింగి
యిందుర్ దూతయొ ధనదుని ఁ హితుఁడొ మహిజ
నరయ రాముఁడు వనిచిన ఁ యతఁడొ కాన
మే మనఁగ నీదు మందిరా ఁ రామ మెల్లఁ
బెఱికివై చినవాఁడు ని ఁ ర్భీకుఁ డగుచు. 32

తే॥ వానిచే నాశితము గాని ♦ వలను లేదు
 నీమనోహర మైన య ♦ న్నెలపునందు
 మహిజ కూర్చుండి యున్న య ♦ మృనికి సారఁడు
 శ్రమమొ యాయమఁ గాపాడు ♦ సన్నియమమొ.

35

క॥ కిసలయసుమశోభాఢ్యం, బసదృశమును నైన శింశు ♦ పాగము గలయ
 దైనకుం బోవమి యదైన, మసలుట ననఁ జనునె యాపె ♦ మనుపన కాదే. 36

తే॥ గండము విధింపుమయ్య ! న ♦ క్తంచరేంద్ర !
 రెండు నేరము లొనరించె ♦ గండఁ డతఁడు
 నీమనమ్మున నిడియున్న ♦ నెలతతో వ
 చించు టొక్కటి వనిఁ బెల్ల ♦ గించు టొకటి.

౪౦

ఆ॥ మాట లాడ వశమె ♦ మలసి మొక్కనికి నీ, పొరువు సేరియున్న ♦ పొలఁతితోడ
 వాని జీవితాశ ♦ వలగొనునే చావఁ, దలఁచెఁగాక మేలి ♦ దారి లేక. ౪౧

మ॥ అనినం గోధహుతాశనుం డెగువఁగా ♦ నాతండు సంవృత్తలో
 చనుఁ డై చూచిన నశ్రుబిందువులు పె ♦ ల్చ జాతె దీపాగ్నికీ
 లను గొంచుం బడు తైలబిందువుల లీ ♦ లం దోనె యాజ్ఞాపనం
 బొనరించె న్నొనిరండు క్రోఁతి నని య ♦ త్యుత్సాహియై సేనకుఁ.

౪౨

క॥ తనతో నెనవచ్చెడువా, రెనుబదివే లినుపతునుక ♦ లిలఁ గింకరసం
 జ్ఞను దనరువార లాతని, యనుజ్ఞఁ గొని వెడలి రాహా ♦ వాదృతు లగుచుఁ.

—♦ హనుమంతుఁడు రావణప్రేరితరాక్షసుల సంహరింపఁగడంగుట ♦—

మ॥ మిడిగుడ్డుం బెనుకోటి లుద్భటము లా ♦ మేను ల్కడుం బెద్దతా
 కడుపు ల్సాయుధముల్ కరమ్ములుఁ దగం ♦ గారాడు రాకాసు ల
 యొడ నవ్వానరవర్యు డీఁగొనిరి వ, ప్పి న్నెట్టనం దాఁకు న
 మ్మిడుత ల్వోలె ఫలాభికాంక్ష యెదల ♦ న్నెట్టంగ దట్టింపుచుఁ.

౪౪

శా॥ శూలాద్యాయుధము ల్మహాస్త్రములు నా ♦ శూరు ల్ప్రయోగింప లాం
 గూలం బెత్తి ధరాతలం బవిసి యు ♦ ధ్వోషింపఁగా మోది యా
 లీలావానరుఁ డోలి బాహుయుగి స్సా ♦ లించెం దదీయార్భటిక
 గూలెం బక్షులు శైలము ల్మొరసె సం ♦ క్షోభించి రాఘోచరుల్.

౪౫

తే॥ రాముఁడు జయించు లక్ష్మణ ♦ స్వామి విజయ
 మందు సుగ్రీవుఁడును జయ ♦ మొందు నే న

రాతి సైన్యనిహంతను ♦ రాముదూత
నినతనూజుని సచివుడ ♦ ననిలసుతుడ.

౪౬

క॥ రావణకీటసహస్రం, బేవెరపుననేని నిలుచు ♦ నే నాయెదురన్
గ్రావములు సాలములు గొని, కావర మడగితు నాజి ♦ గదిసిన వేళన్. ౪౭

ఉ॥ ఇందఱు జూచుచుండగనె ♦ యీపురి యే పడగించి మేది నీ
నందనఁ గాంచి మొక్కుగని ♦ నాచగు కీర్తి దిశావకాశము
ల్పొంది ప్రకాశిలంగ రఘు ♦ పుంగవుఁ జేరి నమస్కరింతు నా
యందె కటాక్షపీక్షణము ♦ లైక్యనిరూఢిఁ జెలంగుచుండగన్. ౪౮

మ॥ అని నిర్ఘాతముఁబోని కంతరవ మొ ♦ య్య స్మృతి సంధ్యాఘనం
బనుమోదించెడి మేని మేలి పొడవ ♦ ట్లభ్యంకషంబే యనన్
దనరం బల్కిన పల్కుతోడనె నవా ♦ తంకంబు గ్రమ్మంగ నా
దనుజు ల్వామిహితాద్ధ తా కతన ను ♦ త్సహంబు సాటించుచున్. ౪౯

ఉ॥ అందఱు నొక్కఁడై కడగి ♦ యాహరిపుంగవు మేను శూలసం
క్రందనసాధనాసివిశి ♦ ఖప్రకరంబుల నొంపఁ దోరణం
బం దత డుండి యార్చుచుఁ ద ♦ దాశ్రయ మాపరిఘమ్ము గొంచుమి
న్నంది ఖగాధినాథుఁడు మ ♦ హాహి వహించు వహిం దనర్చుచున్. ౫౦

క॥ దిమ్ముగొనఁ ద్రిప్పి కూలగ, నమ్మొటకుల మోది చాపి ♦ యననికి బలిగా
నిమ్ము ఘటియించి తోరణ, నన్నుహితుఁడు సేరె జయకః లాంచితుఁ డగుచున్.

తే॥ కదనమున నోహటించి వి ♦ కావిక లయి
చనినవా రందుఁ గొందఱు ♦ చాళి చెప్ప
హనుమని ప్రతాపమును విని ♦ యదరిపడి ప్ర
హస్తపుత్రినిఁ గాంచి దై ♦ త్యప్రభుండు ౫౧

క॥ అమితబలాఘంబులతో, నమితారీ! నీవు చని య ♦ నమ్మి నల ప్లవం
గమునిఁ గొనితెమ్ము వానికిఁ, గ్రమముగఁ దగుశాస్తి సేయఁగవలయుఁజుమి.

మ॥ అని శాసించిన నుత్సహించి ప్రబలుం ♦ డవ్వఁ డనుజ్ఞాస్రజం
బున శీర్షంబు నలంకరించుకొనిప్రా ♦ బుద్ధ్యంబున స్మించెఁ బా
వని ధ్యానించె వనంబు భగ్న మయి పో ♦ వం జాలదే కూల నీ
ఘన మా చైత్యవిమాన మియ్యదియుఁ ద్రి ♦ క్కం గూడ దంచు నృదిన్, ౫౨

ఆ॥ అటు దలఁచి హనుమ ♦ యమ్మేడపై ప్రాళి
మేరుశిఖర మెక్కి ♦ మెరియు హరియ

పోలె మేల్మి సూపి ♦ పొడవొంది యాస్ఫోట
నం బొనర్చె నప్పొ ♦ లంబు దెరల.

౫౫

—♦ చైత్యపాసాదనాశనము. ♦—

ఆ॥ దాని కుద్భటించి దైత్యులు పెక్కురు, చైత్యపాలు ర కనంబు వగుల
నార్చుచును గడంకనాతని జుట్టి శ, స్త్రీస్త్రముల నిగిడ్చి యడరుటయును.

శా॥ పాసాదంబున నొక్కఁ డాయనము స్తంభం బొప్ప నద్దాని ను
ల్లాసం బెక్కఁ బెకల్చి వజ్రధరు లీ ♦ లం బొల్పుచు దిగ్విప్తి సం
త్రాసంబు నొనయించి యయ్యది మహీ ♦ ధ్రం బట్టు కూలంగ ను
ద్భాసుం డాతఁడు వైవ నగ్గి వడి యా ♦ వాసంబుఁ గాల్చె న్నవ్విడి.

౫౬

ఆ॥ అస్త్రవేత్త రాముఁడందు జయ మ్మిట్ల, టంచు మున్ను బలికినన్లు పలికి
యంతరిక్షమున మహాత్ముండు శ్రీమంతుఁ, డతఁడు నిలిచి మఱలననియె నిట్లు.

ఆ॥ లేదు లంక యింక లేడు మీఁతేడు మీ, రందఱును యమాల యమున కతిథు
లగుదు రరుగుదెంచెనదె మిత్తి సుగ్రీవుఁ, డెందు బోదు రెవ్వఁడేడుగడయు.

ఉ॥ కోటి బలౌఘము ల్లానుచు ♦ గోయని యార్చుచు నెల్లి వచ్చు బ
ల్లాటి హరింద్రుఁడే మనుచు ♦ దాశరథిం బగ సేసికొంటి రి
వ్వీటి కువద్రవం బొదవె ♦ వేడబము ల్పచరింప నేల పొం
డాటవికత్వ మేర్పడఁగ ♦ నట్టులయేనియుఁ జావకుందురే.

౬౦

తే॥ ఎందుఁ జూచిన మావారె ♦ యెసక మెసఁగఁ
దిరుగుచున్నారు మీతల ♦ ది మ్మడంగఁ
జేయ నెంచి వనాటలు ♦ శితనఖాస్తు
లమితసత్త్వులు నాగాయు ♦ తౌఘబలులు.

౬౧

క॥ అని పలుకుచు నాటోపం, బున వారల నెల్ల జమునిప్రొలి కనిచి మె
ట్టిన తోరణస్థలంబున, కనుపముఁ డతఁ డరిగి తో రణాస్థ నిలిచె.

౬౨

—♦ జంబుమాలియుద్ధము. ♦—

ఉ॥ అచ్చట దైత్యనాయకుని ♦ యానతిఁ బూని యనీకభూమికి
న్వచ్చెఁ బ్రహస్తవుత్తుఁ డతి ♦ బాహుబలాధ్యుఁడు జంబుమాలి వై
యచ్చరవంజ్ఞి బెగ్గడిల ♦ హరకిరీటమణిప్రభావళు
ల్పొచ్చెము లేక శోభిలఁ బ్ర ♦ భుప్రథ మీఱ మహారణార్ధి యై.

౬౩

క॥ అనియతబహుగణసైన్యము, దనతో నేతేర దీర్ఘదంష్ట్ర లమరఁ గో
ధనుఁ డతఁడు దిశాచక్రము, దనుకఁ గపిగ్రహణకలితతాత్పర్యమునఁ. ౬౪

ఆ॥ రమ్యకుండలుండుర క్తమాల్యాంబరుం, డరుణమూర్తి లోహితాక్షుఁడు నయి
యైంద్రచాప మట్టిఁడగు నాయుధముఁ బూని, జ్యానినాదపూరితాశుఁ డగుచు.

మ॥ ఖరసంఘాతముఁ బూన్చినట్టి రథ మా • గర్వోన్నతుం డెక్కి వా
నరుఁ డెవ్వం డెటవోయె నే మని యనూ • నప్రాధి వాక్రచ్చుచున్
శరవర్షం బనువారఁ జేర నరుగ • స్సామిరి శ్రీ మీటి యా
శరు వీక్షించి ప్రహర్షయుక్తి మెయి ను • చ్చైర్మూర్తి యై యార్చినఁ. ౬౬

తే॥ అర్థచంద్రాస్త్ర మాస్యము • నందుఁ గర్ణి
శరము శిరమునఁ బది నార • సములు భుజము
లందు వక్షస్థలంబున • యందుఁ బదియు
నతఁడు నాటె సక్రోధత • నవశుఁ డగుచు. ౬౭

క॥ అమ్ములికిచేత హనుమని, నమ్మొగము ప్రకాశ మొందునెటి శరదిన ద్యో
త మ్మొనసి భాసమానం, బమ్మొయి నగుశోణపద్మమనువాదించెన్. ౬౮

తే॥ శోణితపృష్ఠస్థాంతతిజౌబ్ధిలంగ, నగచరేందుని నెమ్మొగమనువుసూపె
ర క్తచందనబిందువుల్రాణ నెఱయ, మెఱయు కేందమ్మి యందమ్ముమేళమించి.

ఆ॥ మొల్లముగను బూచిమోదుగ దులకించు, తెఱఁగు బెరసి వాయుదేవసూనుఁ
డవయముల నాటులందు నన్నెఱి దోచి, నెఱయు రక్తముననునీరజాక్షి. ౭౦

క॥ కోపమున హనుమ శిలఁ గొన, నాపగతుఁడు దానిఁ జూర్ణమై పోనేసెన్
వే పొనరు సాల మెత్తిన, నాపగిదిన కూలఁ ద్రోచెనతఁ డుద్యతుడై. ౭౧

క॥ తోడనె యెడఁగాంచి భుజా, కోడమ్మున నెదను జనులగుఱుతుల నడుమన్
వాడిములుకు లప్పలఁదిను, వాఁ డటు గుర్వంగ సారవతోక్రిధుండై. ౭౨

ఆ॥ కనులు గెంపువాఱఁగలదండముపూని, యల్ల పరిఘ మెత్తిహనుమఁ డుగ్రి
మూర్తి యగుచుఁదిప్పిమొగకొని వాని వ, క్షమున బిట్టు మోఁదెసంభ్రమమున.

ఉ॥ లేదు శిరమ్ము దైత్యునకు • లేవు భుజమ్ములు జానుయుగ్మమా
లేదు విభూషణమ్ములును • లేవు శరమ్ము శరాసన మ్మనన్
లేదు రథాశ్వసూతముఖ • లీలయు మారుతపుత్రుఁ డమ్మొయిన్
బా దిడు కిన్క నాగుదియ • వై చినయంత నిమేషమాత్రలోన్. ౭౪

తే॥ వాఁడు పడిన సురాళించి • వరుస మడఁచె
గింక రౌఘమ్ము నారామ • కింకరుండు

చాలదే పరిఘము వాని ♦ శక్తి కెల్ల
లోక మెదిరించె నేనియు ♦ లోలనయన!

౭౫

—♦ రావణుడు సప్తమంత్రసుతుల హనుమపై ననుచుట.♦—

క॥ విని జంబుమాలి వినిహతు, విని కింకరమృతియుఁ గోపవివశుం డగుచున్
దనుజవిభుడు ప్రాభవమున, ననిచె న్నిజమంత్రీసుతుల నతిబలయుతులన్. ౭౬

క॥ వా రిల్లు వెడలి రేడ్వరు, వారింపఁగ లేక యేడువం దొరఁకొని ర
వ్వారి జననీప్రభృతు ల, వ్వారిగ యోధతతిహతియవారి నలంపన్. ౭౭

ఉ॥ వారని కౌతుక మ్మొనఁగ ♦ వా రతివీరులు బోరనం బరీ
వార మపార మై నెఱయ ♦ వాజిమదేభరథధ్వజాదు లా
ప్పారఁగ దుర్నిరీక్షు లయి ♦ యంచితకార్ముకవారివాహము
లోభరుకొనంగ నప్పవన ♦ భూవసతిం జొరఁబాటి రుగ్రతన్. ౭౮

తే॥ ఒండొరుల మెచ్చకయ వారు ♦ గండు మిగిలి
తొడరి రనిలు నపత్యమ్ము ♦ తోరణస్థ
మాకృమింపంగ శరవృష్టు ♦ లమరుచుండ
నంబుదంబులు శైలరా ♦ జంబుఁ బోలె. ౭౯

తే॥ ఆశుచరుఁ డాశుగాత్మజుండుంబరమునఁ, దిరిగె సాయుధదై త్యాంబుధరవితాన
మెడలఁ దచ్చరవర్షంబునడలఁదండ్రీ, కన్న మిన్నయటంచుద్యోగతులు వొగడ.

చ॥ తలహతిఁ గొందఱ న్నిశిత ♦ దంష్ట్రీలఁ గొందఱఁ బార్శ్వఘట్టన
ల్బలితపు ముష్టిఘాతములు ♦ పాలిడి కొందఱఁ గొందఱ న్నఖ
మ్ముల మఱికొందఱ న్భరచ ♦ మూనివహమ్మున నేటి యమ్ముహా
బలతనయుండు చంపి యని ♦ వార్యబలోద్ధతి నార్చి పేర్చినన్. ౮౦

మ॥ హతనాగాశ్వపదాతియోధనివహ ♦ వ్యాకీర్ణ మై దీర్ణవి
స్తృతసచ్చత్రపతాకికామణిగణో ♦ త్వేకగబు నై తత్తలం
బతిఘోరం బననయ్యు నంబరచరా ♦ ధ్యాహారము శ్రీఱ భూ
సతికుచ్చాప్సముఁ గూర్చి మెచ్చువడయం ♦ జాలె న్నణోద్రిక్త మై. ౮౧

క॥ హతశేషులు పఱచిరి శో, ణితనదులుం బాటెఁ గపి గణింప కెగచి య
మ్మతకరులు గూలి రని త, త్పతి వినెఁ దోరణము నెనసెఁబవనసుతుండున్.

క॥ కోపము సంభ్రమమును సం, తాపంబును గదుర నంవృతవికారుం డై
యే పుడిగి యుడుగ కత్యా, టోపంబునఁ గృత్యవిధిఁ గడుం ద్వరితుండై. ౮౨

—♦ మంత్రసుతస ప్రకము హతివిని రావణుడు సేనాధిపతుల సేపురఁబంతుట. ♦—

ఆ॥ పథ మొకం డెఱింగిపంచసేనాధినా, యకులఁ బిలిచి మీరఁలరిగి వేగఁ
గ్రోతిఁ బట్టి తెండుఁగొనకొని వాని నే, మఱక మీపరాక్రమంబు మెఱయ.

ఉ॥ కోరినయంతవట్టు రణ ♦ కోవిదస్తే నికకోటికోటులన్
గూగుచుకొంచు నేగి బలు ♦ కూశ వనేచరుఁ డున్నయట్టి యా
తీరును జిత్తవృత్తియు మ ♦ దిం దలపోయుచు నేల పొద్దు న
ట్లారసి కర్జము ల్నుడుప ♦ నౌఁ జుమి మీజయ ముల్లసిల్లఁగన్.

౮౬

తే॥ అతనిఁ గపిఁగాఁగఁ దర్కింప ♦ నప్రతర్క్య
బల మొకఁడు భూత మనియెదఁ ♦ బాయరాని
కినుక నిందుఁడొ శుచియొ ప ♦ వనుఁడొ యముఁడొ
ధనదుఁడో వీని సృజియించి ♦ యనుపనోపు.

౮౭

తే॥ సురలు మును లనురులు నరు ♦ ల్నాడు దలఁచి
యుందు రెఘ్నఁ బరాభవ ♦ యుక్తిఁ జేసి
కాన నలఁతిఁగాఁ జూచినఁ ♦ గాదు వీని
నొంటి నెదిరింప రాదు ము ♦ క్కంటికైన.

౮౮

క॥ ఏ నెఱుఁగుదు నెల్లెడఁ గల, వానరయోధులను వీనివలనున బలతే
జోనయమతిధృతిశక్తు ల, నూనంబులు తెలిసి మేలియుక్తి మెలఁగుడి.

౮౯

ఉ॥ సారవిచారణు ల్నయవి ♦ శారదు లాహవశూరు లబ్ధిగం
భీరులు మీర లెల్లెడలఁ ♦ బెంపు ఘటింపఁగ నేర్తు రంచు ము
న్నారసికత్వ మేర్పడఁగ ♦ నారసి యుండుటఁ జేసి యిమ్మహా
దారరణప్రసక్తి కిటు ♦ తత్పరతం బనుపం దలంచితిన్.

౯౦

తే॥ ఆత్మ రక్ష్యంబ యెవనికీనవనిలోనఁ, జేకురదు యత్న మెడసినసిద్ధి యెపుడు
లక్ష్మి చంచల కావునలా వెఱింగి, కర్జ మొనగూర్చుకొనుటకుఁగడఁగవలయు.

క॥ మి మ్మెదిరి గెలువరాదు జ, గమ్ముల నొండాకని కట్లుఁగావున నే నా
నమ్మికఁ గని యనిచెద విజ, యమ్ము ఘటింపంగ మీనయమ చనుఁ డింకన్.

మ॥ అనిన న్వలై యటంచు నానఁ గొని తో ♦ నమ్మానవాదు ల్మ్రాణం
బున కుత్సాహముతోఁ జతుర్విధమహా ♦ పూహమ్ము దోతేర వా
రని కౌశూహల మొప్ప భూషితులు నై ♦ ప్రస్థానభేర్యాది ని
స్వనము ల్విక్కులఁ బిక్కటిల్లఁ గవియ ♦ న్నామిరి శ్రీ మీఱఁగన్.

౯౩

ఆ॥ తోరణమున నుండి ♦ తొంగలించెడు చూడుకు
 లలరఁ గాఱుమొగిళు ♦ లట్లు గదియ
 వచ్చువారి తెగల ♦ వాలిన యుత్సాహ
 కలనఁ గాంచుచుండె ♦ గమలనయన !

౯౪

ఉ॥ కాంచిరి వారు వానగునిఁ ♦ గాన్పులకు న్భర మైన మూర్తి చే
 మించెడువాని రశ్మితతి ♦ మేళన మొప్పుఁగ రశ్మిమాలి తే
 జెంచెడువాని విక్రమ మ ♦ నీదృశ మై నెగడంగ నొడ్డ స్రు
 క్కించెడువాని వేగబల ♦ కీర్తుల కి మృగువాని నమ్మెయిన్.

౯౫

ఉ॥ చూచిన యంతలోనె బల ♦ సూదను ప్రాభవ మెల్లఁగొల్లగా
 నాచికొనంగఁజాలు నితఁ ♦ డంచుఁ దలంచుచు నేత యాన లో
 నేచి చలింపఁజేయఁ గపి ♦ నెక్కటి చక్కటిఁ జుట్టి ముట్టి నా
 రాచశతంబులం గలఁచి ♦ రక్కసు లొక్కటఁ బేర్చి యార్చినన్.

౯౬

క॥ ఆకపి రూక్షేక్షణముల, నాకర్బురవితతిఁ గాంచి♦యరికాలపరీ
 పాకోచిత లగు గర్జల, నాకంపింగఁ జేసె♦నొద్ధత్యమునన్.

౯౭

క॥ దుర్ధరుఁడు హరి నెదిర్చి ధ, నుర్ధరుఁ డై యతనిశిరము♦నొవ్వ జయకలా
 ధూర్ధరశరపంచకము స, మర్ధత వెలయంగఁ గొచ్చి♦యార్చెం బెలుచన్.

౯౮

తే॥ ఆతఁ డట్లు శరావిద్ధుఁడై యదల్చి, యుష్పరమునకు గరుడుని♦యోజ నెగసె
 రక్కసుఁడు బాణవర్షంబు♦రాణ నెఱవఁ, గేలిమెయి దాని వారించె♦గాలికొడుకు.

—♦ హనుమ దుర్ధరుఁజంఘట. ♦—

ఉ॥ తోడనె మారుతస్ఫురణ ♦ దోఁపఁగ మారుతి స్కంధసప్తకం
 బాడుచు గూడముట్టి బలు ♦ వై బలువైఖరి వ్రాలి దుర్ధరుం
 దోడుగ యంత నుద్దవిడి ♦ దొక్కి రథాద్యము నుగ్గునూచమై
 పాడువడం దెరల్చి పరి ♦ పార్శ్వగులం బడఁద్రోచి కూల్చినన్.

౧౦౦

క॥ యూపాక్షవిరూపాక్షులు, ప్రాపగు దుర్ధరుని పడిన♦పాటరసి కృత
 వ్యాపాదు లగుచు మొగకొని, యాపవనజు ముద్గరముల♦నడఁచిరి పెలుచన్.

—♦ హనుమ యూపాక్షవి రూపాక్షప్రభునభాసకర్ణులఁజంపి నేనఁజక్కాడుట. ♦—

ఆ॥ వ్రేటు లోర్చి తత్ప్రీ♦వేగం బెడల్చి య, వ్వేగవంతుఁ డొడుపు♦వెరపు దోఁపఁ
 గొండఁ బోని మ్రాను♦గొనితెచ్చి యద్దాన, నొక్కమొగిన వారి♦నుక్కడంచె.

చ॥ ప్రభునుఁడు భాసకర్ణుఁడును ♦ బట్టినశూలము లోలిఁ గొంచు నా
రఘువరు కింకరు బొదువ ♦ ర క్తనిషి క్తతనుండు వాఁడు సాం
ధ్యఘనుఁడొ యుద్యదర్కుఁడొ య ♦ నం గడునొప్పి మహీధరాహతిన్
మఘవవిరోధు లిర్వురను ♦ మారిమసంగిన యల్లు చంపినన్. ౧౦౩

క॥ సేనలు పైకొనఁ జొచ్చిన, సేనాసీనిభుఁ డతండు ♦ చెచ్చెర రథము
ఖ్యానూనబలవితానముఁ, దా నొంటి నొకంటఁ గొట్టితరమిడి చమరెన్. ౧౦౪

ఆ॥ అవని రుద్ధమార్గ ♦ యయ్యె నయ్యెడ సేన, భగ్నరథగజాశ్వపత్తి గాఁగ
నెత్తుటేఱు లెడల ♦ నిహతాతపత్రచా, మరపతాక లొంట ♦ మలసియుంట. ౧౦౫

తే॥ వారి నెల్లఁ దెరల్చి దుర్వారబలుఁడు, తోరణము సేరి నిలిచె వాతూలసుతుఁడు
పంచసేనాధినాథుల ♦ పంచభావ, వార్తయును వినె నిర్జర ♦ వైరివిభుఁడు. ౧౦౬

ఉ॥ చిత్తము బమ్మరిల్ల నెటు ♦ సేయఁగఁ దోపమి టిచ్చవాటు పే
రుత్తలపాటు మేకొనఁగ ♦ యుక్త మటం చొకఁ డూహ నుంచియున్
బిత్తరపోవుచు న్దన య ♦ భీకత యేకతనం దలంగెనో
యిత్తటి నంచు దైత్యవిభుఁ ♦ డేకత పుం దలపోత నున్నచోన్. ౧౦౭

క॥ అక్షుఁడు దానవకులహ, ర్యక్షుఁడు తనతండ్రి చిత్త ♦ మారసి వలనై
యాక్షణమ చేరవచ్చెను, దక్షత మైకొన విచార ♦ దక్షత వెలయన్. ౧౦౮

క॥ వచ్చి నమస్కారం బిడ, నచ్చిఱుతనిఁ గొగిలించి ♦ యద నెఱుఁగుటకున్
మెచ్చికొని ముచ్చటింపఁగ, హెచ్చి జనకునకుఁ గుమారుఁ ♦ డిట్లనెఁ దోడ్తోన్.

—♦ అక్షకుమారుఁడు తండ్రియాజ్ఞగొని సూనుమపై కేగుట ♦—

తే॥ తండ్రి ! నే నేఁగి యాశోతిఁ ♦ దక్కగొని య
వత్తు నసమానులఁ దెరల్చు ♦ వల నిఁకేల
యాన యిడు మన్నఁ గనుసన్న ♦ నాతఁ డెడఁద
పొంగ దీవన లిడి యను ♦ పంగఁ దరలి. ౧౧౦

ఉ॥ బాలదివాకరప్రభము ♦ భాసురకాంచనజాలకింకిణీ
జాలవితానశోభితము ♦ సన్మణిపుంజవిభానురంజన
శ్రీలలితప్రపాలనుమ ♦ చిత్రలతారచనోపచిత్రప
ద్యాలలనాభిరామమును ♦ నై నలువొందెడు స్యందనం బొగిన్. ౧౧౧

మ॥ మయహృద్వేద్యతపఃప్రభావకలనా ♦ మాన్యం బసామాన్యవ
ద్ధయరత్నాష్టకయోజితం బనుపధి ♦ వ్యాహార మక్షయ్య మ

వ్యయసంచార మమేయసాయకచయం ♦ బానద్ధసల్లక్షణం
బయి నల్వొందగ దాని నెక్కి జయయో ♦ గాయ త్తచిత్తంబునన్. ౧౧౨

ఉ॥ బంగరుపూలు చెక్కిన ♦ య భంగురకార్ముక మొండు పూని స
ర్వాంగము లుల్లసిల్ల హవి ♦ రర్పణ సంజ్వలితాగ్నివోలె నొ
ప్పెం గడు దైత్యరాట్సుతుడు ♦ పేమి ద న్ననువార లెల్ల నీ
తొంగలికాడు తండ్రినెటి ♦ తో సరిపోలు నటంచు నెన్నగన్. ౧౧౩

తే॥ మిన్ను మ న్నొక్కడుగ నాకృ ♦ మింపజాలు
యోధవరణోటి దనుగొల్చి ♦ యుచితరీతి
రాగఁ జతురంగయుత సైన్య ♦ రాజి నడువ
నక్షుఁ డరుదెంచె నాపింగ ♦ శాక్షుఁ బొదువ. ౧౧౪

— ♦ అక్షుడు హనుమంతునితో యుద్ధ మొనర్చుట ♦ —

క॥ సస్మయఁ డయ్యు హరి నతని, విస్మితబహుమానదృష్టి ♦ వీక్షించుచు మై
విస్మృతి నెనయఁగ సకటా, శ్రున్తేరవిలాసమహిత ♦ కలనం దనలోన్. ౧౧౫

మ॥ లయకాలమ్మున నగ్గి బోలి తలమె ♦ ల్లా జ్వాలలం గ్రమ్మఁ జా
లి యమేయద్యుతి మంచుదోలి దెస లో ♦ లి న్నెల్లుగావించు న
వ్యయు హేలిం బురుడించు వాలి యన నొ ♦ నా వీని నీతండు వా
లి యుగాంతాంతకు గేలిసేయఁడె తదు ♦ ల్లిల స్వరు న్దాయఁడే. ౧౧౬

క॥ గర్వితుఁ డశ్రముఁడు పరా, ఖర్వపరాజయవిధాన ♦ కలితుఁ డజితుఁడున్
దుర్వారవిక్రముఁడు నగు, నర్వాచీనుం డనంగ ♦ నగునే వీనిన్. ౧౧౭

మ॥ అని భావించుచు స్వీయశక్తిపరశ ♦ క్త్యర్థంబు యోజించి యొ
య్యన నబ్బాలనిశాటుఁ డూర్జితనహ ♦ స్రాంశు నిష్ట బించుచున్
ధనువు న్సజ్యము సేసి యాశుగముల ♦ న్దాకొల్పి మాణిక్యమం
డనశోభాపరిమండలాంచితుఁడు నై ♦ డా సెం బ్లవంగేశునిన్. ౧౧౮

క॥ పంచాననవిక్రములును, బ్రాంచితతనులు నగు వారి ♦ ప్రధన మరయ న
భ్యంచితు లమరులు నభమున, మించిన కుతుకమున నిలువ ♦ మేకొని రంతన్.

ఆ॥ భోరుకొనఁ గడంగెఁబుడమి యాకసమును, గడలి క్షోభ మొందెనడలె గిరులు
నడికెఁ దపను తాపనక్రియ కరువలి, వీవఁ డయ్యె వారువీరఁ దొడర. ౧౨౦

ఆ॥ లక్షశుద్ధి సంధి ♦ మోక్షజ్ఞుఁ డక్షుండు
వానితలను గుచ్చె ♦ బైడిపుంఖ

ములును గలులు గలిగి ♦ చిలువ లట్లు వినంపుఁ
గొలుకు లయిన మూఁడు ♦ ములుకు లపుడు.

౧౨౧

క॥ ఆశుగములు శీరమునఁ గల, యాశుగసుతుఁ డంశుమాలి♦యన నొప్పెఁ గడున్
దా శోణితౌషసారుణి, మాశంసితబాల్యవిలస♦నాంచితుఁ డగుచున్.

౧౨౨

ఉ॥ కోపమువంకఁ బోక నెఱ ♦ కోల్తలఁ జేయక ఘానవన్మహా
కూపముభంగి నున్న కపి ♦ కుంజరుఁ గుంజర మట్లు గూల నై
యేపున మీఱి పై కెగసి ♦ యేసి కలంచుచు నున్నవాఁడు తా
నేపగిదిం దలంచెనొకొ ♦ యీదఁగఁ దన్మహితప్రభావమున్.

౧౨౩

ఆ॥ అతని తెలివితేటలరసి వానరరాజ, సచివుఁ డపుడు సంతసంబు నొందెఁ
జిదుగు లెనసి వృద్ధిజెందుఁ బో యగ్ని యం, చాగ్రహమున దృష్టినావరించె.

తోటకవృ॥ సెలకోల్తల కోల్తల ♦ సింగము నా
నలవోక హరిందుఁ డ ♦ జాండము డ్వే
శల ఘూర్ణిలఁజేయుచు ♦ లాతులు బె
గ్గిల మిన్ను గ్రమించెను ♦ గేళిమెయిన్.

౧౨౪

ఆ॥ అచలుఁ డనక కురిసె ♦ నపుడు తోఁ జని దైత్య
సూనుజలద మనిల ♦ సుతుని పైని
బాణవర్ష మశని ♦ పాతఘోరమ్ముగాఁ
దనదు చాప మింద్ర ♦ ధనువు గాఁగ.

౧౨౫

క॥ శరవృష్టి యశ్శవర్షము, గిరిపై నెటు లటులె వృథాక్షీర్తన మయ్యెన్
హరి వజ్రశరీరుఁడె కా, నొరు లాతనిఁ జెనయఁగలరె♦యోటముపడరే.

౧౨౬

తే॥ అసుర యంబకసంపాత ♦ మలఁతిసేసి
యంబరమున సదాగతి ♦ యట్లు దిరుగు
చుండె హనుమఁడు తదిషుప్ర ♦ యోగచతుర
తావిశేషం బరయువేడ్క ♦ దవులు వెనుప.

౧౨౭

క॥ ఎడఁగని వాఁడు భుజాంతర, మెడలె నన న్నాటె సునిశి♦తేషుశతకమున్
నడికించె ఘననినాదం, బడరంగాఁ జేసి వానిహనుమయుఁ బెలుచన్.

౧౨౮

మ॥ బహుమానమ్ము విచారముం గదుర నా ♦ పద్మాప్తభూమంత్రీ తా
సహనం బందఁగ వాఁడు పైకొన మదిం ♦ జర్పించి దివ్య ల్పుడు
స్సహు నీరక్కసు నేలొకో యిటు లుపే ♦ క్షం దేల్పుచున్నా డటం
చు హనుమంతుఁ దలంచుచుండ నతఁడుం ♦ జూపోప క ప్లాతనిన్.

౧౨౯

క॥ చుటచుటఁజూచుచు నొండెడఁ, జుటుకరి వీఁ డనుచు నెడఁదఁజొక్కుచు నెప్పే
నెఱికిం జొచ్చునొకో యి, న్నెఱపోడ యటంచుఁ దలఁపునెక్కొనఁ దనలోక.

సీ॥ బాలభాస్కరు లీలఁబ్రబలుచునున్నాడు, బాలుఁ డంచుఁ దలంచుపాటి గాక
యనిచేతలం దెల్లననువు మేకొని యుంటఁ, జేసి మెచ్చొదవించెఁజిత్తమునకుఁ
గాన నుపేక్షింపఁగానయ్యె నెఱికల్మిఁ బొసఁగువాఁ డెందునుబూజ్యఁ డరయ
వీఁ డెదిర్చిన యంతవెఱచి సురాసురు, ల్పఱతురకాక యేర్పడి నిలుతురె
యూరకుట యింకనొప్పదు లాఘవం, బెదుగుచుండె నెట్టియెడరు దొడరఁ
జేసెనేని ననువు సెడిపోవుఁ గర్జంబు, మారిమసఁగు టొండెమత మటంచు.

వ॥ తనదు నెమ్మనమ్మన నాలోచించి.

౧౩౩

క॥ కరతలనిహతుల నాతని, యరదము రథ్యముల యంతనఱవఱలుగ న
క్కరువలికొడు కెడలించిన, నరాదపతిసుతుఁడు క్రన్నన న్మెలఁకువతోక.

ఆ॥ ఖడ్గకార్ముకములుగైకొంచు నమ్మహా, రథుఁడు రథము విడచిరాణ నెఱయ
నాకసమున కెగసెనాకలోకము సేర, నరుగు యోగసిద్ధునట్లువోలె. ౧౩౪

ఆ॥ చండమార్గణములసామీరి నొప్పించి, యతఁడు తిరుగుచుండెనంబరమున
నొడుపుఁ గాంచి యొడిసియుక్కడీఁ డాగాలి, పట్టి వానిఁ బట్టెఁబదములందు.

తే॥ చిలువఁ గొనిపోవు గరుడుని • చెలువు దోవ
వానిఁ గొని చని వేమారు • వరుసఁ దిరుగఁ
ద్రీప్తి యగ్గాలికొమరుఁ డు • ద్రీప్తుఁ డగుచు
నేలపై మోఁదె బలుధాటి • నివ్వటిల్ల.

౧౩౨

ఉ॥ బాహువు లూరువు ల్కటియుఁ • బాడ్వడఁగాఁ దల మోము ముక్కు నా
దేహమునందు నేర్పడక • తీర్పు సెడం జ్యోతసంధిబంధుఁ డై
ప్రీహము మాంస మాంత్రములుఁ • బెంపటి పోగువడంగ నుద్ధతుం
డౌ హరిచేతఁ జంపఁబడె • నాశరనాధసుతుండు చండికా!

౧౩౫

తే॥ కాల నిడి నేల తాచె న • క్కపివరుండు

మొనసి వచ్చిన సేనలు • ముమ్మరింపఁ

గాల మగునాఁ డెదిరి మిత్తి • గదియఁబాటి

యొక్కమొగి శూన్య మొనరించు • యుక్తి దోవ.

౧౩౬

క॥ వీరుఁడు వానరుఁ డటు సుర, వైరిసుతుం గూల్చి వానివారికి సాద దై
త్యారులకు సంతసము నిడి, తోరణముం జేరె ముదముతోఁ దిరమగుచుక.

క॥ బలయుతుఁ డాత్మజుఁ డత్తుఁడు, బలయుతుఁ డై కెడసె ననెడుఁ పలుకు వినఁబడెన్.
బలవై రివై రి తొడిఁబడె, బలమఱి యిది యేమి కాలఁ బలమో యనుచున్.

—♦ అక్షమరణదుఃఖితుఁడైన రావణునూఱడించి యంద్రజిత్తునికి వెడలుట. ♦—

తే॥ ధీరుఁ డాతండు గతిసెడ ♦ దేబె బోలె
నడలెఁబో యంతమాత్రిన ♦ యైన దెద్ది
శీర్ణమై పోవ దవ్వాని ♦ చేదుగుండె
వజ్రమో వజ్రసుతు నట్టి ♦ వాఁడు మడియ.

౧౮౨

ఆ॥ కొంతవడికిఁ దెలిసికొని చిత్తమును నిల్పు, కొని మహారణైకఁకొవిదుని వి
కుంతు నింద్రజిత్తుఁగొడుకుఁ గనుంగొని, యిట్లు లనియె రాక్షసేశ్వరుండు.

ఉ॥ శస్త్రవిదాంవరిష్ఠుఁ డన ♦ సన్నతి కెక్కితి వన్నిచోటులన్
శాస్త్రనిచారదత్తుఁ డనఁ ♦ జాలితి మేలియశంబుఁ గూర్ప ది
వ్యాస్త్రవరప్రభావముల ♦ నందరు ని న్నొకకొందఱేని నీ
పూస్త్రయియందుఁ బోల నినుఁ ♦ బూజ్యునిఁ గంటి కొలంబు మేల్మికిన్.

౧౮౩

తే॥ తేజమాడలేరుదివిజు లెల్లరు నిన్ను, యుద్ధ మనిన నింకఁనోడ రెట్లు
దేశకాలయుక్తిఁదెలిసి మెలంగుదు, ధీబలంబె చాలుదిటవుపలుప.

౧౮౪

ఉ॥ చేయఁగలేని కర్జ మని ♦ చెల్లమి యం చని నీదు ధాటికిన్
బాయక నిల్చు నట్టి దని ♦ పట్టి విన న్గన నట్టి జెట్టి పా
నీయసమానశక్తిఁ గని ♦ నేఁ డీటు పంచుచునున్నవాడ సు
శ్రీయుతమూర్తి నై తొడరి ♦ సిద్ధిరమం గొని రమ్ము చెచ్చెరన్.

౧౮౫

క॥ అనిఁ గలుగు సంకటంబున, నినుఁ దలఁచిన నాకు శ్రమమునెక్కొనఁగాఁ బో
దనిమిషు లనఁగా నెంతలు, ననుబోలెదు మేలితపమున న్దేజమునన్.

౧౮౬

ఉ॥ కింకరు లెల్లఁ గూలిరి ప్రి ♦ కృష్ణజవుం డల జంబుమాలియున్
బింకమువో నడంగె నరి ♦ భీమబలాధ్యులు మంత్రీపుత్రు లా
వంకనె పోయి రేవు రటు ♦ వ్రాలిరి సైన్యపతు ల్గడంగి ని
శృంకితుఁ డత్తుఁడుం బడె న ♦ సారుఁడు నీయనుజుండు నై యనిన్.

౧౮౭

తే॥ నీదెసం గల బలసార ♦ నియతి నెఱియు
వారియెడఁ గాన నైన న ♦ పారసత్వ
మైన యది క్రోతి తడ్వికృ ♦ మాకృమప్రి
భావము లెఱింగి పడయుము ♦ పట్టి! జయము.

౧౮౮

తే॥ మొన లితనిఁ దాఁకి కూలెడు ♦ మొత్తములుగ
జాలదు ససారుఁ నొడర వ ♦ జ్రంబయేని
నీపగిది వడి రూపింప ♦ నోపఁ డనిలుఁ
డగ్గికల్పుండు సాధనా ♦ హతియు నోర్చు.

౧౫౦

చ॥ బలమటి పోవకుండఁ దన ♦ పట్టున మోసము పుట్టకుండ ని
ర్మలమతి నర్థముం దొరసి ♦ మార్తుర కేడ్డెట సూపి యస్త్రశ
క్తుల వలను ల్స్మరించుచు న ♦ కుంతితయుక్తి మెలంగుమన్న య
వ్వలఁతియుఁ దక్కు నీ కనిఁ బ ♦ రాక్రమవంతుని మెచ్చరే పరుల్.

౧౫౧

తే॥ ని న్ననిచి యే నిచట నున్కి ♦ నెమ్మి గాదు
నేన మునుమున్న దొరఁకొంట ♦ నీతి గాదు
రాచకార్యమ్ము లిట్టివ ♦ రాణ నెఱయ
మెఱసి యక్షతిమై గెల్చు ♦ తెఱఁగుఁ గనుము.

౧౫౨

క॥ అని దీవన లొసఁగిన నా, ఘననాదుఁడు పొంగి పోరికలని కరుగఁ దా
మొనకొని పదక్షిణక్రమ, మునఁ దండికి మొక్కి సంప్రమోదభరితుఁ డై

మ॥ తనవా రెల్లను గారవించి జయవా ♦ కృప్రస్తుతు లేసెయ శా
స్త్రనిదేశజ్ఞుఁడు యుద్ధపండితుఁడు నా ♦ జానొందు నాయొంద్రజి
త్తనుమోదించి జయార్థి మై కదలె దై ♦ త్వారు ల్కడుం దల్లడి
ల్ల నయోత్సాహరసాకరం బన మహా ♦ ల్లాసమ్మునం బొంగుచున్.

౧౫౩

తే॥ తార్క్ష్యజవములు సితతీక్ష్ణ ♦ దంష్ట్రలు నగు
నాల్గు వ్యాళంబుల నూబ్బన్చి ♦ నయది నేల
నిలువకయ మింటి కెగయంగ ♦ నేర్చునదియు
నైన రథ మెక్కె నాదివి ♦ జాంతకుండు.

౧౫౪

తే॥ తలఁక నని యస్త్రవేత్తల ♦ తలను నిలుచు
వాఁడు విల్గొని రక్కసు ♦ ల్బలసి కొలువ
నింద్రవిభవమ్మునఁ గొఱంత ♦ లెంచి నగుచు
వచ్చెఁ జెచ్చెర హనుమాను ♦ వలను గదియ.

౧౫౫

ఉ॥ కాపురు గ్రమ్మె దిక్కుల మృ ♦ గంబులు ఘూర్ణిలసాగె మింటియం
దావిహగంబు లుగ్రముగ ♦ నారవము ల్నెలకొల్పె సిద్ధులున్
దేవతలు న్మునీంద్రులునుఁ ♦ దీర్చిరి కన్గొన వ్యోమవీధి నీ
కావరుఁ డిట్టు లేగుతఱిఁ ♦ గల్ప మనల్ప మటంచు నెంచుచున్.

౧౫౬

—♦ హనుమ స్మేఘ నాదుల ద్వంద్వయుద్ధము ♦—

తే॥ అతని రథనేమినిస్వన ♦ జ్యాస్వనములు, భేరికాధ్వనిఁ బోని గ ♦ భారవంబు
నేక మయి వీరవర్యుని ♦ రాక దెలిపె, వెరవు మేకొన హరివీరు ♦ వీనులకును.

ఆ॥ షడ్ద విల్లు పూని ♦ పెనుపారు శరములు
పట్టి యసుర గాడ్పు ♦ పట్టిఁ బెరసెఁ
బెరిగె నపుడె హనుమ ♦ పెనుమేను రవ ముత్స
హనము నొక్కఁ డొంటి ♦ నతిశయింప.

౧౫౯

క॥ ఇరువు రతిజవను లతిబలు, లురుతేజులు నిర్విశంకు ♦ లుదితోత్సాహుల్
మరుదమరారితనూజులు, నురాసురేంద్రు లన ననికీ ♦ జొచ్చిరి కడఁక. ౧౬౦

ఆ॥ ఎగసె నంబరమున ♦ కిత్త తేజుఁడు గాడ్పు, కొమరుఁ డతఁ డొనర్చు ♦ గుణరవమ్ము
తో రథస్వనమ్ము ♦ భేరీముఖధ్వను, లొక్కఁ డగుచు నటుమ ♦ నుక్కుమిగిలి.

ఉ॥ తెక్కలు పుంఖము ల్మెఱయ ♦ టింగు లెసంగెడు వాఁడితూపులన్
రక్కసితేనిపట్టి పవి రావము ♦ దోఁకొను డ్వేళ లొక్కటన్
దిక్కులఁ బిక్కటిల్లఁ బలు ♦ తేకువ గుర్వగఁ దండ్రిదారి న
య్యక్కలుఁ డక్కజం బొదవ ♦ నూరక రాలగఁ జేసె నన్నిటిన్. ౧౬౨

తే॥ సర్వభూతమనోగ్రాహి ♦ చారుగతుల
నట్లు విహరింపఁదొడరె నా ♦ హరివరుండు
సునిశితాస్త్రంబు లొండొండఁ ♦ జొనిపి వాని
కడరుపుట్టింపఁజూచె న ♦ య్యసురవరుఁడు.

౧౬౩

క॥ సందులఁ దిరుగుచు మఱల, స్మృందు నిలువఁబడుచు నయ్య ♦ మోఘశరములన్
గ్రొందుకొని యొడియఁజూచుచు, మందప్రజ్ఞునిఁగఁ జేసె ♦ మారుతి యతనిన్.

క॥ ఆతని యంతర మసురుని, చేతోగతి కందదయ్యెఁ ♦ జిరకాలం బ
వ్వాతాత్మజున కతని నెఱి, పాఁ తెఱుగంబడని దయ్యెఁ ♦ బర్వతతనయా !

ఆ॥ లక్ష్మ్యభేదగతి చలన మొంద నమ్ములు, వమ్ము లగుచుఁ బోవఁవాఁడు దలఁచె
వీఁ డవధ్యుఁ డనుచుఁ వెఱపు నెమ్మదిలోన, మొలకవాటి తన్నుఁముంపఁ గలఁగి.

క॥ ఆలోచించె నసుర కపి, లాలోకునిఁ బట్టికొనఁగ ♦ నగు నెట్లని తా
నాలో మది నరయం గనె, నాలోకేశాస్త్రముననె ♦ యను వగు ననుచున్.

శా॥ తాత స్థాతఁ దలంచి రాక్షసుఁడు సం ♦ ధానించె బ్రహ్మాస్త్ర ము
ద్వ్యోతంబు లైస లెల్లఁ గ్రమ్మఁగ మనూ ♦ ద్వ్యోగమ్ము యోగమ్ము వి

ద్యాతంత్రమున నిమ్మసూపఁ దిరమై ♦ దానిం బ్రయోగించి య
వ్యాతాత్తోద్భవుఁ గట్టివై చె నమర ♦ వ్రాతంబు చింతింపఁగన్.

౧౬౮

ఆ॥ అసుర కజుఁ డొసంగి ♦ నట్టి యవ్వరమునఁ
బట్టువడియెఁ బడియెఁ ♦ బ్లవగవరుఁడు
తనకుఁ గూర్చి నిడిన ♦ తద్వరశక్తిచే
మఱలఁ దెలివి నొందె ♦ మాన్యుఁ డతఁడు.

౧౬౯

క॥ తెలివిసెడఁ బట్టువడి దాఁ, బ్రలయస్థితిఁ గనుట నెఱిగెఁబ్రహ్మాస్త్ర మటం
చలఁతిఁ దనమేలుకొనుటను, దలఁచెను విభువరము మహిమఁతార్కా నె ననుచున్.

ఉ॥ బంధము మోక్షముం గనఁగఁ ♦ బాల్పడ దొంటికిఁ గాన నింక గ
ర్వాంధత యేల లోకవిభు ♦ నానతికల్మి మెలంగువాడ ని
ర్గంధుడ నై యటంచు మదిఁ ♦ గంజజు నస్త్రముఁ గూర్చి చిత్కలా
బంధుకుఁ డాత్మనిష్ఠమెయి ♦ భావనసేయుచునుండె నస్త్రతీర్.

౧౭౦

శా॥ చేష్ట ల్దక్కెను జిక్కెనిక్కె ననుచుం ♦ జింతించి క్రవ్యాదు లా
కృష్ణుం జేయఁ గడంగి పగ్గములు మైఁ ♦ గీల్పొల్కి బంధించి రా
భ్రష్టు ల్వాని తలం పెఱుంగ రొకట ♦ న్భావించుచున్నా డెద
నష్ట నావణుఁ గాంచి వాక్చరములం ♦ గాఢింప విద్యాలతా!

౧౭౧

ఆ॥ ఎట్టివాని కైనఁ నెడయు బంధము లెల్ల, నెవనిఁ దలఁపులోనఁ నిడినయంత
నట్టి రామవిభునియనుఁగుఁ గింకరుఁ డట, యతని కితరబంధమలఁతిగాదె.

శా॥ వాణీనాథుడె పట్టుగొమ్మ యయి న ♦ న్బాలించుచున్నాడు గీ
ర్వాణాధీశుఁడు నట్టిడే కద జగ ♦ త్ప్రాణుండు నాతండ్రి ని
ద్రాణత్వేతరవృత్తి రాముపదము ♦ ల్భావించుచుంటి న్దరి
ద్రాణత్వంబుఁ దరించితి న్ముద మపా ♦ రం బయ్యెడు న్నా కిరకన్.

౧౭౨

ఆ॥ వీరు కట్టి దైత్యవిభుని చెంగట నన్నుఁ, బెట్టిరేని నదియుఁబెను పొసంగుఁ
గాత వానితోడఁగలసి మాటాడంగ, వచ్చు దాన మేలివలను గలదు.

౧౭౩

మ॥ అని లో నెంచి యుదారభావముమెయి ♦ స్నానందుఁ డై యుండఁ గా
ననివా రాజగదేశశూరు మహిక ♦ న్మానాయకై కాంతభ
క్తుని సామీరినిఁ గట్టి యీడ్చు నెఱిఁ దో ♦ డ్దోఁ బోవుచుండె స్తుతా
శను ముంగొంగునఁ జుట్టికొంచుఁ జను ర ♦ క్షకిపాలి మే లెట్టిదో.

౧౭౪

క॥ తిట్టుదురు దుష్టుఁ డనుచు, న్గట్టుదు రేమఱక తాల్గఁగమిఁ గట్టియలం
గొట్టుదు రటఁ బిడికిళ్ల, న్నొట్టుదు రాహరిని వారిఁమోహ మలఁతియే. ౧౨౨

ఆ॥ ఎఱుక లేని మొఱకు ♦ లిట్టట్టు నగుచుండ
నెఱుక గలఁడు దాన ♦ వేంద్ర సుతుఁడు
దలఁచె లోనఁ దలఁకు ♦ దలకొన నగ్గాడ్పు
పట్టి యోజ యెడఁదఁ ♦ జుట్టికొనఁగ. ౧౨౩

సీ॥ అస్త్ర మీతనిఁ గట్టియలఁతిమై వీడఁగా, యిట్టి దుష్కాలమ్మున మనఁ దగు
నద్దాని కట్టున్న నలవియే యొండొండఁ, గాల్సేయి గదలింపఁగాఁ దలంప
నొండు కట్టులు గట్టనుండ దయ్యది తన, పెనపు దక్కుపడంగఁబొనరుపడమి
నింకఁ గొండొక యస్త్రమీతనిఁ బెరయఁబో, దేమి సేయం గలదింతవట్టు
గాంచిన దృఢప్రయత్నమ్ము ♦ గలఁగె మొఱకు
లరయకున్నారు తమచేటు ♦ యాతుధాను
లందఱకు మూఁడె నీనిచే ♦ ననుచు మదికిఁ
గానఁబడె మీఁద నిది యేమి ♦ గాఁగ నగునొ. ౧౨౪

ఆ॥ ఏది యెట్టు లున్న ♦ నీతండు బద్ధుండ, పోలె నున్నవాఁడు ♦ పొలుపు దక్కి
పోవని త్త మిట్టి ♦ పొందుపాటున విభు, నెలపు సేర్ప విధియ ♦ నేర్పుఁ బిదప.

క॥ అని యాతఁ డూరకుండఁగ, దనుజులు పవనజునిఁ గొనుచుఁదరము మిగులు ను
క్కున నఱుముచునార్చుచు నెడ, గొనిగ్రుద్దుచు నీడ్చుచుం బ్రకుపితులునగుచున్.

క॥ రాజద్వారముఁ గడచి వి, రాజితుఁ డై తనరు దనుజ ♦ రాజున కతనిన్
దేజస్వి నప్పగించి ప్రి, యోజన మరయఁజను ననెడు ♦ యోజనఁ జనుచోన్.

ఉ॥ వీఁ డెవఁ డెట్లు వచ్చె నిట ♦ వేడబము ల్పచరింప నేల యె
వ్వాఁ డిటు పంపె నేమి పని ♦ పాల్కొనె నేయది ప్రాప్తా యంచు బి
ట్టాడిరి దుష్టుఁ డెందఱ ల ♦ యం బొనరించె నటంచుఁ దిట్టి ర
వ్వీఁడెలయించువా రెనయ ♦ వచ్చినవారును గ్రచ్చ నెంచుచున్. ౧౨౫

క॥ చంపుఁడు కాల్పుఁడు పేల్పుఁడు, పొంకెనఁగ న్మెనఁపు డనుచుఁ బోరన నతనిన్
బెంపఱఁ బైకొని రమ్మొయిఁ, జంపుదురో తమకు మూఁడు ♦ చా వరయుదురో.

క॥ అంతట నాహంతలు హను, మంతుని గొనిపోయి నిర్మతి ♦ మండలపతి స
భ్యాంతరుఁడుగా నెదురఁ దమ, పంతమ్ములు నెఱయ నిలిపి ♦ ప్రక్కల నిలువన్.

తే॥ దనుజు లదలింప నమ్మెయిఁ ♦ దమకకున్న
యాకపి మదేభముం గాంచె ♦ నసురవిభుఁడు
ముజ్జగమ్ము లొకడఁ యేల ♦ మొనయఁజాలు
నతనిఁ బొడగాంచె నమ్మరు ♦ దాత్మజుండు.

౧౮౭

—♦ హనుమ పట్టుబడి వచ్చి రావణునిఁదిలకించుట ♦—

క॥ చిదూభమవిగ్రహం డతఁ, డద్భుతదర్శనుని రాక్షు ♦ సాధిపుఁ గని తా
నద్భుతపడియె నమర్షల, సద్భంగిఁ దనర్చియునుఁ బ్రీ ♦ సన్నముఖాబ్జా! ౧౮౮

సీ॥ మెఱుఁగులాశలఁగ్రమ్మమిఱుమిట్లు గొలిపెడు, మణిమా క్తికోజ్జ్వలమకుటమొప్ప
నెడనెడ మగతాలఁదొడరు బెడంగుల, రత్నభూషణములురాణఁ బొనర
టింగులు నెఱయంగఁరంగారు బంగారు, వలువ విద్యుత్కాంతివలనుసూప
నాణిముత్యైపుఁబేర్లరాణించు మై జిగి, సబలాకఘనలీలసంతరింప

జీవరత్నోర్మికాంగద ♦ శ్రీనివాస
పంచశీర్షమహాన్నత ♦ పన్నగములు
బాహువులు బాహుబల విజృం ♦ భణముఁ దెలుప
నమ్మనికితేని హూయ లట్టు ♦ లతిశయిల్ల.

౧౮౯

వ॥ వెండియుం బ్రచండప్రతాపమండితుం డగు నప్పొలస్త్యకుండలీందుగ్రిండు
పిచండిలం బగు నిజతేజోమండలంబున నాసభామండపంబు మార్తాండబింబంబు
డంబునం బ్రకాశింపఁ జేయుచు ఘనసారగోరోచనకస్తూరీహరిచందనకుంకుమా
గురుప్రముఖపరిమళద్రవ్యపరిమళితం బై మహావీరపురుషోచితం బగు నయ్యను
లేపనంబున గైరికాదిధాతురాగపుంజానురంజితం బగు నంజనాచలం బనం జారు
తరత్వంబున నొప్పారుచు నారక్తరేఖాంచితనేత్రాంచలంబులును భీమపరాక్రమ
క్రమసంభావితంబులును సుతీక్ష్ణోజ్జ్వలమహాదంష్ట్రంబులును లంబమానదంతచ్ఛ
దంబులును వివృతంబులు నయి దర్శనీయభయంకరంబు లగు పదిశీర్షంబుల
యుత్కర్షంబున వ్యాళసమాకీర్ణంబులునువివిధతరులతాపుష్పగుళుచ్ఛశోభితంబులు
నగు మహాకూటంబుల కూటమి ఘనసముద్ధాటనోద్ధాటం బగు మందరధరా
ధరంబు నిరాకరింపుచుఁ దారహారవిలాసోపచితబహుపూర్ణచంద్రవికాసంబునకుఁ
దోడునీడ లగు నట్టహాససంరంభవిజృంభణంబుల సాంద్రతరంబు లగు ప్రౌఢ
చంద్రాతపంబుల నెల్లెడల నుల్లసిల్ల వెల్లిగొల్పుచు దివ్యస్ఫటికఫలకప్రముఖసకల
కలాశోభితంబును విచిత్రనానారత్నప్రభాప్రభావదుర్నిరీక్షంబును నత్యుత్తమాస్త
రణసమాస్తీర్ణంబును మాణిక్యమణిమయపాదవీరతలంబును మహార్హంబును నగు

వరాసనంబున సుఖోపవిష్టుం డగుచు సుమేరుశిఖరాధిష్ఠితం బగు ధారాధరంబు
ననుకరించుచు దుర్ధరప్రహస్తమహాపార్శ్వనికుంభసంజ్ఞకమహామాత్యచతుష్టయ
పరివృతుండు నై చతుస్సముద్రపరివేష్ఠితం బగు భూలోకంబు వడువున నాలోక
నీయుం డగుచు రంభాదులం దుల నచిరంభాదులం బొనరింపనోపు ప్రమదారత్నం
బులు నూత్నప్రసాధనంబులు శోభిల్ల వాలవ్యజనంబులఁ దాల్చి యల్లనల్లన వీవ
నలు వైవ వందిమాగధులు పొగడ వేత్రహస్తులు పరాకులం దెలుప యోధులు
సాయుధు లై సేవింప సుధర్మసమానధర్మ యనం జాలు కొలువు కూటంబునం
బేరోలగం బుండి యింద్రసామ్రాజ్యవైభవంబు బహుతృణంబుఁ గావించుచుండ
సమ్ముఖమ్ము వడసి యమ్మహామహుని లోకవిద్రావణుని రావణునిఁగా నెఱింగి
యనం గోల్లసితం బగు తన యుల్లంబున.

౧౯౦

తే॥ అరరె రూప మహూ ధైర్య ♦ మూర సత్వ
మృచ్ఛరం బీమహాద్యుతి ♦ యతివిజిత్ర
మాన కా మానవాదేంద్రుఁ ♦ డైన వీని
యఖిలలక్షణలక్షిత ♦ త్వాతిశయము.

౧౯౧

క॥ వీఁడె యనీతిపథమునం, బోఁ డన నగునేని సకలఃపూజ్యం డగుచున్
నేఁడే సురలోకేశుఁడ, కాఁడో యాతని భరింపఁగలఁ డనఁ దగఁడో.

౧౯౨

తే॥ ధూర్తుఁ డీతని కర్మముఁబ్రూషితములు, ఘాతుకమ్ము లతిక్రూరఁగతులు కాన
వడఁకుచున్నారు మూఁడుభువనములందు, నున్నవారు బాలించుచునున్నవారు.

తే॥ చేయఁడె యితండు కృద్ధుఁ డై ♦ చెనయునేని
నఖిలలోకమ్ము లిపుడ యే ♦ కార్ణవమ్ము
వీని నమితౌజసు జయించి ♦ విభుఁడు రాముఁ
డవనిజను గొనిపోవ నె ♦ ట్లనువుపడునా?

౧౯౪

క॥ అని యిట్లు తనమనంబున, హనుమానుఁడు తలఁచుచుండఁనభిమానఘనుం
డ నితరసామాన్యుం డగు, దనుజేంద్రుఁడు వానిఁ జూచిఁదర్పద్ధతుఁ డై.

౧౯౫

—♦ రావణుఁడు హనుమంతునింజూచి యాశ్చర్యపడుట. ♦—

ఆ॥ తొడర నెంచి శిక్షితునిఁ జేయ మఱియును, దలఁచె నెడఁదఁ జింతదారసిల్ల
నిమ్మహాత్ముఁ డజితుఁడితతేజుఁడు వీని, గోత్రి యనెడు బుద్ధిఁకొఱత పడదె.

మ॥ మును కైలాసము నేఁ గనంజనిన మా ♦ ర్ముక్కంటి నందీశ్వరుం
డనఘుం డేలొకొ నానరాకృతిగఁ దా ♦ నై యుండ లక్ష్యాదరం

ఋన వీక్షింపక నవ్వు నన్గని శమం ♦ ఋం దోచి యారీతివా
రె నినుం గెల్తు రటంచుఁ దిట్టె నతఁడే ♦ యిబ్బంగి రానెంచెనో.

౧౯౬

తే॥ లేక బాణుండు నాచే ని ♦ రాకరింపఁ
బడుట నీయుక్తిఁ దొడరి రాఁ ♦ బడసెనొక్కొ
యింద్రముఖు లజు వేడిరో ♦ యిట్టి సృష్టి
వానరులు లేరె వారి కీ ♦ వలను గలదె.

౧౯౭

క॥ అని చింతించి యతఁడు నె, మృన మొకగతి గట్టిసేసిఁమాఝొగము మహా
భినివేశం బెఱిగింపఁగఁ, దనసచివుఁ బ్రహస్తుఁ గాంచిఁతద్దయుఁ బలికెన్. ౧౯౮

తే॥ ఈతఁ డెవ్వనివాఁ డెవ్వఁ ♦ డేకతమున, నప్రధృష్ట యా నాపురి ♦ నడుగువెట్టె
నేల పెఱికెను వన మిట్టు ♦ లేమిపనికి, రాక్షసస్త్రీల బెదరించె ♦ రణము సేసె.

ఆ॥ ఈదురాత్ము నడుగుఁమింతవట్టు నటంచుఁ, బ్రాథభావ మొప్పఁబలుకుటయును
నతని మంత్రి వానఁరాధీశు మంత్రితో, నిట్టు లనియె నేర్పిఁయేర్పడంగ. ౨౦౦

—♦ ప్రహస్తుఁడు హనుమంతునితోఁ బ్రసంగించుట. ♦—

ఉ॥ నీకు భయంబు లే దొకట ♦ నిక్కము నమ్ముము భద్ర మయ్యెడున్
దేకువఁ గొంచు నూఱడిలి ♦ తిన్నఁగఁ బల్కుము దేని నంచి నీ
రాకయొ యెవ్వఁ డంపెనొ ని ♦ రాకరణంబున కెద్ది హేతువో
యోకపివర్య! తెల్పు మట ♦ యుక్త మెఱింగి విముక్తుఁ జేసెదన్.

౨౦౧

తే॥ ఇంద్రుఁ డనిచెనొ యముఁ డిట్టు ♦ లెఱిగి శనిచె
నేమొ వరుణుండు దోలెనో ♦ యెద్ది దలఁచి
యేని ధనదుఁడు పురికొల్పె ♦ నేమొ దనుజు
వైరి పుత్తెంచెనో పల్కు ♦ వాస్తవముగ.

౨౦౨

క॥ కనఁ గపిరూపుఁడ వని కా, కనఁదగునే నిన్నుఁ గోఱితియని తెల్వీయుఁ దే
జును గాంచి నిజము పలికిన, ఘనత్వమా కాంతు మోక్షఁకలనయుఁ గలుగున్.

ఆ॥ నిజమె క్కోఱి వైననీ కిటరా నేమి, పనియొ యది పలుకుముఁపలుక వేని
నిపుడె నిన్నుఁ జంపిఁయెల్లభూతములకు, బలి యొనర్తు మింతదలఁచికొనుము.

—♦ హనుమంతుఁడు ప్రహస్తుని వాక్యములకు సమాధానముఁ జెప్పట. ♦—

చ॥ అనుచుఁ బ్రహస్తుఁ డేర్పడఁగ ♦ నాడినఁ బల్కెఁ బ్రవంగచంద్రుఁ డా
దనుజపతి న్గనుంగొనుచు ♦ ధాత సృజించిన సృష్టిలోనె నే
నును నొకవానరుండ నుమ ♦ నోవిభుఁడేనియు నన్యుఁడేనియున్
బనుపఁగ మాటురూప మిటు ♦ పన్నఁగలే దెదిరి న్నొటంగఁగన్.

౨౦౩

ఉ॥ దానవనాథు దర్శనము ♦ తద్దయు దుర్లభమం చెటింగి యే
నేనెటిఁ గాంచువాఁడ నని ♦ యే పెకలించితి నవ్వనం బటు
ల్లా ననరాదు క్రోతి ననఁ ♦ గా నయి యెవ్వఁడయేని నేవగం
బూనియు స్వీయజాతికృతి ♦ బుద్ధులఁ ద్రోచి మెలంగ నేర్చునే.

౨౦౬

ఉ॥ మీ రనుపంగ వచ్చి నను ♦ మీటి బలంబు లలంపఁ జొచ్చినన్
గారణ మున్న లేకునికి ♦ గల్గిన నూరకె యుంట దోష క
వ్వారి వధించి జీవిత మ ♦ వారణఁ గాచికొనంగ నైతిఁబో
యేరికినేనిఁ బ్రాణభయ ♦ మింతలు సేయక రి త్తవోవునే.

౨౦౭

శా॥ మీచే బద్ధుఁడ నైతి నంచుఁ దలఁప ♦ న్మే లెంత యిట్లేల యా
లోచింప న్ననుఁ గట్టువార లని ము ♦ ల్లోకంబుల స్లేరు నా
రాచంబు ల్కొఱగావు తత్వరమున ♦ స్పృహశ్రు మొం డొల్లకే
యాచాయం జన నేను మిమ్ముఁ గనఁగా ♦ నర్థించి యేతెంచితిన్.

౨౦౮

ఆ॥ దాఁప నేల చెప్పఁదలఁచి యోరావణ !, యేను రాము దూతఁనినజుఁ డనువ
వచ్చినాడ సీతఁవల నెటింగి నయమ్ము, కింత నీకుఁ దెలుపఁనెంచినాడ. ౨౦౯

చ॥ విశదముగా నెఱుంగు మీల ♦ విశ్రుతుఁ డాధ్యుఁడు పుణ్యమూర్తి యా
దశరథదేవుఁ డాతనికి ♦ ధన్యులు పుత్రులు నల్వు రందు రా
మశిశిరధాముఁ డార్యజన ♦ మాన్యుఁడు తా జనకానుశాసితన్
శశిముఖ తమ్ముడుం గొలువఁ ♦ జాలి వసించెను దండకాటవిన్.

౨౧౦

ఆ॥ వారు వనికిఁ బోయివచ్చిన యంతలో, మోస మెద్ది యెట్లుఁమహాఁడనొక్కొ
యవనిజాత సీతఁయాతనిసతి లేమిఁ, బాడుపడియె నచటిపర్ణశాల. ౨౧౧

ఉ॥ వా రెదఁ జింత నొందుచు ను ♦ దారులు వా రట ఋశ్యమూకమున్
జేరిరి సీతజాడ యెటు ♦ చేకురు నన్న విచార మొప్పఁగా
వారని సఖ్య మేర్పడియె ♦ వారికి భానుకుమారుతోడ నా
తీరున వాలిఁ ద్రొంచి కపి ♦ దేవు నొనర్చెను రాముఁ డాతనిన్.

౨౧౨

తే॥ ఈ వెఱుంగుదుకద వాలిఁనింద్రితనయు, ననుజు నిసజుని సుగ్రీవుఁనతిబలాధ్యు
వానరర్ష బలంబులవలను లెల్ల, నింతగా నేను వివరించునంతయేల. ౨౧౩

క॥ ఆకపినాయకు నాజ్ఞ న, నేకు లనేకపసదృక్షు ♦ లెల్లెడఁ దా రై
భూకన్య నరయుచున్నా, రేకాహుతిఁ గొండు చ్చెట్ట ♦ లెదురై రేనిన్. ౨౧౪

ఆ॥ వినతతనయుఁ బోల ♦ ననిలదేవునిఁ బోలఁ, బరుగునందు కలిమిఁ ♦ బరఁగువార
లేకఞ్మారు లటుల ♦ నేకనాగాయుత, ణోటిబలులు లెక్క ♦ గొనరు పరుల.

అ॥ వారిలో నొకండఁబాయుదేవసుతుండ, నొడయఁ డనుప వచ్చియుదధి దాఁటి
నెలయు నెలపు తెల్లఁనెమకి నేఁ గనఁగంటి, దేవదేవుఁ డతనిఁదేవి నిచట. ౨౧౬

మ॥ నినుఁ బోల న్మనువాని కిట్లుతగునే ♦ నీతిం దలంగంగ నొ
క్కని దార న్నొనితేరఁ గోరుటె యయు క్తం ♦ బానకాదే విరిం
చను వంశంబునఁ బుట్టి వీదెలు తప ♦ శృద్ధాదులుం గల్గి యే
మని యిన్నీచపుఁ గృత్య మెంచితి గరా ♦ సంచు న్ప్రజ ల్లిట్టరే. ౨౧౭

సీ॥ లోకమ్ము గతిని వీ ♦ లోకించి యెఱిగిన, నిట్టిరాక్షసి మతి ♦ యెడముపడదె
దైవి బుద్ధియ లేక ♦ తలఁగునే సంస్కృతి, ముక్తి కల్గునె యెంత ♦ మోసపడితి
దేహ మాత్మ యటన్నతెర గ్రమ్మె దేహమ్ముభూతధాతువికారఁపూరి తమ్ము
స్వాత్మ చిన్మాత్రమ ♦ న్యయ మజ మక్షర, మాకాశవన్నిఁఖి ♦ లాంతరమ్ము
కానఁ బ్రకృతివికారసం ♦ కలిత మైన
లాఁతి దేహాది కాత్మ పిల ♦ క్షణంబ
యని యరసి తన్నుఁ దాఁ గను ♦ నతఁడె ముక్తుఁ
డాతఁ డిమ్మెయి బంధా ప్తి ♦ నలఁతిపడునె. ౨౧౮

తే॥ నీకు హిత మొనరించెదఁనమ్మి గనుము, కరుణమెయి నే విధేయతఁగంటిఁగాన
విష్ణుభక్తియ కాక యేవెరపు లేదు, దేహధారికి మోహమ్ము ♦ దెరలఁజేయ.

అ॥ అట్లు గాన రాము ♦ హరి రమానాథునిఁ, గా నెఱుంగు మతఁడు ♦ కలుషహారి
శత్రుభావ మెడలి ♦ శరణార్థి వై లక్ష్మి, సీత నొసఁగు మాత్మ ♦ సిద్ధిఁ గనుము.

క॥ ఆచిద్రూపుఁ డధీశుఁడు, నీచేసిన తప్పు దోచిఁచినిర్మలబుద్ధిన్
బోచుఁ దలఁకకు మొకం డా, లోచించినఁ జెడుదు వీపులుబ్బుఁడ వగుచున్.

క॥ అని యమృతోపమముగఁ బలి, కిన తెఱఁ గరయకయె వాఁడుఁగినిసి మిగుల నె
ఱ్ఱని గుడ్డు సేసి మండుచు, ననెఁ బవనాత్మజునిఁ గాంచియతిదర్పమునన్.

ఉ॥ నాచెదురం బ్రలాపము ల ♦ నం జనునే భయ మింత లేక యే
మాయెను నిన్ను నీయధిపు ♦ నన్నరుల న్వధియింతు వానరా
పాయ మొనర్తు నాయలుక ♦ పాలొనరింతు నపేత సీత ని
ట్లీయహితప్రసంగముల ♦ నెంచెదవోటు స్థవంగమాధమా! ౨౧౯

క॥ అని తూలనాడిన న్విని, యనిలతనూజుండు కలఁగియనలాకృతి యై
మనుజాశనుతో నిటు లనె, దనదు ప్రభావంబు నెఱియుఁదలకొని మెఱయన్.

క॥ నీకుం గాలము మూఁడినఁ, గా కిటు లాడుదువె నీచ!గదహతుఁ డెప్పుడున్
జేకొనునె పథ్య మగునది, లోకము తరబడియుఁ గావులొలత్వమునన్. ౨౨౦

అ॥ కావు లెక్క నాకుఁరావణకీటన, హాసములును నైననలుకమెయిని
నేఁ దలంతునేనినిన్ను నీవారి నీ, లంకతోడఁ గూల్తులూవు నెఱయ. ౨౨౬

క॥ రాముఁడు సేసెఁ బ్రతిన నెవఁ, డీమహిజకు నెడరు గూర్చెనే వాని బల
స్త్రమయుతుఁ ద్రుంతు నని యా, నేమ మెఱిగి యూరకుంటిసీ విటు లనఁగన్.

అ॥ సీతఁ దెచ్చి నాఁడుఁచిటుతలఁ జంపించి, నేఁడు దొంగ వై తినీమగఁటిమి
నన్నుఁ జంపు నోటునవ్వుదు రొరు లుట్టి, కెక్క నమ్మ స్వర్గమెక్కు నొక్కొ.

తే॥ వాలినందిట నొక్కింతవగరుదక్కెఁ, గార్తవీర్యుని కొట్టునఁగందువాతె
నమ్మగఁటిమికిఁ దెలిదీవియన్ను లిడ్డ, పుండుపై నేఁడు పోలేరుబొబ్బ వొడమె.

క॥ దొంగతనము మాయలు నీ, కుం గుడిపెం దల్లి యుగ్గుఁగుఱిఁ జము రిడి తే
ర్చెం గొఱవిని విధి లేకు, న్నం గెలుతువె యెదిరి నాకనాయకు నసురా!

క॥ రాముని సామాన్యనిఁగా, నేమెలఁకువఁ గంటి వోరిహీనమతీ! నీ
కాచుహితుని సేవింపఁగఁ, గామహతుని కబ్బునే యకామ్యమ కాడె. ౨౩౦

సీ॥ కదలింపఁగాఁ జాలవదె కాదె ముక్కంటి, వి ల్లెక్కువెట్టుచోవిఱిచివైచె
నెన్నక నినుఁ జెఱఁగొన్న హైహయఁ ద్రుంచి, నట్టి భార్గవుఁ బట్టుపట్టి విడిచె
సందిట నిడి చతుస్సాగరంబుల నిన్ను, ముంచియెత్తిన వాలిమురు వడంచె
మునులపాలిఁటి మిత్తియనఁ జను ఖరదూష, ణాది నంతకు నింటికతిథిఁ జేసె

మఱచితే నీకు మఱచినమఱపురాని, వెన్నియో కల వాతనిసన్న లింక
సిగ్గు మాలిన నీచెనిఁజేర్చె దైన, జెప్పవలె నన్న నాకేనిసిగ్గు లేదె. ౨౩౨

తే॥ కాలపాశమ్ము నినుఁ జుట్టి • కాక యేల
సీతఁ దెచ్చితి నినుఁ ద్రుంప • సిద్ధపడిన
మిత్తి యకాఁ జమి యాయమ • మేల్మి యెఱుగఁ
జాలవైతి విం కేమిట • మేలు గలదు. ౨౩౩

అ॥ ఆమె జనకదుహితయనఘ యయోనిజ, దేవయజనభూతఁదెచ్చితేని
నీకుఁ దక్కు ననెడునెఱియున్నె విషప్రకృ, మన్న మెట్లు జీర్ణ మగుననంగ.

మ॥ వరము ల్గొంటి నటంచుఁ బొంగెదవు నీ • వ్యామోహమే యందున
న్నరుల న్వానరుల న్గణింపకునికి • న్నాధుండు నిన్ గూల్ప భా
స్కరువంశంబునఁ దోచె మీమద మడం • గంజేయఁగాఁ గ్రోతు లై
సుర లేతెంచిరి కాన వింత నెఱయన్ • శోధించితి స్మర్మతీ! ౨౩౪

తే॥ కర్మవశమునఁ గాదె యే ♦ గతియుఁ గలుగు
 నెవ్వరికినేని నేతల ♦ మెనయనేనిఁ
 గంటి విందాకఁ బున్నెంపుఁ ♦ గలిమి ఫలముఁ
 గానఁబోయెద విఁకఁ బాప ♦ కర్మఫలము.

౨౩౬

ఆ॥ రాముఁగోపమునను♦రామావతంసంబు, సీత తేజమునను♦జెలుపుదక్కి
 నీవు గూలు దింక♦నీలంక కాలు నీ, బలఁగ మెనయుఁ గాలు♦పట్టణంబు.

౨౩౭

క॥ నామాట తప్ప నేర్చునె, రాముని కింకరుడఁ జుమి తి♦ర మృగు మిఁక సం
 గ్రామమున కతఁడె చాలఁడె, యీముల్లోకములుఁ గెడప♦నేర్పఁడఁ జేయున్.

ఆ॥ ముజ్జగమ్ములందు ♦ మొనయు శూరులలోన
 నమ్మహాత్ము నెదిరి ♦ యభయుఁ డగుచు
 నిలుచువాఁడు లేఁడు ♦ నీ వెఱుంగుదుగాక
 చెప్పనేల రాము ♦ శితశరముల.

౨౩౮

ఉ॥ నాలుగువేదము ల్గనిన ♦ నాలుగుమోముల పోఁడయేని ము
 క్కాలుపు మాఁడువీడులును ♦ గాల్చినకన్నులదంటయేని ది
 క్పాలుర నేలఁజాలి నినుఁ ♦ బట్టిన గా మల యిందుఁడేనియున్
 బోలరు గామవధ్యుఁ డగు ♦ పోటరిఁ బోవఁగ నెట్టులేనియున్.

౨౪౦

క॥ అని యున్ననిజము పలికినఁ, దన కప్రియ మగుటఁ గనలి♦దశవదనుం డ
 య్యనఘుని దూషింపుచు జం, పన యాజ్ఞాపించె దనుజ♦పాళికిఁ బెలుచున్.

శా॥ అక్కార్యంబున కీ లెటింగి విదితుం ♦ డై యుంటఁ గర్జంబునన్
 నిక్కంబే వచియించె దూత కదియు ♦ న్నేమంబపో యాతనిన్
 జక్కాడంగఁ దలంప నొండు ఫలమా ♦ సందర్భమా లేదు తా
 నిక్కాలం బిటు లెంచ నేల యని లో ♦ నంతేనిఁ జింతింపుచున్.

౨౪౨

—♦ హనుమంతుని వధింపఁజూచు రావణునకు విభీషణుఁడు నీతి చెప్పుట. ♦—

తే॥ అసురయనుజన్ముఁ డనఘుండు ♦ సరివిభీష
 ణుండు నైన విభీషణుఁ ♦ డొండు దలఁచి
 యగ్రజుని నీతిమెయిఁ గాంచి ♦ యతనితోడఁ
 బలికె నర్థంబు ధర్మంబు ♦ దలఁగకుండ.

౨౪౩

ఆ॥ అన్న ! నీవు నీవు ♦ సన్నభావమ్మున, కలిమి నన్నుఁ జూచి ♦ గారవించి
 నాదు పలుకు వినుము♦నయ మెటింగిన నీకుఁ,గోపనిహతిఁ దగదు♦కొఱతపడఁగ.

- ఉ॥ మంచియుఁ జెడ్డయుం దెలుపు ♦ మాన్యులు త్వాదృశు లిట్టి కర్జ మూ
హించియు చేయఁజూచెదరు ♦ హేయతఁ గన్గొని దూతఁ జంపఁగా
నెంచరు న్యాయశాస్త్రమున ♦ నెన్నికఁ గాంచిన తారె యిట్లు వ
ర్తించినఁ దత్పరిశ్రమము ♦ తేకువ వ్యర్థమ నాఁగఁ బోలదే. ౨౪౫
- ఆ॥ రాజధర్మమునకు ♦ రమణీయమగు లోక, వృత్తమునకు నింత ♦ వెగటు పుట్ట
కుండ నెదియుఁ జేయఁనొప్పుఁ గావున దూత, దండ మాచరించితగును బనుప.
- క॥ అనిన విభీషణ ! యిట్లనఁ, జనునే పాపాత్ములను బా ♦ సఁగదే కెడపక
దన తెఱపు దలఁప కితఁ డే, మనె నెట్టులు సేసె నొక్కఁ ♦ డనఁ దగ దింకక.
- వ॥ అవశ్యముగ నిప్పావజాతిం గోఱితి వధియించి కాని మాన నని యవిమృష్టం
బుగాఁ బలికిన. ౨౪౬
- ఆ॥ హేయ మత్యధర్మమిర్వాప్యప్రయుక్తం బ, నార్యజుష్ట మయినయతని పలుకు
విని విశిష్టతత్త్వ ♦ వేత్త విభీషణుం డనియెఁ దనదు నేర్పి ♦ యనువుపడఁగ.
- సీ॥ అన్న ! యీతఁడు తనయర్థంబునకుఁగాఁగ, దొడరవచ్చె నె మనఁతోడి యలుక
నొడ్లు పంపఁగ వారియత్సాహమున భంగి, ననియె నీదెస తెఱంగచట నొడువుఁ
గాక చాత్యంబునకర్మ మింతియకాదె, యతిముఱి జంపెఁబోయతిమి పొడువ
నందు మర్యాదవోనాడిన పలుకుల, నేరమ్ము లేకుండునెఱియుఁ దోవ
దట్లు గానఁ గళాభిఘా ♦ తాంగవికృతి
మాండ్యముద్రాకృతులలోన ♦ మలయు నొక్క
దండ మొనరించి యనుపంగఁ ♦ దగును గాని
వధ్యుఁ జేయు టేవెంటను ♦ వలను పడదు. ౨౪౭
- క॥ దూత యయి వచ్చితా నవి, నీతస్థితిఁ బలికి నట్టి ♦ నెఱి గల యఘసం
పాతమున నితని పతి విని, పాతమ్మున కర్హుఁ జేయు ♦ పని యర్హ మగుక. ౨౪౮
- ఉ॥ కోపము నల్ల వైరిపయిఁ ♦ గోవిదవర్య ! ప్రవర్తిలంగ నీ
వేపగిదిం బొనర్చినను ♦ నిట్టల మైన యశంబు గల్గు ని
ట్లీపనికిం దొడంగిన న ♦ మేధితతేజుని నిన్ను దూఱఁగా
నోవరె యొడ్లు యుద్ధకృతి ♦ కొయ్యన నాయతి లోప మొందదే. ౨౪౯
- క॥ లావున జవమున నిట్టిఁడు, భూవలయమునందు లేమిఁ ♦ బొసఁగదు పో రి
ట్లీవార్త యెఱుఁగఁబోలమిఁ, నా వేశం బుడిగి పగతు ♦ రట్టిటు గాఁగక. ౨౫౦
- ఉ॥ ఎల్లజగంబులం గెలువ ♦ నేలఁగ నేర్పితి వేకవీరుడు
బల్లిదుఁడుం బులస్త్యవిధి ♦ బాంధవుడే యనుచు స్సరాసురు

ల్లడిలంగఁ జేసితివి ♦ తత్పరత న్బహుశాస్త్రవేత్త నా
నుల్లసిలంగఁ జాలి తిది ♦ యొప్పునె శౌర్యముఁ జా టానర్పఁగన్.

౨౫౪

ఉ॥ వైరులఁ బిల్వఁ బంచి యని ♦ వార్యబలోద్ధతి నాక్రమించి య
వ్వారి నడంచి యెల్లెడల ♦ వాలుమగంటిమి పిక్కటిల్ల ని
ల్లేరికిఁ దేటిచూడ నగు ♦ నింకిట నాఁ దగు కీర్తిఁ గొన్న మే
లీరభసంబుఁ గన్న గణి ♦ యింపవు త్వద్విజితారివర్గముల్.

౨౫౫

క॥ యుద్ధప్రియుడవు నీ వి, యశ్వాద్ధత్యము రిపులదెసకెయ్ ననెడు మదిన్
బద్ధుఁ డగు దూత శాస్త్రుని, బద్ధము దండమునఁ గూర్చి పనుపుము నేర్పిన్.

ఆ॥ అనుచు మహితధిషణుఁడవ్వీభీషణుఁ డన్న, మది గరంగు తెఱఁగు మలయ నన్న
యన్నుడులకు మెచ్చి యాతఁ డాతనితోడఁ, బలికె నివ్వధమున భద్రమూర్తి!

క॥ మే లెఱిగించితి దేశము, కాలము సమకూర్చి దూతగర్హితుఁ డైనం
బోలదు వధింపఁ గావునఁ, గీ లరసి యొకొండు శాస్త్రీగీలింపనగున్.

౨౫౬

వ॥ అని కొండాకతడవు విచారించి.

౨౫౭

ఉ॥ మేకొనుచుండుఁ గ్రోతులకు ♦ మే లగు ప్రీతి విభూతి నెట్టనం
దోకలయందె కాన నతి ♦ ధూర్తుఁ డనం జను పీని వాలమున్
వీక వొసంగఁ గాల్చి పుర ♦ వీధుల నెల్లెడఁ ద్రిప్పి తోలుఁడీ
యాకృతి నెంచి యెన్నఁటికి ♦ నీదృశు లిట్టు లొనర్పకుండఁగన్.

౨౬౦

—♦ హనుమంతుని తోడను గావణాజ్ఞచే రక్కసులు కాల్చుట. ♦—

ఆ॥ అనుచు నాన సేయఁ నాహనూమంతుఁడు, దోకపీటపైని దొరను బోలఁ
గూరుచుండి తలఁపుఁగూర్చి నెమ్మే నింత, పెనిచెఁ దనదుపెనుపు పేర్చి వెయి.

తే॥ కోపకర్శిత మగుచు ర ♦ క్షోగణంబు
వెరసి యాతనితోడఁ బె ♦ స్వీకఁ జుట్టె
నప్పురమ్మున జీర్ణాంబ ♦ రాఘ మరసి
తెచ్చి చలమున నపుడు స ♦ తీవతంస !

౨౬౨

॥ వారలు చీరలు చుట్టఁగ, వారక వాయుజుని మేలి వాల మెదిగె న
వ్వారిగ వని శుష్కము లవు, దారువులం బెరుఁగు చిచ్చు తరబడి నబలా.

॥ వారలు లింటింటం గల, చీరలు నారలును విసువుఁజెంద కరయ న
వ్వారి తెఱఁ గెఱిగి కర్జము, తీరున కొడఁబడియె వాడు దివిజస్తుత్యా!

౨౬౪

తే॥ ఆప్లవన మొనరించి ర ♦ య్యసురసుభటు
లాప్లవంగోత్తముని వాల ♦ మపుడు స్నేహ
పాతమునఁ బాతకుల కెట్లు ♦ పాలుపడెనొ
యదియు నతివేల మగు నట్లు ♦ లబ్జవదన !

౨౬౫

క॥ చిచ్చు దరికొలిపి రది యొక, ముచ్చట యని పొలసుఁదిండి♦ముచ్చలు దానం
గృ చ్చరయర తమకొలమునఁ, జిచ్చిడ నటు లేగుదెంచు♦సిలుగున నగజా!

ఆ॥ రోషకీల లట్లు♦రోమధిజ్వాలలు, మిన్నఁ బ్రాక బాల♦మిహిరముఖుఁడు
పేలఁగింజ లనఁగఁ♦బ్రేలించెఁ గొందఱఁ, దోక తాకు సూపి♦తోయజాక్షి!

తే॥ వీటిజన మప్పు డాబాల ♦ వృద్ధముగను
వానిఁ గనుఁగొనఁ దరలి ర ♦ వ్వారిగాఁగఁ
దోకచిచ్చే కదా వాఁడు ♦ తొడరు నింకఁ
జోద్యమగునోటు తమ కట్లు ♦ చూడ బాల.

౨౬౮

మ॥ తనలోన స్థపియించుచుండె నతఁ డో ♦ దాక్షాయణీ! వీరు నా
కెనయే బద్ధుఁడపోలె నుంటి నిక దా ♦ రి వ్వీటఁ ద్రిప్పంగ నా
దనుక న్దొన్కకయుందు రేఁ గనిన య ♦ త్తాపు ల్పరీక్షించి కాం
చి నయం బెంచి పరాక్రమించెద విభు ♦ శ్రీ మీఱ నంచు న్రహిణి. ౨౬౯

ఆ॥ మొఱకు లతనివీక♦మొనయంగ నేరరు, గూఢవృత్తివాఁడు♦కోవిదుండు
సత్త్వియుతుఁడుఁగాన♦సంద్రంబుఁబెరవాక, లట్లు సొచ్చి యడఁగు♦నరుల నెఱులు.

ఉ॥ ఆకపికుంజరమ్ము నటు ♦ లాలముసేయుచుఁ గొంచు రక్క- సు
ల్మాకలు గట్టి వాద్యములు ♦ మోయి ఘనార్భటులుం జెలంగఁ బె
న్వీక నదల్పుచున్ దొరకె ♦ నెట్టన మృ చ్చితఁ డంచుఁ దెల్పుచున్
నాకవిరోధిపట్టణము ♦ న న్నలువీధులఁ ద్రిప్పచుండఁగన్. ౨౭౦

ఉ॥ సంఘులు గొందులుం బెరసి ♦ చాటగు చోటులు బాహిరంబులున్
గ్రిందుగ నందు నం దొనరు ♦ కందువలు నృకించి జంత్రముల్
ముందుగ యుద్ధసాధనస ♦ మూహములుం గల తావులు న్రమా
సుందరమందిరౌఘములుఁ ♦ జూచె నతం డమృతప్రణాళికా. ౨౭౨

క॥ పాతాళమందిరము లు, ద్యోతవిమానములు సత్స ♦ దోగృహములు ర
ధ్యాతతత్త్వంగాటకములు, లోతుం బాతుఁ గని యెడఁద ♦ లో నతఁ డునిచెన్.

ఆ॥ ఎఱుక లేని మొఱకు♦లిల్లిలుఁ ద్రిప్పఁగా, నింటివారు నగుచు♦నెదురుకొనఁగ
నెఱిగి యెఱిగి తిరిగె♦నిత్యతేజుఁ డతండు, దీప్తవాలుఁ డగుచు♦దివిజవంద్య !.

శా॥ లాంగూలాగ్రము కీల ల ప్లేగువ గో ♦ లాంగూలు వార్త నివరూ
పాంగు ల్లోల్లిటికాపురక్కెసలు వి ♦ ద్యామూర్తి కదేవికిన్
బొంగారం జని తెల్పి డిట్లు వినుమో ♦ భూపుత్రి! మీకోర్కెతోన్
కం గాల్పించి పురమ్ము నలెసల వీ ♦ కం ద్రిప్పువా రం చొగిన్. ౨౭౫

క॥ అవ్వార్త వినినయంతన, యవ్వసుధాసుత సుతార్తి ♦ కడలు జనని యై
నెవ్వగమై నెమ్మనమున, నవ్వాయుసఖుం దలంచి ♦ యనె ని ట్లనుచున్. ౨౭౬

—♦ సీత యగ్ని దేవునిఁ బ్రార్థించుట ♦—

సీ॥ బొదుగా దైవతంబగు నీవు హవ్యవా, హన! యుపాస్యుడవుమా♦కనవరతము
మన్నాధు దూత యిమ్మహితుండు నీప్రియ, హితునకు సుతుఁడు నా♦యెడరు వాప
నేతెంచి చిక్కె నిట్టిరక్కసులచేత, నింత యెఱింగి నీవితనితోఁక
గాల్పకుండుము నన్నుఁగా వీనిఁ గాపాడ, నెంచుము మత్తపోహేతువృత్త
మెలయ నిరతముఁ బతిఁ గొల్తునేని సాధ్య, నేని నే నేకపత్నినయేని రాముఁ
డేకపత్నివ్రతస్థుడయేనినింక, జందనద్రవశిశిరతాశ్రయిఁడ వగుచు. ౨౭౭

తే॥ నెనరుగలవాఁడు ధీమంతుఁడినకులుండు, కులము శీలము గల దిదిగూర్చు దనక
టంచు ననుఁ బ్రోవ నెంచు నట్లైన వీని, పాలిటికి నీవు చల్లనివాడ వగుము.

తే॥ ఎల్లవానరవీరులు ♦ నిససుతుండు,
బలసి కొలువంగఁ బరిపంథి ♦ పంక్తి నడఁప
రాముఁ డరుదెంచుకృతి యెల్ల ♦ రకును హితమ
యేనిఁ జంద్రుఁడ వగుము నీ ♦ వితని కిపుడు. ౨౭౮

క॥ అని యాయమ ప్రార్థింపఁగ, ననలుఁడు తోడనె ప్రదక్షి ♦ ణార్చులతో న
వ్వనితామణి కెఱుకపడన్, హనుమ జయము చాటి చెప్పె♦ నన వెలుగొందెన్.

తే॥ ఆజ్వలను జ్వాలలం గొంచు ♦ నరుగుదెంచి
పవనుఁ డాసాధ్య కెఱిగించె ♦ భద్ర మనుచు
సాంద్రతరచంద్రచంద్రికా ♦ సంప్రసాద
కలితమలయోత్థనిజశైత్య ♦ కలన లొలయ. ౨౭౯

క॥ తనపుచ్చమునందున య, గ్ని నవోల్లాసమున దెసల♦నెఱయఁ గను విధం
బున కుత్సహించి హనుమయు, మనమున నిట్లనుచుఁ దలఁచె♦మహిలామణిరో.

ఆ॥ ఇటు ప్రదీప్తుఁ డయ్యునేలొకో దహనుండు, గాల్పకున్నవాఁడు♦కరుణ వెలయఁ
దండ్రి మైత్రి యెడఁదలఁచెనో కాకున్న, నివము లొలయఁజేయు♦పేలగలుగు.

మ॥ అనలుం డిమ్మొయిఁ జల్లనయ్యె ననిలుం ♦ డానాఁటికి న్నేఁటికి
దనసాహ్యం బెఱిఁగించుచుండె నడిసం ♦ ద్రమ్మందు శై లేంద్ర పు
తుని నెదుర్కో లటు లొప్పె నింత దలఁపం ♦ దోఁచెఁ జగత్త్రాత రా
ముని మాహాత్మ్యము సీత సచ్చరితము ♦ స్మన్నాడి న న్నోముటల్. ౨౮౬

మ॥ అని యొక్కించుక సేపు దైవబల ము ♦ ట్లవ్వాడు చర్చించి యిం
క నొనర్పందగు కర్జ మియ్యదియ యాఁ ♦ గా యంచు మోజించి తె
ప్పున సైకం బయి మెల్లబంధనములం ♦ బోదోఁచి శైలాకృతి
గని గర్జిల్లి పురమ్ము గోపురముపైఁ ♦ గాలూది యామోది యై. ౧౮౭

ఆ॥ అల్ల పరిఘు మపుడెఁయందిపుచ్చుకొని ము, న్నాడి తన్న వేఁపఁగూడియున్న
వారి మఱియుఁ దొడరుఁవారి సంతకు మహా, నసముఁ జేర్చి యున్ననస్తఁ బేర్చి.

శా॥ లంకం జూచుచుఁ జండవిక్రముడు వాఁలం బున్నతం బై నభో
లంకారం బగుచుండ నలైసల జ్వా ♦ ల ల్గిన్ను లాఁతు ల్మహా
శంకం ద స్థని చిత్రభానుయుగ మో ♦ జం బొల్చె నొక్కండుగా
నిం కేమంచుఁ జలింప నత్తఱి నతం ♦ డిట్లంచు నెంచె న్నదిక. ౨౮౮

ఆ॥ మేలి రక్క-సులను ♦ మెదిపి బలైకదే
శమ్ము చదిపి యుపవ ♦ నమ్ము మున్నె
పాడుసేసి పురము ♦ పట్టు లమ్మొయి సేయ
కూర కరుగు టరయ ♦ నుచిత మగునె. ౨౮౯

శా॥ మే లా దుర్గవినాశనమ్మున కృతి ♦ న్మేకొంచు నాపాలఁ దా
నై లాలించెడు హవ్యవాహనుడు బా ♦ గయ్యె న్బలీ యంచుఁ దా
లోలో నెంచఁగఁ బాలు చక్కెఱలుఁ బం ♦ డ్లుం బెట్టి న ట్లమ్ముహా
శాల లూపి పొనర్తు నవ్విభునకుఁ ♦ సంతర్పణం బొప్పఁగక. ౨౯౦

క॥ ఇది సుకరము ఫల మధికం, బిది యిమ్మొయిఁగాక యెంటఁనెనఁగదు కృతి య
ట్లాదవిన పరిశ్రమమ్మున, కద నెఱిగి చికిత్ససేయఁనొ లె మ్మనుచుక. ౨౯౧

— ♦ హనుమ లంకాదహన మొనరించుట. ♦ —

ఆ॥ మెఱసె నంబరమునఁమిహిరకులోత్తంసు, తేజ మనఁగఁ గపి ప్రదీప్తవాలుఁ
డగుచు నల్లకాలఁమందుఁ గడ ల్గిమ్మి, యడరు వైద్యుతాగ్ని ♦ యట్లువోలె.

క॥ ఇమ్ములు గనికని దొరఁకొని, యమ్మహితుఁడు దొలుతఁవేల్పు నాహుతిగ మహా
సమ్మతిఁ బ్రహస్తు శస్త్రగృ, హ మ్మర్పణసేసె వహ్నిఁకాతఁడు పొంగక. ౨౯౨

వ॥ వెండియు నమ్మహాద్యముండు మహాపార్శ్వని సదనంబునను వజ్రదంష్ట్రుని
మందిరంబునను శుకసారిణుల మహాశరణంబులను మేఘనాదుని యసమానవిమా
నంబునను జాబుమాలి సుమాలిగృహమాలికలను రశ్మికేతుని నికేతనంబునను
సూర్యశత్రుని నిశాంశమ్మునను హ్రస్వకర్ణుని వేల్మంబునను దంష్ట్రుని ధిష్ణ్యంబు
నను రోమశుని సుధామధామంబునను యద్ధోన్మత్తమత్తుల యుదవసితరత్నంబు
లను ధ్వజగ్రీవుని గేహంబునను విద్యుజ్జహ్వని స్థానపిశేషంబునను ఘోరుని
యగారంబునను హస్తముఖుని వాస్తుముఖంబునను కరాళపిశాచుల వాసకూటం
బులను శోణితాక్షమకరాక్షుల యసదృక్షనిలయంబులను గుంభకర్ణుని యుదీర్ణ
నివేశగుంభనంబునను గుంభనికుంభుల విశాలశాలలను నరాంతకుని సద్మాంతరం
బునను నతికాయుని నికాయ్యంబునను యజ్ఞశత్రుబ్రహ్మశత్రుల చిత్రావసథం
బులను బురగోపురద్వారముఖ్యప్రదేశంబులను నగ్ని దరికొల్పి ప్రజ్వలితంబు
గావించి మహాభీషణుం డై యెవ్వరిని సరకుగొనక తిరుగుచు నవ్వీభీషణుని
సంస్థానప్రకాండంబున కెట్టి కడగండ్లును బుట్టనీక పాడిమెయింగాపాడి చిరకాలా
రితసర్వసమృద్ధులతోడ లంకాపురమ్ము గాపురమ్మున నున్న మాడువుల పైని
సూడు గొనినట్టు లవ్వాని నెల్ల దహనజ్వాలాధీనంబులుగా నొనరించి సమంచిత
వీర్యం డగు నవ్వారవర్యుండు మితిమీరిన లక్ష్మీవికాసంబునం బొలుపారి
యారి తేటిన తేజోవిశేషంబున దురాసదుండగుచు మేరుమందరసంకాశంబును
వివిధచిత్రమణీరత్నవిభూషితంబును నిఖిలమంగళార్థసంశోభితంబును నగు నారా
క్ష సేంద్రుని మహాభవనమ్ము వనమ్ము నలుదెసల రెమ్మి ముమ్మరించు కార్చిచ్చు
పోలికం గ్రమ్మి యేలికయది యనక తేలిక సేసి పావకునిపాలం బడవైచి యుగాం
తవర్జన్ముని వడువున గర్జిల్లుచుండె నంత.

౨౯౩

అ॥ గుములు గట్టి గట్టి ♦ కూళలు కొంద అ
య్యగ్ని నెదురఁబోక ♦ హనుమ వీర
కెగచి యత్రువృష్టి ♦ నెడలింపఁ జూచి వి
ధ్వస్తు లైరి పరిఘ ♦ దండహతిని.

౨౯౪

క॥ శ్వసనుని యోగమ్మున నటు, గసిమసఁగిన జ్వలనుఁ డెగచిఁకాల్పుఁదొడరె న
లైసలఁగలతావు లరసి ర, భసమున నవ్వొడు తన్నుఁబట్టి నిగుడ్పక. ౨౯౫

తే॥ పూచియున్నట్టి మోదుగు ♦ లూరుగులును
గుంకుమపుఁబూలగుములు నై ♦ లంకమీఁద
మెఱసె నిర్ధామధాముఁ డై ♦ మేలుకొనిన
యామహానలు జ్వాల లు ♦ ద్దామ లగజ.

౨౯౬

సీ॥ కరఁగి తొరంగె సింగారంపు మేలిబం, గారుమేడల శిల్పకారి కళలు
 చూర్ణ మై రాణెమెచ్చులగొప్పసుప్పాణి, ముత్తియమ్మలజాలముల మురువు
 మసిబొగ్గు లయ్యె నిర్మలమహామాణిక్య, గుంభశుంభ త్కాంతిజృంభణములు
 బూది యై పొలివోయెఁబొలుపారు వెలతీరు, మీఱు మేల్కట్టులమించు తళ్ళు
 లమరెఁ దొల్లింకిరంగున ♦ యందయుండఁ
 గాలి పవడంపుదూలము ♦ ల్కంబములును
 నప్పురి నమృద్ధు లన్నియు ♦ నడరి తొడరి
 యమ్మహాభూతము హరింప ♦ నలముకొనఁగ.

౨౯౭

తే॥ మున్నె తృణములు కాష్ఠము ♦ లెన్ని యైనఁ
 దనివి నొందనివాఁ డగ్ని ♦ తనియఁ డయ్యె
 నప్పురం బప్పళించి యొ ♦ య్యనఁ దొఱంగు
 నసురశవరాసుల నతృప్త ♦ యయ్యె ధరయు.

౨౯౮

ఆ॥ పుణ్యసంక్షయమునఁబొలుపేదు సిద్ధుల, యట్లు రక్కసుల మహావిమాన
 పంజు లోలిఁ గాలిపడె ధరాతలమున, నంబరముననుండియబ్జవదన.

౨౯౯

ఆ॥ గాలివిందు గ్రమ్మఁగా నిల్వఁజాలక, జాలమాగ్గకములజాఱువారు
 మేడలెక్కి యొండుమెలఁకువ దుముకంగఁ, జూచువారు నై రసురులు సాధ్వి!

—♦ లంకావాసు లయిన రాక్షసులు తల్లడిలుట. ♦—

సీ॥ కపిరూపు గొనివచ్చెఁగాని యగ్నియ యీతఁ, డనుచు నిట్టలముగనఱచువారు
 తోకచిచ్చుట వీనితోకఁ జిచ్చిడి వీడు, టిది యేమి వెరవంచునేడ్చువారు
 సీతఁ చెచ్చిననాడెఁచెడె లంక గాకేమి, శోకింప ఫల మంచుసాగీయువారు
 ఖరదూషణాదులగడెలో నగల్చునా, తని దూత కిది యెంతయనెడువారు
 నగుచుఁ జంటిబిడ్డ ♦ లక్కున గదియంగఁ
 జిక్కిఁ బట్టికొనుచుఁ ♦ జెలువ మెడల
 నెఱులు జీరుకాడ ♦ నేలఁ గూలిరి కాక
 కోర్వ కసురయువతు ♦ లువిద! వింటె.

300

9॥ మొగిళ్ళులట్లు కురులుమొనసివేలఁగ నభ్ర, తలమునందునుండితరళ లగుచు
 మెఱుఁగుఁదీగెలట్లుమేదినిపై వార, లట్లు వ్రాల నబ్రిమయ్యె బాల!

30౧

॥ ఒకని తప్పు మనికినున్నవారలఁ గాల్చు, ననిన నుసుఱుగొనఁగనందు నున్న
 యంద అట్టివారెయందరే యగచాట్లు, నాధుతోడఁగూడనళిననేత్ర!

303

క॥ అటునిటుఁబడువు లిడుచుఁ జ, క్కటిఁ గపిఁ గని యులికిపడుచుఁగొలెడునగ ర
చ్చటులులు గావంజాలక, యటుకులు నిను కుట్టుగంటులన నై రగజా. 308

క॥ త్రిపురాసురుల నే్వల్చిన, యపు డమ్మెయి నాదువార్తయనఁ దగె నిపు డీ
నిపుణుఁ డచిలజుడు దశముఖు, ని పురిం గడతేర్చు కడఁకనెగడఁ బురంధ్రీ!

ఉ॥ పర్వతమందు ధూమమునఁ ♦ బట్టిన పక్షత యెట్టు లుండెనో
సర్వముఁ దాన యై పవను ♦ సంగడికాఁడు పురంబుఁ గాల్చు న
పర్వమునందు రక్కసుల ♦ బాష్పతతు ల్గననయ్యె జ్వాలల
న్నిర్విషయత్వ మొందె బాగ ♦ నేఁ డిదె చోద్యము నీలకుంతలా! 309

శా॥ చూడామండల మెత్తి నల్లెసలు సం ♦ శోధించుచు న్నాతె నా
నాఁ డాపాయుసఖుండు కోరితి యజమా ♦ నత్వంబు గైకొన్న యా
జాడ నే్వల్చిన తత్పురేంధనపలా ♦ శక్రవ్యహవ్యాజ్యముల్
గూడ నీ్వడఁగరాని యుల్లసనముంఁగొంచు న్మహాలాసిని! 302

క॥ ము న్నెగసిన పొగ క్రిమ్మిన, నన్నీలోత్పలవనములయ్యె స్థనముల్
వెన్నొరసిక కీలలచే, సన్నతసాంధ్యారణప్రచారము లయ్యెన్. 305

క॥ కాలోపహతయకా కటు, లాలంకానగరి కూలునది యటె యనల
జ్వాలావృత యై తనగతిఁ, బాలించెడువాఁడు లేనిపద్ధతి దోచన్. 306

క॥ వేయుంగోటులు సూర్యుల, చాయం దాయ యయి లంకఁజమరె ననలుడ
వ్వాయుజుని పేర వజ్ర, స్థాయద్ధానము లజాండభాండ మగల్పన్. 300

సీ॥ త్రిభువనాధీశుండుఁత్రిదశేంద్రుఁ డిమ్మెయి, సాధింపవచ్చెనోజతన మరసి
దిక్పాలు రెల్లరుఁడెలివిమైఁ దమవేర, నిర్యాతన మొనర్పనేర్చి రేమొ
సర్వలోకవిధాతఁచతురాననుఁడు తాత, తనకోప మనిచెనోతప్పు తెంచి
కాలపరీపాకఁగతిఁ గాంచి తనకుఁ దాఁ, గాలుండె యిరీతిఁగదిసెనొక్కొ

యజిత మవిచింత్య మవ్యక్త ♦ మజ మనంత
మద్వితీయంబు నగు నైష్ట ♦ వాఖ్యభామ
మొనసెనో మాయఁగొని లంక ♦ నెడలఁజేయ
ననిరి నైర్మతముఖ్యు లో ♦ యనఘమూర్తి! 301

శా॥ అయ్యో నాథ! కుమార! తండ్రి యనుచు ♦ స్వాహారవంబు ల్పూరిన్
నెయ్యారే విననయ్యె నెల్లెడల నే ♦ వెంటం జనంగాంచిరో

దయ్యా లందఱు నుక్కుడక్కి కనరో ♦ ధాత్రీజ ము న్నార్వఁగాఁ
గుయ్యాలింపని దోష మిట్టిఁ డనుచుం ♦ గూఢ ల్యశశ్శాలినీ!

301

మ॥ హతవీరాళి నిరస్తనన్భట విద ♦ గ్ధానేకపన్యందనా
శ్వతతాస్త్రాయుధభర్మహర్మ్యచయ న ♦ ప్తప్రాజ్యయగ్రతౌఘ ని
రతనానారసమ్మద్ధి యయ్యెఁ బురి యాఁ ♦ గాకుండు నెట్లారుమా
పతినుంత్రిందుని మంత్రజ్యంభణము దై ♦ వం బొక్కఁ డై కాలఁగన్. 303

॥ అశరదరచిరి వేల్పు లాహనుమ కా ♦ ర్యాసక్తిఁ దా రెంచి య
డన్దీశ్వరుఁ డన్నమాట కిటుగా ♦ నౌ నంచుఁ జింతించె లో
లోనన్ దానవనాథుఁ డట్లు కృతి యై ♦ లోకేశు శ్రీరామునిన్
ధ్యానించె న్లపిసత్తముండు మతి వి ♦ ద్యామోగచింతామణీ!

304

—♦ బ్రహ్మాదిదేవతలు హనుమంతుని శక్తిని మెచ్చుట. ♦—

ఆ॥ చిత్ర మా త్రికూటశృంగాగ్రతలమున, నున్నవాని వానినుత్తమాధి
కారిఁ గాంచి దేవగణములు బ్రహ్మర్షు, లెలమి నిట్టు లెంచిరేణయన! 305

ఉ॥ ఎక్కటి లంకఁ జొచ్చి నిశి ♦ నేమఱపాటని లేక నలైన
ల్చక్కఁగఁ గాంచి సీతఁ గని ♦ సాంత్వనము ల్పచరించి తేర్చి పే
రుక్కున నన్వనిం బెఱికి ♦ యోధులు నాథు లనాథు లై చన
న్నొక్కొను శత్రువాళె మిటు ♦ నేలకుఁ దెచ్చెఁ బ్లవంగమాత్మఁడే. 306

క॥ ఈజనము పున్నె మిట్టిఁడు, నాజన దీయోజఁ బదియునాలుగు జగముల్
పో జీవ మొందె నిమ్మొయి, తేజు దురాసదమ కాకతిరుగుడుపడునే. 307

క॥ ఈతఁడు పెనుపొందెడు నిక, నాతత మగు భూతి యాయువసమును గన నై
మాతలపు లలరజేసెడు, చేత కితని జనని వాయుసిద్ధిం గాంచెన్. 308

క॥ అని కీర్తించిరి పరు లా, తనిఁ గని భయ మంది రంతఁదపనద్యోతుం
డనితరసామాన్యం బ, ప్పని దీర్చెను దోక ముంచెఁబాధోనిధిలోన్. 309

క॥ కృతకృత్యుఁ డైన యాతని, కతివిహ్వలభావ మప్పుడాసన్నం బై
మఱిఁ జంచలగాఁ జేసెను, వితత కదా కార్యగతి వివేకనిధానా. 310

—♦ హనుమంతుని విచారము. ♦—

ఆ॥ మందుచున్న పురము ♦ మలఁగి యనాథు లై
తరుగుచున్న పరుల ♦ తీరు గాంచి
కాలకున్నచోటు ♦ కనరామి కలికితాఁ
దలఁచె వాఁడు మదిని ♦ దత్త్వవేత్తి!

311

- క॥ కార్యకార్యము లరయ క, నార్యుం డై యార్యమార్గమందితి నని దు
ష్కార్యమునఁ గాలునట్టి క, దర్యుఁడు తా నుత్తమప్రథం గనఁగలఁడే. 329
- సీ॥ ఇత్థ మగ్నినిఁ బోలెనేవాఁడు క్రోధమ్ము, బుద్ధితోయోక్తిఁబోలియఁజేయుఁ
గోపనిర్భోకంబురూపింపఁ గని యెవ్వఁ, డురగరాజం బట్టులురక విడుచు
నెవఁ డమర్షమునకీడఁటిఁగి తా గరళాన్న, మని విసర్జించు మేలెనయఁ గోరి
యెవ్వఁడు విషవృక్షమిది యంచు రోషమ్ము, నిర్మూల మొనరింపనేర్చునొండు
వాఁడే ధన్యుఁ డట్టివాఁడే మహాత్ముండు, వాఁడే యోగివరుఁడువాఁడేతపసి
వాఁడే పురుషుఁ డనఁగవానిఁ జేరదు భవ, బంధ మతఁడే కాంచుఁబరమపదము.
- క॥ కృద్ధుఁ డొరుల నిందింపఁడే, కృద్ధుఁడు పాపముల కెల్ల ధిగుటి యగుఁ గాదే
కృద్ధుఁడు గురువులఁ జంపఁడే, కృద్ధునకు నకార్య మున్నె ధిగుభినిఱోనక.
- ఆ॥ పాపజాతి నేను ధిగుపరమమూర్ఖుండ న, తృపుడ నిర్దయుండఁ ధిగుపణవృత్తి
నేమిసేసినాడ ధిగునీలంకఁ గాల్చి న, న్నాల్పరాదె యగ్ని ధిగుగడియఱోన. 330
- క॥ స్వామిద్రోహ మొనర్చిన, నామే నతఁ డేర్పకుంట ధిగునాయమకాదే
నేమ మెడలి కాకాదులు, నే మని తుండములు సాచు ధిగునీమెయి పొలకుక.
- తే॥ దేనికై యట్లు చేడ్పడితెఱఁగు గంటి, నదియ చేచేతఁ బాడుసేయంగనైతి
మేలికర్జమ్మున మెలంగమెయికొనంగ, గ్రోతిజాతకి చిత్తమ్ముకుదురుపడునె.
- ఉ॥ ముందర వెన్న గన్గొనక ధిగునొక్కన నై ప్రొడిగింటిచిచ్చు నా
కిందఱ చేటు గోరి దహి ధిగుయించితి నిష్వరమెల్ల సంబరం
బందితి భూతనూజ గతి ధిగుయారయ నైతి నికే మనంగ నా
నిం దొక కీడు మూడిన మ ధిగుహిం దలయెత్తి మనంగఁ గల్గునే. 331
- ఆ॥ తివిరి నాపొనర్చు ధిగుదిమ్మరితనమున, దిటపుపడిన యగ్ని ధిగుదెసలు గ్రమ్మి
తా దహించుచుండఁ ధిగుదావులు వీడక, సీత కేమి గొడవ ధిగుసేసెనొక్క.
- క॥ ఇంచుక మే లెంచితి న, భ్యంచిత మగు కృత్య మెల్ల ధిగునడపొడ సెడఁ గా
వించితి నిటు గ్రోతికిఁ దగు, నంచుఁ బరులు నవ్వఁగాఁ జ్యు ధిగుతార్థుడనఁగుచుక.
- ఆ॥ దేవి రక్షణంబు ధిగుభావింపఁబోని నా, చేతఁ బుణ్య శీల ధిగుచిచ్చుపాలఁ
బడియె నమ్మహిజ ధిగుపాపమ్ముపాలి కే, నైతిఁ జింతసేయ ధిగునగునె ఫలము,
- క॥ కావునఁ బ్రాణత్యాగం, బేవెరవునఁ గలదొ దేహ ధిగుమీయగ్నిఁ బడం
గా వైతునొ తోయధిఁ బడి, జీవనసత్త్వ ములపాలు ధిగుసేయఁ దలఁతునో. 332

ఆ॥ ఇంక నేనుఁ జూతు ♦ నే హాశ్వరు మోము, నాధు పాదసేవ ♦ నంబుగలదె
పాడు రాజసమునఁబడి యోపియును దేవిఁ, గూల్చి చేవిదిర్చు ♦ కొనుచుఁ జేరి.

ఉ॥ చెల్లరె యిట్టివార్త విని ♦ చేటునఁ గుందుచు రామలక్ష్మణుల్
చెల్లినయంతఁ దా మడఁగు ♦ సిద్ధము భానుజుఁ డట్లు సత్కపుల్
ద్రోస్తుదు రాయయోధ్యకడ ♦ తేటదె బంధులు భ్రాతృవత్సలం
బల్లయుగంబు దల్లులును ♦ హోయని ప్పొల నిమేషమాత్రలోక

33౪

ఆ॥ ఇట్లు పుణ్యశీల ♦ మీరాజవంశమ్ము, గూల ధర్మ మేదఁగుజను లగుచు
మానవులు చరింప ♦ మంచివా రడలుదు, రింత పాప మెనసి ♦ యే నశింతు.

ఆ॥ కూలె నిట్టిసేతఁ ♦ గూడిన కర్జమ్మె, ధర్మ మర్థ మొకటఁ ♦ దలఁగఁద్రోచి
నాయదృష్ట మెగిచిననుఁ గాల్ప నొండెద్ది, సేయువాడ నెందుఁ ♦ జేరువాడ.

క॥ అని చింతిల్లుచుఁ దాప, మ్మునఁ బొరలెడు నతని కొదవె ♦ మునుపటిచంద
మ్మున మంచి నిమిత్తమ్ములు, విను మని మే లెఱుకసేయు ♦ విధమున నవలా !.

క॥ ఆబుద్ధిబృహస్పతి మే, తా బోధముఁ గాంచి యిట్టు ♦ లాలోచించెన్
వే బాధ లెల్లఁ దీఱఁగ, శ్రీబహుళవిలాస మగుచుఁజి త్తము దనరన్, 33౫

సీ॥ అగ్ని యగ్ని దహించుననరాదు కల్యాణి, తేజ మ్మొడియఁజాలుదెసల నెల్ల
సన్నతాంగి స్పృశింపసాహించునె వహ్ని, ధర్మదేవత రాముదయిత సాధ్వీ
భరతాదులకుఁ దల్లిపరికింప నేర్పాఱ్ఱి, దేతీచూడఁగ లేరుదివిజు లైన
నాయమ్మ నశియింపదమ్మహాత్ముల యను, భావమ్ము లన కాదెపరిధవిల్లఁ
గంటిఁ జిచ్చు తోకఁగాల్పకుండుట గిరి, రాజసుతుఁడు సింధురాజు చెలిమిఁ
గోరి యెఱుకసేయుఁగొనకొంట రక్కసు, ల్పమయుటయు నిదర్శనముల కాదె.

క॥ తనసత్యమహిమఁ బతిదెస, ననన్యభక్త యయి యుంట ♦ నాయమ నుడిచే
ననలునిఁ గాల్పం గల దని, యనబోలదె సంశయింప ♦ నగునే యింకన్. 3౪౦

క॥ అని దేవి మహిమ నెమ్మది, ననుమఁడు భావించుచుండ ♦ నంబర వీధిం
జను చారణు లత్తటి నను, కొను పలుకులు వినఁగనయ్యెఁ ♦ గువలయనయనా.

ఆ॥ తోకవాఁ డొనర్చెదుష్కర మ్మగు కర్మ, మింత సేయ జగతి నెవ్వఁ డోపు
నితఁడె సుకృతి ధీరుఁడివీరు నెఱి నేము, బ్రదుకఁగంటి మరులబలిమి తలఁగ.

ఉ॥ పట్టాకయింత లే దనుచు ♦ బాలురు వృద్ధులు మొట్టవెట్టఁగా
సాట్టవిమానతోరణచ ♦ యంబుగ నిష్పర మెల్ల వేల్చు నా

గొట్టున సీతకేనిఁ దన ♦ కు న్మఱియేనియు నెట్టిమోసమున్
బుట్టఁగనీడు విస్మయను ♦ పో తలపోయఁగ వీని చెయ్యముల్. 383

క॥ అని నొడువువారి నుడువులు, మన మలరఁగఁ జేయ దృష్ట ♦ మహిమోదితశో
భనలక్షణముల జానకి, మనియుండు పెరింగి లోక ♦ మాన్యుఁడు ప్రీతిన్.

ఉ॥ కన్నులు చల్లగా జననిఁ ♦ గన్గొని కష్టము లెల్లఁ దీఱఁగా
సన్నుతినేసి మ్రొక్కి జన ♦ సన్నత వీడ్కొని రాము సన్నిధిం
దిన్నఁగఁ జేరఁ గందు నని ♦ ధీరుఁడు వాఁడు కృతార్థుఁ డై సుసం
పన్నత మీఱ నాభువన ♦ పావనిఁ గాంచి నమస్కరించినన్. 384

క॥ భావిని వత్సల యగుచున్, దీవన లతిముదముతోడఁ ♦ దేకువ నిడి సం
భావించిన వాఁ డలరుచుఁ, బావనవాక్కులన నిట్లు ♦ పలికెం దోడ్తోన్. 385

ఆ॥ నాయదృష్టమునను ♦ నాతల్లి ! నినుఁ జూడఁ
గంటి వనట లేక ♦ యుంటివమ్మ
క్రొఱి చెయిద మేమి ♦ గొడవ తెచ్చెనొ యంచు
దిగులు గొంటినిపుడు ♦ దిటవుపడితి. 386

తే॥ పోయి వచ్చెద నమ్మరో ♦ పూర్వదుఃఖ
మెన్నఁబోకుము సుఖ మెంచి ♦ యెలమినుండు
మే నచటి కేగునంతన ♦ యిచట నున్న
వార మిట్లనుకొను మిదె ♦ వాస్తవంబు. 387

—♦ సీతామహాదేవి హనుమంతుని మెచ్చుట ♦—

ఆ॥ అనిన నుల్లసిల్లి ♦ యాతని పయనమ్ము
గర్జమునను దెఱఁగు ♦ గలుగుటయును
నెనసి ద్వంద్వ మగుచు ♦ నెడరు సంతసమును
బొడమఁజేయఁ బూవుఁ ♦ బోడి పలికె. 388

చ॥ తన వ్రతనిష్ఠ సత్తపము ♦ ధర్మము నమ్మెయి ధారవోసి యం
జన జనవంద్యు ని న్గని ప్రి ♦ శస్త్ర మొనర్చెఁ గొలమ్ము నాఁటి కి
య్యనరున నాయఘం బడఁప ♦ నై యరుదెంచితి వాగుణాఢ్య కా
న్పున ఫల మెల్ల నాయదిగఁ ♦ బోలఁ దలంపఁగఁ జేయఁ బుత్రకా ! 389

- క॥ ఈకార్యము సాధింపఁగ, నీక తగుంగాక యొడ్లునేర్తురె కీర్తిం
గైకొనుము నామనోహరు, శ్రీకరుఁ దొడితెచ్చి విజయసిద్ధి నిడఁగ నై. 370
- ఆ॥ నాదుబన్నములునునానాధు చందంబుఁ, బగఱ పల్లదంబుఁబట్టి! నీక
యెఱుకపడినయవియయే నింకఁ దెలుపంగ, నేర నేర్చి యెల్లనీదె సుమ్ము.
- ఆ॥ మఱవఁబోకుమన్నమాపాల నీవ యై, యునికిఁ జేసి యెడఁదనూఱడిల్లు
దాన నేను జీవదశతోడ నుండ నా, యధిపుతోడఁ గూర్పుమన్నమాట. 373
- క॥ అన్నియు మున్నే తెలిపితి, నన్నిట నీసాయ మొలయుటర్థించితి నీ
వన్నెఱిఁ దొలి జయ మందితి, నన్నుతుడవు కమ్ము కడమజతనమునందున్. 374
- క॥ అభయము ప్రతిష్ఠ నీ కగు, శుభములు గాంచెదవు పుణ్యసూతి! యరిగి ర
మ్మిభవై రివిక్రముని రా, మభద్రుఁ గొనితెమ్ము సకలమాన్యుడ వగుమీ.
- ఆ॥ అనిన నుత్సహించియట్లచేయుదుఁ దల్లి! దైవ మేడుగడయుఁదలఁపఁ దనకు
రాముడే యటన్ననేమమ్ముగా కొండు, గలదె యాత్మదృష్టిగానఁబడదె.
- క॥ క్రియయే యుత్తర మగు నిఁక, దయయుంచుము జనని! యనుచుఁదద్దయు నతుల
మ్మెయి నిడి తరలి యరిష్టా, హ్వాయధరశృంగమున కెగసెనతిరభసమునన్.

—♦ హనుమానుడు లంకనుండి మరలి స్వతమున కెగయుట. ♦—

- సీ॥ పద్మకంబులతోడిబహునీలవనరాజి, కట్టుపుట్టంబునకలనఁ దనర
కంధరస్థలి జీరుకాడు మొగిల్పించు, లుత్తరీయంబునయొఱపు నెఱప
వైదూర్యకణికలవల నొప్పు తావులు, దీపకాంతుల మేల్మిఁజూపుచుండఁ
గాంచనరత్నాధ్యక్షకటకస్థలంబులు, ప్రాసాదమున కల్మిఁబ్రస్తుతింపఁ
బారి దివాకరకరములుబోధసేయఁ, గలితధాతురాగశ్రీలఁగనులు తెఱచి
శిఖరగతమేఘగర్జితజృంభణంబు, లొప్ప నొప్పెడు నగ్గిఁనొరసె నతఁడు.
- క॥ సెలయేళ్ల ప్రవాహంబుల, యలివులు స్వాధ్యాయగోష్ఠి నొలయింపఁగ మం
చులు గప్పఁ గందరమ్ముల, నెలకొను నిలుకడ నె యోగనిష్ఠ తలిర్పన్. 375
- *క॥ స్యద మొప్ప మింట టెక్కలు, ప్రదీర్ఘములు నేసి చుట్టివచ్చెడి పులుగుల్
విదితాతపవారణసం, పదకు న్ముదల యగు మేల్మిపదిల మొనర్పన్. 376
- తే॥ తరులతాకుంజపుంజవిస్తారకుసుమ, గుచ్చశోభితమై తనకొమరు మిగుల
వల్లు శుకపికశారికావాగ్విశేష, భృంగగీతిప్రసంగ ముల్పెనుపు దెలుప. 377
- ఆ॥ బాహువుల నిగిడ్చిపరికించి దివిఁ గ్రమ్ము, తీరునొడువు దేవదారుతరువు
లట్లు గాలిపాటనన్యుల నులికించు, తెఱఁగు గీచకములు తేటపఱుప. 378

తే॥ వెల్లజల్లిమెకమ్ములవీవనలును, సింహశరభాది సైనికఁజ్వేళలునుఁ బొ
సంగ నివ్యందవనశిలాస్థలసుదుర్గ, మార్గ మటు మయికొను గరిమంబు దనర.

క॥ వలనగు తావుల తపసు ల, బలలం గొని సిద్ధసాధ్యపన్నగయక్షా
దులుఁ గలుముల నెల విడె యని, నిలువ న్నలువకృతికలననేరిమి వెలయన్.

క॥ అతిరాజసమున మను ప, ర్వత మాతం డాఁగి యఱచు ఁ వలనున నఱచెన్
బ్రతినిస్వనములఁ ద న్నొక, యతులితవిక్రముఁడు కదిసి ఁ యఱిమెడు ననుచున్.

ఆ॥ అదిమె మెట్టు హనుమ ఁ యధిరామపాదాబ్జ, చిత్తవర్తనంబు ఁ చెలువు మీఱ
నదియు వడఁకె మ్రోసె ఁ ననిలకంపితశర, ద్వనభృగుస్థలాంబు ఁ వల్లనముల.

మ॥ తనపాదంబుల మేఘపాదముల మో ఁ దం బేద నెందేనిఁ బో
వ నుపకాంతికిఁ గూర్చి పన్నగరుపో ఁ చ్ఛాన్వనంబుల నోజుచున్
ఘనసత్త్వేఘవిరావ మెల్లెడలఁ బ్రోఁ ఁ క స్థూర్ణమానత్వము
స్థనె నాశైలము నాశనోన్ముఖశిలా ఁ ఖండదుఃఖండస్థితిన్.

322

తే॥ వానిచే బీడితమ్ము ప ఁ ర్వతము వీడి
యుప్పరంబున కెగయంగ ఁ నుత్సహించు
భూతముల ఘోషణలకు నీ ఁ భూతధాత్రి
నిలుచునో పోవునో యన్న ఁ నెరియ తోఁచె.

323

క॥ ఉత్తరపుది క్కెనయ వా, ర్ధ్వ త్తరణఁ బెంచి సద్గు ఁ ణోత్తరుఁ డెదిగెన్
ముత్తలము లొక్కమొగిఁ బె, న్నుత్తలపాటున మునుంగ ఁ నుత్సుకుఁ డగుచున్.

ఆ॥ అతఁడు నిక్కి చూచె ఁ నందుండి యంబుధి, డంబరంబు దాని ఁ సంబరంబుఁ
ద్రొక్కె ధరము క్రుంగఁదోడ్తోడ నెగయించి, యెగసె నంబరమునఁకేణనయన.

క॥ పదియామడలు నెరవు ము, ప్పదియామడ లట్లు పొడవు ఁ పర్వతమున క
య్యది నేలకు సరియగుటకు, ద్విదశులు విస్మయము నొంది ఁ తెరలిరి తరుణీ!

ఆ॥ తలలు గదలె వజ్ర ఁ తాడితంబుల పోలె
జెట్లు గూలె గండ ఁ శిలలు చూర్ణ
తంబు లయ్యె భూమి ఁ ధరము క్రిందును మీఁడు
నగుచుఁ బాదుకొనెడు ఁ నపుడు నగజ.

324

క॥ అంబరచరు లట్లయి కా, నంబడి రన్నగము వీడి ఁ నగలంబరముల్
డంబరపుగతిని జాఱఁ గ, దంబవనస్థలవిహార ఁ తత్సరహృదయా!

325

ఆ॥ ఆకసంబు వగులు ఁ నననయ్యె గండరాం, తరగకేసరిప్ర ఁ ధానసత్త్వ
సంభ్రమాంభటిప్ర ఁ సంగజృంభణముల, నమరయావతార్చి ఁ తాంఘ్రియుగళ!

క॥ తెక్కలుగల కొండయొ నా, రిక్కలతెరు వొరసికొనుచు ♦ శ్రీమతుఁ డుద
ద్గిక్కునకుఁ గవిసె సంద్రము, చక్కటిఁ గనుఁగొనుచు నుదితఁసంభ్రముఁ డగుచున్.

తే॥ అదియుఁ గల్గోలముల వేల ♦ నలముకొనుచు
నుత్సవంబున నొప్పారు ♦ నోజ మెఱిసె
నతఁడు దాని మహానౌక ♦ యట్లుపోలె
దాఁటుచుండె శ్రితాభయ ♦ దాననిపుణ.

32౬

సీ॥ కలువలవిందు చ ♦ క్కటికుముదాళిగా, సవిత కారండవ ♦ సంశ్రియముగ
నలగురుహరిభము ♦ ల్కలహంసతతులుగా, జలదము ల్మైవాల ♦ శాద్వలములు
గాఁ బునర్వసుతారఁఁఘనర్పుషంబుగ లోహి, తాంగగ్రహంబు గ్రాహంబుగాఁగ
దివిషద్ద్విపము మహా ♦ ద్వీపంబుగాఁ బవ, నర్క్షంబు రాజహం ♦ సర్ధిగాఁగ
మారుతస్కంధజుషచంద్ర ♦ మఃక రౌఘ
ముచ్చితోర్మిహిమాంబుపూ ♦ రోత్కరముగ
నొప్ప నాకస మటు సంద్ర ♦ మోజఁ గనుచు
వాఁడు నడితోవతల మించె ♦ వారిజాక్షి !.

322

చ॥ అలసత లేదు శ్రాంతి యను ♦ టంతకుమున్నె యొకింతయేనియుం
గల దనరాదు ద్యోపథము ♦ గ్రాస మొనర్చెడునో సుధాంశుమం
డలము సముల్లిఖించెడునో ♦ డంబున సోడుపదార్కబింబ మా
వలను వారించునో యన న ♦ వార్యత వాఁ డిటవచ్చు నయ్యెడన్.

32౮

తే॥ మహిత పాండరారునసీల ♦ మంజుమయు
చిత్రమాంజిష్ఠములు ఘన ♦ శ్రేణు లతని
తోడఁ బఱతెంచుచుండెను ♦ దొడుగఱ లయి
వాని జవనత వర్ణింప ♦ వలనుపడునె.

32౯

క॥ త్వరితుఁ డయి యభ్రజాలాం, తరమునఁ జొరబాటు వెడలుఁదలకొను నాద
స్ఫురణల దెసలు దెరల్చును, గరుడాయితుఁ డై యతండుఁఘనసీలకచా.

తే॥ తనరవము వజ్రనిర్ఘోష ♦ మనుకరింప
మలయు మొయిఘలలోఁ జొచ్చి ♦ మఱుఁగుపడుచు
దృశ్యత నిరమ్మదస్ఫూర్తి ♦ తెఱఁగు పఱిచి
యాతఁ డభ్రాయితం డయ్యె ♦ నభ్రకేశి!

3౩౦

ఆ॥ అంబరమున నంబుదంబులం బఱతెంచు, కలన ఛన్నఁడునుఁ బ్రకాశుఁడు నయి
నిర్మలాంబరుండునెరసె జంద్రాయితం, డగుచు జంద్రదర్పహరివదన. 3౩౨

మ॥ తనపేరుం బ్రకటించి రక్కసుల యశా ♦ దృత్యంబు పోకార్చి లం
క నలంకారవియుక్తఁ జేసి బలవ ♦ ర్గం జెల్లఁ జక్కాడి య
ద్దనుజాధీశుని చిత్త ము తలపడ ♦ న్దరించి జ్యోతుతి దీ
వెనల న్గొని యబ్ధి దాటు నతని ♦ స్వీక్షించి రింద్రాదులున్.

353

ఆ॥ నీదు సోదరుడు ♦ నెఱి దోప మఱలఁ దాఁ, దోచి వేడవేడ్క ♦ తో స్పృశించి
వీడుకొలిపి వచ్చె ♦ వేవేగ జ్యోముక్త, మైన శరమపోలె ♦ హనుమ నగజ.

354

చ॥ తనకు మహేంద్రులైల మటు ♦ దాపుపడ స్థరిపుంగవుండు నె
ట్టన గగనంబు సార్కము వ ♦ డంకఁగ డాంకృతు లొప్ప నార్చు ని
స్వనములు దిక్కులం దఱుమ ♦ సాగె మహాత్ముడు వచ్చుచున్నవాఁ
డనిలజఁ డంచు స్నిగ్ధతతి ♦ యద్దెసఁ జూడ్కు లిడం బ్రహ్మర్షిణి.

355

—♦ హనుమంతుని రాకఁగని కపులుప్పొంగుట. ♦—

ఆ॥ తోక చాలనంబు ♦ తోడ వాఁ డరుదెంచు, తీరు గర్జ లెలమి ♦ తెలివితేట
లనిలరయము నెంచి ♦ యశాలెమ్మటంచు నూ, హించి రతని రాక ♦ హితులు సుదతి!

తే॥ దీనమానసు లై యొండు ♦ తెఱఁగు గాన, కున్న కపుల ముఖముల ♦ కొప్పెఁ దెలివి
యతనిరాకఁ జర్జన్యని ♦ యాగమమున, వాడుపైరుల కట్టి ♦ లో వనదవేణి!

356

ఉ॥ ఆకలనంబుఁ దా నరసి ♦ యామతిమంతుఁడు జాంబవంతుఁ డో
హూ కపులార! వీని తెఱఁ ♦ గొప్పెడుఁ గంటిరె కృత్యవేత్త తా
నీకృతి కల్గి మీఱ ఘటి ♦ యింపనిచో నిటు రాదలంపఁ డీ
ప్రాకటకీర్తిచే మనకుఁ ♦ బాల్పడె గౌరవ మెల్లభంగులన్.

357

ఆ॥ అనిన సంతసించి ♦ యవ్వారు వాలమ్ము, లెగయ మ్రానికొమ్మ ♦ లెక్కి యొడ్ల
రెమ్ము కొనుచుఁ జిన్న ♦ రెమ్ము లాడించిరి, సరగ రమ్మటన్న ♦ సన్న వెలయ.

358

క॥ కొందఱు చెట్లకుఁ బ్రాకిరి, కొందఱు నగశృంగములకుఁ ♦ గొనకొని రెగయన్
గ్రొందుకొను వేడ్క వారల, చందము వింత యన నయ్యె ♦ జందనగంధి!

359

ఉ॥ అంతట సంద్రముం గడచి ♦ యాతఁడు మింటను సన్నికృష్టుఁ డై
మంతనమందు సంతసము ♦ మాటఁగఁ బోలని దై బయల్పడన్
గంతులు వైచువారిఁ గని ♦ గర్జనముం బొనరించెఁ బర్వతం
బంతకు మిన్నగా మొరసె ♦ నాత్మగుహాస్యముల న్యశస్వినీ!

360

ఆ॥ హర్ష పూరితుండు ♦ హనుమ మహేంద్రాద్రి, శిఖరనిర్భరమ్ము ♦ చెట్లపొంత
వ్రాలె మాఱుకొండ ♦ వైఖరి మీఱంగ, మేను పొంగఁ జెలిమి ♦ మేకొనంగ.

ఉ॥ ప్రీతమనస్కభావమునఁ ♦ జెంచిన చెద్దుము లంచితాంజలి
వ్రాతముతోడి పొత్తునఁ బ్ర ♦ పన్నతఁ బేరిమి నొంటఁ దెల్ప నా
క్రోతులు వాని మే నొరయఁ ♦ గూడిరి పాడిరి పాట లీక్షణ
ద్యోతము లావరింప విజ ♦ యోక్తము లాడిరి పాటలాధరీ! 3౯౩

ఆ॥ ఎ గ్గాకింత గానఁకేతెంచె నని తృప్తిఁ, బొరయలేమిఁ గనులఁపాలుపు దెలుప
నతనిఁ గాంచి వారఁలర్పించి రర్పించి, కందమూలఫలముఁలిందువదన !. 3౯౪

వ॥ అట్టి సుహృత్సమాగమమహాత్మనంబున మతిమంతుం డగు నాహను
మంతుండు. 3౯౫

—♦ హనుమంతుం డుత్సాహముతో జాంబవదాదులకు నీతావుత్తాంత మెఱిగించుట ♦—

క॥ గురు లగు జాంబవదాదుల, కురుభక్తి న్న్యోక్త రాజ ♦ యోగోచితి వా
నరపతిసుతున కెరఁగె న, క్కరణిం దక్కుఁగలకపులఁ ♦ గొంగిటఁ జేర్చెన్.

క॥ వారలచేఁ బూజితుఁ డై, వారని కుతుకమునఁ బ్రవగ ♦ వరు లర్థింపన్
ధీరుఁడు “ దృష్టానీతే ” త్యారంభోక్తము సుధామయం బొనఁగూర్చెన్. 3౯౬

ఆ॥ వానిసుతుని కేలుఁగేలఁ గీలించి వాఁ, డగున మెసఁగ రమ్య ♦ మాతలమునఁ
గూరుచుండి కపులు ♦ గొలువ నెల్లరు విన, నిట్టు లనియె యామి ♦నీంద్రవదన!

ఉ॥ ఆమహిపుత్రి యాశరవ ♦ నాంతరశోకము పొంత శోకవే
గామయపీడ్యమానయుఁ గృ ♦ శాంగియు ఖన్నయు నేకవేణియుం
గా మహితాత్ము రాము పద ♦ కంజముల న్నర్చియించుచు న్నల్యో
ద్దామ యనింద్య యాగదును ♦ దయ్యము లెల్లెడ మూఁగ దీనయై. 3౯౭

ఆ॥ ఉన్నయదియ నాటి ♦ యొంటిచేలయ నేటి, కొప్పి యొప్పకుండి ♦ కప్పుపటుప
మబ్బుపింజె నడుమ ♦ మాటువడ్డ సుధాంశు, రేఖవోలె దనదు ♦ యితి మలఁగ.

ఆ॥ అనుచుఁ బల్కు నమ్మఁహర్హంబు లౌ పల్కు, లమృత మాని నట్టుఁలంతరంగ
మలరఁ జేయ వార ♦ లట్టిట్టు లనరాని, తృప్తిఁ గనిరి దివిజ ♦ దేవవంద్య!

ఉ॥ కొందఱు సింహనాదములఁ ♦ గొందఱు గర్జలఁ గొందఱు అంచితా
మందతరారవంబులఁ బ్ర ♦ మాణితకొటికి మీటి యెట్టులే
నిం దలపెట్టి రార్భటి క ♦ నింద్యులు వార లు స్వామికార్య ని
ష్పందితవృత్తిమై బరవ ♦ శత్రుము నొందుట యబ్రిమే సఖి !. ౪౦౧

క॥ కిలకిలలు వెలయఁ బ్రతిగ, ర్జలు నెఱయ ససంభ్రమములు ♦ సరభసములు నౌ
తలఁపులఁ దోకల ధరణీ, తల మదురవఁగ మోదుదురు వి ♦ ధాతృసతీద్యా !

క॥ కొనియాడుదు రాతనిఁ గనుఁ, గొని యాడుదు రెనసి తోఁకఁ ♦ గొని ముద్దాడం
గని యానందముసంద్రిం, బని యాదృతి నీదులాడ ♦ నా దురు తరుణీ! ॥ ౪౦౪

ఉ॥ అంగదశస్త్రబాహుఁ డగు ♦ నంగదుఁ డత్తతీ జాంబవంతునికా
సంగడికాని నాహనుమ ♦ సంగతిమైఁ గదియంగఁ దార్చి యు
ష్పాంగుచు నమ్మహేంద్రగిరి ♦ పాంగున మీఱ మహేంద్రులీల సా
రంగనిభు ల్కపు ల్పురల ♦ రం గలరం గొలువంగఁ గొల్వనకా. ॥ ౪౦౫

ఆ॥ ఆసుధర్మ నట్లు లమరి ♦ యమ్మెయినుండి
హనుమఁ గాంచి యిట్టు ♦ లనియెఁ బ్రీతి
నింత స్వామిభక్తి ♦ యీసత్త్వ మీధృతి
యిట్టివీర్యశక్తి ♦ మెందుఁ గలదు. ॥ ౪౦౬

ఆ॥ ఎవఁడు దాటు సంద్రిమెవఁడు రక్కసుల వీ, డబ్బి నట్లు ద్రచ్చియమృత మట్టు
లరయు భూజ యున్నయచ్చోటు నెవ్వఁ డా, సాధ్వి దీపనలఁ బ్రశస్తి గాంచు.

ఉ॥ మె చ్చొనగూడెనయ్య! యిక ♦ మేలిమి గాంచుఁగదయ్య రాఘవుం
డచ్చపలాక్షి యామహిజ ♦ యాపతిచేవత మేలివార్తకుం
బొచ్చెములేని ని స్సృతినిఁ ♦ బోల రొకొం డ్లలవేల్పుటాండ్రి నీ
సచ్చరితంబు గీతతతి ♦ సంగ్రహము న్పొనరింపకుందురే. ॥ ౪౦౭

క॥ నీవెకద ప్రాణదాతవు, నీవే సచివఁడవు మార్గనిర్ణేతవు మా
కీ వెరవున నేకుభముల, నీ వీ వన నంతమాత్రీమే పవనసుతా! ॥ ౪౦౮

వ॥ అని కొనియాడు నవసరంబున. ॥ ౪౦౯

క॥ అందఱ యాశయ మెఱిగె య, మందానందమునఁ దోగిమహితునిఁ గని సం
కర్షిందనమంత్రప్రతిభుఁ డ, నెం దా భల్లూకవాహినీపతి పేర్చికా. ॥ ౪౧౦

ఉ॥ ఎమ్మెయిఁ గంటివో జనని ♦ యేవిధి నయ్యెడ నుండెనో శతుం
డమ్మనుజాశనుండు సుగు ♦ కాథ్య విదేహజ నేమి బూమెలం
గ్రమ్మఁదలంచునో తెలియఁ ♦ గా వివరింపుము తెల్ప నేది యా
నెమ్మది డాప నేది యగు ♦ నిర్ణయముం బొనరింత మాదటకా. ॥ ౪౧౧

— ♦ హనుమంతుఁడు జాంబవదాదులకు లంకావృత్తాంతమును జెప్పట —

ఆ॥ కార్యనిశ్చయంబుగడకొని చేయంగ, వలయు ననినఁ బొంగివల నెఱింగి
తెలుపఁ దొడరె వాడుదేవికి సాష్టాంగ, వినతిఁ గూర్చి భక్తివివశుఁ డగుచు.

క॥ వీ నిచట మిమ్ము వీడ్కొని, యానాకపథమ్ముఁ గదిసియబ్ధి గడచుచోఁ
గానఁబడె బెక్కువిఘ్నము, లేనెఱికిం దవులుకొనకయెయిదితిఁ బెలుచకా.

తృ తీ యా శ్వా న ము.

సీ॥ తెరువుగ్రమ్మి తెరల్పఁదెలిగట్టుపట్టి వా, ర్నిధి పంపె నని ప్రీతిఁనటపి చనియె
నట సురసయు వేల్పులనుప ఘోరాకృతి, యై పరీక్షించి నాయ్యమున నరిగె
నాచాయ గ్రసియించిఁనను మ్రింగి యే నొంప, సింహిక పరలోక సిద్ధి గాంచె
బార మ్మొనసి లంకఁపైఁ బోవఁగఁ దదాఖ్య, యశాదొడ్డనక్కసియడ్డుపడియె

దాని రజనీముఖమ్మున ♦ మేను వైచి
పోనడఁచి వీటఁ బెరయంగ ♦ రాని చోటు
లేనిఁ జొరఁబాటి చూచి య ♦ మ్మానవాదు
లోనగరుఁ గాంచితిని సీతఁ ♦ గాననైతి.

రంగ

క॥ చింతానాగరమునఁ బర, మంతముఁ గానక మునింగియట వేల్పుల మ
త్వాంతమున వేడి ప్రాకా, రాంతస్థన నశోకవనికనందంగంటి.

రంగ

తే॥ కడఁగి నామేను మఱియు నూ ♦ క్కు మ్మొనర్చి
కాంచనాశోక మొకఁ డెక్కి ♦ గాంచఁగంటి
రామనామామృతసుక్తి ♦ రజ్జమాన
మానసాంభోజ నొకపూజ్య ♦ మాన నచట.

రంగ

క॥ ఆశోభనాంగి సుందర, తాశేష మశేషయావతంబున కిది మీ
దేశము కా దని ద్యుతినం, దేశముఁ బనుచుటయుఁ గనులఁదెలిసి యలరితి.

సీ॥ ఉపవాసములఁ గ్రుస్సియునుఁ బూర్ణచంద్రుని, ధిక్కరించెడుమోముఁతెలివివెలయ
నగ్నిశిఖాకృతి ♦ కనురూపముగ రజ, స్కీర్ణ మై మేలి కై ♦ శికము నెటయ
భర్తృ తేజం బెంచిభయ మేదఁ దద్దర్శ, నాకాంక్షి యగుస్వాంతమదనునరయఁ
జెడుగురాకాసులఁచేఁ జిక్కి యిటు లుండ, వలసెఁగా యనువృత్తిజళుకువడయ
మిగులమాసిన యాచేలమేను డాప, నైనఁ గాంతిస్ఫురణలచేనన్ని చెనలుఁ
గప్ప నద్దేవతామూర్తిఁగాంచి యీమె, సీత యని తెల్పినాడ నాచిత్తమునకు.

ఆ॥ ఆఘపులుల నడిమిహరిణియ పోలె న, ప్పొలనుదిండిపొలఁతులలుకఁ గదిసి
గదుమఁ జిక్కి దిక్కుఁగాంక్షించి కంటనీ, రొలుకఁ గాంచు నామెయోర్పుఁగంటి.

మ॥ అలఁతింబోక నిశాటుఁ డాకపడునో ♦ హా యంచుఁ బ్రాణంబుల
దలఁగింపం దలకొందుఁగా కనుచు నా ♦ తన్వంగి పెన్వేణిక
గళము స్తుట్టి మహీరుహమ్మునను శా ♦ ఖం గట్టి ప్రాణేశు చా
య లసద్దృష్టులఁ బంచు నమ్మహిత యో ♦ గృత్వమ్ముఁ గీర్తించితి.

రంగ

ఆ॥ మంచు పొదువ బిట్టు ♦ మాసిన పొందమ్మి, తీగవోలెఁ దెరలి ♦ దీన యగుచు
నర్కురాక కొదిగి ♦ యానేమమున నున్న, దేవిఁ గాంచి యెడఁద ♦ దిటప్రపడితి.

- క॥ ఆనియమమ్ములు తేజ, మ్మానెటియుం గాంచి నిశ్చ ♦ య మ్మనుకొని య
మ్మానిని నూతూర్పంగా, లో నెంచుచు నుండునంత ♦ లో నం బెలుచన్. ౪౨౪
- ఆ॥ ఆరవంబు వినగ ♦ నైన నే నొదుగంగ, నైతి మ్మాని రెమ్మ ♦ లందుఁ జేరి
యమ్మకన్న మున్న ♦ యాయమ భూగర్భ, మొలయురీతి నడఁగి ♦ యుండె నంత.
- క॥ కష్టుఁడు పౌలస్త్యుఁడు తన, యిష్టసఖీజనము గొలువ ♦ నెల్ల విభవముల్
తుష్టికిఁ దగున ట్లెనయఁగ, శిష్టవినుత భూజ దరిని♦జేరి వినతుఁడై. ౪౨౫
- క॥ యాచించెను వాఁ డెడ నం, కోచింపక రాముపత్నిఁ ♦ గోవిదనుత న
ర్వాచీనుం డేచతురత, నాచతురాస్యుని కొలంబు♦నందుఁ బొడమెనో. ౪౨౬
- ఆ॥ తిట్టె నామె యోరి♦దేబె! నాపతి చెంత, లేనితటినిఁ దెచ్చి♦తేని బ్రదుక
రాదు నీకు ధాత♦రామబాణాగ్నిలో, మిడుతగాఁగ వ్రాసె♦మేలి వ్రాత. ౪౨౭
- వ॥ అనియు మఱియుం బెక్కు తెఱంగుల నయుక్కిని ధిక్కరింపుచు. ౪౨౮
- ఆ॥ తృణము నడ్డు నేసి♦తృణముగాఁ జూచియు, సొరిది సాధ్వి పలుకు♦చుఱు కెఱింగి
వలసపోవఁ డెట్లు♦వాచస్పతియయేని, మోటువాని తలకు♦ముదల గలదె ౪౨౯
- ఉ॥ అమ్మొయిఁ దూలనాడిన న ♦ య మ్మొకయింతయు లేక కుర్చిఁ డై
యమ్మనుజాశి నిష్ఠురము ♦ లాడుచు లేచి కటారి దూసి యా
యమ్మ వధింపఁ బైకొనఁగ ♦ నాతని పత్ని మయాత్మజాత రా
రమ్మని బోధసేయఁగఁ ది ♦ ర మ్మొయి పోవుచు నిర్దయాత్ముఁ డై. ౪౩౦
- క॥ రెండునెలలలోఁ జన విడ, కుండిన దీని వధియించి♦యొడికముగాఁగన్
వండుకొని తెండు ప్రొద్దున, తిండికి నని చనియె వాఁడు♦దీప్తాగ్నిక్రియన్. ౪౩౧
- శా॥ ఆధృష్టం డటు లేగ రక్కెసలు మ ♦ ర్యాదం దిగందోచి నం
బోధింప న్నమకట్టి వేవిధములన్ ♦ భూషించి దూషించియున్
బాధ ల్లరనభరన త్నెఱపఁగా ♦ భావించియు న్గాన రై
రాధీమూర్తి మఱిల్పఁ దెల్పఁగని ర ♦ య్యర్థంబు దేవారికెన్. ౪౩౨
- క॥ కొందఱు పన్నుండిరి మఱి, కొందఱు కొందలపడంగఁ♦గొనకొని రటు లా
సుందరి పడిపడి తనమే, నుం దొఱఁగఁదలంచి మఱల♦నూల్కొనునంతన్. ౪౩౩
- చ॥ త్రిజట యనంగ నొక్క సతి ♦ తీ రగు స్వప్నముఁ గాంచి మేలుకాం
చి జయము రాముఁ డొందు నవ ♦ శీర్ణముఁ గాఁగల దింక లంక యా
యజుఁ డిటు వ్రాసె నంచు విది ♦ తాత్మ ధరాసుతఁ జేరి నెయ్య మొ
ప్ప జరుపు నాప్రసంగమున ♦ భంగిఁ గలంగి తలంగి పొంగఱన్. ౪౩౪

(21)

తృ తీ యా శ్వా స ము.

క॥ అందఱు విసివి పరుండఁగఁ, గెందలిరుంబోడి లతకుఁగే ల్పాఁచి విభుక్
ఢెందమునం దిడుకొని పలు, కం దీఱని కొందలమ్ముఁగను నవ్వేళక. ౪౩౫

ఆ॥ ఇక నుపేక్ష సేయఁనింతయు వ్యర్థ మం, చరసి యేను రాముఁనన్వయంబు
గీర్తి గొనము సొబగుఁగీర్తిప నద్దేవి, విస్మయంబు గదురఁవేడ్కపడుచు. ౪౩౬

క॥ అన్నా! రామునిఁ బొగడితి, వెన్నంగానేర నీమఁహేచ్ఛత నిట కే
సన్నం జనుదెంచితి వని, కన్నీ రొలుకంగఁ బలుకఁగా నమ్ముడనై. ౪౩౭

ఆ॥ తల్లి! రాము దూత ఁ దయితుఁ డి ట్లనుపంగ
వచ్చినాడ నేను ఁ వాయుజుండ
నినసుతుండు కపుల ఁ కినుఁడు సుగ్రీవుండుఁ
దాను మైత్రికలిమిఁ దనరుచుండు. ౪౩౮

క॥ అని తెలుప నెల్లవృత్తం, బనుపమ యద్దేవి యడుగఁనంతయు వివరం
బొనరించితిఁ గుశలం బడి, గెను గూరిమి మిగుల రామకీర్తనపర యై. ౪౩౯

ఆ॥ ఒనరు గుఱుతు గాఁగఁనొసఁగిన యంగుళీ, యకము సేర్ప నింతఁయనఁగరాని
మమతఁ బెనఁగె నామెఁమై వొంగ గాము మే, ల్దలఁచుకొనుచుఁ గష్టఁదశ తలంగ.

క॥ అమ్మా! యిపు డానతి యిడు, మమ్మాన్య న్నిన్నుఁ జేర్తునన మత్సామ
ర్థ్య మ్మరసియుఁ దగ దనె నే, మమ్మునఁ గొనిరమ్ము రాకొఁమారుల ననియె.

తే॥ ఆజనని సాధుభావ మ ఁ ప్లాదరించి
యే నభిజ్ఞాన మడిగిన ఁ నిదె కొను మని
దివ్యమణి రత్న మొసఁగి తాఁ ఁ దెలిపెఁ గొన్ని
మంతనంబున నిడుకొన్న ఁ మాట లపుడు. ౪౪౦

క॥ ఏనుఁ బ్రయాణ మొనర్ప, న్భానందన మఱల దుఃఖఁపూరిత యగుచుక
దా నెన్నఁడు శ్రీరామునిఁ, గానన్గల నని విభిన్నఁకంఠస్వర యై. ౪౪౧

క॥ అన్నా! యీవె ప్రమాణం, బన్నాళీకాస్తకులజఁనభయతఁ గొనితే
ర న్నాపుడు మే లగు నని, యన్నారీమణికి మ్రొక్కిఁయటఁ జని మదిలోక.

ఆ॥ అమ్మకష్టదశలఁనరసియు నే రిత్త, యరుగనేల యనుచుఁనలుక పొడమ
నెదిరి యవ్వనంబుఁనెల్ల నొక్కఁడు మోత, ద్రిక్కకుండఁ జెటికిఁత్రెంపి యిడఁగ.

చ॥ చెడిపలు రక్కెస ల్పని య ఁ శేషముగా వివరింప రాక్ష సేం
ద్రుఁడు దొనుకాడు నయ్యుడుకు ఁ తోఁ గను లెట్టఁగఁ జేసి పేర్చు తుం
దుడుకుడనంబున న్బనిచె ఁ దుష్టలఁ గింకరసంజ్ఞల న్భరం
పడి పలువేపు ర ట్లడరి ఁ బంబుదనంబునఁ జేరఁబాఱఁగ.

సీ॥ తోడ్తో నె పరిఘమ్ముఁ ♦ దోరణన్థం బుది, కొని వారిఁ గెడపితిఁ ♦ గ్రోధ మడర
దాని స్తంభం బూడ్చి ♦ దైత్యులతోఁగూడఁ, జైత్యవిమానంబుఁ ♦ జక్కడచితి
శౌర్యధుర్యుఁ డతండు♦జంబుమాలి ససైన్యు, ననుపఁ బంచితి నంత♦కాలయమున
కట నేడుగురు సచి ♦ వాత్మజు లట్లు రా, వారిఁ గూర్చితిఁ దోడి ♦ వారి గతికిఁ
బంచసైన్యపతులు ♦ పంచత్వ మందిరి, మడిసె నక్షుఁ డను కు ♦ మూవరుఁడు
ప్రబలబలచయంబు♦పాడ్వడె నెడనెడఁ, జొచ్చి చుటుకుఁదనముఁ♦జూపి తెరలి.

క॥ తనపెద్దకొడుకుతోఁ దా, ఘనమంత్ర మొనర్చి శౌర్య ♦ ఘను నింద్రజిదా
ఖ్యు నతనిఁ గషిఁ గొనితె మ్మని, దను జాధిపుఁ డనుప వాఁడు ♦ తత్పరమతి యై.

వ॥ దురుద్ధరబలపరికరంబులతో సన్నద్ధుం డై నెడలివచ్చి నాపైఁ గవిసి గవిసెన
లెడలించిన మహానాగంబులం బోని సునిశితాస్త్రంబులు గురిసిన వివిధచిత్ర
గతుల నయ్యవి యవిసిపోవం జేసి సైనికుల నుఱుమాడుచుఁ దనదు సన్నాహం
బునకు లోబడకుండుటం గని యసాధారణత్వం బూహించి బ్రహ్మాస్త్రంబు సమం
త్రకంబుగా నరివోసి యేసిన. రరర

క॥ అమ్మహానీయాస్త్రము దే, హా స్మృనసినయంత మూర్ఖ ♦ నందితి వరయో
గమ్మున ముహూర్తమాత్రం, బమ్మెయిఁ జనఁ దెలివిఁ గాంచి ♦ యలరంగంటిక.

ఉ॥ తోడనె రక్కసు ల్బదము ♦ తో ననుఁ గట్టిరి త్రాళ్ల నుల్లసం
బాడిరి తిట్టి రీడ్చుకొని ♦ యవ్వరికిం జనుచుండి రప్పు డ
వ్వాఁ డొకఁ డెంచె వీఁ డని న ♦ వధ్యుఁ డటం చటు లేఁ దలంచితిక
బోఁడిమిమించు తేనిఁ గనఁ ♦ బోవుట లెస్స యటంచు నెమ్మదిక. రగ్గి

ఆ॥ ఉన్న తాసనమున ♦ నుచితభంగిఁ దనర్చు, రాక్షసాధినాథు ♦ రాణఁ గంటి
నతఁడు నాదు రాక ♦ నడిగినఁ దెలిపితిఁ, గొసరకుండఁ బూస ♦ గుచ్చినట్లు.

క॥ నీయట్టివాని కిది తగు, నా యని న్యాయవిధిఁ బెలుప ♦ నను విదె యని వాఁ
డాయతమదుఁ డాలింపమి, కాయదనునఁ గనలి తిట్ట ♦ నడరితిఁ బెలుచక. రగ్గి

ఆ॥ పౌరుషమున రాముఁ ♦ బాటించి తనహైన్య, ముగ్ధడింప నగ్గి ♦ యోజ నడరి
నన్నుఁ జంపఁజూడ♦న్యాయంబు గా దనె, నతని తమ్ముఁ డనఘుఁ♦డాత్మవిదుఁడు.

ఆ॥ అవ్వీభీషణాఖ్యుఁ ♦ డరిదూత వధసేత
కర్హుఁ డగునె యనుచు ♦ నానఁ దెలుపఁ
దోఁకఁ గాల్పు మనియెఁ ♦ దోడ్తోన యవ్వాని
యాన రక్కసులు మ ♦ దాంధు లగుచు.

చ॥ పురిఁ గల దుప్పటు ల్దళలు ♦ బొంపిరివోవఁగ నేర్చి తెచ్చి చు
ట్టిరి కసిదీఱఁ వాలము వ ♦ డింగొన కేతగఁ బెంచుచుఁటిన
ప్పరుసున నాఁగ నూనియ ల ♦ పారముగా నెలకొల్పి ముంచి తే
ర్చిరి వెలిగించి రుద్దవిడిఁదిప్పిరి నలైసల న్నమమ్మునన్.

౪౫౬

చ॥ పిడికిఁటిపోటులం బడితె ♦ వేటలుల నట్లు సహించి వీటి సాం
డెడలఁగఁజేయ నెల్లడల ♦ నీక్షితము ల్నిగుడించి కొంచె మా
నొడలున సర్వబంధముల ♦ నూడ్చి నిశాటుల సంహరించి య
వ్వడువునఁ జిచ్చువెట్టి గృహ ♦ వర్గము వేల్చితి వహ్ని మెచ్చఁగన్.

౪౫౭

ఉ॥ అమ్మొయిఁ గాలి కూలెఁ బురి ♦ యమ్మ తెఱంగు మదిం దలంచుచోఁ
గ్రమ్మఱఁ గంటిఁ జింత నెటు ♦ గాంచిన దగ్ధము గానిచోటు లే
దిమ్మున స్వామిపక్షమున ♦ కే నపకారి ననంగ నైతి నీ
వమ్మున కింక నిష్కృతియు ♦ వారక గల్గునె యెన్నఁడేనియున్.

౪౫౮

ఆ॥ మేను బాయు టింక ♦ మే లంచు నూహించు, చుండ మంగళాక్ష ♦ రోచితమ్ము
సిద్ధభాషితమ్ము ♦ “సీతా న దగ్ధేతి”, విస్మయోదితమ్ము ♦ వింటి నపుడు.

౪౫౯

శా॥ లాంగూలం బొకయింత గాల్పఁ డిటు లే ♦ లా చల్ల నై యగ్ని వ్యా
సంగం బొప్ప హిమాంబుబిందుసురభి ♦ స్యందిత్వముం గాంచె గా
డ్వంగాంగిత్వమె యేతదీయము శుభ ♦ వ్యాహరిగాఁ దోడుతో
డం గాన్పించె మహీసుతారఘవరా ♦ ధ్యప్రాభవోన్మేషముల్.

౪౬౦

క॥ అని సంతసించి వాలం, బును మున్నీట నిడి కడిగి ♦ పూజిత సీతం
గని సెలవు వేడుకొని కొని, ఘనమార్గం బొరసికొనుచుఁ ♦ గడచితి నబ్ధిన్.

—♦ హనుమంతుని రామకార్యలోచనము. ♦—

ఆ॥ కానఁబడితి మిమ్ముఁగంటిఁ గృతార్థుండ, నైతి నింకఁ గొఱత ♦ యనఁగ రాదు
రాము మహిమఁ బ్లవగ ♦ రాజుతేజున భవ, తృఖ్యముననొకొండు ♦ చాయ నెఱయ..

క॥ ఇఁకఁ జేయఁదగిన దెద్దియు, ప్రకటింపుఁడు మీరు యోగ ♦ పరు లాయమ దా
సకరుణముగ నటుపలుకు ప, లుకులకు నుత్తరవిచార ♦ లుబ్ధుడ నైతిన్.

౪౬౩

సీ॥ సర్వసంపన్నుండు ♦ సత్తపశ్శీలుండు, కృద్ధుఁ డై లోకము ♦ ల్లూల్పఁజాలు
గావణుం డటుగాక ♦ రాముపత్నినిఁ గొని, పోవునే తోవునే ♦ పాలియకు న్నె
యగ్ని శిఖాత్మిక ♦ యద్దేవి తాఁ గాల్పు, నట్టలు గాల్పలేఁడనలుఁ డైనఁ
గొమ్ము కోపమ్ము సం ♦ కోచింపఁగాఁజేసి, యడలుచున్నది రాము ♦ నందు భక్తి

నాత్మ నర్పణ సేసి య ♦ య్యనఘమూర్తిః
బొగడఁ దర మానె యమ్మేలి ♦ పూవుఁబోడి
యెంత గృశియించె నెట్లుండె ♦ నేమి పలికె
నంతయుఁ దలంచి కర్జమ్ము ♦ నరయవలయు.

౪౬౪

ఉ॥ రామునకుం బ్రతిష్ఠ నిడ ♦ రామ తలంచు టొకండు రాక్షసా
రామమున స్తృశించుచు వి ♦ రక్తత నాయమ యుండు టొక్కఁడు
ద్వామబలుండు దైత్యపతి ♦ తా నడికింపఁగఁ బూని యుంట యెం
డీమలక ల్స్మరించి తగ ♦ వెంచి వచింపుడు మీర లిత్తటిక.

౪౬౫

ఆ॥ ఒంటిఁ బోయి చంపఁనొల్లమి నిట్లు రాఁ, గంటిఁ గాని మీరుఁగవిసిరేని
రావణునకె బ్రదుకఁరాదు న న్నెదిరించి, యేమిగానివారిఁనెన్న నేల.

౪౬౬

తే॥ అమ్మ కష్టము ల్నామెదఁ ♦ గ్రమ్మ నలుక
విడువఁబడిన తులాచల ♦ వృష్టి తెఱపి
లేని దై సురలకునేని ♦ లేమిఁ దెచ్చు
నసురు లెంతటివార ల ♦ య్యదనునందు.

౪౬౭

తే॥ ఐంద్రముఖ్యాశ్రువేత్త య ♦ య్యింద్రజిత్తు
లావుగలఁ డాతని నెదిర్చి ♦ లాఁతి బ్రదుకఁ
డైన వరలాభశక్తిచే ♦ వాని గెల్తు
నానరాదేంద్రుఁ డట తొక్క ♦ లేని పులుఁగు

౪౬౮

తే॥ జాంబవంతుఁ డరులపాలిఁశమనుఁ డనఁగఁ, బాశదండంబు లనరాదెఁపనసనీలు
లలఁతి మైందద్వివిదుల పేల్లన సుధాశు, లదరుచున్నారు నేటి కయ్యనిఁ దలంచి.

క॥ యువరా జింతటివాఁ డన, నెవరి కగుం దనకుఁ దానె ♦ యెన యగు బలిమి
సవరించుఁ దండ్రి మగఁటిమి, గవిసినచోఁ జాలు నింద్రుఁ ♦ గద్దియ నెక్కఁ.

ఉ॥ ఏనును మీరు నైనఁ బగ ♦ తెందఱయేనియు రాఁగడంగిన
బూనిక నుక్కడంచి పొలి ♦ వోయిన యప్పురి రూపుమాపి న
స్మానిత సీతఁ దోడుకొని ♦ నాధునిఁ జేర్చి నమస్కరింప నౌ
నీనెటిఁ బోవు టల్ప మని ♦ యెంచెద మీమది కెట్లు దోచునో.

౪౬౯

ఆ॥ అనిన వాలికొమరుఁ డట్ల చేయుడ మనె, నెల్లకపులు లెన్న ♦ యిదియ యనిరి
వారి సంభ్రమంబుఁవారించి ధీమంతుఁ, డనియె జాంబవంతుఁడను వెఱింగి.

౪౭౦

తే॥ చూచి ర మ్మన్న పని కందుఁజొచ్చి లంక, పాడువడఁ జేసియేవచ్చెఁబవనజుండు
చెట్టగా దది యిపు డేమిఁచెడియె నాధు, నానఁ గైకొని కడమ సేయంగరాదె

క॥ ఇమ్మేలివార్త యొడయం, డిమ్ముగ విని సంతసిల్లి ♦ యిది కర్జ మనన్
సమ్మతిమై, బొనరింపఁగ, సమ్మద మగు రండు రాము ♦ సందర్శింపన్. ౪౨౪

ఆ॥ అనిన లెస్స యనుచు ♦ నందఱు హర్షించి, యెగసి రొక్క మొగిన ♦ గగనమునకుఁ
గొండ లెగచినట్లు ♦ గొనకొని మి న్నను, మాట లేక ప్లవగ ♦ మయమకాఁగ.

క॥ మొగిళు లన నాకసంబున, నగపడి రగచరులు హనుమ ♦ నందలమున న
ఘ్రేగయించిరి దృఙ్గండలి, సగర్జితోల్లాస మమర ♦ శైలేంద్రసుతా ! ౪౨౫

చ॥ అదనున రాముఁ జేరి ముద ♦ మారఁగ మొక్కుద మందు రమ్మ వా
ర్త దయితుఁ డింత విన్న మధు ♦ రం బగు చూడ్కినిఁ జూచు నండు న
మ్మదమున మన్నన ల్మెఱయ ♦ మా నగు నానతిఁ గొంచుఁ దక్కు న
య్యదియును దీర్తు మండు న్నిది ♦ నమ్మెయిఁ బోవుచు వానరోత్తముల్. ౪౨౬

—♦ వానరులు మధువనమును స్వేచ్ఛగా ననుభవించుట ♦—

క॥ అధిపతి మధువన మను నది, యధిగతనందనవిలాస ♦ మయ్యెడ నెదు రై
మధురముగఁ దోఁప నాకపు, లధర్షితము దానిఁ జేరి ♦ రమరీసేవ్యా! ౪౨౭

క॥ సుగ్రీవాజ్ఞకు వెఱచి వ, నాగ్రతలం బేనిఁ గానఁ ♦ డన్యుఁడు మును పా
దాగ్రములం బడి కపు లపు, డగ్రసరుం జేసి వేడి ♦ రధిపతి సుతునిన్. ౪౨౮

ఆ॥ అతఁడు జాంబవంతు ♦ హనుమంతు లోఁగొని, వారు సమ్మతింప ♦ వసము చూఱ
విడుచుటయును దక్క ♦ వేవేలు మా కంచు, నుబ్బి గంతు లిడుచు ♦ నుఱికి రబల.

ఉ॥ అవ్వనపాలకు ల్లాడర ♦ నాలముసేసి యదల్చి తోలి చా
దవ్వలనుండి వా రఱవ ♦ ధార్వ్యము సూపుచు వెక్కిరింపుచున్
గ్రోవ్వనఁ బుట్టతేనియలు ♦ గోలిరి పండులు నారగించి రా
మవ్వము చంచలస్థితికి ♦ మార్పడి యేరడ్పఁ గోతు లంగనా! ౪౨౯

క॥ ఆటలఁ బాటలఁ బలున, య్యాటల మైమఱచి సుంత ♦ యలమట యన నౌ
మాటయు లేక వనాటలు, పాటిల్లరి వనవిహార ♦ పద్ధతి యువతీ! ౪౩౦

సీ॥ మధువులు గోలుచు ♦ మ్రోగు లల్లార్చుచు, గుప్పిగంతులు వైచి ♦ కూలఁబడుచు
నొండొరులను గెంట ♦ నుత్సహించుచు నొక్కఁ, డెక్కటిపై నెక్క ♦ నెగసిపడుచు
బలువు రొక్కనిఁ గొంచు ♦ బరు వెత్తఁ జూచుచు, నేలపై డొల్లుచు ♦ నింగి గనుచు
దోక లాడించుచు ♦ దోఁగాటలాడుచు, బుడెము ల్నెఱచుచు ♦ బట్టుకొనుచు
బింకమ న గిబ్బల మటంచు ♦ అంకె లిడుచు, రామగీతులు పాడుచు ♦ రక్తి గనుచు
వారటలు మత్తు లగుచు న ♦ వ్వనముఁ గేళి, లోలత నొనర్చి రల్లక ♦ ల్లోలముగను.

తే॥ వెడఁగునవ్వులు నవ్వుచు ♦ వెట్టిమాట
లాడఁబోవుచుఁ దొడిఁబడి ♦ యలఁతిపడుచు
నొందొరులఁదప్పు వట్టుచు ♦ నొక్క రొకరి
జాలిఁబడి వేడుచు మెలంగఁ ♦ జాలి రార్య !

౪౮౪

మ॥ ఒకచె ట్టెక్కి ద్రుమాంతరమ్ము మొనయన్ ♦ హు మ్మంచు లంఘింతున్ (కిం
దికి నమ్మె దుముకంగఁ బై కెగయఁగాఁ ♦ దీ రంచు లే కెన్నిమా
ర్లకు నట్లే పొనరింతు రమ్మఘమద ♦ ప్రిప్తి స్థను ల్గారె జా
తికి మం దున్న నతిప్రసక్తికినిఁ గ ♦ దే నాటికి న్నేటికిన్.

౪౮౫

ఆ॥ ఒకఁడు పాడుచుండ ♦ నొందొక్కఁడు హసించు
నొకఁడు నవ్వుచుండ ♦ నొక్కఁ డేప్పు
నతనిఁ ద్రోయు నొక్కఁ ♦ డాతనిపైఁ బడి
యటచు నొక్కఁ డిట్టు ♦ లైరి కపులు.

౪౮౬

క॥ ఈరీతి వా రొనర్పఁగ, నారవిజుని మేనమామ♦యగు దధిముఖుఁడున్
సారబలులు వనపాలుర, తో రా నెదిరించి రతని♦దోర్బల మొప్పన్.

౪౮౭

ఆ॥ వారుఁ దొడరి శిలలు♦వర్షింప ధర్షించి, హనుమ యేను గలుగఁనలఁతిఁ బోకుఁ
డనుచుఁ గీశయోధు♦లందఱఁ బురికొల్పి, యంగదునకుఁ దెలుపఁనాతఁ డడరి.

క॥ తాతం దొడిఁబడఁ గొట్టఁగ, వాతోద్ధతి నభ్ర మట్లు♦వాఁడు విరియఁగా
నాతటి వనపాలుర నా, క్రోతుల గుమి గిట్టి తఱిమి♦గొనకొని మఱలన్.

౪౮౮

—♦ దధిముఖుఁడు సుగ్రీవునిఁజేసి మధువనభంగము నెఱింగించుట. ♦—

ఆ॥ వనము పా దొనర్పఁవా రేగి గిచ్చిరి, కిఱచి రింక నేమి♦గతి యటంచుఁ
దెలుప దధిముఖుండు♦దెలిసి యమ్మాకత్తో, నధిపుఁ డున్న యచటునరసి కదిసి.

క॥ పాదములం బడి యడలఁగఁ, గా దిటు సేయంగ నేమి♦గతి గలిగె నటం
చాదయితుం డూరార్పఁగ, నాదధిముఖుఁ డనియె నిట్టు♦లల్లునితోడన్.

౪౮౯

ఆ॥ తండ్రినాడయేనిఁదాతలనాడేని, నన్న వాలి పోచునప్పుడేని
మధువనంబుజోలిమాళిరి కపు లింత, ఘాత సేయఁ గనిరినీతరమున.

౪౯౦

చ॥ వన మటు పాడుసేయఁ జని ♦ వల్లన నమ్మెయి మానరైర పో
ఘను లయి మమ్ముఁ గిట్టి కడి ♦ కండలుగా నొనరింప నంత చు
ల్కన యగు తేల కల్గె నిది ♦ గా దని యీ వదలింపకున్న న
వ్వన మని పోచువార లని ♦ వాకొన లే దిఁక వానరేశ్వరా!

౪౯౩

ఆ॥ వారలేని దొడ్డ ♦ వార నీకొడు కంగ, దుండు పిన్నరాజు ♦ దండిమంత్రీ
హనుమ వృద్ధుఁ డరయ♦నాజాంబవంతుండు, గడమవార లైనఁగానివారె.

క॥ దొంగలఁ బురికొల్పి కడు, న్నెంగలు లని యింటివారి ♦ వే మేల్కొనఁ జే
యం గలదె కార్య మే మని, నం గా దనుజీవి కెపుడు ♦ నాధునిమోలక.

—♦ శుగ్రీవుఁడు మధువనభంగమునకు సంతసిల్లుట ♦—

ఆ॥ అడవి చెడుట యొక్క♦దొడలు న జ్జగు టొండు, మదిఁ గలంప నెదిరి♦మాటలాడ
నేర్చినాడ నాదు♦నేర మెంచక వారిఁ, బిలిచి తగిన యానఁబెట్టు మనిన. ౪౯౬

ఉ॥ ఆకపినాయకుండు మది ♦ సంతయు నారసి యిట్లు సేయువా
రే కృతకృత్యు లౌ కతన ♦ నింత లొనర్చిరకాక శ్రీకరుల్
ప్రాకటసత్త్వ లంచితులు ♦ ప్రాజ్ఞులు వాయుజముఖ్యు లింక నా
యేకట దీర వారిఁ గని ♦ యిమ్మెయికర్జ మెఱుంగ మే లగుక. ౪౯౭

క॥ అనునెడ సామిత్రియు నే, మనియెద వీ వనుచుఁ జేర ♦ ననఘా ! దేవిం
గనివచ్చిరి మనవారలు, హనుమానుఁడె యందు మేటి ♦ యనఁ దగు నింకక.

ఆ॥ దక్షిణాశ కరిగి ♦ తద్దయు నెలమిమై, నరుగుదెంచినారు ♦ హనుమదాదు
లైన వార లిప్పు ♦ డస్మదీయవనమ్ము, బాడుసేసి రనుచుఁబలికె నితఁడు. ౪౯౯

క॥ కర్జమున మేలు గని కా, కూర్జితు లక్క-పివరేణ్యు ♦ లొంట మధువనం
బార్జవ మెడలఁగఁ జొత్తురె, తర్జింతురె యధికృతుల న ♦ ధర్మం బనరే. ౫౦౦

ఆ॥ అంగదుండు హనుమ♦యలజాంబవంతుండు, నున్నచోట ధర్మ♦వొకఁడు దప్పి
నడువనేరఁ డనఁగ♦న్యాయకోవిదులు వా, రసదుపనుల కొంట♦నఱుమఁగలరె.

ఆ॥ అట్లు గాన వార ♦ లవనిజ నారసి, కాంచి మేలివార్త ♦ కలన నలరి
యంతరమున నిట్టి ♦ సంతర్పణముసేత, కాసపడుటకాని ♦ యలఁతిగాదు. ౫౦౨

క॥ ధన్యుల మైతిమి రాము వ, దాన్యుని సేవింపఁగలిగె♦దన్మహిమము సా
మాన్యముగా దియ్యది యను, మాన్యం బనఁ జనదు శ్రుతిగ♦మం బగు నింకక.

మ॥ అనుచు నామునిఁ జేరి మొక్కి ధృతిమై ♦ నయ్యర్థముం దెల్పి య
య్యనఘుం డప్పలు కెంచి చిత్కలనతో ♦ నానందసాంద్రుండు గా
ననియె న్నామను గాంచి నీ వరిగి నె ♦ య్యం బొప్పఁ బ్రార్థించి చ
య్యన మామొద్దకు వారిఁ బంప నగు ని ♦ య్యర్థంబుఁ బాటెంపుమి. ౫౦౪

శా॥ సంతోషించితి వారిరాక కటు త ♦ త్సంతృప్తికి న్మెచ్చితి
బంతం బొప్పడు నేటికర్జమున న ♦ ర్వస్వంబుఁ దారే కొనక

జింతింపంజుమి దీని కేమనవలె ♦ స్వీఘ్రంబె పొమ్మింక మ
త్సాంతం బుల్లసితె న్నదర్పితలన ♦ ద్వాక్యోపహారంబునన్. ౫౦౫

మ॥ అనిన నే లని తోడివా రెనసిరా ♦ నవ్వాడు దోతెంచి యా
ఘనులం గన్గొని దోసిలొగ్గి కడఁక ♦ స్తన్నానకే మి మ్మెది
ర్చిన నేరమ్ము నహింపుఁడా విభుఁడు మీ ♦ స్నేహమ్మె పాటించి యొ
య్యనఁ బుత్రైరఁగఁ బంచె ధన్యతములాఁరా! యేగుఁ డచ్చోటికిన్. ౫౦౬

ఆ॥ అంగదుండ కాఁడెయంతకు నధికారి, యతని యాన కేనెయ డ్డిడంగ
ముదిమి గదిసినంత ♦ మూఁడు దా ర్లనుభంగి, జెనకినాడ సిగ్గుజెందినాడ. ౫౦౭

క॥ సన్మార్గము గొని పేగమె, సన్మాన్యలు మీర లింకఁజనుఁ డవ్వారల్
తన్మయత మిమ్ముఁ గనుఁగొన, నున్మిషితవిలోకనములఁనుండెద రనినన్. ౫౦౮

ఆ॥ అంద తొక్క రొకరినలరుచుఁ గనుఁగొని, రంగదుండు వారినుమతింపఁ
జేసి తోడుకొనుచుఁజెచ్చెర లంఘించె, గగనతలము చిత్రకలనఁ దనర. ౫౦౯

చ॥ కిలకిల లొప్ప గామపద ♦ కీర్తనము ల్పొనరించుచు న్మహిళా
జ్వలతను లై ప్రహర్షమునఁ ♦ జయ్యన నచ్చు స్తవంగవర్చులన్
గలయఁగఁ బర్వ వేడ్కమెయిఁ ♦ గన్నులు చల్లఁగఁ గాంచి యర్కజం
డలరుచు రాముఁ జేరఁ జని ♦ యాఘనుఁ డూఱడిలంగ నిట్లనున్. ౫౧౦

ఆ॥ నిన్నుఁ గన్న తల్లినియతి సుప్రజ రామ, జయముఁ గాంచి తింకసంశయింప
నేల కపివరేణ్యులేతెంచుచున్నారు, కార్యసిద్ధి తమ వికాసముగను. ౫౧౧

ఆ॥ చూడఁబడియె దేవిఁచూచివచ్చినవాఁడు, హనుమ గాని యన్యుఁడనఁగఁ బోల
దతని తలఁపు పెద్దయలఁతిబో కవ్వాని, పౌరుషంబు పగఱఁబరిభవించు. ౫౧౨

క॥ అంగదుఁ డురుతేజస్సురి, తాంగదుఁ డానందసాంద్రుఁడై యటు లేతే
రం గాంచు చూడ్కుల న్మన, యంగద గడచె నని నొడువననుమానంబే.

క॥ కాననచరవరు లవనిజఁ, గానంగని కానినాఁడుకాపునఁ గల మ
త్కాననము సారరు ప్రీతులు, గా నిటరా రవధి గడువఁగా మన రసఘా!

క॥ అని సుగ్రీవుఁడు దెలుపఁగ, ననుపమహర్షమునఁ బొదలిరన్నయు దమ్ముం
డును హరివీరు లనిలగతిఁ, జనుదెంచిరి సవిధమునకు సరసగుణాధ్యా! ౫౧౫

ఆ॥ కార్యకర్తహనుమఁగదిసియయ్యువరాజు, మున్నుగాఁగఁ గపులుమొనయరాఁగఁ
దోక సాచి యెగిచిఁతొంగలిచూడ్కులఁ, జూచె గీశవిభుఁడుశుద్ధచరిత.

క॥ సన్నిధికి డిగ్గి పర్వత, సన్నిభు లమ్మువ్వరకును॥సరగ నెఱగి తా
రున్నయది కుశలముగ భువి, కన్నియ నియతిమెయి ననిరి॥కపు లణుమధ్యా.

ఆ॥ సంతసమున వారు॥సహాయుక్తిఁ దెలిపిన, హనుమ దెసకె ప్రా॥కె॥నధిపు దృష్టు
లంతరాత్మ తా ని॥యంత గాఁ దన నెట్టు, లమరయాశావతస్తు॥తాత్మచరిత! ౫౧౮

క॥ ఉప్పొంగేడు ప్రమదాంబుధి, యువ్వరమున నదికి నెగయు॥నో యనఁ దలఁపు
ల్ముప్పిరిగొన రాముఁడు తెఱఁ, గొప్పఁ బలికె బోధ్యమాన॥యోగవిలాసా.

ఉ॥ ఏయెడ నెట్టు లున్నయది ♦ యేవిధి నే మని పల్కె సీత త
న్బాయక చుట్టుకొన్న వెత ♦ పా లయి యెమ్మెయిఁ గాననయ్యె న
న్నేయనువృత్తి నెంచెఁ దెఱఁ ♦ గెయ్యది యింతయు నానఁ దెల్పి నా
యీయెడ నాముకొన్న వ్యధ ♦ లెల్లఁ దలంగఁగఁ జేయుఁ డిత్తటిక. ౫౨౦

—♦ శ్రీరామచంద్రునకు హనుమంతుఁడు సీతామహాదేవి వృత్తాంతముఁ దెలుపుట. ♦—

ఆ॥ అని వచించునంత॥నంతయు నెఱిగిన, వాని హనుమ నెల్ల॥వానరులునుఁ
బ్రేరణం బొనర్పఁ॥బృధివీతనూజ క, దైసకు మొక్కి పలికె॥ధీరుఁ డగుచు.

సీ॥ నేఁ దోడివారితో॥నీయానఁ గొని యేగి, దక్షిణదిశఁ బెద్ద॥తడవు దిరిగి
యందఱ వీడ్కొని॥యబ్ది దాటె సువేల, నగ మెక్కి లంక నా॥నాఁడె కంటి
నది త్రికూటాద్రిపై॥నమరి రావణుపాలి, సిరి నాఁగఁ జూపట్టఁ॥జెలువ మెంచి
తోడరి రాత్రిముఖమ్ము॥తోఁ జొచ్చి రే యెల్ల, కందువ లో॥ధించి॥కానలేక

కలఁగి త్వత్పదధ్యానంబె ♦ కలఁకఁ దేర్ప

నచటువాసి యశోకవ ♦ నాంతరమున

మనము వా క్కర్థమును భవ ♦ న్మయమ కాఁగ

నున్న యొక్క సుశీల సం ♦ పన్నఁ గాంచి. ౫౨౨

క॥ లక్షణముల భూజగ నుప, లక్షించితిఁ బదప వాక్క॥లన నరసితిఁ ద్వ
ద్దీక్షిత యున్నది మృగి వలె, రక్ష స్త్రీ॥వ్యాఘ్రు లొంట॥రక్షింపంగన్. ౫౨౩

క॥ వా రనిశము ధర్మింపఁగ, వారని శోకమున మునిగి॥వలనఱఁ గృశ యై
పేరునకుఁ గలదు మును దన, తీ రెఱిగియు నెఱుఁగరాదు॥తేజునఁదక్కన్.

తే॥ మంచు గ్రమ్మిన నెఱి సెడి ♦ మలిన యైన

పద్మినియ యయ్యె నిప్పు డ ♦ పృథ్మవదన

యెన్నఁడు నిశాటపీడనం ♦ బెడయఁగాంచి

యినుండ ! త్వత్కరలాలనం ♦ బెనయఁగలదొ. ౫౨౪

తే॥ ఆమె భవదేకచింతాప ♦ రాయణ యయి

నెఱులు జడగట్టి ముంగురు ♦ లైఱసి నెమ్మొ

గమ్ముఁ బీడింప దీన యై ♦ కడకుఁ దోచి

వగచుచున్నది యిలఁ బడి ♦ వాసి నెడఁగ.

౫౨౬

క॥ ఆనాటికట్టుపుట్టమె, యీనాటికిఁగాఁగ నింక♦నేమనవలె న

మ్మానిని యవస్థ యాయమ, నీనెటిఁ గని కాక నిలుచు♦నే యొంఱొంటన్.

తే॥ రక్కెన లొనర్చు రాయిడి ♦ రామ యోర్చు

బహుతృణంబుగ రావణై ♦ శ్వర్య మెంచుఁ

ద్వద్వియోగభరమ్మునఁ ♦ దాళలేక

మేను దొఱఁగంగ నున్నది ♦ మిహిరకులుఁడ!

౫౨౭

క॥ వ్రతనక్తియు నీదెస సం, తతభక్తియు నొక్కఁ డై స్వధర్మంబున జీ

వితసుమము వ్రాలనీయని, తతబంధమ కాఁగ నుండెదశరథతనయా! ౫౨౮

క॥ మును దపము ఫలమె తా న, య్యును నీవిరహమున వ్యధకునోడి జనకనం

దిన తప ముగ్ర మొనర్చెను, దనభాగ్యమునందుఁ గొఱతదలఁగఁగ రామా.

తే॥ నిన్నుఁ గాంచిన కనుల న ♦ న్నెలఁతఁ గాంచి

రామరామాయనెడు నుడి ♦ రాణ నెంచి

విరహదశ నేకగతి నిడ్డ ♦ విధిఁ దలంచి

నీదు పరభాగ మామెగా ♦ నిర్ణయించి.

౫౩౦

క॥ కడఁగి భవద్వంశంబునఁ, బొడమిన ముతైముల మేలి ♦ పాలుపుఁ దెలుపఁగాఁ

దొడరితిఁ దావకగుణమణు, లెడనెడఁ గూర్చితి సుహారమిది యని యిడితిన్.

క॥ ఆయమ్మ నమ్మి యాదట, నీయర్థము లెల్ల నడుగ♦నే విసచితి నా

ప్రాయన మొలసితలిర్చెను, న్యాయమనరె యమృతమున గొనం బిది యనఁగన్.

తే॥ నీదు రూపు నిరూపించి ♦ నీమహత్త్వ, ముగ్ధడించి హరిపు సఖ్య ♦ మోజ నెంచి

యూర్మిక నొసంగ నద్దేవి ♦ యుల్లసిల్లి, కలికికన్నుల నద్దానిఁ ♦ గప్పకొనియె.

క॥ గద్గదిక వొడమ రోమాం, చోద్గమ మొప్పార నామె ♦ యొకవిధమున నై

హృద్గతుఁడ వైన నీదు ల, సద్గుణయోగమున పరవ ♦ సంబున నొప్పెన్.

తే॥ అంగుళీయక మని వ్రేళ్ల ♦ నమరనేర, దనిన ముంజేతి కంకణంబనఁగ నయ్యె

నేమిచెప్పుదు నయ్యయోయినకులీన, తలిరుబోడి యవస్థ తద్దైవ మెఱుఁగు.

వ॥ పదంపడి భవదీయంబు లగు మేలిప్రసంగంబులవలన నమ్మహనీయ ప్రకృతి

భావం బంది యొక్కింత విలసిల్లం గాంచి యమ్మ! నేఁ బోయివచ్చెద నెదియేని

యొక్కం డభిజ్ఞానం బొసంగు మనిన దెసలకుం జూడ్కులు నియోగించి యాలో
 చించి యోజన నెటింగి తనదు కొంగుముడిన యిమిడియున్న శిరోరత్నంబు
 నన్నారీరత్నంబు నాదోయిట నిడి మత్స్యాణనాధునకు సమర్పింపు మని కనుకొల
 కుల నీగు నించి యిద్దాని యనుభావంబునం జేసి యెట్టియనర్థంబులవలనను బడ
 ల్పడకుంటి నియ్యదియు నడియాలం బైనాయకుని యోలంబున కాసపడి యరి
 గెడు మీఁదట నాదగు నవస్థాంతరం బెట్లు సెల్లెడునో యెఱుంగఁజాల జాల్ముం
 డారక్కసుం డిడిన గడుపు గడువఁ గడమపడినయది యొక్క మాసంబ యా
 సమయంబె మజ్జవితాంతసమయం బగు నని నిర్ణయించినయదియే కద జీవితేశు
 నకు నాయాస కలదేని నాయాస మనక యాలోనన యడ్డుపడి కాపాడుకొ మ్మని
 సమ్మతిపడ నొడివి పున్నెంబు గట్టుకొ మ్మని యమ్మానినీతిలకంబు పలువిధంబు
 లగు దీనాలాపంబులు వలికిన.

౫౩౨

ఆ॥ ఆమె యూఱడిల్ల ♦ నాయావిశేషము, లైలిపి వచ్చినాడ ♦ దీనిఁ గొ మ్మ
 టంచు మణి నొసంగెఁహరివరేణ్యుఁడు దాని, నందుకొనియె రాముఁడాదరమున.

క॥ అద్దాని నెదకుఁ దారిచి. ముద్దియ వెత లెంచి మనసు ♦ మునుఁగ మునిఁగె సం
 పద్దయితుఁ డతఁ డతనిఁ గని, తద్దయు ఘూర్ణిలై నతని ♦ తమ్ముఁడుఁ దరుణి !

క॥ లోకానుసరణ మమ్మెయి, లోకము నట్టు లొనరింప ♦ లోలాత్ముల కిం
 కేకరణిఁ గలదు గతి య, స్త్రీకప్రతిభానుభావ్య ♦ సుఖచిద్రాపి !. ౫౪౦

—♦ శ్రీరామచంద్రుని వివశత్వము ♦—

ఆ॥ శోకవివశుఁ డగుటఁ ♦ జూచెనో చూడనేఁ లేదొ తత్ప్రసక్తి ♦ లేమఁ దలఁచి
 కనుల నశ్రువితతి ♦ గ్రమ్మఁగా సుగ్రీవుఁ, గాంచి రాముఁ డనె ని ♦ కామసౌమ్య !.

ఆ॥ వత్స వత్సిమమున ♦ వఱలు గో వట్టు లి, మృణిని గాంచినంత ♦ మతి కరంగి
 యవశతను ఘటించె ♦ సద్దేవి విడి యిట, వచ్చె దీని కింక ♦ వాసి గలదె.

ఆ॥ పెండ్లివేళఁ బ్రీతి♦పెనుపొందఁగా నిచ్చె, జనకుఁ డాత్మజకు విశాలదృష్టి
 దానిఁ దాల్చి సీతతద్దయు శోభిలై, మాఱు లేని దిదియొ♦మణియొ యనఁగ.

క॥ తనపుట్టువు వార్ధిని స, జ్ఞనపూజిత మిదియు దీని♦జనపతి కిందుగ్రిం
 డనితరసులభం బని యొసఁ, గెను దత్కృతమఖివిశేషకీర్తనపరుఁ డై. ౫౪౪

క॥ ఆతఱి మజ్జనకుఁడు ఘనుఁ, డాతతమతి సంతసిల్లెనటు లొటను మ
 చ్చేతోగతి కయ్యిరువురు, సీతయుఁ గనుపట్టి రిట్టిసిలుగునయందున్. ౫౪౫

క॥ ఎన్నఁడుఁ బాయక యయ్యెడ, నున్నది యున్నట్లె రాఁగఁనుర్వీజఁ గనుం
 గొన్నట్టు లయ్యె నయ్యది, యెన్నఁటి కగునో ప్లవంగమేశ్వర యింకన్. ౫౪౬

ఆ॥ తృష్ణఁ గొనినపానిఁదేర్పఁ జల్లని నీరు, చిలికి నట్టు లేమిపలికెఁ దెలుపు
మయ్య! హనుమ! మఱియునద్దానఁ బునరుక్తి, లేద యెదిరి తృప్తిలేమిఁ జేసి.

ఆ॥ ఇంతకన్నఁ గష్టమేది లక్షణ! సీత, రాక మణియ యొంటిరాఁగ దీనిఁ
గాంచుచున్నవాడఁగలుపాత్ములకు సుఖ, మెట్లు దక్కుఁ బున్నేమేమి గలుగు.

క॥ నెలమాత్రము జీవించిన, గలకాల మ్ముందు ననుచుఁగలికి పలికెఁబో
నెలగా దొక కలయేనియు, గలదే నా కింక నబలఁగానకయున్నా. ౫౪౯

తే॥ భీరుభీరువు సతి యెట్లు ♦ పెనువు దక్కి
రక్కెనల రాయిడిం బడి ♦ రాణ సెడఁగ
నుండెనో వార్త వినినంత ♦ నొదవదు ధృతి
నన్నుఁ గొనిపోమ్ము తమ్ముడా ♦ నాతికడకు. ౫౫౦

తే॥ తమము వారింప నేర్చు నత్తరుణి మోము, శారదసుధాంశుమండలసహజననము
నేటిగతి రాక్షసీజన ♦ నీరదాళి, పొదువ నెమ్మొయి నమ్మేటిపాలుపు సెడెనొ.

తే॥ నన్నుఁ బాసి కృశించు నయ్యన్నమిన్న, మధురమధురాలపనము లమర నొసంగి
నట్టి సందేశ మందింపుమయ్య రోగి, కావధం బట్లు దాన నాయార్తి గెడయు.

క॥ అని రఘురాముడు నొడివిన, విని వాయుతనూజుఁ డనియెవిదితాళ్ళలభా
వన! తనపలుకులుగా నా, జనని వచించె నవి నీకుఁజను నరయంగన్. ౫౫౩

— ♦ హనుమంతుడు శ్రీరామచంద్రునితో సీతాసందేశ మెఱిగించుట ♦ —

ఉ॥ ముం దొకనాడు ముంగురులు ♦ మోముల నాడఁగ స్వేదబిందువు
ల్పెందఁ గరంగి చుక్క పెడఁ ♦ జేరఁగఁ గన్గొని సూటి యా నెడన్
బొందిన బొమ్మరాతిపయిఁ ♦ బోలఁగ బొట్టిడి నాదు నెమ్మొగం
బం దది దోప నవ్వి నను ♦ నట్లు నగించితి ప్రిణనాయకా! ౫౫౪

సీ॥ మును జిత్రకూటంబునను నీవు నేనును, వనవిహారము పేర్చిమొనయఁ గాంచి
విశ్రమించితి మొక్కవిరిపూవుపొద పొంత, సుఖసుప్తిఁ గంటిమిచొక్కియుంట
ముందు నే మేల్కొనమొనకొనునంతలో, జెట్ట కాక మొకండుసేరి మాంస
కాంక్ష నక్కునఁ జేఱఁగా రక్తబిందువు, ల్పించిన నెమ్మొనుచెమ్మగిల్ల

నీవు నిద్దుర చాలించి ♦ నియతిమై ని
షీకమునను బ్రహ్మాస్త్రమ్ము ♦ సేర్పి పనుపఁ
దిరిగి ముల్లోకములఁ గాచు ♦ తెఱఁగు గాన
కభయ మి మ్మంచు వ్రాలె ద్వ ♦ దంఘ్రిలందు. ౫౫౫

క॥ అది శక్రాపత్య మ్మని, మదమున నిటులయ్యె ననియు ♦ మానితగుణ ! త్వ
త్ప్రదరమునకుఁ గ న్నిడు మన, బ్రదికితి నని య ట్లానర్చి ♦ ప్రణమించి చనెన్.

ఆ॥ నాటిదానఁ గానొ ♦ నాకాల మిది కాదొ, యేల యిప్పు డింత ♦ యెరవు సేయ
నీవు దలఁచి నంతఁ నిఖిలలోకమ్ములు, వడఁకవాక్కి నాయ ♦ వస్థ చనదొ. ౫౫౭

క॥ తమ్ముఁడు నీవు నిలిచి విం, డ్లమ్ములుఁ గొన నెదిరి బ్రదుకు ♦ నట్టిఁడు సృష్టి
నృమ్మ పొనరించెనే యెద, దిమ్మరపో వ్రాలఁబోరె ♦ దివిజలయేనిన్. ౫౫౮

క॥ నాకలుషము ఫల మిది యని, నాకనినదె కాక నాక ♦ నాయకనుత ! యెం
డేకొఱత గలదు నీయెడఁ, జేకొని మోక్షంబు నొందఁ ♦ జేయుము కరుణన్.

ఆ॥ అనుచు నశ్రుపూరి ♦ తాస్యయు బాష్పసం
దిగ్ధభాషిణియును ♦ దీనయు నయి
నాదు ప్రాణనాథః ♦ నకుఁ దెల్పు మన నేను
నిట్టులంటినయ్య ♦ యినకులేంద్ర !.

౫౬౦

ఆ॥ అమ్మ రాముఁడేని ♦ ననఘుఁడు లక్ష్మణుం
డేని నొండు భావ ♦ మెనయఁబోరు
తా వెఱింగి నంతఁ ♦ దడయక దహియింతు
రిప్పురమ్ము రాక్ష ♦ సేంద్రు బలము.

౫౬౧

తే॥ వారి పరితాప మి ట్లని ♦ వలనుపడదు
తెలుపఁగఁ బ్రమాణ యుక్తి నేఁ ♦ దెలుపువాఁడ
రావణు నధించి వే నిన్ను ♦ రాముఁ డెలమిఁ
గీర్తితోఁ గొనిపోవు సా ♦ కేతమునకు.

౫౬౨

క॥ తప్పదు నాపలు కని నే, నప్పతిదేవతకుఁ దెలిసి ♦ యంబరొ యిశ నా
కొప్ప దిచట నిలువఁగ నని, యప్పగిదిఁ బ్రయాణ మైన ♦ నార్తి నెలకొనన్.

ఆ॥ పలికె నామె దూర ♦ బంధువు నగు నాకు
నీదు పలుకు లమృత ♦ నిర్ణయంబు
సేయఁ జాలె నిట్లు ♦ శ్రీరాము కథలచే
నొక్కప్రొద్దు గడపు ♦ మోపి వత్స !.

౫౬౩

క॥ నినుఁ గాంచి నీదు నొడువులు, విను నది మొద లింతవఱకు ♦ వెత తలఁగెను నీ
చనినయది యరసి రక్కెస, లనువు సెడఁగ నెట్టి బాధ ♦ లందించెదరో. ౫౬౪

సీ॥ అని నొగిలినఁ గాంచియమ్మ! నే నిను రాముఁ, జేర్తు నిప్పుడె యాజ్ఞసేయు మంటి
 నది యనొచితియొంటిఁనంట నెఱింగి దా, నవుఁగూల్చి ననుఁ గొంచునాథుఁడరుగ
 నగు నన్న మే లనియందఱఁ గొనివత్తు, ననిన నీ కగుఁగాకయన్యు లెట్లు
 రానోపుదు రటంచుమానిని వలుకంగ, నను మించువారె యున్నా రటంటి
 నెట్లు సేర్చెదొ రాముఁనామెడరుఁ బాపు, దెట్లొ యంతకు నీభారమింకవత్స!
 పోయిర మృమరులు నిన్నుఁబ్రోచుచుండ్రు, గావుత మటంచు సెలవిడఁగఁదలంగి.

—♦ హనుమ రామచంద్రునితో లంకలోఁ దా నొనర్చినవి చెప్పుట. ♦—

క॥ ఊరకపో నే మగు నని, సారతమం బసురవనముసమయించి సుదు
 ప్పారబలులఁ గాఁపరులను, మారిమసఁగి యచటఁ గల విమాన మగల్పన్.

ఆ॥ ఆతఁ డరసి కింక ♦ రాఖ్యుల వేలకొ, లంది కనుప వారి ♦ లావుమెయి మ
 డంచినాడ మించుసంచుతోఁ బంచసై, న్యపుల మంత్రిసుతుల ♦ నడచినాడ.

క॥ అక్షుఁ డను కొడుకు ననిచిన, నక్షయు నాతనిఁ దెరల్పనతిబలుఁడు మహా
 దక్షుం డింద్రజిదాఖ్యుఁ, డక్షముఁ డై నన్నుఁ జేరనరుదెంచుటయున్. ౫౬౭

ఆ॥ వాని సైన్యరాజి ♦ వసుధ పా లొనరింప, వాఁ డెఱింగి యొంట ♦ వలనుపడమిఁ
 బట్టు పట్టి నన్నుబ్రహ్మాస్త్రమునఁ గట్టి, యసురసభకుఁ గొంచునరుగుటయును.

ఉ॥ వేగమె యస్త్రశక్తి నను ♦ వీడి చనె నిర్విధియాజ్ఞఁ దోడుతో
 నేఁగితి దైత్యనాథుఁ గన ♦ నింత యెఱింగి యతం డదల్చినన్
 నీగరిమంబు వాని కృతి ♦ నీచత నే వివరింపఁ జంప నై
 సాగెన్మృగూడ దిప్పని య ♦ సంగత మంచు వచించెఁ దమ్ముఁడున్. ౫౭౦

తే॥ ఆవిభీషణుఁ డటు దెల్పనదరిపడుచుఁ, గాలవశమున నాతోఁకఁగాల్పు మనియె
 వా రటు లొనర్ప నయ్యగ్నివలన లంక, నిరవశేష మొనర్చితినిష్క్రియముగ.

ఆ॥ అగ్ని తోఁకఁ గాల్పుఁడటుగాక చందన, శిశిరుఁ డయ్యె ననుచుఁజెప్పనేల
 నింక నెవఁడు నీదుకింకరుం డగు వాని, నాకృతాంతుఁడేనినరయఁగలఁడె. ౫౭౩

క॥ దేవిని మరలఁ గనుంగొని, దీవన గొని తెరువుఁగొంచుదేవర పదరా
 జీవముల దరికిఁ జేరితి, నేవినిచిన తెఱఁ గరసిననేర మొ వలనో. ౫౭౫

ఆ॥ మదినిఁ జక్కఁగా వి ♦ మర్పించి యింకిటఁ
 జేయు కర్జ మాజ్ఞఁ సేయుమయ్య

కింకరుండఁ గరుణ ♦ గీల్కొన దృక్పసా
రముల నెఱపుమయ్య ♦ రామ! యనిన.

౫౭౫

ఉ॥ శ్రీమహితమ్ము నెమ్మొగము ♦ శీతమయూఖుని గ్రేణినేయ గీ
ర్భావిని చిద్విలాసము ద ♦ రస్మితవిస్ఫురణంబు దెల్పు హృ
ద్భామి సహర్షవర్ష యయి ♦ దోహదసస్యముఁ దేర్ప సద్గుణో
ద్దాముఁడు రాముఁ డిట్టు లనె ♦ దత్పరు లై రవిజానుజు ల్వి నన్.

౪౭౬

—♦ శ్రీరామచంద్రుఁడు హనుమతుని సన్మానించుట ♦—

ఆ॥ ఇతఁ డొనర్చినట్టి ♦ యీకృతి దుష్కర, దివిజులకును బ్రహ్మ ♦ దేవునకును
నింత సేయువాఁడె♦యెక్కటి చని యొండు, మనిచె ఏడు జగము♦మనుకులమ్ము.

క॥ అన్నా! యిటురార మ్మను, సన్నాహము సాంద్రతరర ♦ సప్రసృతము గా
నన్నేత హనుమ! నీకృతి, గన్న ఫలం బనుచు గుచ్చి ♦ కాఁగిటఁ జేర్చెన్.

ఆ॥ ఎవని దృక్పసార ♦ మీరేడుజగముల, వారు గోరి నంత ♦ వలచు ముక్తి
కాంచె నట్టిదేవు ♦ గాఢపరీరంభ, మనిలజుండె ధన్యుఁ ♦ డచలతనయ!.

౫౭౯

క॥ ఆనందసాంద్రుఁ డై పవ, మానాత్మజుఁ డొప్పెఁ బ్లవగ ♦ మండలి పొగడెన్
దా నినజసహితుఁ డై సీ, తానయనకృతిప్రసక్తి ♦ నధిపతి యుండెన్.

౫౮౦

ఆ॥ సురుచిరప్రపత్తి ♦ సుందరకాండమ్ముఁ, జదివి విని నరుండు ♦ జయముతోడ
నెల్ల శుభము లందు♦నిలఁ గలకాల మ, య్యమృతపదము తత్క♦రామలకము.

వ॥ అని విశ్వాత్మకుఁ డగు చంద్రావతంసుండు శ్రీరామచంద్రు చరితం బపూర్వా
మృతస్మృతిభరితంబుగా వినిచిన నాచంద్రవదన యానందపారావారంబునం దోగి
యవ్వలని వృత్తాంతం బెఱిగింపవే యని వల్లభునిం బ్రార్థించుటయు.

౫౮౨

—♦ మం దా క్కాంత ♦—

సాహంకారో దృతకరణదు ♦ ర్వాప్తివిధ్వంసిదేశా
నేహస్సంధానియతివిలస ♦ నిత్యలీలామహత్త్వా
ఊహాప్రోహా భ్యుదయకలనా ♦ యుక్తసంపద్విధాయ
స్వాహాకార ప్రచయరచనా ♦ చారదత్తావధానా !.

౫౮౩

క॥ వైదికమార్గనిరోధకృ, దాదిమసురహాసనరతమ ♦ హాబలసంభూ
తోదారభావచారణ, మోదావహాసర్వబంధ ♦ ముక్తిప్రసితా !.

౫౮౪

సృష్టిశీ|| అక్షసంసాదసా ♦ ధృక్షదేవేంద్రజి
 త్పక్షసంధుక్షితా ♦ పారసేనావలీ
 కక్షదావానలా ♦ కాంతిమల్లక్షుతా
 లక్షితాత్మీయహే ♦ లాపురారిప్రథా !.

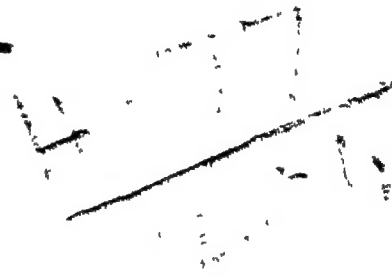
౫౮౫

గద్య|| ఇది శ్రీమదుమామహేశ్వరచరణనలిననిత్యసేవాసమాసాదితానవద్య
 కవితాయోగహృద్యమహితాత్రేయగోత్రపవిత్రహనుమత్సుధీతనయ
 విదితనయ లక్ష్మ్యంబా గర్భశుక్తిముక్తాఫలాయమాన
 వేంకటప్ప కవీంద్రాభిధాన ప్రణీతంబైన
 శ్రీరామకథామృతంబను మహాప్రబంధంబునందు
 సుందరకాండంబునందు సర్వంబును దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

—♦—

శుద్ధా శుద్ధ పత్రిక.

—o—

పుట.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.	పుట.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
26	20	జ్ఞా	జ్ఞాన	106	15	అంగి	టింగి
36	16	భో	భోప	121	19	పయ	వయవ
52	22	లల్ప	ల్ప	124	15	పిం	పింపం
56	15	లలీ	లీల	132	15	ల్పాల్పి	ల్పాల్పి
60	28	తర	తల	151	21	ర్మ	ర్మ
63	7	దద	డద	156	16	కఁజ	కఁబ
105	4	డమ్మను	మ్మను	165	22	రడ్ప	ర్పడ